

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนิน ทรงนำข้าราชการและนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ทัศนศึกษาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนิน ทรงเป็นประธาน ในพิธีพระราชทานกระบี่ ปริญญาบัตร และเกียรติบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
จากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า และสถาบันการศึกษาทางทหารต่างประเทศ
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ ณ หอประชุม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

๐ รับกระบี่พระราชทานจากพระหัตถ์
ปริญญาบัตรเมื่อสำเร็จการศึกษา
จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
ผู้แทนพระองค์เสด็จมาพระราชทาน

๐ เหล่านายร้อยนักรบไทยน้อมใจภักดิ์
แจ้งประจักษ์ในน้ำพระทัยทหาร
สามสิบห้าปีที่ทรงรับราชการ
เทิด "ทูลกระหม่อมอาจารย์" ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า พ.อ.จิระ เหล่าจिरอังกูร
ร้อยกรอง

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิทยาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.ชาญชัย ยศสุนทร

รองผู้อำนวยการ

พล.ท.ไพโรจน์ ทองมาเอง

พล.ท.ธีระชัย เกตุศรีภรณ์

พล.ท.อรุณนิวัช ช้างใหญ่

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ท.วินิจ อินทรสุวรรณ

พล.ท.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอพล มณีรินทร์

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พิณบัณฑิตศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โค

พล.ท.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ท.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา

พล.อ.สุภูมิ สุขศรี

พล.อ.วีระพล ไตรสิงห์

พล.อ.อำนาจ แยมผกา

พล.อ.เชิงชาย กระตุกษ์

พล.อ.สุรชัย รัศมีจิวานนท์

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตศิริอร่าม

เลขานุการ

พล.อ.เรวัต ถนนมศักดิ์

ผู้ช่วยเลขานุการ

พล.ท.ทวีวัฒน์ เรืองศิริบุญ

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.อ.จิระ เหล่าจรัสอักษร

พล.อ.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.ธนาวัฒน์ แสงสุวรรณ

พล.อ.หญิง อนิมา คงคะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหด

พล.อ.หญิง บุษยะมาส ทรรทรานนท์

พล.อ.สมบัติ พิมพ์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

ร.อ.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภณพันธุ์

ร.อ.หญิง อนุชพร ยอดเพชร

ร.ท.หญิง ฉัฐภรณ์ ยศสุนทร

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

ร.ท.หญิง เพ็ญพรรณ เสนารักษ์

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรวิทย์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฎิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.สุปนต ศศิพัฒน์พรณ

ผู้จัดการผู้ช่วย

พล.ท.วิชัย ม่วงประเสริฐ

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญกษาปณ์

พล.อ.สุวัฒน์ สุขี

ผู้ช่วยเหรียญกษาปณ์

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ร.อ.พงษ์ชัย มณีโชติ

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.วิชัย ม่วงประเสริฐ

นางพรณีพรณ ยอดชมพู่

นางนันทวี คุณสะอาดศรี

น.ส.กนกนันทน์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาษ

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เงาะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พงมาลย์ ยิงขวัญ

ส.อ.อัศววัฒน์ มูระคา

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacrma@gmail.com

❖ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดีเอสซีจ่าย ปทฝ.ร.จปร. ในนาม เหรียญ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๕, ๖๒๕๔๓ และกรุณาส่งชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

❖ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทางถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

❖ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผัง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๑ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๘

สวัสดิ์ศรีรับท่านสมาชิก และท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

เราเคยได้ยินคนหลายคนพูดกันว่า คนไทยไม่รักกัน อิจฉากันและไม่ยอมรับในความสามารถของคนไทยด้วยกัน ถ้าหากเป็นจริงอย่างที่เขาคิดกันก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดาย ทั้งที่ประเทศไทยของเรามีดีหลายอย่างที่ประเทศอื่นไม่มี เช่น ท่าเลที่ตั้ง ความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและอาหารการกิน รวมทั้งความมีน้ำใจที่งดงาม เป็นเสน่ห์ที่ชาวต่างชาตินิยมเข้ามาท่องเที่ยวเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก อย่างเช่นขณะนี้คนชอบบอกรว่าประเทศไทยมีชื่อเสียงตกต่ำ ต่างชาติไม่เชื่อถือ รัฐบาลเผด็จการ... แต่การจัดอันดับ “ความมีชื่อเสียง” (ในด้านดี) ประจำปี ๒๐๑๕ สืบมาจากคนของประเทศ G8 (ประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก) จำนวน ๒๗,๐๐๐ คน ประเทศเราอยู่ในอันดับที่ ๒๑ จาก ๕๕ ประเทศ ดีกว่าอเมริกา เกาหลีใต้ บราซิล จีน และรัสเซีย เรื่องดี ๆ อย่างนี้ก็ควรที่จะบอกกันต่อ ๆ ไปด้วยนะครับ เพราะคนอื่นเขามองเรา เราไม่ได้ยกย่องตัวเราเอง นี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เรามองไม่ค่อยเห็นของดีของเราที่มีอยู่ คนไทยเท่านั้นที่จะทำความเจริญและความลุ่มจมนให้กับประเทศไทยได้ เรายอมรับว่าการคอร์รัปชัน เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชันหลายคนไม่ถูกลงโทษ ผมมีความเชื่อว่าการคอร์รัปชันจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมี เจ้าหน้าที่ของรัฐคนใดคนหนึ่ง หรือ กระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง เข้าไปเกี่ยวข้อง และได้รับผลประโยชน์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีกฎหมายออกมาว่าจะลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชันอย่างหนัก ตั้งแต่ติดคุกจนถึงประหารชีวิต ผมว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุด งานจะสำเร็จได้ก็ด้วยการกระทำของคน คนจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ด้วยการให้รางวัล และการลงโทษ ด้วยมาตรฐานเดียวกัน ขออย่างเดียวครับว่า **อย่าให้สองอย่างนี้ผิดคน** นะครับเพราะมันจะทำให้ชาติไทยลุ่มจมน

ภัยแล้งของประเทศปีนี้รุนแรงมากเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ก็ป้องกันได้ในอนาคต ถ้าคนไทยร่วมมือร่วมใจกัน เช่นการไม่ตัดไม้ทำลายป่า และช่วยกันปลูกต้นไม้ให้มากที่สุด ขณะนี้ทางรัฐบาล และส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ก็พยายามช่วยกันแก้ปัญหาอย่างเต็มที่ ถึงน้ำจะแล้ง ก็ขออย่าให้คนไทยแล้งน้ำใจต่อกัน ขณะนี้ประเทศเราถูกโจมตีจากหลายด้าน ไปศึกษาดูให้ดี ก็จะมีรู้ว่า ประเทศที่โจมตีเราก็เพื่อผลประโยชน์ของเขาทั้งนั้น ทั้งที่รู้ว่าเราจะได้รับผลกระทบอย่างไรก็ตาม ดังนั้นเราจึงควรรักกัน สามัคคีกัน และควรอย่างยิ่งที่จะต้องไว้วางใจรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ในขณะนี้

ก่อนจบขอเรียนชี้แจงว่าที่บางท่านอาจจะสงสัยว่าทำไมผมเขียนเชียร์รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เห็นเขียนลงหลายเล่มแล้วหวังผลอะไรหรือเปล่า ก็ขอเรียนว่าผมเกษียณอายุราชการตั้งแต่ ตุลาคม ๕๖ แล้วครับ แต่ยังคงช่วยเป็นบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษาให้ตามที่ รร.จปร.ต้องการ ก็เหมือนพี่ ๆ ของเราหลายคนที่ยังทำงานช่วยทางราชการหลังเกษียณ ที่ผมเขียนเกี่ยวกับการทำงานของท่านก็เพราะเป็นเรื่องจริงที่ท่านทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยไม่มีวันหยุด และท่านก็ไม่โกง คณะทำงานของท่านก็ไม่โกง อุปสรรคของความเจริญของชาติก็ไม่มีนโยบาย และการปฏิบัติตามนโยบาย จะสำเร็จได้ด้วยเป้าหมาย ก็ด้วย การยอมรับ ของทุกส่วนที่เกี่ยวข้องและ ความยั่งยืนในแนวทางนั้นอย่างไม่เปลี่ยนแปลง จนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย

สวัสดิ์ศรีรับ

พล.ต. รัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการ

สารบัญ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๓ เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๘

- ★ ด้วยสัตย์ปฏิญาณทหารกล้า (ศาลาวงกลม)..... ๑๗
- ★ คีนส์เหี้ย ๒๓
- ★ ทฤษฎีสงคราม ๒๙
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ ๓๔
- ★ มองญี่ปุ่นไทยในสงครามโลกครั้งที่ ๒..... ๓๙

★ ปวงประชาเป็นสุขสานต์

ภูฟ้าสร้างงาน สานต่อโครงการส่งเสริมอาชีพตามแนวพระราชดำริ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

- ★ รากไทย..... ๔๙
- ★ ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลของรัฐบาล
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ๕๓
- ★ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ในสามก๊ก ๕๙
- ★ นาทิที่เปลี่ยนไป กับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ๖๓
- ★ เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ:
วิวัฒนาการของการโจมตีด้วยอาวุธความแม่นยำ
สูงในทศวรรษต่อไป..... ๗๒
- ★ ภาษาอังกฤษ..... ๗๙
- ★ ไฟรัก ไฟสงคราม ๘๓
- ★ Dualsystem ๘๘
- ★ มีของดีมาฝาก ๙๔
- ★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้..... ๙๙
- ★ ใครอะไรที่ไหน ๑๐๐
- ★ พุทธวจน ๑๐๒

★ ภัยร้ายไวรัสเมอร์ส

- ★ ยาฉีดต้านพิษเคมีในสงคราม
อาวุธเคมีและการก่อการร้าย

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธี
“ไหว้ครู และพระราชทานเหรียญรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ โดยมี พล.ท.ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.
จปร. คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ อติตอจารย์ ข้าราชการ และ นนร. รร.จปร. เฝ้าฯ รับเสด็จ ณ หอ
ประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงนำข้าราชการและนักเรียน นายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ทัศนศึกษาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

๑ - ๒ พล.ท.ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมุทิตาจิต แด่อดีตครูอาจารย์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๓ - ๔ พล.ท.ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พล.อ. พหล สง่าเนตร ที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของ ทบ. และ พล.ต.ชำนาญ เกิดผล ผชก.ทบ./ที่ปรึกษา จก.ยศ.ทบ./ประธานคณะอนุกรรมการฯ พร้อมคณะฯ ที่เดินทางมาประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน รร.จปร. ณ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๕

๖

๕ - ๖ พล.ท.ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. เป็นประธาน
ในพิธีมอบทุนการศึกษาแก่นักบวชข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงาน
ราชการ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

๗

๘

๗ - ๘ พล.ท.ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. นำคณะข้าราชการ แม่บ้านทหารบก สาขา รร.จปร. และ
นร.รร.จปร.ร่วมทำกิจกรรม และเลี้ยงอาหารกลางวันคนตาบอดพิการซ้ำซ้อน ณ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
คนตาบอดพิการซ้ำซ้อนนครนายก อ.บ้านนา จว.น.ย. เมื่อ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

๙

๑๐

๙ - ๑๐ พล.ท.ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. เป็นประธานเปิดงานแถลงข่าว การแข่งขันกีฬาประเพณี รร.ทหาร-ตำรวจ ครั้งที่ ๕๓ ประจำปี ๒๕๕๘ ณ สโมสร ทบ. ถ.วิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ เมื่อ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งมีการแข่งขันระหว่างวันที่ ๒-๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดย รร.จปร. เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน

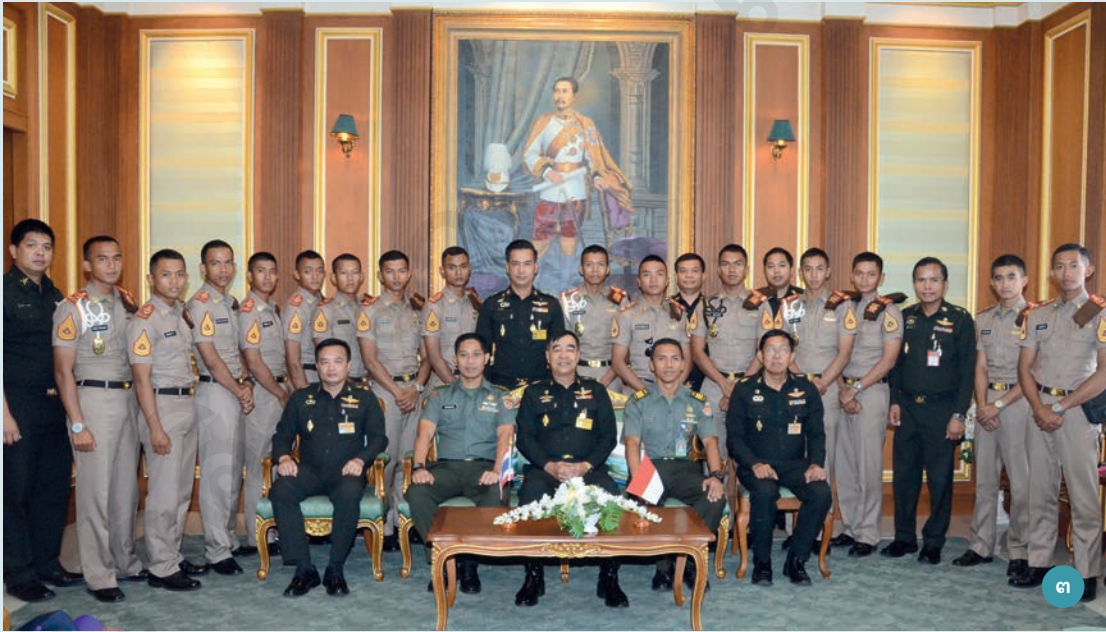

๑

๒

๑ - ๒ พล.ท. ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. ต้อนรับคณะนายทหารและ นนร.รร. นายร้อยเกาหลีใต้ ในโอกาสเดินทางมาเยี่ยมคำนับ ผบ.รร.จปร. และศึกษาดูงาน รร.จปร. ตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๓ พล.ท. ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. ต้อนรับคณะนายทหารและ นนร.รร.นายร้อยอินโดนีเซีย ในโอกาสเดินทางมาเยี่ยมค้ำนัก ผบ.รร.จปร. และศึกษาดูงาน รร.จปร. ตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๔ พล.ท. ชาญชัย ยศสุนทร ผบ.รร.จปร. ต้อนรับคณะนายทหาร และ นนร. ROTC ในโอกาสเดินทางมาทำโครงการความเข้าใจภาษา และวัฒนธรรม (The Cultural Understanding Language Proficiency (CULP))ในความร่วมมือระหว่าง JUSMAG THAI กับ รร.จปร. ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๕ พล.ต. ธีระชัย เกตุตรีกรณ์ รอง ผบ.รร.จปร. ฝ่ายการศึกษา ให้การต้อนรับคณะ จากสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย และข้าราชการ ฝ่ายบริหาร กระทรวงกลาโหม ประเทศอินเดีย ในโอกาสเดินทางมาศึกษาดูงาน เกี่ยวกับ บทบาทหน้าที่ และการดำเนินงานของ รร.จปร. ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

เสนาศึกษา

ปวงประชาเป็นสุภคานต์

กุฬาสร้างงาน สานต่อโครงการส่งเสริมอาชีพตามแนวพระราชดำริ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

อำภา ช่างเกวียน ผู้เรียบเรียง

“...คนไทยเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ในชนบท เมื่อมีคนอยู่มากย่อมมีปัญหาความเป็น
ธรรมดา ปัญหาชนบทเกี่ยวเนื่องด้วยการดำเนินชีวิตของประชาชนและการทำมาหากิน ส่วนใหญ่
ผู้ที่อยู่ในชนบทจะประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น ที่ดิน น้ำ พันธุ์พืช แรงงาน
ดินฟ้าอากาศ และตลาด ถ้าสิ่งใดสิ่งหนึ่งขาดแคลนรายได้ก็จะน้อย ผลิตอาหารได้ไม่พอกิน อันเป็น
ผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ เช่น สุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีเรี่ยวแรงทำงาน ไม่มีโอกาส
เข้ารับการศึกษา อันจะทำให้พัฒนาตนเองได้ยาก เมื่อหมดหนทางหากิน ผู้ที่อยู่ในชนบทก็มักจะหา
ทางเข้าสู่เมือง และต้องเผชิญปัญหาต่าง ๆ อีก ฉะนั้น การแก้ปัญหาชนบทจึงเป็นการช่วยแก้ไข
ปัญหาทั้งชนบทและปัญหาในเมือง...”

พระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี พระราชทานสัมภาษณ์ข้อคิด
เห็นเกี่ยวกับปัญหาชนบทไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘
แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจพระราชหฤทัยปัญหา
ในชนบท พระองค์ทรงพิจารณาอย่างรอบด้าน
ครอบคลุมสาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาทั้ง
ระยะสั้นและระยะยาว ทรงให้ความสำคัญกับชีวิต
ความเป็นอยู่ของราษฎร มีพระราชวินิจฉัยว่าหาก

แก้ปัญหาความเป็นอยู่ในชนบทให้ประชาชนมี
คุณภาพชีวิตที่ดีได้ก็จะสามารถจัดปัญหาการ
ตั้งถิ่นฐานย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองได้อย่างถาวรได้
เช่นกัน

การดำเนินงานโครงการช่วยเหลือประชาชน
ในพื้นที่ทุรกันดาร ทรงเน้นการพัฒนาเพื่อช่วยแก้
ปัญหาพื้นฐาน ๔ ประการ อันได้แก่ ความยากจน
ปัญหาโภชนาการและสุขภาพอนามัย การขาดโอกาส

ทางการศึกษา และความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและทรัพยากรทางธรรมชาติ ปัญหาเหล่านี้มีความเกี่ยวพันเป็นลูกโซ่ก่อให้เกิดความทุกข์ยากเรื้อรังแก่ประชาชน พระองค์ทรงเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเหล่านี้มากที่สุด จึงทรงมุ่งพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นเป้าหมายหลัก ให้เด็กเหล่านี้ได้รับการศึกษาเพื่อนำมาพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง ครอบครัวและสังคมในภายหน้า ในระยะแรกของการพัฒนามีพระราชดำริจัดตั้งโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน โครงการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีน โครงการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยแม่และเด็กในถิ่นทุรกันดาร และโครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีพระราชประสงค์ให้ขยายความรู้จากโรงเรียนสู่ชุมชน ในเรื่องการเกษตรและการอุตสาหกรรม เพื่อให้ชุมชนสามารถทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนได้ ก่อให้เกิดการสร้างรายได้แก่ครอบครัว เมื่อครอบครัวมีรายได้เพียงพอ ก็มีความสามารถในการจัดหาอาหาร ดูแลสุขภาพอนามัยของสมาชิก และการศึกษาของบุตรหลาน ส่งผลให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในถิ่นทุรกันดารอย่างยั่งยืนถาวร

ใน พ.ศ. ๒๕๓๘ พระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สสท.) จัดตั้ง “โครงการส่งเสริมอาชีพ ตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” เริ่มต้นจากครอบครัวของเด็กนักเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” รวมทั้งราษฎรในชุมชนใกล้เคียงที่ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้บ้างแต่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตที่เพียงพอแค่การบริโภคในครัวเรือนหรือมีการจำหน่ายบ้างแต่เป็นส่วนน้อย ดังนั้น

ชาวบ้านจึงไม่มีรายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากพืชผักผลไม้ที่ปลูก โครงการส่งเสริมอาชีพ ตามพระราชดำริฯ จึงช่วยแก้ไขปัญหานี้ ด้วยการสร้างงานให้เกิดขึ้นกับชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในถิ่นทุรกันดารรวมกลุ่มอาชีพผลิตสินค้าพื้นเมืองจำหน่ายเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นคุณภาพชีวิตดีขึ้นและชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้

กลุ่มอาชีพเหล่านี้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ตามเขตบริการของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา หรือพื้นที่โครงการตามพระราชดำริฯ ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ความช่วยเหลือในจังหวัดต่าง ๆ เช่น เชียงใหม่ น่าน สกลนคร ขอนแก่น ฉะเชิงเทรา จันทบุรี นราธิวาส และสงขลา ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มอาชีพที่พระราชทานความช่วยเหลือในพื้นที่ประสบภัยต่าง ๆ เช่น พื้นที่จังหวัดทางภาคใต้ที่ประสบภัยสึนามิ และพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์ซึ่งประสบอุทกภัย

ผลิตภัณฑ์จากร้านภูฟ้า

หลังจากดำเนินงานตามโครงการมาได้ระยะหนึ่งชาวบ้านสามารถผลิตสินค้าได้ แต่ยังขาดตลาด (สถานที่) วางจำหน่าย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สสท.) รับซื้อผลิตภัณฑ์จากชาวบ้านไว้ และนำมาจำหน่ายครั้งแรกในงานกาชาด เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ ณ สวนอัมพร ซึ่งงานกาชาดจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ปีละครั้ง แต่ก็ยังไม่สามารถเป็นจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชาวบ้านได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๔๔ พระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งร้านค้าขึ้นในควบคุมดูแลของกองทุนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร (กพด.) พระราชทานชื่อร้านว่า “ภูฟ้า” โดยชื่อร้าน ภูฟ้ามีที่มาจากภูเขาในตำบลภูฟ้า อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน ร้านภูฟ้าจัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของโครงการส่งเสริมอาชีพ ตามพระราชดำริฯ เป็นการสร้างวงจรการผลิตและการตลาดที่สมบูรณ์ จากการผลิตของชาวบ้านสู่กระบวนการทางการตลาดไปยังลูกค้าในเมือง เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมีการจัดการคลังสินค้าที่เหมาะสมและมีแหล่งจำหน่ายประจำที่ถาวร สนับสนุนและส่งเสริมการจัดสรรผลประโยชน์กลับคืนสู่ชุมชน ตลอดจนเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้ประชาชนเหล่านั้นได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ปัจจุบันกลุ่มอาชีพประชาชนในโครงการส่งเสริมอาชีพ มีการพัฒนาทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้มี ๗ กลุ่ม ได้แก่

๑. กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือ (ผ้าหม่ม/ผ้าขาวม้า)
๒. กลุ่มผลิตภัณฑ์ตัดเย็บและแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้า

๓. กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานและแกะสลัก
๔. กลุ่มผลิตภัณฑ์แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
๕. กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าไหมและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าไหม
๖. กลุ่มผลิตภัณฑ์ปักและตกแต่งผ้า
๗. กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ และแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้า (ผ้าฝ้ายย้อมสีธรรมชาติทอมือกะเหรี่ยง)

โครงการส่งเสริมอาชีพ ยังคงอนุรักษ์การประกอบอาชีพเสริมหลัก ๆ ไว้เพื่อสืบทอดแก่อนุชนรุ่นหลัง เช่น ผ้าทอมือของชาวไทยใต้ จังหวัดสกลนคร ผ้าไหมไทย จังหวัดขอนแก่น เครื่องจักสานจากหวายและหญ้าสามเหลี่ยม จังหวัดน่าน และผ้ากะเหรี่ยงทอมือ จังหวัดตาก กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ได้ส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายยังตลาดท้องถิ่น คือการออกร้านนำสินค้าไปจัดแสดงและจำหน่ายตามงานหรือเทศกาลต่าง ๆ และตลาดประจำ โดยมีสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สสท.) ทำหน้าที่ในการรับซื้อและรวบรวมผลิตภัณฑ์ เพื่อส่งต่อไปจำหน่ายยังร้านภูฟ้า ซึ่งกระจายอยู่ตามเมืองท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต และหัวหิน ฯลฯ นอกจากนี้ สสท. ยังร่วมกับร้านภูฟ้าทำการเก็บข้อมูลและประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพ เพื่อนำมากำหนดเป้าหมาย ปรับปรุงการดำเนินงาน และเพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนางานโครงการส่งเสริมอาชีพต่อไป

เมื่อร้านภูฟ้ามีรายได้เหนือรายจ่าย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จัดสรรเงินออกเป็น ๓ กองทุน สำหรับช่วยเหลือเด็กและชาวบ้านในพื้นที่โครงการฯ ได้แก่

๑. โครงการพัฒนาอาชีพ
๒. โครงการอาหารกลางวันเด็กและนักเรียน
๓. ค่าภัตตาหารเพลสำหรับสามเณรใน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม

ในส่วนโครงการพัฒนาอาชีพ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงตระหนักว่าเงินทุนเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานกลุ่มอาชีพ จึงพระราชทานเงินจัดตั้งเป็นกองทุนเพื่อให้กลุ่มใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการผลิต การจัดการศึกษาดูงาน ตลอดจนการซ่อมบำรุงอุปกรณ์และเครื่องมือของกลุ่มอาชีพฯ นอกจากนี้แต่ละกลุ่มอาชีพยังมีการระดมทุนจากสมาชิกในรูปของเงินฝาก (หุ้น) และมีการจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งเข้าสมทบกองทุนนี้อีกด้วย

โครงการส่งเสริมอาชีพ ตามพระราชดำริฯ ไม่เพียงแต่พัฒนาคุณภาพชีวิตชาวบ้านในชนบทเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงครอบครัวข้าราชการใน รร.จปร. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงห่วงใยชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวข้าราชการ รร.จปร. จึงมีพระราชดำริ ให้จัดตั้งกลุ่มแม่บ้านที่ยังไม่มีงานประจำให้มีงานทำ รับสั่งว่าทรง

รับผ้าฝีมือชาวเขาเพื่อนำมาจำหน่ายที่ร้านภูฟ้าเป็นจำนวนมาก ผ้าเหล่านี้สามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวข้าราชการ โดยมีการจัดอบรมความรู้ทางวิชาชีพการตัดเย็บเสื้อผ้าและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากวิทยาลัยการอาชีพ และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดนครนายก ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมอาชีพอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การทำพวงหรีด การทำน้ำยาเอนกประสงค์ และงานกลุ่มจักสาน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงห่วงใยชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรอย่างทั่วถึง ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนพระองค์มีพระราชดำริแยบยลในการแก้ไขปัญหาที่เรื้อรังมาอย่างยาวนาน ด้วยงานด้านการส่งเสริมอาชีพ ถือเป็นภารกิจสำคัญปัญหาหนึ่งเพื่อบรรเทาอีกหลายปัญหา ดังพระราชดำรัสที่ว่า **“การแก้ปัญหาชนบทจึงเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาทั้งชนบทและปัญหาในเมือง”** ประชาชนทุกภูมิภาคจึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความผาสุก ร่มเย็น และสามารถพึ่งตนเองได้ นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณยิ่งแก่พสกนิกรชาวไทย

อ้างอิง

แผนภูฟ้าพัฒนาตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พ.ศ. ๒๕๔๕- ๒๕๔๙

ของสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักพระราชวังสวนจิตรลดา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงบรรยายเรื่องประสบการณ์การพัฒนาชนบทที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม “ปณิธานสี่เที่ยว เพื่อชนบทสะอาด” เนื่องในการสัมมนาความสัมพันธ์ไทย-จีน ครั้งที่ ๗ ประจำปี ๒๕๕๓

<http://kanchanapisek.or.th/kp14/Projects.htm>

<http://www.sirindhorn.net/Development-Duties.php>

ด้วยสัตย์ปฏิญาณทหารกล้า

ตอน **ศาลาวงกลม** กับ คำปฏิญาณของนักเรียนนายร้อย

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

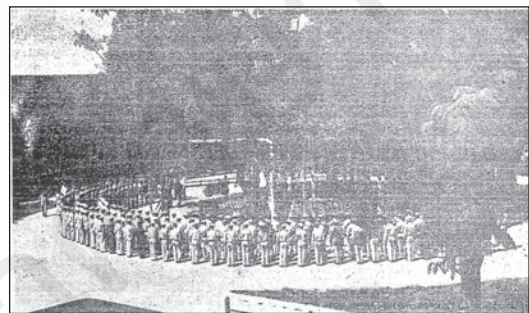
- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ประเพณีอย่างหนึ่งของนักเรียนนายร้อยใหม่ ตามระบบที่กำหนดไว้ นั่นคือ วันแรกที่เข้ามาสู่ภาวะของการเป็นนักเรียนนายร้อยใหม่ นักเรียนนายร้อยอาวุโสจะต้องพาไปปฏิญาณตนที่ศาลาวงกลม

นักเรียนนายร้อยใหม่ตั้งแถวล้อมรอบศาลาวงกลม ถวายความเคารพพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระผู้พระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พระบรมรูปนั้นประดิษฐานอยู่ตรงกลางศาลาวงกลมซึ่งมีถาวรสถูปและกระแวกเลื้อยขึ้นปกคลุม

หัวหน้านักเรียนนายร้อยใหม่จุดธูปเทียน ถวายสักการะและนำนักเรียนนายร้อยใหม่ทั้งหมด กระทำพิธีปฏิญาณตน ดังนี้

ข้าพระพุทธเจ้า นักเรียนนายร้อย.. ขอถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระพักตร์พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระผู้พระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่า

ข้าพระพุทธเจ้า จักตั้งใจรักษา ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และจักดำรงความจงรักภักดีต่อรัฐบาลผู้บริหารประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญนี้

ข้าพระพุทธเจ้า จักธำรงและรักษาไว้ซึ่งอธิปไตยของประเทศ

ข้าพระพุทธเจ้า จักตั้งใจเชื่อฟังคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของนายทหาร และนักเรียนนายร้อยอาวุโสตลอดเวลา และจักปฏิบัติตามกฎข้อบังคับระเบียบแบบแผนของกองทัพบกแห่งประเทศไทยทุกประการ

เสนาธิการทหารบก

ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ นายพลตรี สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนารถ กรมขุนพิษณุโลกประชานารถ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยทหารบก เป็นเสนาธิการทหารบก และทรงตั้งตำแหน่งเจ้ากรมยุทธศึกษาเพื่อทรงบังคับบัญชาด้านการปกครองและการศึกษาของนักเรียนนายร้อยโรงเรียนนายร้อยชั้นประถม และโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม

ขณะทรงตั้งตำแหน่งเจ้ากรมยุทธศึกษา (พ.ศ. ๒๔๕๒-๒๔๕๖) สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมขุนพิษณุโลกประชานารถ ทรงดำริว่า

หากมีศาลาห้อง ๆ สักหลังหนึ่งเพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนในยามว่าง หรืออาจใช้เป็นที่ประชุมนักเรียนด้วย คงจะเกิดประโยชน์ไม่น้อย

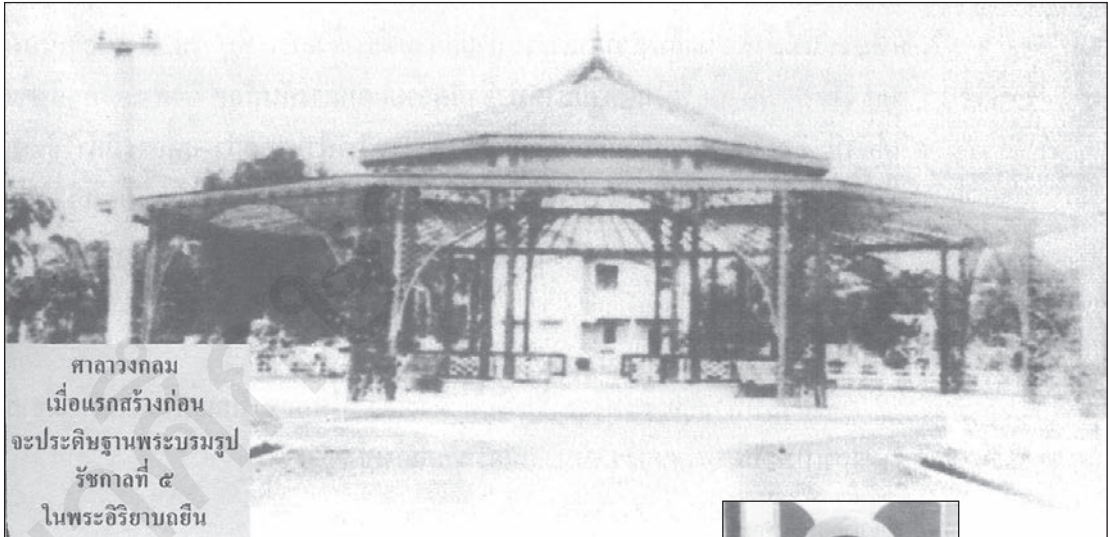
จึงโปรดเกล้าฯ ให้หาทุนในการก่อสร้างโดยรวบรวมเงินค่าขายข้าวตังได้ ๑,๐๐๐ บาทเศษ และสมทบทุนจากเงินของข้าราชการอีกประมาณ ๑,๐๐๐ บาท แล้วให้โรงเรียนนายร้อยทั้งสองแห่งสร้างศาลาหลังห้อง ๆ แบบที่นิยมสร้างตามโรงเรียนทหารทั่วไป ซึ่งเรียกกันว่า “ศาลาลม” ส่วนศาลาในโรงเรียนนายร้อยเรียกว่า ศาลาวงกลม เพราะสร้างบนวงกลมหรือวงเวียนเดิม และประทานพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเครื่องแบบจอมพลทหารบกในพระอิริยาบถยืนขนาดความสูงจากฐาน ๕๓ เซนติเมตร ประดิษฐาน ณ ศาลาวงกลม พระบรมรูปหล่อด้วยบรอนซ์โดยโรงหล่อตระกูลชุต แฟรงค์ ฟองเดอร์ เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส พ.ศ. ๒๔๕๐ (ค.ศ. ๑๙๐๗) คราวเดียวกันการหล่อพระบรมรูปทรงม้า ที่ฐานพระบรมรูป ๒ ด้านซ้ายและขวามีคำจารึกว่า

พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อรัตนโกสินทรศก ๑๒๖

ของนายพลตรี สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนพิษณุโลกประชานารถ ประธานโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม

ของนายพลตรี สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนพิษณุโลกประชานารถ ประธานโรงเรียนนายร้อยชั้นประถม

ปัจจุบันพระบรมรูปทั้งสององค์ประดิษฐานอยู่ ณ อาคาร จปร. ๑๐๐ ปี

ศาลาวงกลม
เมื่อแรกสร้างก่อน
จะประดิษฐานพระบรมรูป
รัชกาลที่ ๕
ในพระอิริยาบถยืน

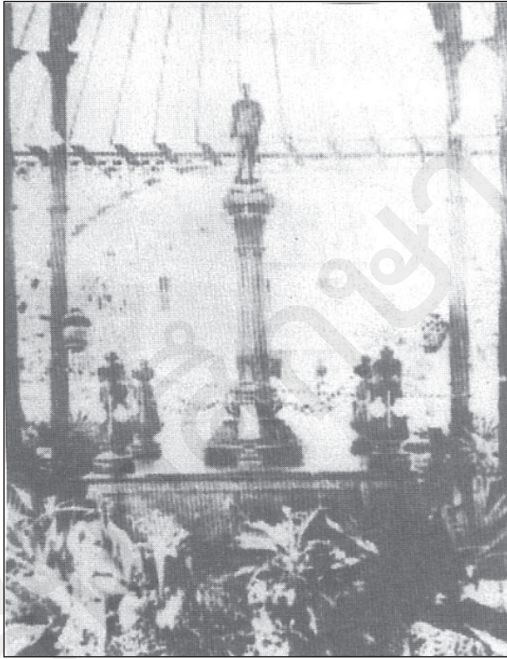
ทรงชุดนักเรียนนายร้อยชั้นประถม

พ.ศ. ๒๔๕๙ นายพลเอก สมเด็จพระเจ้า
น้องยาเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงพิษณุโลกประชานา
รธ เสนาธิการทหารบก โปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้า
วรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า จุลจักรพงษ์ ขณะดำรงพระ
อิสริยยศ หม่อมเจ้าจุลจักรพงษ์ พระโอรสซึ่งมีพระ
ชันษา ๙ ปี ทรงศึกษาในโรงเรียนนายร้อยทหารบก
จากหนังสือ “เกิดวังปารุสก์ สมัยสมบูรณาญา
สิทธิราชย์” พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุล
จักรพงษ์ ทรงเล่าถึงศาลาวงกลม ความว่า พระ
สรัชชาภุชฯ จึงได้พาข้าพเจ้าลงมาจากตึกใหญ่ที่ว่า
การและเดินไปยังที่เรียนซึ่งอยู่ปลายเขตของโรงเรียน
ต้องเดินไปตามถนนสายกลางจนสุด ผ่านพุ่มไม้ที่
มีพระบรมรูปทูลหม่อมมยุ ผ่านโรงพยาบาลอันเป็น
ตึกชั้นเดียวมีเฉลียงตั้งอยู่ทางซ้าย แล้วจึงถึงเรือนไม้
ที่ใช้เป็นห้องเรียนของชั้นประถมสองตอนตัวอย่าง...

ทรงชุดนักเรียนนายร้อยชั้นประถม

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์
ทรงเรียกศาลาวงกลม ว่า**กระโจมที่ประดิษฐาน
พระบรมรูปทูลหม่อมมยุ** กระโจมที่พระองค์เจ้าจุล
จักรพงษ์กล่าวถึง ก็คือ ศาลาวงกลม รร.จปร. ถนน
ราชดำเนินนอก กรุงเทพมหานคร ประมาณ พ.ศ.
๒๔๕๒ - ๒๔๖๓ ซึ่งเป็นสถานที่อัญเชิญพระบรมรูป
ในพระอิริยาบถยืนมาประดิษฐานไว้ให้นักเรียน
นายร้อยและข้าราชการได้สักการบูชา

จากหนังสือโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอม
เกล้า ครบ ๘๐ ปี (๕ สิงหาคม ๒๕๐๐) และหนังสือ
๑๐๐ ปี โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (๕
สิงหาคม ๒๕๓๐) มีข้อความตรงกันว่า หลังจาก

และประมาณ ค.ศ. ๑๙๒๐ (พ.ศ. ๒๔๖๓) ได้สร้างพระบรมรูปครึ่งพระองค์ หล่อด้วยบรอนซ์หรือทองสัมฤทธิ์ตามแบบปูนปลาสเตอร์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมรูปครึ่งพระองค์ที่หล่อด้วยบรอนซ์แก่กรมกองและสถานที่ราชการที่สำคัญ ในครั้งนั้นโรงเรียนนายร้อยทหารบกได้รับพระราชทานพระบรมรูปปั้นด้วยปูนปลาสเตอร์ขนาดครึ่งพระองค์ประดิษฐาน ณ ศาลาวงกลมโรงเรียนนายร้อยทหารบก ถนนราชดำเนินนอก

พันเอก สอาด ชมะสุนทร อดีตนักเรียนนายร้อย หมายเลขประจำตัว ๓๒๗๕ เล่าถึงศาลาวงกลมและพระบรมรูปไว้ในบทความ “เรื่อง รร.น.ร. เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๔๖๙” **เสนาศึกษา** เล่ม ๔๕ ตอน ๑ สิงหาคม-กันยายน ๒๕๒๑ หน้า ๓๑-๓๒ ความว่า

อาคารที่นับว่าสำคัญที่สุด ของ รร.น.ร. ก็คือ **ศาลาวงกลม** เพราะที่กลางศาลาลังนี้เป็นที่ประดิษฐานพระบรมราชอนุสาวรีย์ครึ่งพระองค์ของล้นเกล้าฯ สมเด็จพระปิยะมหาราช รัชกาลที่ ๕ พระผู้พระราชทานกำเนิด รร.น.ร. ผู้ที่ผ่านเข้าประตูด้านหน้า รร. และแม้กระทั่งผู้ที่เดินหรือนั่งรถผ่านประตู

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสวรรคตเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๕๓ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระบรมรูปพระราชบิดา ขนาดครึ่งพระองค์ หล่อด้วยบรอนซ์โดยโรงหล่อเดิมที่ปารีส เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๓ (ค.ศ. ๑๙๒๐)

ในเรื่องของพระบรมรูปครึ่งพระองค์ หล่อด้วยปูนปลาสเตอร์นั้น มีหลักฐานทางอีเมลเป็นภาษาฝรั่งเศสของ Hubert Lacroix ผู้จัดการทั่วไปของโรงหล่อ Susse Frères Fondateur (ซูส แฟร์ส์ ฟองเดออร์) ถึง พ.ท. ผศ.ดร.พีรพล สงนุ้ย ผช.กปศ. สกต.ร.จปร. เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ค.ศ. ๒๐๐๖ ความตอนหนึ่งว่า

Ce buste est un plâtre don't nous avons également des photos dans nos archives. A l' époque , en 1920 environ , notre fonderie a ou produire quelques bustes en bronze d' nares ce plâtre.

สรุปความได้ว่า พระบรมรูปครึ่งพระองค์ปั้นด้วยปูนปลาสเตอร์มีรูปภาพเป็นเอกสาร หลักฐาน

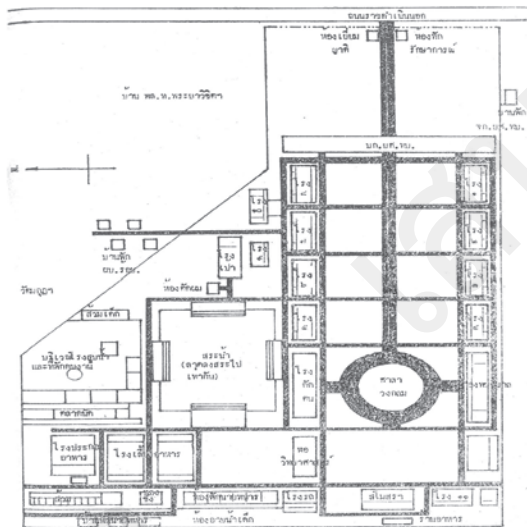
ด้านหน้าซึ่งมีอาคารเตี้ย ๆ อยู่ด้านใน ๒ หลัง ด้านทิศเหนือเป็นห้องเย็บมณูชาติ ด้านทิศใต้เป็นห้องพักเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ ถ้าสายตาดี ๆ จะเห็นพระราชอนุสาวรีย์ฯ อยู่ระหว่างกรอบช่องทางใต้ บก. ยศ ทบ. อย่างเด่นชัดได้แต่ไกล สถานที่แห่งนี้นอกจากเป็นที่ประดิษฐานสิ่งเคารพของ นร. และบุคคลทั่วไปแล้ว ยังเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและนั่งสูดกลิ่นหอมเย็นของดอกไม้หลายชนิดที่ปลูกตามมุมศาลา และปกคลุมหลังคาไม้ระแนง กับบางส่วนของหลังคากระเบื้องเหนือพระราชอนุสาวรีย์ฯ ในตอนเย็นและ

ตอนค่ำเมื่อว่างจากการฝึกสอนด้วย ทุกครั้งที่บุคคลหรือแถว นร. เดินผ่านพระราชอนุสาวรีย์ฯ จะต้องถวายความเคารพ ที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง ก็คือ ก่อนวันสอบภาคและสอบไล่ใหญ่ (หรือสอบประจำปี) ที่เบื้องหน้าพระราชอนุสาวรีย์ฯ จะมีเครื่องบูชาดอกไม้, พวงมาลัย, กล้วย, เทียน มากมายเป็นพิเศษ

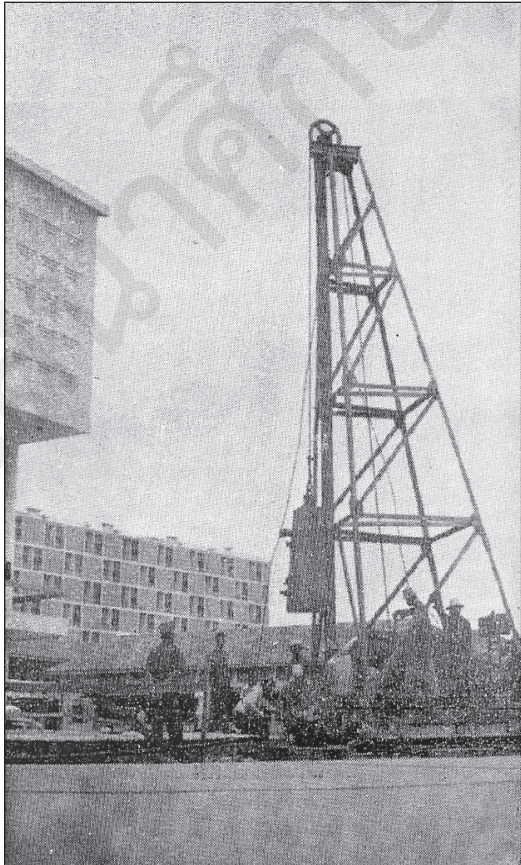
ศาลาวางกลมสร้างมานานประมาณ ๕๕ ปี แตกและผ่นทำให้ศาลาททรุดโทรมผู้ฟังตามกาลเวลา ประกอบกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้สร้างอาคารใหม่เพิ่มขึ้นหลายหลัง พลตรี อ่อง โปธิกนิษฐ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (พ.ศ. ๒๕๐๓-๒๕๐๖) มีหนังสือถึงผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๔ เพื่อขออนุญาตซ่อมแซมศาลาวางกลม แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นควรให้สร้างพระบรมราชานุสาวรีย์แทนศาลาวางกลม โดยมีจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุดและผู้บัญชาการทหารบก ยินดีอุปการะการดำเนินการฯ

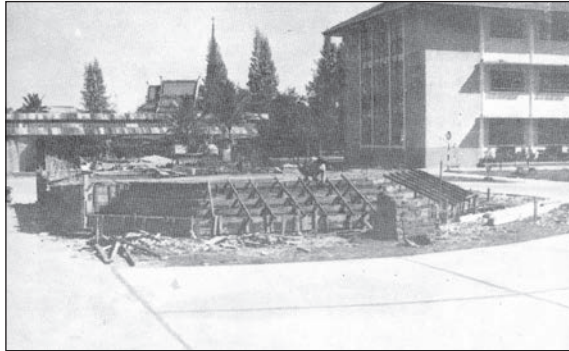
แผนที่สังเขปบริเวณ รร.น.ร.
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๙ ถึง ๒๔๖๙
ฝั่งตะวันตก เชียงสะพานมฆวาฬรังสรรค์

ในวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๐๘๐๐ พลเอก ถนอม กิตติขจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานประกอบพิธีบวงสรวงตามโบราณราชประเพณี อัญเชิญพระบรมรูปและดวงพระวิญญาณพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวไปประดิษฐาน ณ อาคารกองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า หลังจากนั้นอีก ๔-๕ วัน หลังคาวางกลมทางด้านทิศตะวันตกทรุดและยุบลงมา ไม้ระแนงและเครื่องประกอบผู้ฟังทั้งสิ้น

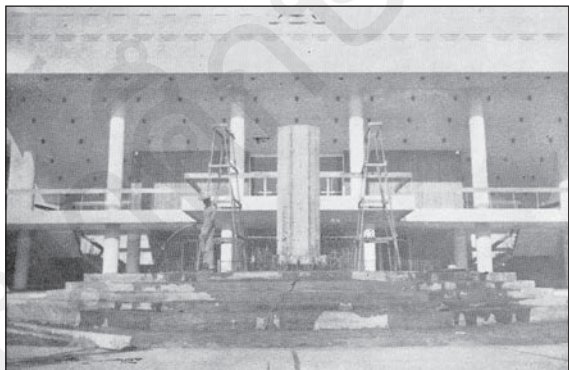
วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ จอมพล
สฤษดิ์ ธนะรัชต์ มาเป็นประธานประกอบพิธีวาง
ศิลาฤกษ์เป็นปฐม ส่วนการลงมือก่อสร้างกำหนด
เอาวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งเป็นวันคล้าย
วันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นวันเริ่มต้นการดำเนินการ

ตอกเข็มต้นแรก

งานสร้างฐาน

งานสร้างแท่นที่ประดิษฐานพระบรมรูป

สมควรนำพระบรมรูปองค์เดิมประดิษฐานยัง
พระแท่นที่สร้างใหม่หน้าหอประชุมกิตติขจร และ
เพื่อให้การก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์สำเร็จ
ลุล่วงโดยเร็ว พลเอก ประภาส จารุเสถียร จึงสั่งการ
ให้ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เป็นเจ้าของเรื่องดำเนินงานต่อไปโดยเร็ว ดังนั้น
ในวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ อันเป็นวันคล้าย

วันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยในปีที่ ๘๐
พลตรี สároาญ แพทยกุล ผู้บัญชาการโรงเรียนนาย
ร้อยพระจุลจอมเกล้า (พ.ศ. ๒๕๐๗-๑๕๑๐) ได้เชิญ
จอมพล ถนอม กิตติขจร ผู้บัญชาการทหารสูงสุด
กระทำพิธีเจิมพระแท่นจำลอง

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

รับกรรhapบังคมทูลเชิญเสด็จและกำหนดวันเวลา คือ วันพุธที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๗.๐๐-๑๙.๐๐ น. สำหรับสถานที่ในการจัดงานนั้น หลังจากได้หารือกันแล้วได้ข้อตกลงใจว่า โรงเรียนนักเรียนนายร้อยมีความเหมาะสมที่สุด การจัดงานที่และอาหารใช้ผู้ประกอบการจาก บริษัท นีโอสตาร์ อีเว้นท์ แอนด์ เทรนนิง จำกัด ของคุณ หม่อม พรทรัพย์ เสนจินทร์ที เป็นผู้ดำเนินการ และ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า สนับสนุนการเช่าเครื่องปรับอากาศ ในส่วนของการ แสดงดนตรี พล.ต.กฤษดา สาริกา จก.ดย.ทบ. อดีต หัวหน้าวงหัตถดนตรี นนร.และวงลูกทุ่ง จปร. เป็น

ผู้รับผิดชอบจัดศิษย์เก่าหัดสदनตรีมาซ้อมการแสดง วงลูกทุ่ง จปร. โดยใช้หางเครื่องจาก นนร.ที่เป็นศิษย์ปัจจุบัน

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ก่อนวันงาน ได้จัดให้มีพิธีบวงสรวงพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ หน้า บก.ร.จปร. โดยมี พ.อ.ปิยะพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ประธานรุ่น จปร.รุ่น ๓๔ เป็นประธานในพิธี เพื่อให้การจัดงานครั้งนี้เป็นไปด้วยความราบรื่น

เมื่อเวลา ๑๗.๐๐ น. วันพุธที่ ๒๗ พฤษภาคม

พ.ศ. ๒๕๕๘ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ไปยังโรงเรียนนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ทรงเป็นประธานในงาน “คืนสู่อ้อมอก อาจารย์” ซึ่งบรรดาศิษย์แก่นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า รุ่นที่ ๒๙ ซึ่งเป็นศิษย์รุ่นแรกถึงรุ่นที่ ๖๓ ซึ่งเป็นรุ่นล่าสุดที่พึ่งสำเร็จการศึกษา ร่วมกันจัดขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ และในโอกาสพระราชทานการทวงสอนเป็นปีที่ ๓๕

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเข้ารับราชการเป็นอาจารย์ กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในปี ๒๕๒๓ ทรงสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทย และวิชาสังคมวิทยา ต่อมาเมื่อกองทัพบกตั้งกองวิชาประวัติศาสตร์ขึ้น จึงทรงดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ในภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๕๔ ทรงสอนนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๔ ในวิชาเลือกเสรี “หัวข้อพิเศษทางประวัติศาสตร์ : เอเชียศึกษา” และนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๔ ในวิชาบังคับ “ประวัติศาสตร์ร่วมสมัย” เมื่อเสด็จฯ ถึงบริเวณหน่วยงาน พล.อ.อุดมเดช สีตบุตร ผู้บัญชาการทหารบก ถวายรายงาน และพินเอก วีระชาติपालกะวงศ์ ณ ออยุธยา นำเสด็จฯ ทอดพระเนตรนิทรรศการ “จากวันนั้นถึงวันนี้” ซึ่งจัดแสดงพระราชภารกิจต่าง ๆ ที่ทรงปฏิบัติตั้งแต่ทรงเริ่มต้นเป็นทูลกระหม่อมอาจารย์ จากนั้นทรงพระดำเนินเข้า

ประทับยังโต๊ะเสวยพระกระยาหาร ทอดพระเนตรการแสดง อาทิ การแสดงชุดเกียรติศักดิ์ทหารกล้า วงดนตรีลูกทุ่ง จปร. ที่ใช้วงเครื่องจากศิษย์ปัจจุบัน และการขับร้องเพลงจากศิษย์เก่า เช่น เพลงรั้วแดง กำแพงเหลือง เพลงทูลกระหม่อมอาจารย์ และเพลงนางฟ้าเดินดิน ได้พระราชทานพวงมาลัยธนบัตรแก่นักกร้องและวงเครื่องวงดนตรีลูกทุ่ง จปร. ทรงร่วมขับร้องเพลงลูกทุ่ง ๒ เพลง ได้แก่ เพลงเจ้าภาพจงเจริญ เพลงแอบหัวใจ และทรงแถมเพลงเกลียดห้องเบอร์ ๕ ให้อีกหนึ่งเพลง

โอกาสนี้ พระราชทานพระราชวโรกาสให้ พล.ท.เทพพงศ์ ทิพยจันทร์ ประธานคณะกรรมการนักเรียนนายร้อย รุ่นที่ ๒๙ ประธานการจัดงาน เป็นผู้แทนศิษย์ในทูลกระหม่อมอาจารย์ เฝ้าทูลละอองพระบาท ทูลเกล้าฯ ถวายเงินจำนวน ๕ ล้านบาท โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย จากนั้นมีพระราชดำรัสแก่ศิษย์ความตอนหนึ่งว่า

“... เมื่อจบการศึกษาแล้วได้ไปปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ นำชื่อเสียง เกียรติยศ มาสู่ตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติ ได้เป็นตัวอย่างผู้นำจริง ๆ อย่างที่โรงเรียนนายร้อยนี้เขาแปะป้ายเอาไว้ข้างหน้าโรงเรียนว่า Home of Leaders พวกเราทั้งหลายนี้คือว่าเป็นผู้นำ จะทำอะไรก็ตาม นำสังคม นำประเทศชาติ คือเราเป็นผู้นำ เราต้องมีความรู้ มีความสามารถ มีความเมตตากรุณา และมีความรักสามัคคีต่อกัน ไม่ใช่แต่เฉพาะในหมู่นักเรียนนายร้อย แต่ในหมู่เพื่อนร่วมชาติ เพื่อนร่วมโลก ที่เวลาเดี๋ยวนี้ ก็มีโอกาสดี ผู้บังคับบัญชาที่สนับสนุน รุ่นก่อน ๆ เราก็จะไม่ได้ไปไหนเลย พอรุ่นต่อมาก็ไปที่

ต่าง ๆ ในประเทศไทย แต่ต่อมาก็ได้ไปทัศนศึกษาต่างประเทศกันบ้างเท่าที่จะจัดได้ เพื่อที่จะได้เห็นว่ามีความปลอดภัยไปให้คนที่เราได้พบเห็น

ก็รู้สึกว่าจะทุกคนเท่าที่ติดตามมา ทุกคนก็ได้รักษาชื่อเสียง ความดีมาได้กันทั้งนั้น สิ่งนี้ก็ยิ่งเป็นสิ่งที่ยินดี ปลื้มใจ ถูกใจมากที่สุด ก็ขอให้ ทุก ๆ คนทั้งที่มีโอกาสมาในวันนี้ และผู้ที่มาวันนี้ไม่ได้เพราะที่แคบ ก็ขอให้ประสบความสำเร็จ สิ่งใดที่คิดจะทำ มีกำลังใจที่จะทำ มีร่างกายแข็งแรง และปลอดภัยทุกประการ”

ทฤษฎีสงคราม

ตอน การรบ (Combat)

โดย นายพลคาร์ล ฟิลิป ก็อตฟราย วอน เคลลาเซอวิตซ์
(Général Carl Philip Gottfried von Clausewitz)
พ.อ.รศ.ดร.พีรพล สงฆ์แปง และเรียบเรียง

บทที่ ๑๒ การใช้ชัยชนะเป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์ (Moyens stratégiques d'utiliser la victoire)

- (ต่อจากฉบับที่แล้ว) -

หากเรากลับมาสู่หัวข้อเรื่องที่เรา กำลังศึกษา ในบทนี้ เราจะพบว่า ข้อพิจารณาต่าง ๆ ซึ่งเราเพิ่ง นำเสนอไปในนั้นระบุว่า ความฉับพลันและรุนแรงของ การไล่ติดตามครั้งแรกจะเป็นปัจจัยหลักในการ กำหนดระดับและค่าของชัยชนะ อีกทั้งการไล่ ติดตามครั้งแรกที่นำไปสู่การไล่ติดตามครั้งต่อมานี้ มักจะเป็นการปฏิบัติที่สำคัญที่สุดที่นำไปสู่ชัยชนะ และด้วยเหตุนี้เอง ในระดับที่สูงขึ้น ยุทธศาสตร์จึงมี เหตุผลเพียงพอที่จะเรียกร้องการปฏิบัติการลักษณะ เช่นนี้จากการปฏิบัติในระดับยุทธวิธี

ปกติเรามักจะพอใจเพียงแค่ผลลัพธ์ที่เพิ่มขึ้น จากแรงส่งของการปฏิบัติการไล่ติดตามครั้งแรก เพราะความต่อเนื่องของการไล่ติดตามเท่านั้นที่ ทำให้ผลลัพธ์จากชัยชนะพัฒนาได้อย่างสมบูรณ์

ที่สุด แต่เราได้กล่าวไปแล้วว่า ลักษณะทั่วไปของ ความสัมพันธ์ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ฝ่ายชนะมุ่งไปสู่และ เป็นสิ่งที่เราจะต้องนำมาพิจารณา ณ ที่นี้ เป็นสิ่งซึ่ง เราจะรู้ได้ก็ต่อเมื่อเวลาผ่านไปแล้วระยะหนึ่งเท่านั้น แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคอันใดสำหรับเรา ในการที่จะ กำหนดวิธีการพื้นฐานของการขยายเวลาในการไล่ ติดตาม

เรามีวิธีการปฏิบัติแบบใหม่ที่แตกต่างกันใน การไล่ติดตาม ณ ที่นี้ ๓ แบบ คือ

๑. โดยการกดดันข้าศึกที่พ่ายแพ้แบบก้าว ต่อก้าว การปฏิบัติเช่นนี้จะบีบบังคับให้ข้าศึกต้อง ขยายเวลาในการถอยให้ยืดยาวออกไปจนกระทั่ง ข้าศึกเชื่อว่าพวกเขาก้าวเข้าสู่สถานการณ์การรบ ใหม่แล้ว เป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้พวกเขา

เริ่มกลับมาทำการรบได้ใหม่อีกครั้ง และการถอยที่ ยืดยาวนี้ ฝ่ายที่ได้รับชัยชนะจะเข้ายึดครองทุกสิ่งทุกอย่างที่ฝ่ายข้าศึกทิ้งไว้ภายใต้เงื่อนไขที่เลวร้ายตาม เส้นทาง การถอยของพวกเขา เช่น ผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย ทหารที่หมดสิ้นเรี่ยวแรง กระเป่า และสัมภาระทุก ประเภท

๒. แทนที่จะปล่อยให้ฝ่ายปราชัยหยุดพัก ตามปกติธรรมดาเนื่องจากความเหนื่อยล้าของ กิจกรรมแต่ละวัน ฝ่ายชนะจะต้องบีบบังคับให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายตน และให้ยอม ละทิ้งพื้นที่ยึดครองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยการใช้อ้อม กำลังรบที่เข้มแข็งเข้าโจมตีกองระวังหลังของฝ่าย ปราชัยทันทีที่สังเกตพบว่าฝ่ายปราชัยกำลังจะหยุด พักหรือเข้ายึดครองพื้นที่เพื่อปรับปรุงเป็นฐานที่มั่น การปฏิบัติเช่นนี้จะตอกย้ำความปราชัยให้แก่การ ถอยของข้าศึก ซึ่งอาจเปลี่ยนเป็นการหลบหนีแทน ซึ่งในกรณีเช่นนี้จะยิ่งทำให้เกิดความระส่ำระสายแก่ กองทัพที่ปราชัยเพิ่มขึ้นไปอีก นอกจากนี้ ไม่มีสิ่งใด จะทำลายขวัญของกำลังรบยิ่งไปกว่าการได้ยินเสียง ปืนใหญ่ของข้าศึกดังขึ้นอีกครั้งในขณะที่กำลังรบ เหล่านั้นเชื่อว่าการรบได้ยุติลงชั่วคราวและตนเอง สามารถพักผ่อนได้อย่างสงบแล้ว แต่ฝ่ายชนะใช้ การโจมตีขนาดใหญ่ทุกเช้าตรู่ของวันเพียงไม่กี่ครั้ง ก็จะทำให้เกิดความกดดันอย่างสูงแก่ฝ่ายปราชัย จนพวกเขาต้องยอมถอนกำลังจากค่ายพักหรือที่มั่น ชั่วคราวก่อนรุ่งสางในความมืดมิด เพื่อให้รอดพ้น จากการโจมตีที่ไม่หยุดหย่อนของฝ่ายชนะ ในขณะที่ กำลังส่วนใหญ่ของฝ่ายชนะได้มีเวลาพักผ่อน อย่างสงบ

มีปัจจัยอื่น ๆ อีกจำนวนมาก โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง การสนับสนุนด้านต่าง ๆ แก่กำลังรบ สิ่ง กีดขวางขนาดใหญ่ในพื้นที่ และระยะห่างจากเมือง ขนาดใหญ่ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อการจัดวาง กำลังและรูปแบบของการเดินทาง กระทบทั้งปัจจัย เหล่านี้อาจสร้างความยุ่งยากในการที่ต้องการจะชี้

ให้เห็นว่า ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ภายหลังจากชัยชนะ ฝ่ายมีชัย จะต้องทุ่มเทอย่างเต็มที่กำลังเพื่อไล่ติดตามฝ่าย ปราชัย และหากปฏิบัติเช่นนี้ ฝ่ายมีชัยก็จะสามารถ ให้กำลังส่วนใหญ่ของตนเองพักผ่อนได้ตลอดเวลา โดยใช้วิธีการบีบบังคับฝ่ายตรงข้ามให้ต้องขยาย เวลาเดินทางในเวลากลางคืนให้ยืดยาวออกไป ปกติ แล้ว แต่เพียงแต่ฝ่ายชนะแสดงเจตนาให้เห็นว่า ต้องการไล่ติดตามกดดันในลักษณะเช่นนี้เท่านั้น ก็ จะสามารถเพิ่มพลังอำนาจและผลลัพธ์ของการไล่ ติดตามได้อย่างมหาศาลแล้ว อย่างไรก็ตาม แน่ นอนว่าการเข้ายึดครองฐานที่มั่นของข้าศึกในช่วงกลาง วันจะทำให้ค้นหาเสบียงที่จำเป็นได้อย่างสะดวก และต่อจากนั้นก็ปล่อยให้กำลังรบทั้งหมดได้พักผ่อน ตลอดทั้งคืน ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้จะให้ผลดียิ่งกว่า การสั่งให้เคลื่อนทัพเฉพาะเวลาที่จะต้องปฏิบัติ หรือ การยิงปืนเล็กและปืนใหญ่ตอบโต้กันหลายชั่วโมงใน แต่ละวัน หรือการดำรงการปะทะประปราย รวมทั้ง ดีกว่าการพยายามตีโอบหรือตีตลบข้าศึก ซึ่งทุกวิธี การเหล่านี้ต้องใช้การจัดวางกำลังทางยุทธวิธีอย่าง เป็นระบบชัดเจน นอกจากนี้ โดยสัญชาตญาณแล้ว มนุษย์จะยอมจำนนต่อความเหนื่อยล้าซึ่งมีอยู่ มากมายในการสงคราม ซึ่งเป็นข้อจำกัดใจที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และต้องยอมรับ และความเหนื่อยล้าของ กำลังพลนี้เองที่อธิบายว่าทำไมเราจึงพบว่า ใน ประวัติศาสตร์ แม้จะมีการเตรียมการขนาดใหญ่เป็น ระบบระเบียบแต่กลับเกิดการปฏิบัติจริงน้อย มาก ดังเช่น กรณีฝรั่งเศส แม้พวกเขาได้รับการ ยกย่องว่าโดดเด่นในการขยายผลแห่งความสำเร็จ แต่จักรพรรดิโปเลียนมหาราชาเองก็ไม่ทรงกล้าที่จะไล่ติดตามเพื่อขยายผลแห่งความสำเร็จในรัสเซีย เมื่อ ค.ศ. ๑๘๑๒ ทั้งนี้ด้วยเหตุว่า ความเหนื่อยล้า สะสมจากการทำสงครามเพียงประการเดียวได้ คุกคามที่จะทำลายกองทัพพระองค์จนราบคาบก่อน ที่จะไปถึงเป้าหมายที่พระองค์ทรงกำหนดไว้

ภาพที่ ๑ ความหายนะของกองทัพฝรั่งเศสขณะถอนทัพจากกรุงมอสโคว์เมื่อ ค.ศ. ๑๘๑๒

สุดท้าย ประการที่ ๓ เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุด คือ การเดินทางขนานไปกับกองทัพของข้าศึกซึ่งกำลังถอย

กองทัพที่ฝ่ายแพ้กองทัพจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายของตนเอง เป็นเป้าหมายระยะใกล้บ้างไกลบ้าง ซึ่งเป้าหมายนี้มีความสำคัญและจะยอมให้ฝ่ายตรงข้ามไปถึงหรือยึดครองก่อนไม่ได้ไม่ว่าจะเป็นเป้าหมายประเภทเส้นทางการถอย ตาบลันด์พบเพื่อรับการสนับสนุนเพิ่มเติมจากฝ่ายเดียวกัน ชัยภูมิสำคัญ เมืองสำคัญ หรือตำบลส่งกำลัง

หากภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นนี้ ฝ่ายชนะใช้การปฏิบัติคู่ขนานกับฝ่ายข้าศึกและเคลื่อนทัพอย่างรวดเร็วพุ่งสู่เป้าหมายที่ฝ่ายข้าศึกกำหนดไว้ การปฏิบัติเช่นนี้จะเร่งการถอยของข้าศึกให้รวดเร็วยิ่งขึ้นไปอีก จนกระทั่งว่าในหลายกรณีการถอยของข้าศึกกลับเปลี่ยนเป็นการหนีหรือการแตกทัพ

ฝ่ายปราชัยมีเพียง ๓ วิธีการเท่านั้นที่จะต่อสู้กับฝ่ายชนะในกรณีเช่นนี้

วิธีการแรก คือ การโจมตีฝ่ายที่ชนะโดยตรง การกระโจนเข้าใส่แบบที่ข้าศึกคาดไม่ถึงนี้จะสร้างโอกาสในการจู่โจม เข้าตี และหยุดการไล่ติดตามของข้าศึก แต่ด้วยเหตุผลของสถานการณ์ของทุกฝ่ายโอกาสที่ฝ่ายปราชัยจะปฏิบัติการตอบโต้ในลักษณะเช่นนี้ได้เกิดขึ้นน้อยมาก และจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อกองทัพที่ปราชัยนั้น ต้องเป็นกองทัพที่รุกรบ ยังรวมกำลังเป็นกลุ่มก้อนแม้ฝ่ายแพ้มัน และบังคับบัญชาโดยนายพลที่มุ่งมั่นใส่ใจเท่านั้น

วิธีการที่ ๒ คือ การเร่งเดินทางให้ไปถึงที่หมายภายในเวลาจำเป็น แต่การปฏิบัติเช่นนี้ เราอาจสร้างข้อได้เปรียบแก่ฝ่ายชนะมากยิ่งขึ้นเนื่องจากความเร่งรีบในการถอยต้องใช้ความทุ่มเทและพลกำลังเพิ่มมากขึ้น อันจะนำไปสู่การสูญเสียกำลังรบ สิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงการละทิ้งปืนใหญ่เพิ่มมากขึ้น

วิธีการที่ ๓ วิธีสุดท้าย คือ การหลีกเลี่ยงการเคลื่อนทัพผ่านตำบลที่สงสัยว่าอาจก่อให้เกิดการแบ่งแยกกำลังการถอยออกเป็นส่วน ๆ หากจะเกิดกรณีเช่นนี้ขึ้น ให้เปลี่ยนเส้นทางการถอยโดยทิ้ง

ระยะห่างจากกำลังข้าศึกที่ไล่ติดตามให้น้อยลง วิธีการนี้บางครั้งเป็นวิธีการเดียวที่เหลืออยู่ที่เราสามารถปฏิบัติได้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีตัวอย่างกรณีที่วิธีการนี้ประสบความสำเร็จอยู่บ้าง แต่นับเป็นวิธีการที่แยที่ที่สุดใน ๓ วิธี เราจะใช้วิธีการนี้ก็ต่อเมื่อตกอยู่ภายใต้ความกดดันของความรู้สึกที่ไม่สามารถชี้ชัดสิ่งใดได้เลยและความครั้นคร้ามที่จะสู้รบกับข้าศึก อย่างไรก็ตามไม่ว่าขวัญกำลังใจของกองทัพที่ปราศัยจะตกต่ำอย่างไรก็ตาม หรือด้วยเหตุว่าเราไม่ได้เรียนรู้ให้ดีพอจากการปฏิบัติการครั้งใหม่ การหลีกเลี่ยงการสู้รบมากจนเกินไปจะกลับเป็นการเพิ่มความเสียเปรียบ ทำให้สถานการณ์ย่ำแย่ลง และจะนำไปสู่ขีดจำกัดสุดท้ายของกองทัพ หากจักรพรรดิโนเบิลียนมหาราชทรงยกทัพข้ามแม่น้ำไรน์ที่เมืองแมนไฮม์ (Manheim) และเมืองโคเบล็นซ์ (Coblenz) เพื่อไม่ต้องทำการรบที่เมืองฮานา (Hanau) เมื่อ ค.ศ. ๑๘๑๓ พระองค์ก็จะไม่สามารถนำกำลัง ๓ - ๔ หมื่นคน ข้ามเข้าสู่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำไรน์ได้ ซึ่งกำลังส่วนนี้จะเป็นกำลังที่เหลืออยู่ภายหลังจากที่พระองค์ทรงได้รับชัยชนะจากการยุทธ์แล้ว

ด้วยวิธีการรบโดยใช้กำลังขนาดเล็กเข้าทำการรบอย่างห้าวหาญภายใต้การบัญชาการที่สุขุมรอบคอบไม่ประมาท และภายใต้หลักการรบเชิงรับปรับเปลี่ยนสนามรบเพื่อสร้างความได้เปรียบ การปฏิบัติทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะส่งผลลำดับแรก คือ ช่วยยกระดับขวัญกำลังใจของกองทัพที่ปราศัยให้สูงขึ้น

เราไม่สามารถจินตนาการได้ว่า วีรกรรมอันน่าสลดติที่เกิดจากความล้มเหลวน้อยนิดนั้นจะมีอิทธิพลต่อกองทัพที่ตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากของความพ่ายแพ้เล็กน้อยเพียงใด เส้นทางของการใช้ความรุนแรงภายหลังความพ่ายแพ้ขนาดใหญ่นี้เป็นเส้นทางที่ทรงเกียรติน่าสลดติสำหรับเหล่านายพล แต่โดยปกติแล้ว เหล่านายพลทั้งหลายมักจะชอบหลบหนีอันตรายโดยการเคลื่อนกำลังออกห่างจากข้าศึกมากกว่าการใช้ความรุนแรงเข้าต่อสู้ ซึ่งการปฏิบัติเช่นนั้นเป็นการเพิ่มความได้เปรียบให้แก่ฝ่ายข้าศึกที่กำลังมีชัยและผลักไสตนเองไปสู่ความหายนะชัดเจนยิ่งขึ้น หรืออย่างน้อยที่สุด การปฏิบัติเช่นนี้จะทำให้กองทัพตกอยู่ในอันตรายมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ ๒ การรบที่เมืองฮานา (Battle of Hanau) (๓๐ - ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๑๓) กองทัพฝรั่งเศส ๒๐,๐๐๐ นาย ถอยจากรัสเซียถูกกองทัพออสเตรียและบาวาเรียจำนวน ๔๓,๐๐๐ นายโจมตี แต่สามารถเอาชนะและถอนตัวไปยังฝั่งซ้ายแม่น้ำไรน์ได้สำเร็จแม้กำลังจะน้อยกว่าและเพิ่งผ่านการรบที่เมืองเลปซิก (Leipzig) ๒ สัปดาห์ก่อนหน้านั้นมาก็ตาม

อย่างไรก็ตามเราจะต้องระลึกไว้เสมอว่า ณ ที่นี้เรากำลังพูดถึงเฉพาะกรณีของการไล่ติดตามกองทัพทั้งกองทัพซึ่งปราศจากการยุทธขนาดใหญ่และไม่ใช้กรณีที่กำลังเพียงส่วนหนึ่งของกองทัพที่แยกออกไปจากกองทัพ แล้วพยายามที่จะถอยกลับไปร่วมกับกองทัพขนาดใหญ่อีกครั้ง เพราะในกรณีหลังนี้ ความสัมพันธ์นั้นแตกต่างไปจากกรณีแรกโดยสิ้นเชิง อีกทั้งไม่ใช่เรื่องยากเลยที่เราจะได้เห็นความระมัดระวังและความสุขุมรอบคอบนำพาการปฏิบัติการในกรณีนี้ ๒ นี้ไปสู่จุดหมายปลายทางที่ดี

ในการแข่งขันไปถึงเป้าหมายของการถอยที่ใกล้สุดของคู่ปรับ ในขณะเคลื่อนทัพคู่ขนานไปกับฝ่ายที่ปราศัย จำเป็นอย่างยิ่งที่ฝ่ายชนะต้องมีหน่วยทหารที่คอยตามเก็บผู้ได้รับบาดเจ็บ ป่วย เหนื่อยล้าหมดแรง ปืนใหญ่ รวมทั้งอาหารสัตว์และสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง อันเนื่องมาจากความรวดเร็วของการเคลื่อนทัพ

เมื่อครั้งที่จอมพล บลูเชอร์ (Blücher) ไล่ติดตามกองทัพฝรั่งเศสซึ่งปราศัยจากเมืองวอเตอร์ลู (Waterloo) จนกระทั่งถึงกรุงปารีสเขาได้ปฏิบัติการไล่ติดตามแบบคู่ขนานดังได้กล่าวไปข้างต้นนี้อย่างเคร่งครัด ทำให้การไล่ติดตามของเขาถือเป็นผลงานชิ้นเอกของการยุทธ์ในลักษณะดังกล่าว

การเดินทางแบบคู่ขนานนี้ทำให้ทั้งคู่ที่ไล่ติดตามและผู้ที่ถูกไล่ติดตามมีความเหนื่อยล้าพอ ๆ กัน ฝ่ายชนะจะใช้วิธีการปฏิบัติเช่นนี้ก็ต่อเมื่อฝ่ายแพ้นั้นอ่อนแอกว่าอย่างมาก กระทั่งว่าไม่ว่าผู้บัญชาการกองทัพของพวกเขาจะมีความสามารถ

เพียงใดหรือจะมีกองหนุนขนาดใหญ่เพียงใดจะมาสมทบในอนาคต ฝ่ายชนะก็จะไม่ถูกตีโต้ตอบอย่างหนักหน่วงจากฝ่ายปราศัยให้ต้องกังวล แต่ในกรณีนี้ สถานการณ์เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติการไล่ติดตามในลักษณะคู่ขนานเช่นนี้ได้ การปฏิบัติจะลดทอนพลังอำนาจที่แท้จริงในการไล่ติดตามให้ลดน้อยลง ความรู้สึกถึงความพ่ายแพ้ที่แน่นอนจะเข้าครอบงำกองทัพที่ปราศัย ขวัญกำลังใจทุกกองจะจางหายไปจากกองทัพของพวกเขา จนกระทั่งทำให้ไม่สามารถต่อต้านการโจมตีที่ต่อเนื่องได้ และปล่อยให้กำลังนับพัน ๆ คนตกเป็นเชลยศึกทุกวันโดยปราศจากการรบ

ดังนั้น เพื่อกวาดล้างทุกสิ่งทุกอย่างที่เคลื่อนทัพผ่านเสมือนกับกระแสน้ำที่ไหลบ่า ฝ่ายชนะจึงไม่กังวลที่จะแบ่งกองทัพออกเป็น ส่วน ๆ กองกำลังขนาดย่อยลงไปนี้จะเข้าขับไล่เข้าศึกจากพื้นที่ยึดครอง จะจุใจฐานที่มั่นต่าง ๆ จะเข้ายึดครองเมืองขนาดใหญ่ ฯลฯ สรุปคือ ไม่มีสิ่งใดที่ฝ่ายมีชัยไม่กล้าปฏิบัติในช่วงเวลาแห่งชัยชนะของพวกเขา トラบจนกระทั่งเกิดสถานการณ์การยุทธ์ใหม่ขึ้น

สมรภูมิมือเยนา (Iena) รีเกินเบิร์ก (Regensburg) เลปซิก (Leipzig) และวอเตอร์ลู (Waterloo) เพื่อยกตัวอย่างเพียงจำนวนหนึ่งจากสงครามจำนวนมากในยุคปฏิวัติและยุคจักรวรรดิฝรั่งเศส ล้วนแล้วแต่เป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของชัยชนะอันยิ่งใหญ่ และพลังอำนาจของการขยายผลการรบโดยการไล่ติดตามช่วยยกระดับชัยชนะเหล่านี้ให้ยิ่งใหญ่อิ่งขึ้น

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

นักเรียนนายร้อย อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สಾಯัณห์นิโครธ

ฉบับนี้ตั้งใจที่จะเขียนเล่าเรื่องราวในอดีตที่ ผู้เขียนประสบมาด้วยตนเอง และคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะแต่ละเรื่องราวที่ผ่านมานั้นได้จดจำไว้ไม่เคยลืม เรื่องราวต่าง ๆ ที่จะเล่าให้นักเรียนได้รับรู้ในวันนี้ล้วนเป็นประสบการณ์จากการเดินทางไปต่างประเทศ

เริ่มต้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้เขียนได้มีโอกาสไปเรียนจรวด HAWK เป็นเวลา ๑ ปี สอบได้ทุนโครงการช่วยเหลือทางทหารระหว่างไทย-สหรัฐอเมริกา ในปี ๒๕๑๒ การขับขียานพาหนะที่นั่นเขาต้องขับรถชิดขวา และพวงมาลัยกับที่นั่นคนขับอยู่ทางประตูด้านซ้ายตรงกันข้ามกับที่เราใช้อยู่ในประเทศไทย เมื่อเดินทางไปถึงความจำเป็นเรื่องแรกก็คือยานพาหนะ เพราะสถานที่ในต่างประเทศมักจะตั้งอยู่ไม่ใกล้กันนัก ค่ายทหารอเมริกันกว้างขวางมาก จากที่พักต้องมียานพาหนะใช้ขับไปเรียน ณ ห้องเรียนในค่ายห่างไป ๓-๔ กม. และถ้าจะไป PX ก็ไกลถึงเกือบ ๑๐ กม. และที่เป็นปัญหามากก็ตรงที่อากาศหนาว เดินฝ่าความเยือกเย็นไปไม่ไหว ส่วนการจราจรนั้นไม่มีปัญหาติดขัดเพราะเขาเคารพกฎหมายจราจรมาก แต่ละถนนจะมีเครื่องหมาย

กำหนดความเร็วเอาไว้ เราต้องขับรถด้วยความเร็วตามที่ป้ายกำหนด เมื่อถึงสามแยก หรือสี่แยก หากไม่มีสัญญาณไฟจะต้องหยุด หยุดให้สนิท ล้อต้องไม่หมุน จากนั้นให้กวาดสายตาดูทางแยกอื่น ๆ หากมีรถคันอื่นที่เขามาถึงทางแยกก่อนต้องรอให้เขาไปก่อน คันที่ขับตามคันนั้นมาจะตามไปไม่ได้ต้องหยุดรอ สรุปว่าเมื่อมาถึงต้องหยุดให้คันที่มาถึงก่อนหยุดก่อนนั้นไปก่อนนั่นเอง บางสี่แยกจะมีเครื่องหมายเป็นเลข ๔ หมายถึง “STOP 4 WAY” คือหยุดก่อนไปก่อนนั่นเอง

การจอดรถข้างทางล้อจะต้องทับเส้นขาวที่แสดงไปประมาณ ๑ ฟุต ห่างจากขอบทางเท้ายาวไปตลอด ใครจอดรถไม่ทับเส้น หยอดเหรียญจอดรถไว้ไม่เพียงพอกับเวลาที่จอด ใครขับรถเร็วกว่ากำหนด ใครเลี้ยวรถกลับในเขตที่ไม่มีป้ายให้กลับรถได้ (ต่างจากเมืองไทยมีแต่ป้ายห้ามกลับรถ ถ้าไม่มีป้ายห้ามให้กลับรถได้ ส่วนที่เมืองอื่น ๆ ต้องบอกว่ากระทำได้จึงกระทำ) ไม่ก็อดใจจะมีรถจักรยานยนต์ของเจ้าพนักงานตำรวจ ออกมาจากไหนก็ไม่รู้ มาพร้อมกับใบสั่งปรับยื่นให้แล้วจากไป ถ้าไม่ชำระค่าปรับ (ทางไปรษณีย์) ไม่เกิน ๗ วัน จะ

มีหมายศาลจรรยาจรมาส่งถึงมือ อย่างไรก็ไม่รอด

ตำรวจที่โน้น จะต้องเป็นคนในท้องถิ่น และจะต้องเป็นผู้มีความประพฤติเป็นที่ยอมรับตั้งแต่เด็ก เพราะในสมุดพกรายงานผลการเรียนจะมีช่องที่ระบุไว้ว่า ชื่อสัตย์ และมีอาชีพในทางการปกครองท้องถิ่นได้ นับว่าเป็นแนวทางที่ดีทีเดียว

จะอย่างไรก็ตาม อันตรายของคนเมืองก็มีไม่มากไม่ต่างจากเมืองไทย เช่น ลัก วิ่งชิง ปล้น ฯลฯ บางถนนปักป้ายไว้ตัวโต เป็นป้ายของทางราชการ เขียนเอาไว้ว่า “DO NOT WALK ALONE BEYOND THIS STREET AFTER 6 P.M. TO 6 A.M.” อ่านดูอ่านออกได้แล้วคิดดูกันเอง

การเดินทางของนักท่องเที่ยว คนต่างถิ่นในระยะทางใกล้-ไกล ภายในเมือง ย่อมต้องใช้ TAXI ที่ประเทศนิวซีแลนด์ เคยเดินทางไปประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ขับที่แท็กซี่ที่ประเทศนิวซีแลนด์ ส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการเกษียณอายุ คุณลุงที่ผู้เขียนได้เคยใช้บริการเล่าให้ฟังว่า การจะได้ขับแท็กซี่มีข้อจำกัดมาก จำนวนจำกัด สภาพรรคต้องตรวจสอบละเอียด และเนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยว หากมีสัมภาระมากจะต้องเลือกใช้บริการกับรถแท็กซี่ที่มีรถพ่วงบรรทุกสัมภาระลากต่อจากตัวรถอีกด้วย เราจะต้องจ่ายค่าสัมภาระเพิ่มเติมอีกด้วย ทางการนิวซีแลนด์ จะกดชันการให้บริการด้านนี้มาก เขาเล่าว่าอย่างนั้นเพราะถือเป็นหน้าตา และผู้ให้บริการแก่ชาวต่างชาติ ผิดกับแท็กซี่เมืองไทย เคยนั่งบางคันไม่รู้ไปไหนใครมา ผู้เขียนระมัดระวังตัวเสมอในการใช้บริการแท็กซี่และตึก ๆ ของบ้านเมืองเรา ไม่ขอเล่าว่าต้องมีการเตรียมการอย่างไรบ้าง มีอาวุธอะไร ใช้วิธีอะไร คิดกันเอาเองบ้าง !

ที่ประเทศเกาหลีใต้ ในเวลาที่มีการจรรยาจรคับคั่ง เขาใช้คนขับแท็กซี่อาสาสมัครจรรยาจรมาทำหน้าที่ตำรวจจรรยาจรตามถนน และทางแยกต่าง ๆ แท็กซี่อาสาเหล่านี้ จับจริง เข้มงวดจริง ยิ่งกว่าตำรวจเสียอีก เขาคัดเลือกมาจากผู้ที่ขับรถมีวินัย มี

ประวัติดีจริง ๆ มาทำหน้าที่นี้ โดยรางวัลตอบแทนคือ “ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้” ส่วนที่ประเทศสิงคโปร์ บางเวลาเขาใช้พลทหารกองประจำการออกมาเป็นเจ้าหน้าที่จรรยาจร เสริมกำลังให้กับตำรวจ กับทหารสิงคโปร์ที่ทำหน้าที่จรรยาจรนี้ผู้เขียนมีเรื่องเล่าที่ประทับใจมาก ในปีประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้เขียนพร้อมคณะเดินทางไปดูงานต่างประเทศที่ประเทศสิงคโปร์ วันนั้นจำได้ว่านั่งรถรับรองของทางทบ.สิงคโปร์ จากโรงแรมจะไปสถานที่ราชการที่จะไปเยี่ยมดูงาน แต่คณะออกเดินทางช้ากว่ากำหนดรถคันที่ผู้เขียนนั่งไปกับผู้บังคับบัญชาชั้นสูง ใช้เส้นทางจรรยาจรผิดกฎ คือย้อนศรในถนนเส้นหนึ่ง เพื่อลัดไปให้เร็ว เจ้าหน้าที่ทหารซึ่งมากำกับดูแลการจรรยาจรโบกมือให้หยุดแล้วจดเลขรถ พร้อมกับให้กัลดับรถไปทางเดิม พลขับซึ่งเป็นนายสิบบอกว่าเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของไทย ต้องรีบไป ขอทางไปด่วนนะ ! คำตอบที่น่าจดจำ และเป็นที่ถูกใจมาก ๆ คือ “ผมไม่มีอำนาจอนุญาตไม่ได้ ผมจะต้องจดเพิ่มอีกด้วยว่าท่านฝ่าฝืนคำสั่งของ ผม” นี่คือการตอบของพลทหารจรรยาจรครับ !

เปลี่ยนเรื่องมาเป็นกองทหารเกียรติยศบ้าง นักเรียนคงจะได้รับการอบรมจากบรรดาผู้หมวด ผู้กองแล้วในเรื่องนี้ และขออย่าว่าต้องพูดให้ถูกว่า กอง-ทหาร-เกียรติยศ เพราะคนส่วนใหญ่มักพูดเรียก กลับกันเป็น ทหารกองเกียรติยศ บางคนพูดสั้นไปอีกว่า “กองเกียรติ” ขอให้จดจำว่า เมื่อขึ้นต้นจะต้องพูดถึงขนาดเป็นลำดับแรก เช่น กองพล... กองพัน... ส่วนคำว่า กองนี้ พูดให้จำง่าย ๆ ก็คือเป็นการจัดกำลังเฉพาะ ณ เวลาหนึ่งในสถานที่แห่งหนึ่ง เช่น กองผสม ก็เป็นกำลังหลายเหล่า รวมกันทำการสวนสนาม

คำว่ากองไม่ใช่คำที่หมายถึง กองร้อย แต่เป็นคำเฉพาะ กำลังการจัด อาจมากกว่ากองร้อย เช่นในปัจจุบัน มีกองทหารพลาริการ กองทหารสรรพากร เป็นต้น ลำดับต่อไปจากคำว่ากองก็ให้

ระบุประเภททหาร คือ ทหารเกียรติยศ ทหารพลาริการ ฯลฯ คิดว่าน่าจะเป็นที่เข้าใจแล้ว

แต่ที่หยิบยกมาเรื่องกองทหารเกียรติยศหรือต่างประเทศเรียกว่า HONOUR GUARD นั้นก็เพราะว่าในปีประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้เขียนได้มีโอกาสไปแข่งขันกีฬาชิงปืนทหารโลกที่ประเทศอียิปต์จะว่าไป การยิงปืนแม่นนี้ทำให้ได้เดินทางไปประเทศต่าง ๆ มากมาย ที่ได้จดจำมาเล่าก็เพราะว่าปีนั้นก่อนการแข่งขันยิงปืน เกิดเรื่องราวที่ประหลาดนัก ถ้าจำไม่ผิดท่านชื่อ อัลวา ซาดต ถูกทหารที่เดินสวนสนามในพิธีสวนสนามซึ่งประธานาธิบดีเป็นประธาน ทหารคนหนึ่งเมื่อเดินสวนสนามผ่านไป แล้ว วิ่งออกจากแถวใช้อาวุธประจำกายที่แบกอาวุธสวนสนามนั้น ยังประธานาธิบดีจนถึงแก่อสัญกรรม

ต่อมาไม่กี่เดือนประเทศอียิปต์ จัดการแข่งขันกีฬาชิงปืนทหารโลกขึ้นที่กรุงไคโร ในพิธีเปิดทางการเชิญผู้แทนทหารฝรั่งเศสเป็นประธาน เมื่อกองทหารเกียรติยศแสดงการเคารพ เขาก็เชิญประธานลงจากแท่นพิธีเพื่อเดินตรวจแถวกองทหารเกียรติยศ อันเป็นธรรมเนียมและแบบอย่างเดียวกับของทหารทั่วโลก ผู้เขียนยืนอยู่ในแถวนักกีฬาชิงปืน เห็นผิดสังเกตตรงที่ เมื่อประธานเดินลงจากแท่นเดินผ่านธงประจำหน่วยทหารกองเกียรติยศแล้ว ก็เดินเลี้ยวกลับไปขึ้นแท่น ไม่เดินตรวจแถวไปจนตลอดตามปกติ จึงเกิดความสงสัยเอาไว้ จนกระทั่งได้มีโอกาสสอบถามทีมยิงปืนของฝรั่งเศสว่าเกิดอะไรขึ้น ได้รับคำตอบว่า เมื่อกองทหารเกียรติยศสั่งว่า วันทยาอาวุธ (PRESENT ARMS) แต่อาวุธมิได้ใส่ซองกระสุน เห็นช่องซองกระสุนเปิดหราอยู่ ฝรั่งเศสเขาถือว่าเมื่อไม่ประกอบซองกระสุนเข้ากับตัวปืน จึงไม่นับเป็นอาวุธ และที่สำคัญ กองทหารเกียรติยศจะต้องจัดจากทหารที่ผ่านการฝึกมาดีแล้ว และต้องเป็นที่ไว้วางใจได้ จึงจะนำมาเป็น “ทหารเกียรติยศ” ความจดจำนี้ไม่เคยลืม และได้นำมาใช้

ประโยชน์ เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๗-๒๕๒๘ จำไม่ได้แน่นอนซึ่งเป็นการประชุมหน่วยขึ้นตรงของ ทบ. ท่าน ผบ.ทบ.ในเวลานั้นคือ ท่าน พล.อ.อาทิตย์ กำลังเอก ท่านปรารภว่า เครื่องแต่งกายของกองทหารเกียรติยศของประเทศไทย (ทุกเหล่าทัพ) มีข้อบังคับกำหนดให้แต่งเครื่องแบบฝึก หรือเครื่องแบบสนาม จึงไม่สวยงามในบางโอกาส ขอให้ กพ.ทบ.พิจารณาปรับปรุงซึ่งก็ได้มีการแต่งกายใหม่คล้ายกับแบบที่ใช้กับการไปราชการสงครามเกาหลี สมัยก่อนเรียกว่าเครื่องแบบ FANCY MANOR ปรับปรุงให้ใช้เสื้อนอกคอแบะสีแดง กางเกงสีดำใช้มาจนปัจจุบันที่ประชุมพิจารณากันถึงการใช้อาวุธประจำกาย ตอนแรกจะใช้ ปลย.เอ็ม ๑๖ แต่ก็มีปัญหาที่จะไม่ใส่ซองกระสุน ผู้เขียนได้เรียนที่แจ้งประสบการณ์ที่เห็นจากประเทศอียิปต์ จึงเป็นที่มาของอาวุธ ปลยบ.๘๘ ใช้สำหรับกองทหารเกียรติยศ มาจนทุกวันนี้ เพราะ ปลยบ.๘๘ ไม่ใช่ซองกระสุน การบรรจุกระสุนกระทำโดยการเปิดลูกเลื่อนด้านบน แล้วกดกระสุนในคลิป ๘ นั้ดลงไป ดังนั้น ปลยบ.๘๘ จะมีกระสุนบรรจุหรือไม่ ก็ไม่มีการแสดงออกให้เห็นความไม่สมบูรณ์ของอาวุธ นี่คือที่มา

นักเรียนลองรับรู้เรื่องราวของประเทศญี่ปุ่นบ้าง เรื่องแรกที่สำคัญก็คือประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทยมีความคล้ายคลึงที่สำคัญคือ เป็นประเทศที่ไม่เป็นเมืองขึ้นแก่ชาติตะวันตกในยุคล่าอาณานิคม สมเด็จพระจักรพรรดิของญี่ปุ่น ทรงพระนามว่า พระเจ้าเมจิ ทรงครองราชย์ในระยะเวลาเดียวกันกับพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่ทรงอยู่นานกว่าประมาณสองปี หลังจากที ร.๕ เสด็จสวรรคตแล้วสองปีท่านจึงเสด็จสวรรคต สมัยนั้นญี่ปุ่นมีการเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองมาก ใครอยากรู้ลองเข้าห้องสมุดแล้วถามหาหนังสือที่ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เขียนไว้ให้ชื่อ “จากญี่ปุ่น” เราจะได้ทราบโดยถ่องแท้ว่า “บูชิโด” มีความหมายที่แท้จริงอะไร สมัยที่สังคมจะต้องเปลี่ยนเพื่อความ

มันคงของชาติบ้านเมือง คนญี่ปุ่นจำใจเปลี่ยนการแต่งกายมาใช้ชุดสากล ดังเช่นที่ ร.๕ ของไทยทรงฉลองพระองค์ตามอย่างยุโรปเพื่อให้พวกเขาเห็นว่าชาวบ้านเมืองของเรามีความศิวิไลซ์ทัดเทียมเขา เรือรบของชาติตะวันตกที่แล่นเข้าไปในน่านน้ำญี่ปุ่นเป็นเรือเหล็กสีดำ แล่นทวนลมไม่ต้องใช้ใบเรือ มีอาวุธคือปืนไฟรุ่นที่ทันสมัยกว่าปืนคาบศิลา ทันทีที่ประเทศถูกคุกคามเช่นนั้น คนญี่ปุ่นคิดได้รวดเร็วเหมือนกันว่า “จะสู้กับพวกมัน จำต้องเรียนรู้จากพวกมัน” ญี่ปุ่นส่งคนหนุ่มสมองดีไปเรียนอเมริกา อังกฤษ เยอรมันทันที ซึ่งก็เหมือนกับประเทศไทยที่ ร.๕ ส่งบรรดาพระราชโอรสไปศึกษาต่างประเทศ จะอย่างไรก็ตาม คนญี่ปุ่นมีระเบียบวินัยสูงกว่าชนชาติอื่น หลักสำคัญในการดำเนินชีวิตมีอยู่สามข้อคือ ต้องซื่อสัตย์ต่อครอบครัว ต่อชุมชนที่ตนอยู่อาศัย และข้อที่สามสุดท้ายคือต่อองค์พระจักรพรรดิ

ประมาณปี ๒๕๓๔ ผู้เขียนเข้าศึกษาหลักสูตรนักบริหารระดับสูง กับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานนายกรัฐมนตรี ได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่ญี่ปุ่นประมาณ ๗ วัน ได้เห็นสิ่งที่แปลกไปจากบ้านเมืองไทยของเราหลายประการสรุปได้เช่น ขบวนการในการเดินทางไปดูงานจำได้ว่าเป็น巴士ขนาดกลางจำนวน ๘ คัน คันแรกนำหน้าไม่ใช้ เบอร์ ๑ แต่เป็น เบอร์ ๘ และมีผู้ติดต่อประสานงานทั้งหมด ส่วนประธานคณะเดินทาง หรือ ผอ.วิทยาลัยของเรา นั่งคันที่ ๑ อยู่ข้างท้าย ผู้เขียนสงสัยจึงสอบถามได้ความรู้ว่า เมื่อขบวนรถแล่นไปไหน ตำรวจจราจรจะเห็นและทราบได้ทันทีว่า รถมี ๘ คัน (เพราะคันหน้า เบอร์ ๘) เขาควรจะไปเปิดไฟแดงหรือเปิดไฟเขียวให้นานอีกสักหน่อย รถจะได้ผ่านไปได้ และเมื่อเข้าถึงบริเวณหน่วยงานที่เราจะไปดูงานในพื้นที่ที่พอเพียงได้ทันที ส่วนคันเบอร์ ๑ จะลงช้าเอาไว้ให้นักศึกษาลงจากรถ เบอร์ ๘ ถึงเบอร์ ๒ ให้รีบร้อยเดินเข้าห้องรับรองเสียก่อน ระหว่างนั้นผู้ต้อนรับจะออกมายืนคอย พอดีจึงหวะ

รถ เบอร์ ๑ แล่นเข้าจอด ผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายก็จะทักทายกัน ไม่มีฝูงชนขวักไขว่เหมือนแบบไทยเราที่รถคันแรกลงจอด หัวหน้าคณะลงจากรถ คนต้อนรับยังไม่มา ที่เหลือก็รีบลงจากรถกันซุลมุนวุ่นวาย เคยนำมาใช้สมัยเป็น ผอ.วิทยาลัยการทัพบก แต่ใช้กับคนไทยไม่ได้ผล

และเท่าที่สังเกตความแตกต่างของชนแต่ละชาติ จะมีความแตกต่างเรื่องการกินอาหารเป็นลำดับแรก ผู้เขียนคิดเอาเองว่า คนไทยคนอื่น มักกินอาหารร่วมกันเป็นสำหรับ แต่บางชาติกินอาหารพร้อมกันก็จริง แต่กินจานใครจานมันไม่เกี่ยวกัน และขอคิดเอาเองว่าข้าวราดแกงไทยนั้น จะนำแบบอย่างมาจากญี่ปุ่นที่มาทำสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในประเทศไทยอยู่หลายปีหรือไม่ เพราะอาหารจานเดียวของญี่ปุ่น กับข้าวราดแกงของไทย ไม่ต่างกันเลย ก่อนหน้านั้นในสมัย ร.๔, ร.๕ ก็ไม่เคยมีเรื่องราวของข้าวราดแกง เรื่องนี้รู้ไม่จริงนักได้แต่คิดไปเอง

สมัยที่ผู้เขียนเป็นเด็ก ในฤดูหนาว อากาศเย็น พ่อแม่จะซื้อเสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าสำลีตัดเย็บสำเร็จรูป เป็นเสื้อแบบญี่ปุ่น บางทีก็เรียกว่าเสื้อญี่ปุ่นกันเลย ส่วนเด็กทารกก็ใส่เอี่ยมผ้า เหมือนเด็กญี่ปุ่นและเด็กจีน

ประสบการณ์ท้ายเล่มฉบับนี้ ขอเล่าถึงการไปแข่งขันยิงปืนที่ประเทศฟินแลนด์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ ขณะนั้นมียศเพียงร้อยโท จำได้ว่าเป็นเดือนมิถุนายน และอยู่ในช่วงเวลาของพระอาทิตย์ขึ้นตลอดคืนตลอดวัน แหงนหน้าขึ้นมองดวงอาทิตย์เห็นได้ในระดับ ๔๕ องศา จากพื้นดิน และเห็นว่าการโคจรของดวงอาทิตย์ หมุนเป็นวงกลม ในระดับ ๔๕ องศา กับพื้นดิน ถ้ายังสงสัยก็ขอเพิ่มเติมว่า ในเดือนมิถุนายน ประเทศไทยจะมีกลางวันยาวนานกว่ากลางคืน โดยที่โลกหันขั้วโลกเหนือเข้าหาดวงอาทิตย์ ดังนั้นบรรดาประเทศในบริเวณขั้วโลกเหนือจึงเห็นพระอาทิตย์ตลอดวัน

การยิงปืนในอากาศประมาณ ๘-๑๐ องศา
ทรมานมาก อากาศหนาวมากสำหรับคนเอเชีย แต่
บรรดาฝรั่งเขาสวมเสื้อ ๒-๓ ชั้น เหมือนกัน แต่
ท่าทางไม่คางสั้นอย่างคนไทยเรา เพื่อนทีมสเปน
เห็นคนไทยหนาวนัก เลยอุทพวกเขาไปในห้องพัก
หยิบถุงพลาสติกใสใบใหญ่มาหลายใบ เอากรรไกร
ตัดเป็นเสื้อคอกกลม เมื่อสวมทับเสื้อแขนยาวชั้นใน
แล้วสวมแจ็กเก็ตอีกชั้นหนึ่ง ช่วยแก้หนาวได้มาก
ส่วนกางเกงนั้น เพื่อนสเปนแจกถุงน่องผู้หญิงให้
คนละคู่ เป็นถุงน่องเหมือนที่ผู้หญิงไทยใช้กัน แต่
หนาวกว่ามาก และยาวมากถึงโคนขาหนีบเลยทีเดียว
ปัญหาการนุ่งห่มจึงหมดไป และได้ใช้วิธีนี้มาอีก
หลายครั้งเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ

เรื่องที่ใหญ่มากคือ อากาศเย็นมาก ปืนที่ใช้
น้ำมันปืนเหนียวเหนอะหนะ บางวันหยิบปืนออก
จากกระเป๋า น้ำมันทาปืนเป็นไขเหนียว เจ้าหน้าที่
สนามยิงปืนฟินแลนด์เห็นแล้วมึนงง พูดว่ามาจาก
เมืองไทยอากาศร้อนมาก เขาเคยไปเที่ยวมาแล้วแต่
ของกินของใช้ราคาถูก ที่จะเล่าให้นักเรียนฟังเรื่องนี้
ก็เพราะว่า เขาจูงมือพาเดินไปที่รถบรรทุกทหาร ตัก
น้ำมันดีเซลมาให้ครึ่งลิตร เขาบอกว่าใช้น้ำมันดีเซล
หรือโซลาร์นี่แหละ ล้างปืน ซิลิมปืน ครอบเครื่องไม่
ต้องใช้อย่างอื่น เมื่อล้างเช็ดปืนสะอาดแล้ว ก็ใช้
น้ำมันดีเซลทาส่วนต่าง ๆ เพียงบาง ๆ เท่านั้น ของปืน
ทำงานเรียบร้อยไม่ติดขัด หลังจากนั้นก็น้ำมัน
ดีเซล หรือโซลาร์ ล้างและทำความสะอาดปืนมาจน
ทุกวันนี้ ส่วนน้ำมันเบนซินนั้น ขอห้ามเด็ดขาดนะ

ครับว่า อย่าใช้ล้างทำความสะอาดปืน มันจะเกิด
คราบ OXIDE สีขาว และพื้นผิว อาจผูกอ่อนได้ง่าย

วันสุดท้ายของการแข่งขันที่ฟินแลนด์ในงาน
เลี้ยง เขามอบของที่ระลึกเป็นมิดพกในซองหนังวาง
ให้คนละเล่ม เก็บรักษามาเกือบ ๕๐ ปี ไม่เคยมีสนิม
เหล็กดี และคมมากเป็นมิดพกยาว ๗ นิ้ว รวมด้าม
เป็นความยาว ๑๑ นิ้ว ใช้โกนหนวดได้ สิ่งที่จะเล่า
ให้ฟังก็คือ หัวหน้าที่มหัศจรรย์ (พ.อ.อนุ รมยานนท์)
ท่านเริ่มไปหาแลกเงินมาแจกให้นักกีฬา ๑๐ คน
คนละ ๑ โคนอร์ (ประมาณ ๖ บาท) ให้มอบให้กับ
คนที่มาแลกมิดตามธรรมเนียมไทย เพื่อนฟินแลนด์
คนหนึ่งอธิบายว่า ประเพณีแตกต่างกัน คนไทยต้อง
ใช้เงินซื้ออาวุธ เพราะมันไม่ใช่ของที่จะให้กัน แต่คน
ฟินแลนด์เขาถือว่า เขาให้มิด เขาให้อาวุธกับเพื่อน
ของเขา ที่ร้ายที่สุด เขาพูดเต็มปากเต็มคำเลยว่า ถ้า
คุณเป็นกะเทยละก็ ผมไม่มีวันจะให้มิดคุณเด็ดขาด

ในชีวิตของคนเรามากจะผ่านเหตุการณ์ ได้
รับรู้ ได้เห็นเรื่องราวต่าง ๆ มากมาย เราต้องเก็บ
เกี่ยวสาระอันเป็นประโยชน์เอาไว้ เพราะทุกเรื่องราว
สามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีกเสมอเมื่อถึงเวลาของมัน
นี่คือสิ่งที่นักเรียนควรกระทำ และท้ายฉบับนี้ใน
ฐานะอดีตนายทหารปกครองนักเรียนนายร้อย ขอ
มอบคำชี้แนะไว้หนึ่งประโยค ก็คือ “เราจะไม่สร้าง
บุญคุณกับคนเลย”

ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงศ์ไฟบูลย์ในภูมิภาคเอเชีย

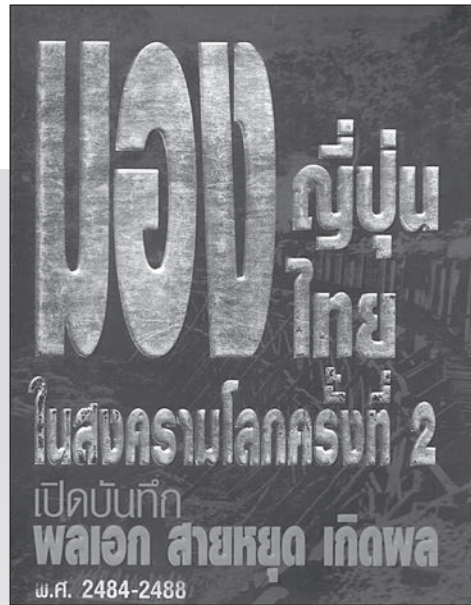
- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

บทที่ ๙ กองทัพไทยกับการบุกพม่า ของญี่ปุ่น

ข้าพเจ้าขอถ่ายทอดเรื่องราวการบุกพม่า
ของญี่ปุ่นในส่วนที่กองทัพไทยเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ซึ่งข้าพเจ้ามีส่วนร่วมด้วย รวมทั้งจากข้อมูลที่
รวบรวมไว้ ซึ่งมีความน่าสนใจไม่น้อย

ข้าพเจ้าจำได้ว่า ในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๘๔
มีข่าวว่าญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกตามชายฝั่งประเทศหลาย
จุดด้วยกัน กองพันทหารราบที่ ๒๙ ค่ายพิษณุโลก
ที่ข้าพเจ้าสังกัดอยู่ได้รับคำสั่งให้เตรียมรับน้ำมัน
ที่ทางหน่วยเหนือจะขนมาทางรถไฟเพื่อหนีญี่ปุ่น
โดยข้าพเจ้าได้รับมอบให้คุมทหารพร้อมด้วยรถยนต์
กองพัน ๑ คัน ไปขนน้ำมันถึง ๒๐๐ ลิตร ที่สถานี
รถไฟพิษณุโลก เพื่อขนไปชุดหลุมฝังไว้ในค่าย

ในวันแรก ๆ มีน้ำมันไม่กี่ตู้รถไฟก็สามารถ
ทำได้เรียบร้อย แต่ต่อมาน้ำมันที่ขนมาทางรถไฟมี
จำนวนมากขึ้นทุกที จึงมีถึงน้ำมันกองเต็มพื้นที่
บริเวณลานของสถานี และลามไปตามถนนทางไป
โรงงานทอผ้า เพราะเกินกำลังที่จะขนให้หมดได้โดย
เร็ว แต่ก็พยายามทำจนภารกิจนี้เสร็จสิ้นลง

อีกไม่กี่วันต่อมาในเช้าวันหนึ่ง กองพันทหาร
ราบที่ ๒๙ ของข้าพเจ้าก็ได้รับคำสั่งให้เดินทาง
เคลื่อนย้ายไปเข้าที่ตั้งที่จังหวัดตากโดยทางรถยนต์
อยู่ที่จังหวัดตากชั่วระยะเวลาหนึ่ง แล้วก็ได้รับคำสั่ง
ให้เคลื่อนย้ายต่อไปยังอำเภอแม่สอดด้วยการเดิน
เท้า จำได้ว่าต้องเดินทางถึง ๓ คืน ๔ วัน ในวันแรก
เดินถึงบ้านแม่ท้อซึ่งอยู่เชิงเขา แล้วหยุดค้างคืน วัน
รุ่งขึ้นเดินขึ้นเขาทั้งวัน ถึงยอดดอยมณฑา หยุดค้าง
คืน วันต่อมอลงจากเขาทั้งวันถึงบ้านแม่ละเมา เข้า
ของอีกวันออกเดินทางไปตามพื้นที่ราบทุ่งนาถึงบ้าน
แม่ละเมา เข้าของอีกวันออกเดินทางไปตามพื้นที่
ราบทุ่งนาของอำเภอแม่สอด จนเย็นจึงถึงที่ตั้ง
อำเภอแม่สอด กองพันแยกกันเข้าที่ตั้ง บริเวณทิศ
ตะวันออกของตลาดอำเภอแม่สอด

กองพันได้รับการฝึกให้ทำการป้องกันสนาม
บินแม่สอดและรักษาชายแดนไทย/พม่า ตามแนว
ลำน้ำเมย เพราะทราบว่าทางไทยทำข้อตกลงหยุด
ยิงร่วมมือกับญี่ปุ่น หลังจากที่ทหารไทยทำการต่อสู้
การยกพลขึ้นบกของญี่ปุ่น ที่สำคัญก็คือ บริเวณ
บางปู จังหวัดสมุทรปราการ อ่าวมะนาว จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัด

ปัตตานี พวกเขาที่อยู่ต่างจังหวัดทราบจากข่าวลือว่าตามแผนทางทหารของญี่ปุ่นคือ ทำการรุกเข้าสู่เมืองอย่างถึงของพม่า โดยผ่านประเทศไทยทางด้านอำเภอแม่สอดเข้าสู่เมืองเมียวดีของพม่า ดังนั้นกองพันทหารราบที่ ๒๙ จึงต้องทำหน้าที่เป็นฉากกำบังให้กำลังกองพลทหารม้าแห่งกองทัพที่ ๑๕ ของญี่ปุ่นซึ่งกำลังเคลื่อนที่เข้ามารวมพลที่อำเภอแม่สอด เพื่อรุกเข้าโจมตีต่อไปในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๕

สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าแปลกใจเมื่อไปถึงแม่สอดคือ ประชาชนที่ตลาดแม่สอดพูดภาษาพม่า และใช้เงินรูปีมากกว่าเงินไทย อาหารการกินก็มาจากมะละแหม่ง เพราะมีรถยนต์มาถึง ถ้ามาจากจังหวัดตากนั้นต้องใช้ม้าต่างเดินทางซึ่งต้องเสียเวลาถึง ๔ วัน เมื่อกองพลทหารม้าเบาของญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วยม้าต่าง ม้าขี่ และจักรยาน เดินทางมาแม่สอด ทหารญี่ปุ่นจะมีแผนที่เส้นทางและแผนที่ซึ่งพิมพ์เป็นภาษาญี่ปุ่นเป็นไกด์นำทางเพื่อเข้ามาที่แม่สอด เส้นทางจากตากไปแม่สอดก็เป็นเส้นทางลัด ซึ่งต่อมามีการตัดถนนไปแม่สอด ดูเหมือนเราได้ใช้เส้นทางตามที่ญี่ปุ่นสำรวจไว้

การที่ญี่ปุ่นทำได้เช่นนี้ทราบเพราะมีคนญี่ปุ่นแต่งงานกับคนแม่สอด มีร้านค้าอยู่ในตลาดซึ่งน่าจะเป็นร้านถ่ายรูปหรือร้านทำฟัน ญี่ปุ่นได้สัมปทานทำน้ำมันสนตามบริเวณป่าสนระหว่างตากกับแม่สอด จึงรู้ภูมิประเทศเป็นอย่างดี และในทันทีที่ทางทหารญี่ปุ่นทราบว่าทหารญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกที่บางปู ญี่ปุ่นที่แม่สอดก็ชักธงญี่ปุ่นขึ้นทันที แสดงว่าเขามีหน่วยทหารหาข่าวพร้อมด้วยเครื่องมือสื่อสารอยู่ในบ้านเรามาแล้ว

ข้าพเจ้าขอเล่าถึงความรู้สึกของข้าพเจ้าและคนไทยทั่วไปในวันที่ทหารญี่ปุ่นเดินทางมาถึงแม่สอด ทหารไทยและคนไทยต่างก็ไปรุมดูทหารญี่ปุ่น เพราะเพิ่งเห็นเป็นครั้งแรก รูปร่างของทหารญี่ปุ่น เตี้ย ลำสัน อย่างที่เห็นในรูป แต่ที่พวกเรา

ประทับใจก็คือ ม้าญี่ปุ่นช่างตัวใหญ่โตจริง ๆ และสงสัยว่าญี่ปุ่นสามารถขี่จักรยานได้อย่างไรในทางที่ลำบากเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าจักรยานคงขึ้นคนมากกว่า เมื่อญี่ปุ่นเข้าที่พักแรมและลงไปอาบน้ำตามลำธารและในบ่อน้ำก็ยิ่งแปลกใจใหญ่ที่เห็นทหารญี่ปุ่นแก้ผ้าอาบน้ำ หรือบางทีเดินไปมาในค้ายก็มีแต่ผ้าแบบผ้าเตี่ยว ปิดไว้เพียงชนิดเดียว สิ่งที่เป็นปัญหาและยุ่งยากมากที่สุด คือ แม้ว่าคนไทยกับญี่ปุ่นเป็นพันธมิตรกันแล้ว แต่ด้วยการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกัน เพราะพูดกันไม่รู้เรื่อง ทหารไทยกับทหารญี่ปุ่นจึงมีเรื่องชกต่อยกันอยู่เสมอ

วันหนึ่งมีทหารญี่ปุ่นเมาสุราขึ้นมาเอะอะที่บ้านผู้บังคับกองพัน ซึ่งเป็นที่ตั้งกองบังคับการกองพัน ไม่ทราบว่าเพราะเหตุใดเมื่อเราไปแจ้งแก่นายทหารญี่ปุ่น เขาก็มาบริหารจัดการให้ทันทีด้วยการถอดรองเท้าบูตตบหน้าทหารญี่ปุ่นคนนั้น พร้อมกับกล่าวคำขอโทษเราด้วยความสุภาพ หลังจากนั้นไม่มีใครเห็นพลทหารคนนั้นอีกเลย นายทหารญี่ปุ่นมักจะบอกกับเราว่า ทหารที่ทำผิดนั้นเป็นทหารเกาหลีไม่ใช่ญี่ปุ่น เพราะตอนนั้นเกาหลีเป็นเมืองขึ้นของญี่ปุ่น แต่มองดูหน้าตาแล้วความรู้สึกของเราก็เห็นว่าเหมือนกัน

การรักษาระเบียบวินัยของญี่ปุ่นจะเข้มงวดมาก ในตอนเช้าต้องวิ่งรอบรถเสียก่อนจึงจะพักได้ เวลาจะขึ้นรถก็ต้องวิ่งรอบรถเช่นเดียวกัน ทั้งนี้คงจะมาจากระเบียบของทหารม้าที่เมื่อเข้าที่พักแล้วต้องปรนนิบัติม้าเสียก่อนจึงจะพักได้ แต่จิตใจแท้จริงแล้วญี่ปุ่นก็เป็นมนุษย์ปุถุชนเช่นเดียวกับเรา ข้าพเจ้าเข้าใจได้จากการสนทนากับทหารญี่ปุ่นยศร้อยโทเช่นเดียวกับข้าพเจ้าและจำอายุมากแล้วอีกคนหนึ่ง ซึ่งเล่าถึงชีวิตพวกเขาให้ฟังว่า

เมื่อเขาจบการศึกษาจากโรงเรียนทหารแล้วก็ถูกส่งไปรบในจีนจากนั้นก็มาอินโดจีนและไทยจากบ้านมาแล้วยังไม่เคยกลับบ้านอีกเลย และไม่รู้ว่าจะได้กลับบ้านเมื่อไร จำทหารญี่ปุ่นเอารูปลูกเมียมา

อวดข้าพเจ้า ความรู้สึกของเขาคงคิดถึงคนที่รักและ
เหงามาก ทุกครั้งที่นายทหารญี่ปุ่นมาพูดคุยกับ
ข้าพเจ้า เขาจะนำดาบซามูไรติดตัวมาด้วย เพราะ
เป็นข้อบังคับของนายทหารญี่ปุ่น ข้าพเจ้าเคยขอให้
เขาถอดดาบซามูไรมาทดลองตัดกระดาษให้ดูจึงได้
เห็นความคมของดาบซามูไร

ต่อมานายทหารญี่ปุ่นได้รับคำสั่งให้เคลื่อนที่
เข้าฐานออกติดตามแนวชายน้ำเมยทางด้านแม่สอด
ในเย็นวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๔๘๕ ข้าพเจ้าไปส่งพวก
เขาและให้ข้าวหลามฝากไปด้วย ต่อมาก็ไม่ทราบว่
ชะตากรรมเพื่อนญี่ปุ่นของข้าพเจ้าทั้งสองจะเป็น
อย่างไร เพราะทราบว่าแม่กองทัพญี่ปุ่นจะยึดอย่างกั
งได้ แต่กองพลทหารม้าญี่ปุ่นที่เข้าตีอย่างกั
งทางด้าน
แม่สอดได้รับความสูญเสียอย่างหนัก เพราะทาง
ฝ่ายอังกฤษโดยกองพลอินเดียฝึกลูกกระเบิดไว้ตาม
เส้นทางเคลื่อนที่หนาแน่น ซึ่งทางฝ่ายญี่ปุ่นก็ใช้สิทธิ
เกณฑ์ซื้อวัวและเกวียนที่บริเวณแม่สอดไปเป็น
จำนวนมาก เพื่อใช้เป็นเครื่องมือกวาดล้างทุ่นระเบิด
โดยบังคับให้เดินไปข้างหน้า แต่ก็ไม่ได้ผลมากนัก

ในตอนเช้ามีดีของวันออกดี ข้าพเจ้าและ
ทหารไทยเห็นเครื่องบินญี่ปุ่นบินคุ่มครองเป็นฝูงผ่าน
ท้องฟ้าแม่สอดไปเป็นระลอกไม่ขาดสาย แต่ต่อมา
ก็เห็นเครื่องบินสปีดไฟร์ (speed fire) ของอังกฤษ
บินด้วยความเร็วตามเครื่องบินญี่ปุ่น และมีการต่อสู้
กันทางอากาศ เครื่องบินญี่ปุ่นซึ่งบินช้ากว่ามาก
อย่างเห็นได้ชัด เมื่อไม่สามารถบินหนีถึงสนามบิน
ตกได้ทันที ก็จะลงที่สนามบินแม่สอดซึ่งเป็นสนาม
บินต่อระยะทางยุทธวิธี หน่วยบินกลหนักและปืนกล
เบาป้องกันสนามบินของกองพันยิงต่อสู้คุ่มครอง
สนามบินให้ตามหน้าที่อย่างกล้าหาญ ซึ่งในครั้งนั้น
กองพันสูญเสียนายทหารไป ๑ นาย

หลังจากกองทัพญี่ปุ่นเข้ายึดอย่างกั
งได้แล้ว
ไม่นาน กองพันทหารราบที่ ๒๙ ก็ได้รับคำสั่งให้เดิน
ทางกลับจังหวัดตาก แล้วมีคำสั่งให้เคลื่อนย้ายโดย
รถไฟไปเข้าที่ตั้งที่เชียงใหม่ ต่อมาภายหลังจึงทราบ

ว่าแผนร่วมมือครั้งแรกนั้นจะให้ทหารไทยกับทหาร
ญี่ปุ่นทำการรบร่วมกัน ถ้าเป็นเช่นนั้นกองพันทหาร
ราบที่ ๒๙ ชั้นกรม ๑๒ พล.๔ ก็จะต้องไปร่วมรบกับ
กองพลทหารม้าเบาญี่ปุ่นเข้าตีอย่างกั
งทางแม่สอด
เมืงดี แต่ต่อมาสามารถทำความเข้าใจกับญี่ปุ่นได้
โดยแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งนี้เพราะทางฝ่ายไทย
พยายามจะสงวนกำลังกองทัพไทยไว้ให้มากที่สุด จึง
ขอทำการรบในพื้นที่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของ
พม่า เพื่อช่วยผลักดันและกันกองทัพจีนในพื้นที่นั้น
ออกไป กองทัพไทยจึงจัดตั้งกองทัพพายัพขึ้นตามที
กล่าวแล้ว โดยกองบัญชาการกองทัพอยู่ที่จังหวัด
เชียงใหม่เป็นหน่วยรับผิดชอบ

ข้าพเจ้าขอชี้แจงแผนของรัฐบาลไทยในขณะ
นั้นให้ทราบโดยสรุปดังนี้

รัฐบาลไทยมอบให้กองทัพพายัพทำการรุก
เข้ายึดพื้นที่รัฐฉาน (ปัจจุบันเป็นรัฐไทยใหญ่ของ
พม่า) เป็นหน่วยป้องกันทางปีกขวาให้กับกองทัพ
ญี่ปุ่น กองทัพพายัพกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเข้า
ยึดรัฐฉานหรือสหรัฐไทยใหญ่เป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ เข้ายึดพื้นที่ตามแนวเมืองเลน เมือง
พยาก เมืองเชียงลับ

ขั้นที่ ๒ เข้ายึดเมืองเชียงตุง และเมืองยอง

ขั้นที่ ๓ กองทัพพายัพนำกำลังเข้ากวาดล้าง
ข้าศึกที่เหลืออยู่ และขับไล่ให้ออกไปจากดินแดนรัฐ
ฉานหรือสหรัฐไทยใหญ่

แผนของกองทัพพายัพขั้นที่ ๑ กำหนดให้
พล.๒ รุกจากจังหวัดเชียงใหม่เข้ายึดเมืองสาด
เป็นการเข้าตีทิศทางรอง ซึ่งมีกรมทหารราบที่ ๑๒
ซึ่งกองพันทหารราบที่ ๒๙ ของข้าพเจ้าขึ้นไปอยู่
ตามเส้นทางเชียงใหม่ พงป่าแฉม นาคา นามหลวย
เมืองทาง เมืองต่วน เมืองสาด แล้วคอยฟังคำสั่ง

กองพลที่ ๔ เข้าตีจากที่ตั้งอำเภอแม่สลาย เข้า
ยึดเมืองพยาก เป็นอีกเส้นทางหนึ่งคือ ทิศทางหลัก

กองพลที่ ๓ เป็นกองพลหนุนของแม่ทัพพายัพ
ให้เคลื่อนที่ตามกองพลที่ ๔ ซึ่งเป็นกองพลที่เข้าตีหลัก

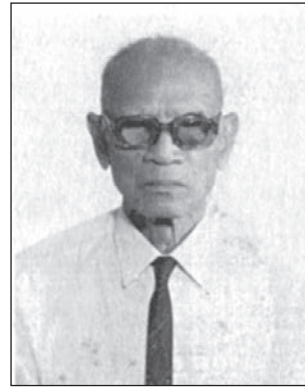
แผนชั้นที่ ๒ กองพลที่ ๓ ทำการลับเปลี่ยน
กับกองพลที่ ๔ ทำการเข้าตีตรงหน้า ยึดเมืองเชียงตุง
โดยฝึกกองพลที่ ๒ เข้าตีรอบทางทิศตะวันตกของ
เชียงตุง

แผนชั้นที่ ๓ เป็นขั้นการกวาดล้างข้าศึกให้
ออกจากรัฐฉานและทำการยึดรัฐนี้ไว้

ดังนั้นกรมทหารราบที่ ๑๒ ซึ่งประกอบด้วย
กองพันทหารราบที่ ๒๘, ๒๙ และ ๓๓ จึงเคลื่อน
ย้ายด้วยเท้ามาเข้าที่ตั้งที่จังหวัดเชียงใหม่ จำได้ว่า
หมวดของข้าพเจ้าตั้งอยู่ที่วัดพันอัน ท่าแพ ข้าพเจ้า
เชื่อว่าพวกเราที่มาเชียงใหม่เป็นครั้งแรกต่างประทับใจ
ที่ได้เห็นสาวงามมาตลาดตอนเช้าและเย็นด้วย
การขี้จักรยานกางร่ม ในตอนนั้นทางกองทัพพายัพ
กวาดชนระเบียบวินัยมาก ห้ามทหารแต่งงานกับคน
พื้นเมืองและรับประทานอาหารหลังเที่ยงคืน แม้ว่า
เป็นคำสั่งที่ไม่มีใครมาตรวจตราอย่างจริงจัง แต่ทหาร
ทุกคนต่างเชื่อฟังและไม่กล้าละเมิดคำสั่ง หมวดของ
ข้าพเจ้าพักอยู่ในเมือง แต่เมื่อเลยเที่ยงคืนไปแล้ว ก็
ไม่กล้าซื้อบะหมี่ ก๋วยเตี๋ยว มารับประทานอย่าง
ที่ชอบ แสดงให้เห็นถึงความมีระเบียบวินัยของกองทัพ
ไทยในสมัยนั้นหรืออาจเพราะเกรงกลัวหลวงสวัสดิ
รัตนรงค์ เจ้ากรมยุทธศึกษาโรงเรียนนายร้อยซึ่งได้รับ
แต่งตั้งเป็นจเรทหารทั่วไป มาตรวจพบก็เป็นได้

พลเอกสวัสดิ์ สวัสดิ์รัตนรงค์

พันเอก หลวงเสถียรโยธิน
ผบ. ร. ๑๒

หลังจากที่พักอยู่ในเมืองเชียงใหม่ได้ไม่นาน
ก็ได้รับคำสั่งให้เคลื่อนย้ายไปเข้าที่พักที่บ้านแม่
อำเภอเชียงดาว ซึ่งอยู่ห่างเมืองเชียงใหม่ไปตาม
ถนนอำเภอฝางประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ใช้เวลาเดิน
ทางด้วยเท้า ๒ วัน (วันหนึ่งเดินทาง ๒๐ กิโลเมตร)
หลังจากพักที่บ้านแม่ อำเภอเชียงดาว ได้ไม่นาน
กองพันทหารราบที่ ๒๙ ก็ได้รับคำสั่งให้ไปรักษา
ชายแดนทางด้านหนองอูก ช่องกิวผาวอก กองพัน
ทหารราบที่ ๓๓ ที่ขยายมาจากกองพันทหารราบที่
๒๙ ซึ่งมี พันโท สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นผู้บังคับกองพัน
ได้รับคำสั่งให้ไปรักษาชายแดนทางด้านเมืองแห่ง
โดยแยกไปขึ้นกับกองพลทหารม้า

ต่อจากนั้นกองพันทหารราบที่ ๒๙ ได้รับ
คำสั่งให้เคลื่อนที่รุกเข้าสหรัฐอเมริกา ตามเส้นทาง
บ้านพงป่าแหม เมืองมะ เมืองลา เมืองหลวย เมือง
ยาง เมืองสวน เมืองสาด เพื่อเข้าตีเชียงตุงจากทาง
ด้านตะวันตก โดยในขั้นต้นได้เข้าที่รวมพลที่เมือง
สาด ซึ่งเป็นเมืองที่เคยเป็นที่ตั้งหน่วยทหารของพม่า
เป็นหมู่บ้านใหญ่ที่สุดที่อุดมสมบูรณ์ที่สุด มีค่ายพัก
แรมและสนามบิน

ในการเดินทางรุกเข้าไปนั้นไม่มีภาระปะทะแต่
อย่างไร สามารถยึดเมืองสาดได้โดยง่าย และพบ
กระสุน ๙๓ ที่ไว้ตามเส้นทางในขณะที่ยกตัวถอย
จากชายแดนพม่า-ไทย กลับไปยังชายแดนพม่า-จีน
เพราะน้ำหนักมากและเส้นทางไกลทุรกันดาร

นอกจากกองร้อยที่ ๒ ที่มีร้อยเอก เชื้อ พลอย มีค่า ผู้บังคับกองร้อย ร้อยตรี เสนาะ สัมมาวาจา เป็นผู้บังคับหมวด จั๊บเซลยศึกทหารจีนซึ่งเป็นพวกติดยาเสพติดได้ ๒ คน ถามดูก็ไม่ได้ความแต่อย่างใด ทางหน่วยเหนือก็ไม่สนใจ เมื่อได้รับคำสั่งให้เคลื่อนย้ายกลับก็ไม่สามารถควบคุมมาได้ จึงจำเป็นต้องทำลายเสีย

ขณะพักแรมอยู่ที่เมืองสาตอันเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่ง มีเจดีย์และวัดเก่าอยู่มาก จึงเป็นโอกาสอย่างดีสำหรับทหารที่ชอบเล่นพระ ดังนั้นในยามว่างทหารจึงได้รับคำสั่งให้ชุดค้นหาพระตามเจดีย์เก่า ๆ ในตอนที่เดินทางกลับก็มีนายทหารหลายคนลักลอบนำพระเหล่านี้มาด้วย แต่ดูเหมือนว่าพวกที่เล่นพระบูชาเหล่านี้ต่างก็ต้องประสบเคราะห์กรรมต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นเรื่องที่หาเหตุผลไต่ถาม

เมื่อ ร.๑๒ ได้รับคำสั่งให้เคลื่อนที่รุกต่อไปตามแผน จึงรายงานไปทางกองพลตามที่ทราบจากการส่งหน่วยล่วงหน้าไปสำรวจเส้นทาง ปรากฏว่าไม่มีเส้นทางที่หน่วยทหารจะเคลื่อนย้ายไปได้ มีแต่ทางของพรานป่าทุรกันดาร แต่ทางกองพลก็ยังยืนยันให้เคลื่อนที่ไปตามคำสั่ง ร.๑๒ จึงจำเป็นต้องส่งกำลังส่วนหน้าจำนวน ๑ กองร้อย เคลื่อนที่ตาม คำสั่ง พร้อมกับส่งนายทหารกลับไปชี้แจงกองพลที่ตั้งอยู่ที่บึงโค้ง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ทางกองพลจึงยอมเชื่อและสั่งให้กรมทหารราบที่ ๑๒ เดินทางกลับ คงสั่งให้เดินทางต่อไปเฉพาะกองพันทหารม้าที่ ๓ ซึ่งขึ้นสมทบกับกรมทหารราบที่ ๑๒ ต่อมาเมื่อมาพบกองพันทหารม้าที่ ๓ บริเวณเหนือเชียงตุงอีกครั้ง ปรากฏว่ากองพันทหารม้าที่ ๓ ไม่สามารถนำม้ามาได้เลย ทหารต้องเดินเท้ามาด้วยความยากลำบาก และมาถึงในลักษณะที่เจ็บป่วยบอบช้ำมาก ต่างอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถทำการรบใด ๆ ได้ แต่โชคดีเมื่อมาถึงเชียงตุงนั้น ฝ่ายเรายึดไว้ได้ก่อนแล้ว

ผู้หมวดหนุ่ม สายหยุด เกิดผล

เมื่อกองพันทหารราบที่ ๒๙ เดินทางกลับมาจากเมืองสาตก็ได้รับคำสั่งให้เข้าที่พักรวมที่อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ข้าพเจ้าขอเล่าถึงความรู้สึกของนายทหารหนุ่มอายุ ๒๐ ปีเศษ ที่ต้องเดินทางบนเส้นทางทุรกันดารไปยังเมืองสาต และต้องเดินทางกลับจากเมืองสาตด้วยการเดินเท้าพร้อมด้วยสัมภาระต่าง ๆ อาศัยซื้อข้าวจากชาวบ้านเป็นวัวต่าง ดูเหมือนราคาตัวละ ๒.๕๐ บาทในสมัยนั้น และด้วยการหามาเอง เมื่อเดินทางเข้าที่พักรวมที่อำเภอแม่แตงซึ่งรู้สึกเหมือนได้ขึ้นสวรรค์แล้ว ข้าพเจ้ากับเพื่อนก็ขออนุญาตผู้บังคับกองพันไปพักผ่อนที่เชียงใหม่ ๒-๓ คืน ข้าพเจ้าพักอยู่ที่โรงแรมใกล้กับโรงภาพยนตร์นครพิงค์ ในคืนนั้นที่โรงภาพยนตร์มีการฉายหนัง และการแสดงละครของคณะนักเรียนโรงเรียนวัฒโนทัย ข้าพเจ้ากับเพื่อนซื้อตั๋วเข้าดูเห็นสาว ๆ ที่เล่นละครดูช่างสวยงามเหลือเกิน รุ่งขึ้นเรานั่งสามล้อไปที่สถานีรถไฟโดยสารเพื่อเดินทางไปชมสาวบ้านป่าซางอันลือชื่อที่จังหวัดลำพูน รถสามล้อพอไปถึงที่บริเวณหัวสะพานนอร์ธ จึงรีบขึ้นไป พอนั่งเรียบร้อยแล้วก็มองดูผู้โดยสารซึ่งมีแต่สาว ๆ พร้อมกับเด็กหนุ่มเพียงคนเดียว เมื่อถามดูก็ได้ความว่าสาว ๆ และน้องชายเป็นนักเรียนมาจากกรุงเทพฯ เหมารถไปเที่ยวลำพูน พวกเขายินดีให้เราไปด้วยและยังชวน

ให้กลับพร้อมกัน หลังจากเที่ยวบ้านป่าซางที่ลำพูนแล้ว พวกเราก็อาศัยรถของนักเรียนกลุ่มนั้นกลับพร้อมกันตามคำเชิญ เมื่อพูดคุยคุ้นเคยกันพอสมควร ก็เลยชวนเขาไปดูหนังในวันรุ่งขึ้นเป็นการตอบแทน เขายินดีรับเชิญ และหลังจากนั้นข้าพเจ้าก็มีการติดต่อกับนักเรียนสาวคนหนึ่งที่สวยงามในสายตาของนายทหารหนุ่มอย่างข้าพเจ้า ต่อมาเมื่อมีโอกาสเข้ามาเชียงใหม่ก็ได้ไปพูดคุยที่บ้าน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับการต้อนรับจากทางครอบครัวของเธอเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าตัดสินใจถึงขั้นจะไปขอหมั้นไว้แต่เข้าใจว่าโชคชะตาคงไม่เป็นใจ มาทราบตอนหลังว่าคุณพ่อของเธอไม่ชอบทหาร เลยบังคับให้แต่งงานกับคนที่เชียงใหม่ เขาคงกลัวว่าจะเป็นอย่างเรื่อง "สาวเครือฟ้า" ซึ่งความจริงข้าพเจ้ารักและตั้งใจจริงเมื่อไม่ใช่บุญวาสนา ข้าพเจ้าก็ยินดียอมรับ ซึ่งก็ทำให้ข้าพเจ้าไปราชการสนามโดยไม่มีอะไรที่เป็นห่วง แต่ข้าพเจ้าก็ยังหวังดีต่อเธอผู้นั้นเสมอ

ในระหว่างที่พักอยู่ที่แม่แตงนี้ ภารกิจสำคัญก็คือการฝึกและสร้างที่พัก มีการประกวดประชันกันในเรื่องการสร้างที่พัก สวยงาม สะอาด เรียบร้อย มีการทำเครื่องจักสานทำจากไม้ไผ่เป็นเครื่องใช้และเฟอร์นิเจอร์เครื่องปั้นดินเผารวมเรียกว่า "จพค" ที่ข้าพเจ้าจำได้ดีก็คือ การเอาไม้ไผ่มาทำเป็นถ้วยแก้วจาน ชาม ช้อน ส้อม มีด ได้เป็นอย่างดี ต่อมาก่อนที่กองพันจะเคลื่อนย้ายไปเชียงราย ทางกองพันได้มอบหมายให้ข้าพเจ้ากับนายสิบ ๒ นาย เดินทางสำรวจเส้นทางจากแม่แตงไปยังอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย โดยไม่มีแผนที่ใด ๆ ความมุ่งหมายก็เพื่อไปทำแผนที่สังเขปเส้นทางเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนย้ายกองพัน วันที่ที่รับคำสั่ง ข้าพเจ้าต้องสืบหาพยานล่าสัตว์เป็นคนนำทางในการเดินทางครั้งนี้

จำได้ว่าวันแรกข้าพเจ้าเดินทางถึงอำเภอพร้าวเพื่อหาทางข้ามลำน้ำไปอำเภอเวียงป่าเป้า แต่ได้รับคำสั่งว่าจะต้องเดินทางไปข้ามที่หมู่บ้านโ齡

ขอซึ่งอยู่ห่างออกไปทางใต้หลายกิโลเมตร ต่อจากนั้นก็เดินทางตามทางเท้าไปจนถึงอำเภอเวียงป่าเป้าในตอนค่ำ เมื่อไปถึงได้รับการต้อนรับจากนายอำเภอในเรื่องอาหารการกินที่หลับนอนเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าพักเหนื่อยอยู่ที่อำเภอเวียงป่าเป้า ๒-๓ วันก็เดินทางกลับมารายงานผู้บังคับกองพันพร้อมด้วยแผนที่สังเขป ต่อจากนั้นกองพันก็เคลื่อนย้ายไปยังอำเภอเวียงป่าเป้าตามแผนที่สังเขปที่ข้าพเจ้าสำรวจมา เมื่อพักอยู่อำเภอเวียงป่าเป้าได้ไม่นาน ก็รับคำสั่งให้เคลื่อนย้ายไปเชียงตุงตามเส้นทางท่าซี้เหล็ก เมืองโก เมืองเลน เมืองพยาค เป็นการเดินทางด้วยเท้าตลอดเส้นทางที่ยาวนานเป็นครั้งแรก

คนไทยส่วนมากรู้จักเชียงตุง เพราะเป็นเมืองใหญ่ของสหพันธรัฐไทยเดิม (รัฐฉาน) ที่อยู่ใกล้ประเทศไทย บางคนเข้าใจว่าเชียงตุงเป็นเมืองหลวง แต่ความจริงนั้นเมืองหลวงของสหพันธรัฐไทยเดิมคือ เมือง "ตองยี" คนไทยรู้จักเมืองเชียงตุงดีกว่าเพราะในสมัยนั้นกองทัพไทยซื้อม้าเชียงตุงไปใช้ในราชการกองพัน และเชียงตุงเป็นเมืองใหญ่ที่ติดต่อดำขายกับชายแดนไทยด้านแม่สาย

เมืองเชียงตุงมีเจ้าไทยใหญ่ปกครอง มีโรงเรียนโรงพยาบาล วัดหลังใหญ่ มีทะเลสาบอยู่ในกลางเมือง มีตลาดนัดอยู่รอบชานเมืองติดตลาดหมุนเวียนกันตลอดลำดาร์ มีค่ายทหารและสนามบินตั้งอยู่ที่ "ดอยเหมย" มีที่อาบน้ำแร่ และมีสนามบินพลเรือนตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ทางด้านข้างสนามบิน มีลำธารและหมู่บ้านน้ำลาบ ที่หมู่บ้านน้ำลาบนี้เองที่กองพันทหารราบที่ ๒๙ ได้รับคำสั่งให้เข้าตั้งเพื่อทำหน้าที่ป้องกันสนามบิน และป้องกันเมืองเชียงตุง

ระหว่างที่กองพันทำหน้าที่ป้องกันสนามบินอยู่นั้น ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างเที่ยวไปตามหมู่บ้านไทยใหญ่ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับทหารไทยเราเป็นอย่างดี สามารถพูดภาษาไทยทางภาคเหนือกันเข้าใจ คนที่นั่นนับถือศาสนาพุทธ มี

พระภิกษุ สามเณรเหมือนประเทศไทย อาหารการกินก็เป็นแบบเดียวกัน สิ่งที่ชาวพื้นเมืองต้องการมากคือเกลือ ปลาทุเค็ม สิ่งของเครื่องประดับ และน้ำอบน้ำหอม ซึ่งเป็นที่ชอบใจของสาว ๆ ชาวพื้นเมือง นอกจากไปเที่ยวตามหมู่บ้านแล้ว ข้าพเจ้ายังใช้เวลาว่างไปกับการไล่จับม้าเชียงตุงซึ่งเป็นม้าป่าไม่มีเจ้าของ ม้าเหล่านี้จะมีแผงคอยาวรูปร่างเปรี้ยว วิ่งเป็นฝูง ๆ เข้าไปกินข้าวในนาของชาวนา เมื่อจับมาได้แล้วก็เอามาตัดขนแล้วฝึกเป็นม้าขี่และม้าต่างจนปรากฏว่ากองพันทหารราบที่ ๒๙ มีม้าขี่และม้าต่างมากกว่ากองพันทหารม้าที่ ๓ ที่ตั้งอยู่บนเส้นทางไปเชียงตุงใกล้เคียงกัน จึงมักเป็นที่สงสัยของเพื่อนทหารม้า เมื่อม้าในกองพันหายไปก็มักจะส่งทหารมาดูม้าที่กองพันทหารราบที่ ๒๙ เสมอ

ต่อมาวันหนึ่งมีเหตุการณ์ที่สนามบิน ซึ่งข้าพเจ้าจำได้ดีเพราะเป็นวันที่ดินฟ้าอากาศแจ่มใส ประมาณตอนเที่ยงวันมีเครื่องบินโจมตีทิ้งระเบิดแบบสปิตไฟร์ของอังกฤษประมาณ ๑ ฝูง บินโจมตีฝูงบินของทหารอากาศไทยที่สนามบิน มีเสียงระเบิดและเสียงปืนกลตลอดเวลานานประมาณ ๓๐ นาที ผลปรากฏว่า เครื่องบินไทยถูกทำลายหมด และไม่มีเครื่องบินมาทดแทนให้ ในที่สุดกำลังพลของฝูงบินนั้นก็ต้องเดินทางกลับทางพื้นดิน

หลังจากนั้นไม่นานกองพันทหารราบที่ ๒๙ ก็ได้รับคำสั่งให้เคลื่อนที่ทำการรุกเข้าตีเมืองมะ ซึ่งเป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่งบนเส้นทางระหว่างเชียงตุงและเมืองลาที่ตั้งอยู่บนฝั่งน้ำลำ อันเป็นแม่น้ำกั้นเขตแดนระหว่างจีนและพม่า ที่เมืองมะแห่งนี้ ทหารจีนทำการยึดและดัดแปลงภูมิประเทศในการป้องกันไว้เป็นอย่างดี ตั้งแต่ริมฝั่งแม่น้ำหลายไปตามเส้นทางเข้าสู่เมืองมะ

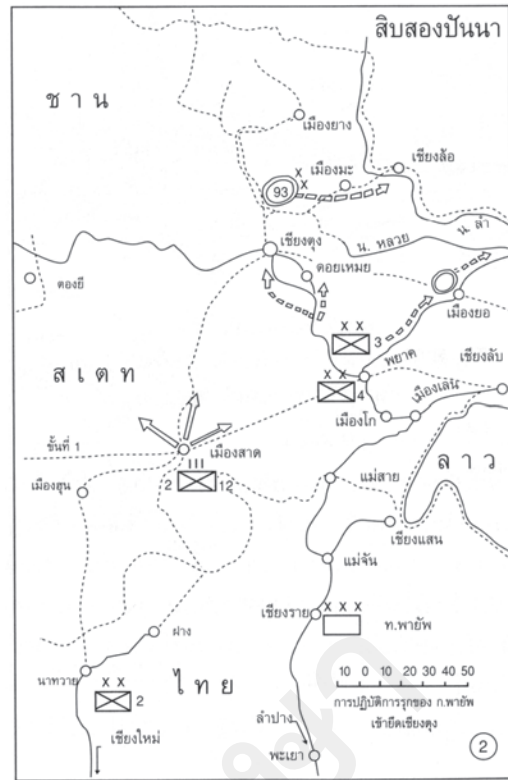
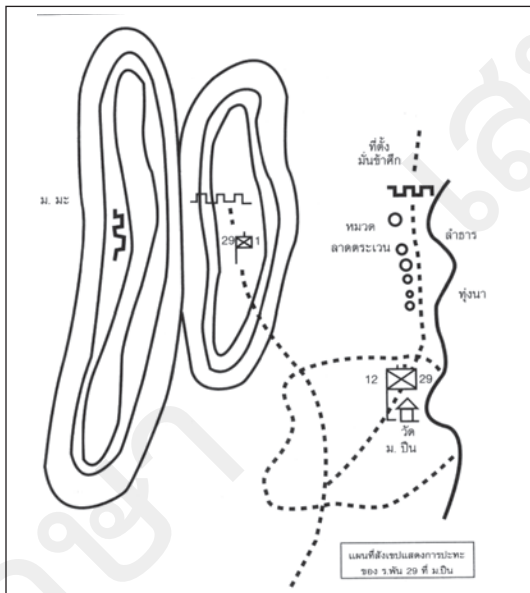
เมื่อปี ๒๔๘๓ ในการรบข้ามลำน้ำหลาย ฝ่ายเราโดยกรมทหารราบที่ ๘ ซึ่งมี พันเอก หลวงวิวัฒน์โยธิน ซึ่งเคยเป็นผู้บัญชาการกองพลสุรินทร์ที่กองพันทหารราบที่ ๒๙ เคยสังกัดอยู่ในการรบที่

อินโดจีน เป็นหน่วยเข้าตีหลัก ไม่สามารถทำการเข้าตีได้สำเร็จ ได้รับความสูญเสียอย่างหนักและต้องสูญเสียผู้บังคับกองพันไป ๑ คน ดังนั้นในครั้งนั้น หลวงหาญสงคราม ผู้บัญชาการกองพล จึงวางแผนจากการสำรวจภูมิประเทศ ทำแผนที่และจัดหาคนนำทางที่รู้ภูมิประเทศอย่างดีเป็นผู้นำทาง แผนการเข้าตีก็ไม่ได้เข้าตีเฉพาะตรงหน้าแต่เข้าทุกเส้นทางเพื่อโอบล้อมและมุ่งตัดเส้นทางถอยของข้าศึกเป็นสำคัญ กองพันทหารราบที่ ๒๙ ได้รับคำสั่งให้เคลื่อนที่ตามเส้นทางด้านตะวันออกของเมืองมะผ่านเมืองบิน มุ่งตัดเส้นทางถอยของข้าศึกทางด้านหลังอันเป็นเส้นทางไปสู่เมืองลาและน้ำลำ เข้าสู่เชียงล้อและยูนนาน

กองพันเดินทางข้ามลำน้ำหลายโดยไม่มีการต้านทานจนไปถึงเมืองบินประมาณเที่ยง เมืองบินตั้งอยู่ในหุบเขา ทางด้านตะวันตกเป็นภูเขา ส่วนทางด้านตะวันออกเป็นทุ่งนา มีลำธารไหลผ่าน มีวัดและ

หมู่บ้านร้างซึ่งไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ เข้าใจว่าคงหลบหนีไปอยู่ในป่าเขาไม่ไกลมากนัก เมื่อถึงเมืองบิณอันเป็นที่หมายของวันนั้นแล้ว หน่วยก็เตรียมสร้างที่พักแรม ช่วงนั้นอากาศหนาวมีหมอกลงหนัก ทันทีที่ทหารลงมือเริ่มตัดกอไผ่มาทำที่พัก ปรากฏว่าข้าศึกยิงปืนเข้ามา และฝ่ายเรายิงโต้ตอบออกไปเกือบทุกหน่วย เสียงดังลั่นไปทั่ว บางหน่วยก็ยิงไปทั้ง ๆ ที่มองไม่เห็นอะไรเลย ดังนั้นกองพันจึงออกคำสั่งให้หยุดยิง จะทำการยิงได้ก็ต่อเมื่อเห็นที่หมายเท่านั้นกว่าจะให้หยุดยิงได้ ก็ใช้เวลานานพอสมควรเนื่องจากไม่รู้ตำแหน่งของข้าศึก จึงจำเป็นต้องส่งชุดลาดตระเวนออกไป ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้เป็นผู้บังคับหมวดลาดตระเวนทำการลาดตระเวนไปตามเส้นทางแยกจากเมืองบิณไปตามลำธารทางตะวันออกซึ่งมุ่งไปสู่เมืองลา เพราะเกรงว่าข้าศึกอาจใช้เส้นทางนี้เข้ามาโอบล้อมกำลังฝ่ายเรา ข้าพเจ้าจัดขบวนลาดตระเวนแล้วรีบออกเดินทางทันที เดชะบุญที่ไม่ปะทะกับข้าศึก พบแต่ที่ตั้งปืนกลและหลุมบุคคลตามเส้นทางที่ไปในลักษณะที่ข้าศึกเพิ่งถอนตัวไปไม่นานนัก เมื่อข้าพเจ้าลาดตระเวนไปพอสมควร จึงเดินทางกลับมารายงานผู้บังคับกองพันและวางกำลังป้องกันในทิศทางนั้น

ต่อมาจึงได้รับรายงานจากกองร้อยที่ ๑ ซึ่งเป็นกองระวางหน้าเคลื่อนที่ตามเส้นทางหลักขึ้นเขาไปทางด้านตะวันตกว่าปะทะกับข้าศึก และคาดว่าข้าศึกจะทำการเข้าตีโต้ตอบในเวลากลางคืน ทางกองพันจึงสั่งการให้ทำการยึดที่มั่นป้องกันตนเองและก็เป็นจริงดังคาด เพราะในคืนวันนั้นข้าศึกยิงรบกวนและเข้าตีตลอดคืน แต่กองร้อยก็สามารถต้านทานไว้ได้ ตอนเช้ามีดกองพันจึงส่งกำลังเข้าไปช่วย ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้ขึ้นไปด้วย ในวันที่ทั้งวันเราส่งกำลังเข้าตีข้าศึกซึ่งยึดอยู่อีกส่วนหนึ่ง แต่ปรากฏว่าข้าศึกถอยไปเสียก่อน เข้าใจว่า กำลังส่วนนี้คงเป็นกำลังป้องกันปีกของเมืองมะ เพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายเราเคลื่อนที่ผ่านโอบไปตัดเส้นทางถอยของกำลังส่วนใหญ่ได้ เมื่อกำลังส่วนใหญ่ของข้าศึกทำการถอนตัวแล้ว กำลังส่วนนี้ก็จำเป็นต้องถอนตัวตามส่วนใหญ่ไปด้วย ดังนั้น ในคืนต่อมาจึงไม่มีข้าศึกมารบกวนฝ่ายเราเลย วันรุ่งขึ้นกองพันจึงเคลื่อนที่

เมื่อญี่ปุ่นยึดพม่าได้แล้ว ก็มีช่วงเวลาแห่งความสุขสบายอยู่บ้าง ซึ่งจะเรียกว่าเป็นการพักผ่อนก่อนเข้าสู่สนามรบ เพื่อพบกับความพ่ายแพ้ที่ไม่ผิดนัก

นายทหารที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดตามเขตที่ญี่ปุ่นกำหนดขึ้นใหม่ มีพลทหารรับใช้แล้วว่า ผู้ว่าฯ ซึ่งพูดภาษาอังกฤษ จีนพม่า ได้ดี พักอยู่คนเดียวในบ้านหลังใหญ่ มีคนครัวเป็นแขก คนขับรถชาวพม่า มีคนทำความสะอาด มีชีวิตที่สุขสงบ กระทั่งกองกำลังของอังกฤษเริ่มปฏิบัติการรุก

กำลังทหารหน่วยหนึ่ง หลังจากขับไล่ทหารจีนไปพ้นจากที่ราบสูงซานสเตทแล้ว ก็เดินทาง

มาถึงเมืองมิงซึ่งอยู่ใต้มณฑลทะเลประมาณ ๒๐ กิโลเมตร กองร้อยของเขามีบ้านพักเป็นที่เป็นที่ทางระหว่างบ้านมีแม่น้ำกว้าง ในน้ำเต็มไปด้วยปลาตุกปลาช่อน และปลาอื่น ๆ ที่สามารถตกกินได้ มีทุ่งหญ้ากว้างอยู่ริมน้ำสามารถปล่อยม้าออกวิ่งหากินตามสบาย มีเวลาทำฝายกั้นน้ำ บังคับให้น้ำไหลผ่านทุ่งหญ้าเพื่อจับปลามาตากแห้งเก็บไว้กินได้มากมาย

แต่เมื่อสงครามเริ่มขึ้นอีกครั้ง ความยากลำบาก ความโหดร้าย ทหารรุ่นก็กลับมา

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

รักไทย: อาณาจักรศรีโคตรบูร

พ.ท.หญิง กรกมล สีขาว

ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานของไทยเป็นดินแดนที่ราบสูง มีภูเขาล้อมโดยรอบเกิดเป็นพรมแดนธรรมชาติกั้นภูมิภาคนี้ออกจากภาคกลางด้วยเทือกเขาเพชรบูรณ์และดงพญาเย็น ยังมีเทือกเขาพนมดงรักกั้นแดนทางใต้ของภาคอีสานออกจากที่ราบต่ำด้านตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา นอกจากนี้ยังมีแม่น้ำโขงไหลผ่านทางตะวันออกและทางตอนเหนือของอาณาจักรจึงเป็นพรมแดนกั้นออกจากลาวและเขมร ด้วยลักษณะภูมิประเทศเช่นนี้ ทำให้ภูมิภาคนี้มีลักษณะเป็นแอ่งกระทะใหญ่ถึงสองแอ่งคือแอ่งสกลนครและแอ่งโคราช

ในบริเวณแอ่งกระทะดังกล่าวเป็นบริเวณที่มีผู้คนเข้ามาตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่แต่ดึกดำบรรพ์และเจริญงอกงามขึ้นตามเวลาที่ผ่านไป ผู้คนได้ทยอยเข้ามาลงหลักปักฐานสร้างบ้านเรือนไม่ขาดสาย มีความเป็นอยู่อย่างเอกเทศเพราะห่างไกลจากศูนย์กลางอำนาจต่าง ๆ จากตอนในของแผ่นดินซึ่ง

แผ่อิทธิพลมาไม่ถึง เพราะลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาจึงเป็นปราการป้องกันการรุกรานจากศัตรูได้เป็นอย่างดี เป็นการยากที่อาณาจักรร่วมสมัยเดียวกันจะรุกรานมาตีเมืองได้ กระทั่งเกิดสงครามแย่งชิงอำนาจระหว่างอาณาจักรกัมพูชาและอาณาจักรจามปาในเวียดนาม อาณาจักรกัมพูชาจึงจำเป็นต้องขยายอำนาจสู่ดินแดนในแถบนี้ เพราะเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ในการเดินทัพไปสู้รบกับเวียดนาม การแผ่อำนาจของกัมพูชาเข้าสู่บริเวณแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครครั้งนี้จึงเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ด้านการสงคราม อิทธิพลของกัมพูชาที่มีต่อดินแดนแถบนี้คงอยู่จนถึงสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ อำนาจของกัมพูชาเหนือดินแดนแถบนี้จึงสิ้นสุดลง

เมื่อสิ้นสุดอำนาจของกัมพูชาทำให้ผู้คนแถบนี้มีอิสระที่จะอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน ผู้คนต่างถิ่นพากันเดินทางเข้ามาอยู่อาศัยเพื่อการติดต่อค้าขาย ทำให้ชุมชนเดิมขยายใหญ่โตขึ้นไปทางตอนเหนือ

ของลำน้ำโขงเรื่อยไปจนถึงหลวงพระบาง ในช่วงนี้เองชาวอีสานเจ้าของถิ่นเดิมผู้อพยพไปสู่ลำน้ำม่น่าน ก็ได้พากันย้ายกลับมาถิ่นเดิมมีบางส่วนได้รวมตัวกันเป็นอาณาจักรขึ้นเป็นแคว้นสุโขทัย และมีบางส่วนอพยพเข้าไปยังถิ่นอีสานตามเดิม

ความอุดมสมบูรณ์ของแอ่งสกลนครและแอ่งโคราชเป็นแรงดึงดูดผู้คนเข้าไปปักหลักสร้างบ้านเรือนอาศัยมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นชุมชนใหญ่ในแอ่งสกลนครนั้นกินอาณาบริเวณตั้งแต่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร และนครพนม มีแม่น้ำโขงไหลผ่านเลียบริบรอบเขตแอ่งนี้ มีเทือกเขาภูพานตั้งอยู่ทางตอนใต้และตะวันตกซึ่งกลายเป็นพรมแดนกั้นแอ่งสกลนครออกจากแอ่งโคราช

ส่วนแอ่งโคราชนั้นมีลักษณะเหมือนท้องกระทะที่ทอดยาวไปตามลำน้ำมูลจากตะวันตกเฉียงใต้ไปตามลำน้ำมูลเรื่อยไปทางตะวันออกเฉียงเหนือออกจากแม่น้ำโขงในจังหวัดอุบลราชธานี มีแม่น้ำมูล ซี่ ไหลผ่านทำให้ที่ราบลุ่มแถบนี้อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกจึงมีผู้คนพากันมาอาศัยจนเป็นชุมชนใหญ่ในเวลาต่อมา

ความอุดมสมบูรณ์ของแอ่งโคราชดึงดูดผู้คนเข้ามาตั้งชุมชนตั้งแต่สมัยโลหะ คนกลุ่มนี้รู้จักสร้างอ่างเก็บน้ำไว้ใช้และสร้างถนนเชื่อมโยงระหว่างชุมชน ขณะที่แอ่งสกลนครตั้งอยู่บริเวณเมืองหนองหานน้อยก็มีความอุดมสมบูรณ์เช่นกันทำให้มีผู้คนเข้ามาตั้งหลักแหล่งกระจายอยู่ทั่วไปในบริเวณแอ่งทั้งสองนี้มาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ด้วยเป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ เมื่อมีผู้คนมากขึ้นจึงรวมตัวกันอยู่เป็นชุมชนก่อนจะพัฒนาเป็นเมืองและกลายเป็นอาณาจักรชัดเจนเมื่อล่วงเข้าพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๖ (บางแห่งเชื่อว่าปรากฏในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๑-๑๕) อาณาจักรแห่งแรกในภูมิภาคนี้มีชื่อว่าอาณาจักรศรีโคตรบูร ตั้งอยู่บริเวณแผ่นดินสองฝั่งโขงไทยและลาวแคว้นศรีโคตรบูรจึงเป็นแคว้นสองแผ่นดินซึ่งมีแม่น้ำโขงไหลผ่านกลางอาณาจักร

ที่มาของภาพ <http://www.komchadluek.net/detail/20120914/140013/>

ศรีโคตรบูรนี้มีเนื้อที่กว้างใหญ่กินเนื้อที่ครอบคลุมสองฝั่งโขงตั้งแต่หนองคาย อุบลราชธานี อุดรธานี สกลนคร นครพนม มุกดาหาร นครราชสีมา อำนาจเจริญ เพชรบูรณ์ และเรื่อยไปถึงบริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงในบริเวณภาคตะวันตกของลาว กินเนื้อที่ของนครจำปาศักดิ์ เวียงจันทน์ อาทิจุคนับถือพระพุทธศาสนา ศรีโคตรบูรมีศูนย์กลางอาณาจักรอยู่ที่เมืองนครพนมอันเป็นสถานที่ประดิษฐานพระธาตุพนมซึ่งภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุส่วนพระอัฐิธาตุ (กระดูกหน้าอก) เอาไว้

ความกว้างใหญ่ของอาณาจักรศรีโคตรบูรทำให้สามารถแบ่งอาณาจักรนี้ออกเป็นสามส่วนใหญ่ ๆ คือ จากที่ราบริมน้ำสองฝั่งโขงของเวียงจันทน์ จนจรดอำเภอโพธิ์ชัยในจังหวัดหนองคายติดต่อกับเวียดนามเหนือและตอนใต้ของจีน ส่วนที่สองนั้นเป็นเขตพื้นที่ต่ำในอำเภอโพธิ์ชัยเรื่อยไปจนถึงนครพนมบริเวณนี้จะรับอิทธิพลจากจามปาและขอมเขตที่สามอยู่ในส่วนที่ต่ำมาจากนครพนมถึงเขตจังหวัดอุบลราชธานีเป็นบริเวณที่เรียกกลุ่มชนที่อาศัยในสมัยโบราณว่าเจนละบก นับถือศาสนาฮินดู

การขุดพบวัตถุโบราณที่บ้านเชียงในจังหวัดอุดรธานีสะท้อนให้เห็นว่าบริเวณนี้มีผู้คนอาศัยมาแต่สมัยยุคโลหะก่อนประวัติศาสตร์จนมาถึงสมัยทวารวดีและลพบุรี มีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง ประดิษฐ์อาวุธและข้าวของเครื่องใช้จากโลหะ มี

ที่มาของภาพ <http://www.komchadluek.net/detail/20120914/140013/>

ประเพณีการฝังศพ นับว่าเป็นไปได้ที่ชนกลุ่มนี้เป็นต้นเชื้อสายของผู้คนในแคว้นศรีโคตรบูรที่อพยพย้ายถิ่นมาจากหนองแสในเขตมณฑลยูนนานมาตามลำน้ำโขงและตั้งถิ่นฐานยังแคว้นศรีโคตรบูร แคว้นหนองหานหลวง และหนองหานน้อยในสมัยเมื่อราว ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้ว

ชาวศรีโคตรบูรนับถือพระพุทธศาสนาและยอมรับการบูชาพระบรมสารีริกธาตุตั้งปรากฏในตำนานอุรังคธาตุที่กล่าวว่าเป็นเจดีย์สำหรับบรรจุพระบรมสารีริกธาตุส่วนพระอุรังคธาตุซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของชาวศรีโคตรบูรทุกชนชั้น

ศรีโคตรบูรมีศูนย์กลางอาณาจักรอยู่บริเวณมรุกขนครหรือจังหวัดนครพนมในปัจจุบันตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองท่าแขกซึ่งอยู่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง

ศรีโคตรบูรเป็นอาณาจักรที่มีอาณาบริเวณขนาบสองฝั่งโขงคือแผ่นดินไทยและแผ่นดินลาวจึงมีสภาพเป็นเมืองเอกแต่กึ่งดินแดนทางฝั่งไทยนั้นครอบคลุมจังหวัดนครพนมหรือเมืองมรุกขนครซึ่งเป็นดินแดนเมืองท่าแขกตอนล่าง อุดรธานี หนองคาย นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี นครราชสีมา และเพชรบูรณ์ ส่วนฝั่งลาวนั้นกินอาณาบริเวณเมืองจำปาศักดิ์และเวียงจันทน์ในภาคตะวันตกของลาว

เรื่องราวหรือตำนานประกอบองค์พระ

ธาตุนมได้ให้ข้อมูลของอาณาจักรศรีโคตรบูรในระยะเวลาแรกตั้งอาณาจักรว่ามีเมืองหลวงอยู่ทางใต้เมืองปากเซบ้องไฟซึ่งอยู่เหนือสุวรรณเขตในประเทศลาว เมืองนี้ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามองค์พระธาตุนมซึ่งอยู่ในจังหวัดนครพนมในปัจจุบัน

เนื้อหาในอุรังคนิทานหรือตำนานพระธาตุนมซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระอุรังคธาตุ (กระดูกส่วนหน้าอก) ของพระพุทธเจ้า นั่นก็มีเนื้อหาเล่าถึงสมัยพุทธกาลว่าครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จโปรดสัตว์ตามที่ต่าง ๆ และได้เสด็จมาถึงบริเวณแผ่นดินที่จะเป็นแคว้นศรีโคตรบูรในภายหลัง ครั้นนั้นพระองค์ทรงมีพุทธทำนายไว้ว่าเมื่อพระองค์เสด็จดับขันธปรินิพพานแล้วเมืองศรีโคตรบูรที่พระองค์ประทับอยู่นี้จะย้ายเมืองไปยังที่ซึ่งเป็นป่าไม้อรกและจะได้ชื่อเมืองว่า เมืองมรุกขนคร นั่นอาจหมายถึงเมืองที่สร้างในดงที่เป็นป่าไม้อรกมาก่อนที่จะสร้างเมืองทับลงไปก็ได้และคงเป็นที่มาของชื่อเมืองมรุกขนครก่อนจะเปลี่ยนเป็นศรีโคตรบูรในกาลต่อมา

ครั้น พ.ศ. ๕๐๐ พระยาสุมิตรธรรมขึ้นครองเมืองมรุกขนครสืบต่อบรรพชนพระองค์ทรงมีจิตศรัทธาปลาทะโนพระพุทธศาสนาเป็นที่ยิ่ง ในสมัยพระองค์นี้เองที่โปรดให้มีการบูรณะองค์พระธาตุนมขึ้นเป็นครั้งแรกครั้งนั้นทรงให้ก่อพระลานอุบมุงชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ขึ้น แล้วโปรดให้สร้างกำแพงล้อมรอบ มีการสมโภชอย่างใหญ่โตเมื่อแล้วเสร็จในครั้งนั้นพระบรมสารีริกธาตุได้แสดงปาฏิหาริย์เป็นที่อัศจรรย์ทำให้พระยาสุมิตรธรรมเกิดปีติและถวายทรัพย์สินมีค่ามากมายเพื่อเป็นพุทธบูชา ทั้งทรงมีใ้้องการให้หมู่บ้านใกล้เคียง ๗ แห่งมีหน้าที่ดูแลรักษาองค์พระธาตุนม

อยู่สืบมาอีกสองรัชกาลก็เกิดเหตุอาเพศจนศรีโคตรบูรกลายเป็นเมืองร้างไปจนถึง พ.ศ. ๑๘๐๐ เจ้าศรีโคตรบูรทรงสร้างเมืองขึ้นใหม่ทางทิศใต้ของเมืองเดิมทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง และให้ใช้ชื่อว่าศรีโคตรบูร ซึ่งเนื้อเรื่องที่ปรากฏในตำนานก็ได้กล่าว

ถึงศรีโคตรบูรว่าเป็นอาณาจักรโบราณ ที่ผู้คนที่
นับถือศาสนาพุทธได้สร้างพระธาตุพนมขึ้นเพื่อบรรจุ
พระอัฐิธาตุของพระพุทธเจ้าเอาไว้ โดยพระยา
นันทเสน เมื่อ พ.ศ. ๘ ก่อนจะย้ายเมืองมาอยู่เหนือ
พระธาตุพนมในฝั่งสยามในเวลาต่อมา

ครั้น พ.ศ. ๒๒๘๐ สมัยพระธรรมราชาธิบดี
องค์สุดท้ายของศรีโคตรบูรได้ย้ายเมืองมาอยู่ทางฝั่ง
ขวาของแม่น้ำโขงในดินแดนของประเทศไทยและให้
ชื่อว่าเมืองนคร ในระยะเวลาช่วงนี้ยังโปรดให้มีการ
โยกย้ายศรีโคตรบูรอยู่หลายครั้ง

กระทั่ง พ.ศ. ๒๓๓๓ สมัยพระบาทสมเด็จพระ
พุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เจ้าเมืองนครได้

เข้ามาขอสวามิภักดิ์ขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ พระบาท
สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชจึงพระราช
ทานนามเมืองใหม่ว่านครพนม สันนิษฐานว่าเมือง
นี้เคยได้รับสถาปนาเป็นเมืองลูกหลวงของไทยมา
ก่อนจึงเป็นเมืองที่มีความสำคัญจึงได้ชื่อว่านคร
ส่วนคำว่าพนมนั้นอาจมาจากพระธาตุพนมหรืออาจ
มาจากคำชื่อเดิมคือ มรุกขนครอันหมายถึงเมือง
ที่มีภูเขาสลับซับซ้อนจึงได้ชื่อว่าพนม “นครพนม” จึง
มีความเป็นไปได้ว่านครพนมอาจมีความหมายว่า
เมืองแห่งภูเขาก็อ้อมได้

บรรณานุกรม

กองโบราณคดี. ๒๕๓๕. **บ้านปราสาท แหล่งโบราณคดีอีสานล่าง. ตะวันออกเฉียงเหนือ.** กรุงเทพมหานคร :
กรมศิลปากร.

दनัย ไชยโยธา, รศ. ๒๕๔๓ . **พัฒนาการของมนุษย์กับอารยธรรมในราชอาณาจักรไทย ๑ สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.

ธิดา สารยา, ดร. ๒๕๓๘ . **เมืองพิมาย เขาพระวิหาร เมืองอุบล เมืองศรีสะเกษ.** กรุงเทพมหานคร
: สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.

_____ . ๒๕๕๓ . **กว่าจะเป็นคนไทย.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.

ยินดีต้อนรับท่านสู่จังหวัดนครพนม. www.Nakhonphanom.go.th/nakhonphanom/history.php

ศรีศักร วัลลิโภดม. ๒๕๔๖. **แฉหลักฐานโบราณคดี พลิกโฉมหน้าประวัติศาสตร์ไทย แอ่งอารยธรรมอีสาน.**

พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : มติชน. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร.

อมรา ศรีสุชาติ. ๒๕๓๕ . **ศิลปะถ้ำสมัยประวัติศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** กรุงเทพมหานคร :
กรมศิลปากร.

ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ในรอบ ๖ เดือน (วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗-วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘)

พล.ต.ดร.เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำตัวประธานศาลรัฐธรรมนูญ

อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

- (ต่อจากฉบับที่แล้ว) -

นับจากวันที่รัฐบาลภายใต้การปกครอง พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้เข้ามาบริหารประเทศ รัฐบาลได้เดินหน้าปฏิบัติตามแนวนโยบาย ๑๑ ด้าน ตามที่ได้ประกาศต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ อย่างเต็มความสามารถเพื่อคืนความสงบสุข สร้างความกินดีอยู่ดีแก่ประชาชน และวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาวอย่างยั่งยืน

ผลการปฏิบัติงานของรัฐบาลในรอบ ๖ เดือน (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗-๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘) นับว่ามีความคืบหน้าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันความรุนแรงจากความขัดแย้ง การค้าขายและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจสามารถกลับมาขับเคลื่อนได้อีกครั้ง ทำให้ภาวะเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวขึ้นตามลำดับ มาตรการสำคัญที่รัฐบาลให้ความสำคัญและเห็นผลเป็นรูปธรรม เช่น การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว ด้วยการจัดระเบียบให้แรงงานต่างด้าวที่เข้าเมือง

โดยผิดกฎหมาย มาขึ้นทะเบียนและผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรได้จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อเข้าสู่กระบวนการตรวจพิสูจน์สัญชาติจากประเทศต้นทาง ซึ่งได้มีแรงงานต่างด้าว (เมียนมาร์ สปป.ลาว และกัมพูชา) มาขอขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น ๑,๕๓๓,๖๗๕ คน ขณะเดียวกันรัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์และแรงงานทาสควบคู่กันไปด้วย โดยการจัดระเบียบเรือประมงซึ่งมีการขึ้นทะเบียนเรือประมงไปแล้วกว่า ๕๐,๐๐๐ ลำ จัดตั้งศูนย์บัญชาการควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมงแล้ว กว่า ๒๐ แห่ง เพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายประมง

ขณะที่การแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความคืบหน้าไปตามลำดับ โดยรัฐบาลได้ดำเนินการผ่านกลไกขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข จังหวัดชายแดนภาคใต้ การขยายผลทุ่งยางแดงโมเดล ส่งผลให้สถิติการก่อเหตุและความสูญเสียลดลง ด้านการป้องกัน

และปราบปรามยาเสพติด ถือว่ามีความคืบหน้าไปอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลได้ดำเนินการทั้งในส่วนการป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจัง ทำให้สามารถควบคุมตัวผู้ค้ายาเสพติดได้จำนวน ๑๕๐,๗๐๖ คน

นอกเหนือจากภารกิจด้านการสร้างความสงบสุขและความมั่นคงปลอดภัยแล้ว รัฐบาลได้ดำเนินการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐอย่างเข้มข้น โดยให้ความสำคัญการเร่งสร้างโอกาส อาชีพและการมีรายได้ที่มั่นคง ซึ่งหนึ่งในมาตรการที่เห็นผลให้อย่างเด่นชัด คือการให้บริการจัดหางานแก่ผู้ต้องการมีงานทำ จำนวน ๔๑๖,๔๑๕ คน ทำให้ผู้ว่างงานได้รับการบรรจุเข้าทำงานไปแล้ว ๒๒๔,๕๘๗ คน พร้อมกันนี้ยังได้ดำเนินโครงการให้สินเชื่อกับผู้ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก เพื่อส่งเสริมรากฐานเศรษฐกิจให้แข็งแกร่ง จัดทำโครงการตลาดนัดชุมชนเพื่อลดภาวะค่าครองชีพของประชาชน และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการจัดตลาดนัดชุมชนไปแล้ว ๒,๑๐๒ แห่ง มีผู้เข้าร่วมจำหน่ายสินค้า ๘๓,๒๒๔ ราย

ขณะที่การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และการส่งเสริมบทบาทการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน ถือเป็นอีกหนึ่งผลงานเด่นชัดที่รัฐบาลได้มุ่งมั่นดำเนินการอย่างจริงจังมาตลอด 6 เดือนที่ผ่านมาเช่นกัน เนื่องจากเป็นภารกิจสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผ่านความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระยะ 8 ปี (ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๕) มูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น ๑.๙๑๒ ล้านล้านบาท ซึ่งจะครอบคลุมทั้งการปรับปรุงถนน สร้างทางหลวงพิเศษเส้นใหม่ สร้างและปรับปรุงระบบวางระบบการขนส่งทางน้ำและทางอากาศ ซึ่ง

ทั้งหมดจะมีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ และสร้างความเชื่อมโยงให้ไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค นอกจากนี้รัฐบาลยังได้มีโครงการความร่วมมือเพื่อพัฒนาโครงข่ายรถไฟกับรัฐบาลจีนและรัฐบาลญี่ปุ่นอีกด้วย ซึ่งคาดว่าจะมีส่วนสำคัญช่วยเกื้อหนุนการพัฒนา ระบบการขนส่งทางรางให้มีประสิทธิภาพและทำให้เกิดการเชื่อมโยงกับภูมิภาคมากขึ้น

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้มากขึ้น รัฐบาลได้ดำเนินการผลักดันการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่ชายแดนขึ้น โดยในระยะเริ่มต้นได้กำหนดพื้นที่ไว้ 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตาก ตราด สระแก้ว มุกดาหาร และสงขลา ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลได้ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและมาตรการจูงใจต่าง ๆ รวมทั้งอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในลักษณะไป-กลับ โดยมีจุดประสงค์เพื่อกระจายการพัฒนา ลดความเหลื่อมล้ำ และเป็นฐานขยายการลงทุนออกไปในประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนในอนาคต

โพลล์สำรวจผลงานรัฐบาล ๖ เดือน

ประชาชนพอใจบ้านเมืองสงบ ปราบปรามคอรัปชั่น ขอให้แก้ไขปัญหาประเทศสำเร็จ

ช่วงเวลา ๖ เดือนที่ผ่านมา หลังจากการเข้าบริหารงานอย่างเต็มตัวของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา สิ่งหนึ่งที่นับเป็นธรรมเนียมนิยม ก็คือผลสำรวจเสียงสะท้อนจากประชาชนต่อการบริหารงานของรัฐบาลชุดนี้ในผลงานด้านต่าง ๆ หลายจุดที่ค่อนข้างน่าสนใจ ซึ่งทางรัฐบาลถือว่าเสียงสะท้อนของประชาชนสามารถเป็นกระจกที่สะท้อนคุณภาพของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี

๓ หน่วยงานที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในการทำผลสำรวจ ได้ทำโพลล์สำรวจความพึงพอใจในการบริหารงานของรัฐบาลในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมา

มา คือ สวนดุสิตโพลล์, กรุงเทพโพลล์ และมาสเตอร์โพลล์ แม้หัวข้ออาจจะต่างกัน แต่ใจความสำคัญทั้ง ๓ โพลล์ โฟกัสไปที่ความพอใจของประชาชนต่อผลงานตลอด ๖ เดือนของรัฐบาล

สวนดุสิตโพลล์ สำรวจความคิดเห็นในหัวข้อ “ความสมหวังและผิดหวัง”

สวนดุสิตโพลล์มีผลสำรวจในหัวข้อที่น่าสนใจ คือหัวข้อ เปรียบเทียบก่อนรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จะเข้ามาบริหารประเทศ และหลังจากเข้ามาบริหารประเทศครบ ๖ เดือน สิ่งเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ตามความคิดเห็นของประชาชนคืออะไร ผลสำรวจชี้ชัดออกมาว่าสิ่งที่ประชาชนพอใจ ๕ อันดับหลังการเข้ามาของรัฐบาลชุดนี้ คือ ไม่มีการเคลื่อนไหวหรือชุมนุม ๘๗.๙๘% การปราบทุจริตคอร์รัปชัน ๘๐.๕๓% การจัดระเบียบสังคม ๗๓.๐๙% การกระตุ้นเศรษฐกิจ ๖๕.๐๘% และหน่วยงานราชการทำงานไวขึ้น ๕๓.๐๕%

ส่วนผลสำรวจเรื่องความสมหวังในรัฐบาลนี้ของประชาชน ๕ อันดับ มีอะไรบ้างนั้น ประชาชนพอใจให้ ๕ เรื่อง ที่พวกเขาสมหวัง คือ อันดับ ๑ บ้านเมืองสงบสุข ไม่มีการชุมนุมประท้วง ๘๖.๒๖% ตามมาด้วย อันดับ ๒ บริหารประเทศด้วยความเด็ดขาด ตรงไปตรงมา ๘๔.๕๔% อันดับ ๓ มีการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง ๗๕.๗๖% อันดับ ๔ การดำเนินคดีกับข้าราชการ นักการเมืองที่กระทำผิด ๗๔.๔๓% และอันดับ ๕ ให้ความสนใจและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมากขึ้น ๖๑.๐๗%

เมื่อสรุปในภาพรวมก่อนที่รัฐบาลจะเข้ามาบริหารประเทศ และหลังจากบริหารประเทศไปแล้วครบ ๖ เดือน ระหว่างความสมหวังกับผิดหวัง ประชาชนรู้สึกอย่างไรมากกว่ากัน ประชาชนโหวตให้ ๕๗.๓๕% พวกเขาสมหวังมากกว่าผิดหวัง โดยให้เหตุผลว่าเห็นบ้านเมืองสงบ และอยากให้เห็น

หน้าต่อไปได้สลายความขัดแย้งให้น้อยลง ไม่มีชุมนุมประท้วง กระตุ้นเศรษฐกิจ ขึ้นเงินเดือน ฯลฯ

กรุงเทพโพลล์ สำรวจความคิดเห็นในหัวข้อ “ประเมินผลงาน ๖ เดือน”

ผลสำรวจนี้ชี้ให้เห็นว่าประชาชนยังให้คะแนนรัฐบาลอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยประชาชนได้ประเมินผลงานของรัฐบาลในหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ คะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการบริหารประเทศของรัฐบาล ในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมา คะแนนเฉลี่ยโดยรวม ๖.๒๐ คะแนน ส่วนคะแนนความพึงพอใจการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายกฯ ของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประชาชนทะเลาะคะแนนความพึงพอใจให้ ๗.๒๖ คะแนน ด้านหัวข้อ เปรียบเทียบผลงานในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมากับความคาดหวังเมื่อทราบว่า พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา มาดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี ประชาชนบอกว่า ดีกว่าที่คาดหวังไว้ถึงร้อยละ ๔๔.๘ ส่วนหัวข้อเรื่อง ควรมีการปรับ ครม. หรือไม่ ร้อยละ ๓๙.๔ บอกว่าควรจะปรับ และสุดท้าย คำถามว่า หากวันนี้ท่านมีสิทธิออกเสียงเลือกนายกฯ จะสนับสนุน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกฯ หรือไม่ ร้อยละ ๖๘.๗ บอกว่ายังสนับสนุนอยู่

มาสเตอร์โพลล์ สำรวจความคิดเห็นในหัวข้อ ผลงานรัฐบาลรอบ ๖ เดือนกับการให้โอกาสนายกรัฐมนตรีในการทำงานเพื่อประเทศชาติ

ลำดับสุดท้ายเป็นการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนอีกโพลล์หนึ่งที่น่าสนใจ โดยเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากแกนนำชุมชนจาก ๑๙ จังหวัดทั่วประเทศ ใจความสำคัญของการสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้ คือในสายตาของประชาชน การดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลในรอบ ๖ เดือนที่ผ่านมา ถ้าจะต้องให้คะแนนรัฐบาล ระหว่าง

“สอบผ่าน” หรือ “สอบไม่ผ่าน” จะเลือกอะไร จากผลการสำรวจแกนนำชุมชนให้ความคิดเห็นว่า ในการดำเนินงานแต่ละนโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมา นั้นถือว่า “สอบผ่าน” เมื่อสอบถามถึงความพึงพอใจของแกนนำชุมชนที่มีต่อผลงานในรอบ ๖ เดือนของรัฐบาลพบว่า โดยภาพรวมพวกเขาทะเลาะแค้นความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ที่ ๘.๒๓คะแนน จากทั้งหมด ๑๐ คะแนน เมื่อสอบถามถึงการให้โอกาส พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาของประเทศต่อไป ผลการสำรวจพบว่า แกนนำชุมชน ร้อยละ ๖.๖ ระบุให้โอกาสอีก ๑ ปี ร้อยละ ๙.๗ ระบุให้โอกาสอีก ๒ ปี ร้อยละ ๔.๙ ระบุให้โอกาสอีก ๓ ปี ร้อยละ ๓.๘ ระบุให้โอกาสอีก ๔ ปี

ประเด็นสำคัญสุดท้ายเมื่อสอบถามแกนนำชุมชนต่อการเปลี่ยนแปลงความนิยมที่มีต่อรัฐบาล และ คสช. เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดือนพฤษภาคม 2557 ที่ผ่านมา พบว่า ตัวอย่างแกนนำชุมชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๘๐.๓ ระบุลดความนิยมลงและร้อยละ ๘.๖ ไม่มีความคิดเห็น

ทั้ง 3 ผลสำรวจความคิดเห็นนี้สะท้อนให้เห็นถึงการทำงานของรัฐบาล ที่ทุ่มเทมาตลอดช่วงเวลา ๖ เดือนที่ผ่านมา แน่นนอนว่าคงไม่มีใครชอบเสียทั้งหมด ขณะเดียวกันก็ไม่ได้มีใครไม่ชอบเสียทั้งหมดเช่นกัน ทั้งข้อดีเดือนและขึ้นชมรัฐบาลจะขอเก็บความคิดเห็นของประชาชนทั้งหมดมาเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารและพัฒนาประเทศต่อไปในภายภาคหน้า เพื่อให้ประเทศชาติก้าวไปอย่างมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

‘การเมืองไทย’ ณ วันที่ ‘ปลดอณักรเมือง’

เรียกได้ว่าสร้างความตื่นตัวให้กับวงการการเมืองไทยไม่น้อย สำหรับผลสำรวจในประเด็นประชาชนคิดอย่างไร? กรณี “ปลดอณักรเมือง” ณ วันที่ ของ “สวนดุสิตโพลส์” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งสะท้อนภาพความคิดเห็นของประชาชน

ที่มีต่อการเมืองไทย ณ วันที่ “ปลดอณักรเมือง” ได้อย่างน่าสนใจ (แต่สิ่งที่น่าสนใจมากกว่า คงหนีไม่พ้นพฤติกรรมของนักการเมืองไทย หลังจากรับรู้ผลสำรวจ...หรือว่าไม่จริง ??)

จากสถานการณ์การเมืองในปัจจุบันที่นักการเมืองอาชีพต้องเว้นวรรคจากการที่มีรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่มาจากรัฐประหารเป็นเวลา 1 ปีเต็ม ทำให้บทบาทนักการเมืองอาชีพต้อง เว้นวรรค จนดูเหมือนกับว่า “ปลดอณักรเมือง” ในสถานการณ์ช่วงนี้ เพื่อเป็นการสะท้อนความคิดเห็นของประชาชน กรณี “ปลดอณักรเมือง” ณ วันที่ “สวนดุสิตโพลส์” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศจำนวน 1,236 คน สรุปผลได้ ดังนี้

ประชากรคิดอย่างไร ? กับการ “ปลดอณักรเมือง” ณ วันที่ พบว่า “คำตอบ” ที่ประชาชนตอบมากที่สุด ร้อยละ ๘๔.๓๙ คือ บ้านเมืองสงบไม่วุ่นวาย ไม่มีการชุมนุมเคลื่อนไหวกองกำลังให้เห็นร่องลงมา ได้แก่ ควรเป็นเพียงระยะสั้น ถ้านานเกินไปมองว่าเป็นการปิดกั้น จำกัดสิทธิ์ ไม่เป็นประชาธิปไตย ร้อยละ ๘๐.๒๖ บ้านเมืองยังไม่เดินหน้าที่เท่าที่ควร โดยเฉพาะปัญหาเศรษฐกิจที่ยังไม่ดีขึ้น ร้อยละ ๗๑.๕๒ เป็นบทเรียนหนึ่งให้กับนักการเมืองทุกคน ร้อยละ ๖๘.๓๗ และนักการเมืองเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างปัญหาให้กับบ้านเมือง ร้อยละ ๕๔.๓๗

“ข้อเสีย” ของการ “ปลดอณักรเมือง” ณ วันที่ คืออะไร ? พบว่า “คำตอบ” ที่ประชาชนตอบมากที่สุด ร้อยละ ๗๗.๑๐ คือ ไม่เป็นประชาธิปไตย ไม่มีนักการเมืองที่เป็นตัวแทนของประชาชนทำงานร่องลงมา ได้แก่ ไม่ได้รับการยอมรับจากต่างชาติ เกิดกระแสต่อต้านจากคนบางกลุ่ม ร้อยละ ๗๕.๗๓ ชาตผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาช่วยงานบริหารประเทศ ร้อยละ ๗๓.๔๖ ชาตการตรวจสอบ ถ่วงดุลคานอำนาจร้อยละ ๖๒.๖๒ และไม่มีใครเข้ามาดูแล

สอบถามทุกข์สุขประชาชน ร้อยละ ๕๙.๙๕

“ข้อดี” ของการ “ปลดคนักการเมือง” ณ วันนี้ คืออะไร ? พบว่า “คำตอบ” ที่ประชาชนตอบมากที่สุด ร้อยละ ๗๔.๒๙ คือ การเมืองสงบ เป็นระเบียบมากขึ้น รองลงมา ได้แก่ ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง ใส่ร้ายป้ายสี ร้อยละ ๖๙.๒๖ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ผู้มีอิทธิพลลดน้อยลง ร้อยละ ๕๘.๙๘ ข้าราชการไม่ถูกแทรกแซงการทำงานจากนักการเมือง ร้อยละ ๕๗.๗๗ และทำให้ทุกฝ่ายได้มีเวลาทบทวนและคิดหาทางออกให้กับประเทศ ร้อยละ ๕๖.๔๗

พิจารณาจาก “คำตอบ” ของประชาชนที่มีต่อการเมืองไทยในยุคที่ปลดคนักการเมืองแล้ว คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการสำรวจในประเด็นดังกล่าว นั้น เป็นอีกหนึ่งภาพสะท้อนความคิดเห็นของในสังคมมีต่อนักการเมืองไทย ซึ่งอาจสามารถตีความได้ว่า “ข้อเสียของการปลดคนักการเมือง” ก็เปรียบเสมือน “ข้อดีของการมีนักการเมือง” ขณะที่ “ข้อดีของการปลดคนักการเมือง” เปรียบเสมือนเป็น “ข้อเสียของการมีนักการเมือง”

ดังนั้น ภาพสะท้อนข้อดีของการมีนักการเมืองไทยสายตาของประชาชนนั้น เป็นสิ่งที่คาบเกี่ยวกับความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งการปลดคนักการเมือง ปลอดการเลือกตั้ง ทำให้ประชาชนรู้สึกวิตกกังวลถึงการจะได้รับการยอมรับจากต่างชาติ รวมถึงการไม่มีตัวแทนที่จะเป็นปากเป็นเสียงดูแลสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นหลัก

ส่วนภาพสะท้อนข้อเสียของการมีนักการเมืองในสายตาประชาชนนั้น เป็นสิ่งที่คาบเกี่ยวกับการเป็นต้นตอของการสร้างความแตกแยก ความขัดแย้ง ความไม่สงบของสังคมไทย ซึ่งความเห็นเชิงลบดังกล่าวดูเหมือนจะเป็น “ภาพติดตา” ซึ่งเกิดจากพฤติกรรมที่ไม่สุจริตของนักการเมืองไทย ซึ่งพฤติกรรมในเชิงลบอันเป็นภาพติดตา “ประชาชน” จะมองว่าเป็นเพราะสื่อมวลชนฉายภาพพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

สมให้สังคมได้เห็นก็คงจะไม่ได้ เนื่องจากเป็นหน้าที่ของสื่อที่ต้องสะท้อนความเป็นจริงให้สังคมได้รับรู้

แต่ถ้าจะหาสาเหตุว่าเพราะเหตุใดผลสำเร็จเกี่ยวกับข้อเสียของการมีนักการเมืองในสายตา “ประชาชน” จึงเป็นอย่างที่ปรากฏ ก็คงต้องดูที่ “ต้นตอ” หรือพฤติกรรมที่นักการเมืองไทยแสดงออกให้สังคมได้รับรู้ตลอดกว่า ๘๐ ปี ที่ประเทศปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย

ถ้าพิจารณาจากพฤติกรรมที่ผ่านมาของนักการเมืองจากรุ่นสู่รุ่นก็คงไม่แปลกใจว่าทำไม “ประชาชน” ถึงได้มอง “นักการเมือง” เช่นนี้..

ความคิดเห็นเชิงลบของสังคมที่มีต่อนักการเมือง ไม่ได้เป็นการสื่อจาก “ประชาชน” ว่า “ผู้หนึ่งผู้ใด จะดับสูญ ...กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด จะสูญพันธุ์” ไม่ใช่หมายถึงว่านักการเมือง กำลังจะดับสูญไปจากแวดวงการเมือง หรือจากใจประชาชน (เพราะนักการเมืองที่ดีจำนวนมากไม่น้อย ยังคงสามารถครองใจได้อย่างไม่เสื่อมคลาย)

แต่เป็นเสียงสวรรค์ที่ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ “นักการเมืองในมิติใหม่ ๆ” ที่จะ เป็นกำลังหลักของการขับเคลื่อนการเมือง... เศรษฐกิจ...สังคมใหม่ ซึ่งจะเกิดขึ้นในสังคมไทยในอนาคต

ณ วันนี้ แม้จะเป็นช่วงเวลา “ปลดคนักการเมือง” แต่หากนักการเมืองในช่วงเวลานี้ ในการปรับปรุงแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่ “ประชาชน” คาดหวังให้สำเร็จ...รับรองว่าเมื่อถึงเวลาของนักการเมืองเมื่อไร?...ก็คงโกยคะแนนนิยมได้อื้อเป็นแน่...!!

มองไปข้างหน้าก็ยังรู้สึกหดหู่ใจมากขึ้นที่เห็นภาพของนักการเมืองที่ทำตัวเป็น “นักเลือกตั้ง” กลับเข้ามามีอำนาจอีกครั้ง และยิ่งทำให้ไม่มีทางตอบคำถามนี้ได้เลย

คนที่ เป็นห่วงบ้านเมืองอย่างจริงจังทุกวันนี้ อยู่ในอารมณ์หงุดหงิดไม่น้อย ทุกคนอยากเห็น

ประเทศชาติมีความสงบสุข ไม่มีความวุ่นวายทางการเมือง แต่ก็รู้ว่า คสช. ไม่ควรจะอยู่ในอำนาจนานไปกว่า “โรดแมป” ที่ประกาศไว้

อยากเห็นประเทศไทยกลับสู่ความเป็นประชาธิปไตยเต็มรูปแบบ แต่ก็ไม่อยากเห็นบ้านเมืองกลับไปอยู่ในมือของนักการเมืองที่เขาแต่ผลประโยชน์ตัวเองและพรรคพวก

อยากเห็นการเลือกตั้ง แต่ก็ต้องการเห็นบรรดาเจ้าพ่อ-เจ้าแม่ และพวกโกงกินบ้านเมืองใช้การเลือกตั้งเป็นกระบวนการพอกตัวเอง

อยากเห็นประเทศไทยมีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ แต่ก็ไม่ต้องการเห็นผู้นำที่หลงระเหิรในอำนาจจนคิดว่าประเทศชาติเป็นสมบัติส่วนตัวหรือของครอบครัวตัวเอง

หนึ่งปีของ คสช. ดูเหมือนว่าไม่ได้ช่วยให้คนไทยมองอนาคตด้วยความหวังมากขึ้น แต่ก็จะเป็นความคาดหวังต่อ คสช. มากเกินไป

ถึงแม้ คสช. จะขยาย “โรดแมป” และอยู่ต่อไประยะหนึ่ง ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกอย่างจะดีขึ้น อย่าได้คาดหวังว่าปัญหาอะไรที่แก้ไม่ได้วันนี้ จะสามารถแก้ได้ในอีกหกเดือน หรือหนึ่งปีข้างหน้า

เพราะไม่มีทางเป็นไปได้เลยที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรที่ฝังรากลึกมานานในเวลาเพียงหกเดือนหรือหนึ่งปี การปฏิรูปที่เราฝากความหวังไว้ก็เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา เรากำลังพูดถึงการใช้เวลา

หลาย ๆ ปี และเป็นเวลาหลาย ๆ ปี ที่กระบวนการปฏิรูปจะต้องได้รับการผลักดันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนในสังคมต้องผ่านการเปลี่ยนแปลงก่อน เพราะต่อให้ปฏิรูปกันแค่ไหน หรือจะร่างรัฐธรรมนูญสวยหรูแค่ไหน แต่ถ้าคนในสังคมยังมีความคิดและค่านิยมแบบเดิม ๆ มีการรับรู้และความเข้าใจต่อเหตุการณ์บ้านเมืองเหมือนเดิม ทุกอย่างก็จะกลับไปเหมือนเดิมอย่างแน่นอน

ถ้าชาวบ้านยังรู้สึกเฉย ๆ กับนักการเมืองโกงกินบ้านเมือง ยังหลงระเหิรไปกับนโยบายประชานิยมและชื่นชมนักการเมืองที่สร้างความเสียหายให้กับประเทศชาติ ไม่ว่าจะเพราะความไร้ความสามารถหรือเพราะมีเจตนาทุจริต ก็อย่าได้หวังจะเห็นการเมืองบ้านเราดีขึ้น

เพราะฉะนั้น นอกจากจะถาม คสช. ว่าหนึ่งปีที่ผ่านมาได้ทำอะไรให้บ้านเมืองดีขึ้นบ้าง คนไทยอาจต้องถามตัวเองเหมือนกันว่าเราได้เรียนรู้อะไรบ้างในหนึ่งปีที่ผ่านมา

ถ้าคนไทยไม่ได้เรียนรู้อะไร และยังไม่คิดจะเปลี่ยนแปลงอะไร ก็อย่าได้คาดหวังจะเห็นความเปลี่ยนแปลง

บรรณานุกรม

เนชั่นสุดสัปดาห์. เทพชัย หย่อง หนึ่งปี คสช. คนไทยได้เรียนรู้อะไรบ้าง มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘.

ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

รอบ ๖ เดือน. (ระหว่าง ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗-๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘).

วารสารไทยคู่ฟ้า. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.

สยามรัฐ ปีที่ ๖๕ ฉบับที่ ๒๒๖๙๖. วันพุธที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘.

สยามรัฐ ปีที่ ๖๕ ฉบับที่ ๒๒๖๙๗. วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘.

บทที่ ๔

การวางแผน/กลยุทธ์

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ใน สามก๊ก

พล.ต.หลักแก้ว อัมโรสถ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

๗. เล่าปี่ยืมเกงจิวไม่ยอมคืน

หลังจากขงเบ้งใช้สติปัญญาเอาล้งกุน เกงจิว และซงหยงมาไว้ในมือแล้ว พันธมิตรระหว่างซุนกวนกับเล่าปี่ก็แตกร้างลึกลงไป ในตอนนี้โลซกเดินทางมาพบเล่าปี่เพื่อขอเกงจิวคืน ด้วยเหตุผลว่า ในการรบที่เซ็กเพ็ก ง่อก๊กตีโจโฉจนพ่ายไป ช่วยเล่าปี่พระปิตุลาไว้ เพราะฉะนั้นอาณาเขต ๙ กุ๊น ของเกงจิวจึงควรจะเป็นของง่อก๊กโดยมิพักต้องปฏิเสธ

พูดกันตามความจริง ชัยชนะของการรบใหญ่ที่เซ็กเพ็กเป็นผลแห่งการเป็นพันธมิตรระหว่างซุนกวนกับเล่าปี่ ถ้าเล่าปี่จะประกาศอย่างเปิดเผยว่า “เกงจิวควรจะเป็นของข้าพเจ้า” ก็ถือว่าเป็นเหตุผลที่เล่าปี่จะพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำโดยไม่ขวยแก่ใจ

แต่ขงเบ้งไม่แนะนำให้เล่าปี่กระทำเช่นนั้น ในขณะที่ขงเบ้งปฏิเสธทวงเกงจิวของโลซก คำโต้แย้งของขงเบ้งก็นับว่าเต็มไปด้วยเหตุผลอย่างสมบูรณ์ จนไม่อาจจะหาประเด็นมาโต้กลับได้

ขงเบ้งว่า “อันเมือง ๓ ตำบลนี้ แม้เป็นเมืองของโจโฉเราก็จะยกให้ซุนกวน แต่เมืองทั้งสามนี้เป็นของเล่าเปียว ท่านก็แจ้งอยู่ว่าเล่าเปียวกับเล่าปี่เป็นพี่น้องกัน ถึงเล่าเปียวตายแล้ว เล่ากั๋งบุตรยังอยู่รวมกับเล่าปี่จึงชิงเอาเมือง ๓ ตำบลนี้ไว้ หวังจะให้กับเล่ากั๋ง ท่านจะว่าผิดประเพณีด้วยอันใด ?”

โลซกพยายามแย้งว่า “เมืองทั้งนี้ก็เป็นของเล่าเปียวก็จริงอยู่ แต่เล่ากั๋งบุตรนั้นก็ไปอยู่ ณ เมืองกังแฮ จะได้มาอยู่ที่นี้ด้วยหามิได้ เหตุใดท่านจึงว่าจะเอาเมืองนี้ให้เล่ากั๋ง ?”

ขงเบ้งจึงว่า “ท่านใคร่จะเห็นเล่ากั๋งหรือ ? บัดนี้เล่ากั๋งป่วยอยู่” ขงเบ้งจึงสั่งให้คนพยุงเล่ากั๋งออกมา เล่ากั๋งว่าแก่โลซกกว่า “เราป่วยอยู่จะค้ำหน้าท่านมิได้” แล้วก็กลับเข้าไป

โลซกถึงกับนิ่งอึ้งไปด้วยจนปัญญาจะโต้ตอบ แต่เป็นเรื่องยากแก่การเข้าใจว่าเมื่อโลซกเสนอว่า “ถ้าเล่ากั๋งหาไม่แล้วจะต้องคืนเกงจิวให้ง่อก๊กเรา” ขงเบ้งกลับมิได้ยืนยันที่จะครองเกงจิวไว้ จนถึงที่สุดแต่กลับยอมรับปากโลซก หลังจากนั้น

โลซกก็มาทวงคืนหลายครั้ง ขงเบ้งก็ยืนยันทนอยู่แต่ว่า “ขอเอี่ยม” เอาไว้ก่อน

จีนจึงมีคำเปรียบเปรยอยู่คำหนึ่งว่า “เล่าปี่เอี่ยมเกงจิ่ว เอี่ยมแล้วไม่ยอมคืน” ครองไม่คืน อาจจะมีพิจารณาวิเคราะห์ได้จาก ๒ ด้าน

ก่อนอื่นอาจจะพิจารณาจากตำแหน่งและสถานะทางภูมิศาสตร์ทั้งหมดในตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ เกงจิ่วเป็นเขตแดนระหว่างวุยก๊ก จ๊กก๊ก และง่อก๊ก ใน “ตำราพิชัยสงครามซุนวู” บท “ยุทธภูมิ” ได้เขียนไว้ว่า ยุทธภูมิแดนต่อแดน ๓ ฝ่าย ใครถึงก่อนจักได้มิตรมากหลายในปฐพีเรียกว่า ยุทธภูมิสัตยจร “ไปมาสะดวกเป็นยุทธภูมิสัตยจร” ในเวลานั้น เกงจิ่วในฐานะที่เป็นด่านสำคัญทางการทหารมีความหมายทางยุทธศาสตร์อย่างยิ่งยวดต่อทั้งโจโฉ เล่าปี่ และซุนกวน

ซุนกวนหากประสงค์จะสร้างความเป็นเอกภาพได้แม่น้ำแยงซีก็ยิงเพื่อพัฒนาตนเองสืบไป ก็จำเป็นจะต้องครองเกงจิ่วไว้

โจโฉก็มีแต่จะต้องชิงเอาเกงจิ่วไว้ในมือจึงจะสามารถข้ามแม่น้ำแยงซีก็ยิงลงใต้ไปได้ บรรลุภารกิจอันยิ่งใหญ่ในการสร้างความเป็นเอกภาพของภาคเหนือ

ว่าสำหรับเล่าปี่ เกงจิ่วเป็นฐานที่มั่นของเขา ในการพัฒนาไปสู่เสฉวนจึงจะต้องยึดไว้ให้เหนียวแน่นอย่างเดียว ไม่มีทางอื่นให้เลือก

ในประการต่อมา พิจารณาจากวิธีการยึดเกงจิ่วในนโยบายลองต่ง ขงเบ้งได้กำหนดให้เกงจิ่วเป็นพื้นที่ที่อิทธิพลของเล่าปี่แล้ว แต่ขงเบ้งก็ได้วิเคราะห์สถานการณ์อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ว่า ก่อนหน้าที่เล่าปี่จะได้เสฉวนไว้ในมือเมื่อเทียบกับซุนกวนและโจโฉแล้ว กำลังของเล่าปี่ยังอ่อนแอหนัก โจโฉแม้จะรบแพ้ที่เซ็กเพ็กก็ยังคงเป็นกำลังที่เข้มแข็งกำลังหนึ่งในการเปรียบเทียบกำลังเช่นนี้ กลุ่มเล่าปี่จะต้องยืนหยัดในเข็มมุ่งสมานสามัคคีกับง่อก๊กเพื่อร่วมกันต้านทานโจโฉ

ความชาญฉลาดของขงเบ้งก็อยู่ที่ตรงนี้เอง เขาสามารถที่จะสังเกตเห็นสถานการณ์ใหญ่คือจะต้องยึดเกงจิ่วให้ได้ ในขณะที่เดียวกันก็อย่าได้ทำให้พันธมิตรระหว่างเล่าปี่กับซุนกวนต้องร้าวฉานไปเพราะเหตุนี้

อย่างไรก็ดี การครอบครองเกงจิ่วเป็นการปะทะกันระหว่างผลประโยชน์ของซุนกวนกับเล่าปี่ในชั้นแรกเห่า ถ้าหากความขัดแย้งอันนี้เลวร้ายลงความเป็นพันธมิตรก็ยากที่จะรักษาไว้ได้ แต่ถ้าหากยอมเสียเกงจิ่วให้กับซุนกวนเพื่อรักษาความเป็นพันธมิตรไว้ เล่าปี่ก็จะสูญเสียพื้นที่แห่งการดำรงอยู่ของตนไป

ในสภาพเช่นนี้ การ “ขอเอี่ยม” จึงเป็นนโยบายบัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่นเป็นที่ยอมรับได้ทั้งสองฝ่ายไม่ว่า “การขอเอี่ยม” นั้นจะรุ่งรวยไปด้วยการเจรจา การตกลง การได้เถียงกันสุดสุด ตลอดจนเกิดความขัดแย้งและการกระทบกระทั่งกันก็ตาม จนถึงก่อนหน้าที่ลิบองจะใช้อุบายยึดเอาเกงจิ่วมาได้ ซุนกวนกับเล่าปี่ทั้งสองฝ่ายโดยพื้นฐานแล้วต่างก็ไม่ได้มีการปะทะกันทางทหารขนาดใหญ่มาโดยตลอด

ในช่วงเวลาที่มีค่าขงเบ้ง เล่าปี่ก็ได้ขวยโอกาสครอบครองเสฉวนกับอันต๋งไว้ พัฒนาตัวเองจนมีกำลังกล้าแข็งพอที่จะตีเสมอกับโจโฉและซุนกวนได้ ลองคิดว่า ถ้าแม้ขงเบ้งไม่ใช้ยุทธวิธี “ขอเอี่ยม” กลับทำเหมือนที่กวนอูทำให้ตอนหลัง ประกาศว่า

แกจิวเป็นของเล่าปี่แต่ผู้เดียวอย่างเปิดเผย ความเป็นพันธมิตรของขุนกวนกับเล่าปี่ก็จะขาดสะบั้นไปในทันที สถานการณ์ที่สามก็ย่นผงดขนานกันไป จะก่อรูปขึ้นได้หรือไม่นั้นก็ยากที่จะพูดได้เต็มปากเสียแล้ว

จากตัวอย่างข้างต้น เราเห็นได้ว่าเพื่อที่จะเอาแกจิวมาเป็นของตน ทุกฝ่ายต่างทุ่มเทกันอย่างสุดความสามารถ ใช้เล่ห์เหลี่ยมทุกอย่างกระทั่งข่มขู่กัน ด้วยกำลังทหาร หรือหน่วงเหนี่ยวประวิงเวลาสารพัดที่จะทำ จุดมุ่งหมายก็อยู่ที่เพื่อยึดเอาชัยภูมิสำคัญนี้มาให้ได้เพื่อพัฒนาตนเองให้เติบโตใหญ่ต่อไป

๘. ขงเบ้งออกศึกเขากิสานครั้งที่ ๓

“คำนวณล้าหน้าคนอื่นก้าวหนึ่ง”

ในกรณีกีฬาทัพออกศึกเขากิสานครั้งที่ ๓ ของขงเบ้ง ความเฉลียวฉลาดในกลศึกของเขาที่สูงกว่าสุมาอี้ชั้นหนึ่ง ยึดอำนาจเป็นฝ่ายกระทำได้ มิใช่เพราะขงเบ้งคำนวณผลได้มากเท่านั้นยังอยู่ที่เขาคำนวณล้าหน้าก่อนคนอื่น มีความปรีชาสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้า

“ตำนานสามก๊ก” ตอน “จุดดเหลืองทำลายทัพวุยก๊ก” สุมาอี้ยกพลเข้าเสฉวน” การบรรยายทัพของจ๊กก๊กและวุยก๊กต่างช่วงชิงเมืองปู้เต๋ากับอิมเป็งซึ่งเป็นชัยภูมิ ๒ แห่ง ได้เผยให้เห็นความฉลาดเฉลียวในกลศึกของขงเบ้งที่คำนวณก่อน คำนวณมาก และคำนวณล้าหน้าข้าศึกอย่างเด่นชัด

เมื่อสุมาอীনำกำลัง ๑๐ หมื่นมาถึงแนวรบแล้ว ทราบจากคำบอกเล่าของขุนพลโกจุกและซุนเล่า นับแต่ขงเบ้งยกทัพออกจากกิสานเป็นต้นมาก็มิได้นำกำลังตั้งประจันกับทัพของวุยก๊กเลย สภาพการณ์เช่นนี้ทำให้สุมาอี่เกิดความสงสัย เขาเห็นว่า “ทัพจ๊กก๊กเดินทางมาเป็นพันลี้่น่าจะรุกบรวดเร็ว แต่กลับหาได้รบไม่ ชะรอยจะมีอุบาย” สุมาอี่จึงสั่งให้ไปสืบถามจากทัพที่อยู่บริเวณหลงเสเพื่อหาข่าว

โกจุกจึงรายงานว่า “สืบถามได้ความมาละเอียดแล้วทราบว่าหลายก๊วนก็ระมัดระวังอย่างกวดขันอยู่ ป้องกันทั้งกลางวันและกลางคืนยังมีได้มีอันตรายเกิดขึ้น มีแต่ปูเต๋ากับอิมเป็ง ๒ ก๊วนนี้เท่านั้นที่ยังมิได้รายงานมา” สุมาอี่คาดเจตนาของกองทัพจ๊กก๊กได้ในทันที ดังนั้นด้านหนึ่ง “ส่งทัพไปทำรบกับขงเบ้งอีกด้านหนึ่งส่งโกจุกกับซุนเล็กยกกำลังไปตามทางเล็ก เพื่อช่วยเมืองปู้เต๋ากับอิมเป็งหมายใจจะตีทัพจ๊กก๊กทางเบื้องหลัง

โกจุกกับซุนเล็กคุยกันในเรื่องระหว่างทางว่า “ขงเบ้งแม้จะชนะแต่กลอุบายคราวนี้สุมาอี่ฉลาดเหนือคน หากทัพจ๊กก๊กกำลังตี ๒ ก๊วนนั้นอยู่ เราทั้งสองตีโอบด้านหลัง พวกเขามีต้องปั่นป่วนไปทั้งทัพหรือ ?” แต่โกจุกกับซุนเล็กหาไม่รู้ไม่ว่า เหนือฟ้ายังมีฟ้า !

โกจุกกับซุนเล็กยกทัพมาได้ครึ่งทางก็ตกกลงไปในหลุมพรางของทัพจ๊กก๊ก ขงเบ้งได้มารอดต้อนรับอยู่นานแล้ว เขานั่งส่งอาอยู่บนรถสี่ล้อ พูดกับโกจุกกับซุนเล็กแล้วเสียงหัวเราะว่า “อุบายของสุมาอี่ปิดบังเราหาได้ไม่ เขาส่งคนมาทำรบอยู่ทุกวันแต่กลับให้พวกเขาฉลาดดีทัพเราทางด้านหลัง นำเสียตายที่เราตีได้ปูเต๋ากับอิมเป็งเสียแล้ว” พูดจบ ทหารจ๊กก๊กซึ่งซุ่มรออยู่ก็ร่วมกับทัพเคียงอยู่และองเบ้งซึ่งประสานกันตีปูเต๋ากับอิมเป็ง ได้กระหนาบทัพของโกจุกกับซุนเล็กทั้งข้างหน้าและข้างหลังจนยับเยินไม่มีขึ้นดี

สุมาอี่หลังจากรบแพ้ในคราวนี้แล้ว ก็วิเคราะห์สถานการณ์ศึกใหม่อีกครั้งหนึ่ง เขาเห็นว่า ขงเบ้งได้ปูเต๋ากับอิมเป็งไปคงจะออกไปปลอบขวัญราษฎรมิได้อยู่ในค่าย จึงส่งเตียวคับกับได้เหลียง ๒ คน ต่างนำกำลังคนละหมื่นออกเดินทางไปในตอนกลางดึกวกไปด้านหลังค่ายจ๊กก๊ก ตีกระทบบอกไป เราจะตั้งทัพรออยู่ด้านหน้า เห็นทหารจ๊กก๊กแตกตื่นเมื่อใดก็จะนำทัพบุกทะลวงเข้าไป เห็นทีจะยึดค่ายทัพจ๊กก๊กได้โดยง่าย

เตียวคับกับได้เหลียงดำเนินการตามอุบายของสุมาอี่ ได้เหลียงเป็นทัพซ้าย เตียวคับเป็นทัพขวา ยก

กันไปคนละทาง บุกเข้าไปหาด้านหลังของค่ายจก ก๊กประมาณยามสามก็มาถึงถนนใหญ่ ทั้ง ๒ ทัฟจึง รวมกันเป็นทัพเดียวชุมนุมกันอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่งแล้ว รุดเข้าหาค่ายจกก็กอดอย่างรวดเร็ว แต่ไปยังไม่ถึง ๓๐ ลี้ดีก็เห็นรถหญ้าม้าหลายร้อยคันจอดขวางหน้าอยู่ เดียวกับอุทานว่า “จกก็เตรียมพร้อมอยู่ เราจึงรีบ หาทางถอยกลับเถิด”

ทันใดนั้นเองก็มีแสงไฟสว่างขึ้นพร้อมกันบน ยอดเขา เสียงเป่าเขาควยดังลั่น ทหารที่ชุมนุมอยู่ก็ พากันออกมาทั้งสี่ทิศล้อมทหารจกไว้แน่นหนา ขงเบ้งยืนอยู่บนเขากิสานตะโกนลงมาว่า “ได้เหลือ กับเดียวคับจึงฟังให้ดี สุมาอี้คิดว่าเราไปปลอบขวัญ ราษฎรในปู้เต่าและอิมเป็ง ไม่อยู่ในค่าย ท่านทั้งสอง มาปล้นค่ายเราในครั้งนี้หลงกลเราแล้ว” ผลสุดท้าย ทัฟจกก็ถอยยับไปอีกครั้งหนึ่ง

ขงเบ้งคิดคำนวณล่วงหน้าฝ่ายตรงข้ามทำให้ สุมาอี้ถูกตีมิได้ขาด รบแพ้ซ้ำแล้วซ้ำอีก เมื่อพิจารณา ถึงมูลเหตุ เราสามารถจะพบได้หลายข้อดังนี้

ข้อ ๑ ขงเบ้งสันทัดในการคาดคะเนแผนการ ของฝ่ายตรงข้ามในขณะที่การบัญชาการของตนมี “ช่องโหว่” พร้อมกับกำหนดแผนทำลายข้าศึก ใน ขณะเดียวกันสุมาอี้พอมายังเขากิสานก็วินิจฉัยจาก ทำที่ของทหารจกที่ที่ตั้งเฉยอยู่ไม่เข้าใจผิดว่าขงเบ้ง คงจะมีกลอุบายอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่ขงเบ้งก็ยัง เห็นอกว่าขั้นหนึ่งตรงที่เขาได้คาดคะเนไว้ก่อนว่า พฤติการณ์อันผิดปกติของตนที่เอาแต่ตั้งมั่นไม่รุกตี นั้น แม้จะสามารถหลอกโกยกับซุนเสีได้ แต่จะ หลอกสุมาอี้ไม่ได้อันขาด ด้วยเหตุนี้พร้อม ๆ กับที่ เข้าไปโจมตีปู้เต่ากับอิมเป็งก็ได้วางแผนการรบซุ่มตี ทัพของสุมาอี้ในขณะเดียวกัน

ข้อ ๒ คำนวณเวลาได้แม่นยำ ขงเบ้งสั่งให้ เกียงอุยกับบองเป็งใช้รูปแบบการรบนอกเหนือการ คาดคิด ตียึดได้เมืองปู้เต่ากับอิมเป็งไว้อย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นก็สั่งให้คนทั้งสองย้อนกลับมาช่วยกันตี

ข้าศึกที่เข้ามาหนุนช่วย ในที่นี้ขงเบ้งก็มีใช้แต่จะ คำนวณเวลาที่ต้องเสียไปในการตีด้านยึดเมือง เท่านั้น ยังคำนวณถึงเวลาที่ข้าศึกจะมีปฏิกิริยา ได้ตอบและใช้การปฏิบัติการเดินทางมาถึงสนามรบ ที่ตนกำหนดเอาไว้ได้อย่างแม่นยำ จากนั้นจึงได้สร้าง สถานการณ์การรบที่ตีกระหนาบทั้งหน้าและหลัง อย่างยอดเยี่ยมขึ้นได้ ซึ่งไม่ว่าใครก็อดที่จะนับถือ ยกย่องความเฉียบแหลมในการคำนวณของขงเบ้ง มิได้

ข้อ ๓ ทำลายแบบแผนสามัญ ในสงคราม สมัยโบราณเมื่อกองทัพที่เข้าโจมตียึดเมืองครอง พื้นที่ได้แล้ว แม่ทัพก็มักจะทำงานการปลอบขวัญ ราษฎร เรื่องนี้ ได้กลายเป็นประเพณีความเคยชินที่ มิได้กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร สุมาอี้จึงอนุมาน ว่า ขงเบ้งคงจะไม่อยู่ในค่ายตามแบบแผนปกตินี้ แต่ ขงเบ้งกลับอาศัยประเพณีความเคยชินดังกล่าว คำนวณว่า สุมาอี้จะต้องดำเนินการไม่อย่างใดก็ อย่างหนึ่งจึงทำลายแบบแผนตามปกติ จัดวางหลุม พรางทำให้การปล้นค่ายของกองทัพจกต้องยุติ ด้วยความปราชาชัย

จากการวิเคราะห์ชัยชนะ ๒ ครั้งในการยกทัพ ออกจากเขากิสานครั้งที่ ๓ ของขงเบ้ง เราจะเห็น ได้โดยไม่ว่า ใน การประคองสติปัญญาเพื่อต่อ ด้านซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่ายนั้น การคำนวณ ก่อน คำนวณมาก และคำนวณล่วงหน้าข้าศึกของ ขงเบ้งเป็นหลักประกันขั้นมูลฐานของชัยชนะ

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

นาฬิกาที่เปลี่ยนไป กับเสียวินาทีที่เปลี่ยนแปลง

พ.ต.ฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

การดำเนินชีวิตในแต่ละวันของทุกคนย่อมประสบพบเจอกับเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมาย สุขบ้างทุกข์บ้างเป็นธรรมดาของโลก ไม่มีใครสุขได้โดยปราศจากทุกข์และแน่นอนว่าย่อมไม่มีใครทุกข์โดยปราศจากสุขอย่างถาวร แต่สิ่งสำคัญคือ “การทำทันความรู้สึก” เราต้องดูแลตนเองให้อยู่ในสถานะแห่งความปกติ (มีศีล) คือไม่สุขในสุขจนหลงระเริง และไม่ทุกข์ในทุกข์จนเศร้าหมอง ซึ่งสิ่งข้างต้นนั้นไม่สามารถทำได้ง่ายดายนัก หากเรายังไม่รู้จักรู้จักฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะแห่งชีวิต (ฝึกบ่อย ๆ จนชำนาญ) อย่างไรก็ตาม การมีคนรอบข้างให้เป็นผู้ช่วยโอบอุ้มหรือดึงรั้งความรู้สึก คือสิ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมนุษย์มีคุณค่าและมีความหมาย เพราะคงไม่มีใครที่ต้องการอยู่โดดเดี่ยวไปตลอดชีวิต

ผมสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูกศิษย์ (จริง ๆ แล้วก็มีอยู่หลายนาย) ที่เปลี่ยนไปโดยการจับความรู้สึกประสาครกับลูกศิษย์ ซึ่งเขาได้ไม่ยากกว่า ลูกศิษย์ของผมกำลังเจอกับปัญหาเล็ก

น้อยที่ยิ่งใหญ่สำหรับช่วงชีวิตของเขาเข้าแล้ว บทสนทนาในห้องส่วนตัวจากเทคโนโลยีทางการสื่อสารจึงเริ่มขึ้น... (ตุงตุง)

“เกิดอะไรขึ้นกับชีวิต ยังคิดไม่ตกอีกหรือ” ผมทักทายลูกศิษย์ไปด้วยความเป็นห่วง

“ครูรู้ได้ยังไงว่าผมกำลังมีปัญหาครับ” ลูกศิษย์ตอบกลับมาแบบทันท้วงที

“ไม่มีอะไรมากหรือ... ครูเดา ๆ เท่านั้นแหละ” ผมตอบไปแบบส่ง ๆ แต่ต้องการทำให้เขารู้สึกว่ายังมีครูอีกหนึ่งคนที่คอยสังเกตเขาอยู่

“ครูไม่ได้เดาแน่ ๆ ทำให้ผมรู้ครับว่าผมมีปัญหา” ลูกศิษย์เริ่มเปลี่ยนจากความประหลาดใจมาคาดคั้นหาคำตอบ

“การที่ครูรู้ว่าคุณมีปัญหา กับการที่ครูรู้ว่าปัญหาของคุณคืออะไร และมาช่วยกันคิดแก้ไข ปัญหา อะไรสำคัญกว่ากันครับ” ผมถามลองเชิงให้คิด

“....” ไม่มีตัวอักษรตอบกลับมา

“ครูเคยเจอปัญหาหนัก ๆ ในชีวิตไหมครับ”
และแล้วสิ่งที่ผมคิดว่าลูกศิษย์ของผม กำลังหา
ทางออกอยู่ก็เริ่มแสดงตัวตนออกมา

“เคยสิครับ ทุก ๆ คนบนโลกใบนี้เกิดมาไม่มี
ใครที่ไม่เคยเจอปัญหา” ผมตอบไปแบบชวนให้คิด
และเพิ่มกำลังใจในการต่อสู้ปัญหา

“ครูครับ #####” จากนั้นข้อความ
สภาพปัญหาของลูกศิษย์ก็แสดงตนออกมาอย่าง
หมดเปลือก

ทุกครั้งที่เราประสบปัญหา เรามักเพิ่มปัญหา
ต่าง ๆ ให้ทวีความซับซ้อนขึ้นโดยไม่มีความจำเป็น
อยู่เสมอ แต่ละปัญหาย่อมมีทางออกโดยการย้อน
กลับไปมองเหตุอันนำไปสู่ผล ซึ่งกลไกนี้ผมคงไม่
ขออธิบายเพราะทุกท่านคงพอเข้าใจว่าตรรกะเช่นนี้
เป็นอย่างไร แต่ประเด็นที่ผมชี้ชวนให้คิดเช่นเดียว
กับการให้คำปรึกษากับบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายก็คือ
“การสร้างความซับซ้อนของปัญหา” ที่ตัวของเราเอง
เป็นผู้กระหน่ำซ้ำเติมให้ปัญหานั้นดูยิ่งใหญ่จนมอง
ไม่เห็นทางแก้ไข นั่นก็คือ “การบำรุงปัญหาให้อยู่
และเติบโตอยู่ในหัวใจและหัวคิด” ซึ่งหากเรา
พิจารณาแง่มุมนี้อย่างแยกกายแล้ว เราจะพบว่าใน
ความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นต่อปัญหานั้น ๆ แท้จริงแล้ว
ไม่ได้เป็นผลมาจากปัญหาซึ่งต้นเหตุ แต่กลับ
เป็นการไม่ยอมปล่อยหรือไม่ยอมวางปัญหานั้นให้
ห่างหรือหลุดไปจากตัว บางครั้งอาจโถมชีวิตเข้าไป
จมอยู่กับปัญหานั้น ๆ อย่างไม่มีความฉลาดเอา
เสียเลย

ทั้งนี้ “การปล่อยวางปัญหา” ไม่ได้หมายความว่า
เป็นการละทิ้งปัญหาหรือไม่รับผิดชอบต่อ
สิ่งที่เกิดขึ้น หากแต่เป็นการถอดตนเองออกมาจาก
ปัญหา เพื่อที่จะสามารถพิจารณาถึงสาเหตุและผล
ว่ามีความสัมพันธ์กันในแง่มุมใดดียิ่งขึ้น ซึ่งการ
ระบับความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับผล ก็คือการ
แก้ไขปัญหาที่ตรงจุดมากที่สุดนั่นเอง และเมื่อเรา
พิจารณาทุก ๆ ปัญหาด้วยวิธีการดังกล่าวแล้ว เรา

ย่อมเห็นทางออกของปัญหาเสมอ เราจะไม่ทำร้าย
ตนเองจากการที่ปล่อยให้ตนเองตกอยู่ภายใต้ปัญหา
และเราจะไม่กระหน่ำซ้ำเติมตัวเองด้วยการเอา
ความคิดความรู้สึกเข้าไปผูกโยงยึดติด ซึ่งบางครั้ง
หลายคนก็ผูกเงื่อนตายระหว่างความคิดและความ
รู้สึกกับปัญหาต่าง ๆ เสียด้วย จึงทำให้หาทางออก
ไม่เจอ บางกรณียังคิดว่าการเลือกหนทางแก้ปัญห
ด้วยการลาจากจะเป็นทางแก้ปัญหที่ดีที่สุด (ดังที่
เราเห็นได้ตามภาพเหตุการณ์จากหน้าหนังสือพิมพ์)
แต่แท้จริงแล้วก็มีชีวิตการแก้ไขหรือเป็นทางออก
ของปัญหา ซ้ำร้ายกลับทำให้เกิดปัญหามากมายตาม
มาภายหลังเสียด้วยซ้ำ

“การทำทันความรู้สึก” เป็นทักษะการใช้ชีวิต
ที่สำคัญ เพราะเราจะไม่เอาอารมณ์เป็นที่ตั้ง หรือ
ที่ภาษาวัยรุ่นพูดกันว่า “เป็นการดราม่า (Drama) ทุก
ฉากชีวิต” หรือ “มโนเป็นนิจุททุกภารกิจทุกเรื่องราว”
อันเป็นการเชื่อมโยงความรู้สึกและสิ่งต่าง ๆ เข้ามา
ให้มีความสัมพันธ์โดยไม่มีความจำเป็นหรือไม่มี
ตรรกะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น หรือเราอาจ
อธิบายง่ายว่าเป็นการมอดคติดต่อสภาพปัญหา ทั้ง ๆ
ที่ตอนปัญหานั้น ๆ เกิดขึ้นก็มีเพียงความสัมพันธ์
ระหว่างเหตุปัจจัยของปัญหากับผลที่ตามมาเพียง
เท่านั้น มิได้มีความรู้สึกใด ๆ เข้าไปเกี่ยว แต่ตัวเรา
ต่างหากที่ชอบเอาอคติหรือความรู้สึกเข้าไปผูกโยง
ให้วุ่นวาย

ดังนั้น เราจึงพบว่าการแก้ปัญหาคือชีวิตแท้จริง
แล้วกลับกลายเป็นการแก้หรือตัดทอนความรู้สึกที่มี
ต่อปัญหามากกว่าการที่จะเข้าไปแก้ปัญหามาตาม
สภาพของเหตุและผลเสียอีก หากเราเข้าใจในแง่มุม
นี้ ปัญหาที่จะถูกทอนให้เล็กลง เหลือเพียงเฉพาะ
แก่นแก่นของปัญหากับผลที่ตามมาอย่างแท้จริง แต่
การบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวก็มีกาลเวลาเป็น
เครื่องมือสำคัญที่ทำให้เราแก้ไขปัญหาและฟันฝ่า
อุปสรรคของชีวิตไปได้

“ครูครับ แล้วพอเจอปัญหาหนัก ๆ ครูใช้เวลา

นานไหมครับ” ลูกศิษย์เริ่มมีความกระตือรือร้นที่จะเริ่มจัดการกับปัญหา

“ก็ถ้าเรารู้ว่ามันเป็นปัญหาเราก็อยู่กับมันสักไม่กี่วินาที เพื่อรู้ว่าอะไรคือสภาพปัญหา” ผมตอบไป

“โอ้จริงครับ แล้วครูรู้ว่าอะไรคือปัญหาแล้วครูแก้ไขมันนานไหม” ข้อสงสัยที่แสดงขึ้นมาจากคำตอบของผมน่าจะเกิดขึ้นแบบฉับพลัน เมื่อผมให้หน่วยของระยะเวลาเป็น “วินาที”

“ครูใช้เวลาแก้ไขปัญหามากก็... เสียวินาที” ผมยืนยันในหน่วยของเวลา

“โอ้ว...ว ครูทำยังไง ครูช่วยผมที” ความประหลาดใจและความไม่เชื่อว่าเป็นจริงน่าจะมีน้อยตามมากับคำตอบนี้

วิธีการของผมที่ไม่สงวนลิขสิทธิ์ก็คือ “การพิจารณาตนเองกับการพิจารณาปัญหา” อย่างที่ผมชวนให้คิดในข้างต้นว่า เราไม่ควรรวมเอาความรู้สึกเข้าไปอยู่กับปัญหา เพราะมันไม่ได้ช่วยอะไรเลย เราจึงต้องมีวิธีการจัดการได้อย่างถูกต้อง มองให้ตรงประเด็นว่า สิ่งใดคือปัญหา และสิ่งใดคือความรู้สึกที่มีต่อปัญหา เพื่อที่จะหาหนทางในการจัดการได้อย่างเหมาะสม

การรู้และเท่าทันอารมณ์จึงเป็นหนทางในการแก้ปัญหาสำหรับประเด็นแรก เราอย่าได้ปล่อยให้ความรู้สึกเข้ามาทำลายพลังของเรา ด้วยการจม

อยู่กับปัญหา เวลาไม่เคยรอสิ่งใดต่างก็เดินไปในระยะที่เท่ากัน ดังนั้นไม่ว่าจะทุกข์หรือสุขก็มีเวลาเท่ากัน หากเราเอาแต่ผูกมัดความรู้สึกเข้ากับปัญหานาทีที่เปลี่ยนไปก็ย่อมจะทำร้ายตนเอง แต่ถ้าเราปล่อยวางความรู้สึกและคิดว่าคนอื่นที่เจอกับปัญหาแบบเรานี่ ตอนนั้นเขาไม่ทุกข์แล้วเขาปล่อยวางความรู้สึกและเริ่มคิดหาทางแก้ไขที่ตัวปัญหาแล้ว แน่ใจว่าคนที่คิดเช่นนี้ย่อมแก้ปัญหาได้รวดเร็วและหลุดพ้นปัญหาได้ **นาฬิกาที่เปลี่ยนไปก็จะเป็นเวลาที่พลิกวิกฤติเป็นโอกาส** ทำให้ตนเองกล้าแกร่งและไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคปัญหาใด ๆ ซึ่งเท่ากับเป็นก้าวแรกที่น่าไปสู่ความสำเร็จในกระบวนการแก้ไขปัญหานั้นแล้ว

ส่วนประเด็นที่สองก็คือการแก้ปัญหาโดยมุ่งพิจารณาแก้ไขที่เหตุปัจจัยและตัดความสัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผล เพื่อทำให้ปัญหานั้นหมดสิ้นไป ความยากง่ายมีเพียงความรู้และประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพียงเล็กน้อยที่ เปรียบเสมือนการทำจิตวิทยาจิตศาสตร์ “หนึ่งบวกหนึ่งเท่ากับเท่าใด” หลายคนก็ตอบได้ทันทีว่า “สอง” แต่พอขออนุญาตว่าทำไมถึงตอบไม่ได้ ความคิดนานาสารพันแต่มีสาระคล้ายกันก็จะออกมาเป็นคำตอบในทำนองว่า “มันง่าย” “เคยทำมาแล้ว” “ก็รู้อยู่แล้ว” ซึ่งหากเราวิเคราะห์คำตอบก็จะสังเกตเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหานี้แทบจะไม่ได้ใช้ความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นการแก้ไขปัญหาคำพูดด้วยความรู้และประสบการณ์ที่เคยผ่านมา (เคยทำจิตวิทยาแบบนี้หรือลักษณะนี้มาแล้ว) ดังนั้นการแก้ปัญหาทุกอย่างก็เช่นกันหากเราวิเคราะห์ด้วยความรู้และประสบการณ์ที่ถูกต้องแล้ว เราก็สามารถมองเห็นทางออกได้เพียงเสียวินาที **อันเป็นเสียวินาทีที่เกิดการเปลี่ยนแปลง** ขอเพียงให้เราใช้ความคิดจากช่วงเวลาที่ก่อนหน้านี้ให้ถูกต้องและเท่าทัน

การหาความรู้และประสบการณ์จึงเป็นพื้นฐานหรือวัตถุดิบในกระบวนการแก้ปัญหา ที่เราต้อง

แสวงหาและเรียนรู้จากแหล่งความรู้รอบตัว (ซึ่งไม่ขออธิบายในบทความนี้) โดยเฉพาะแหล่งความรู้ที่อบอุ่นจากเพื่อนมนุษย์ที่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีมิตรในชีวิตรจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ (สัตว์สังคม)

“แปลว่าผมไม่ควรทุกข์กับปัญหา เพราะจะเสียเวลาแก้ปัญหาใช่ไหมครับ” ลูกศิษย์ของผมสรุปความเพื่อเป็นการตรวจสอบความคิด

“เป็นความคิดที่ถูกต้อง” ผมย้ำความเข้าใจ

“ครูครับ มันเราจะไม่กลายเป็นคนที่ไม่มีความรู้สึกเลยหรือเปล่าครับ ถ้าเราจะไม่รู้สึกอะไรเลยเวลาเกิดปัญหา” คำถามที่เปิดประเด็นความสงสัยที่น่าสนใจเริ่มตามมา

“ครูไม่ได้ห้ามไม่ให้มีความรู้สึก แต่ครูไม่ให้เอาความรู้สึกมาเกี่ยวข้องกับวิธีการแก้ปัญหา ความรู้สึกที่มีต่อปัญหาทำให้เราเรียนรู้ที่จะป้องกันไม่ให้ปัญหานั้นเกิดขึ้นมาทำร้ายตัวเราและคนอื่น แต่การจมอยู่กับปัญหาสั่งให้ความรู้สึกเข้าไปมีบทบาท

เหนือเหตุปัจจัยต่างหากที่ทำให้ทุกอย่างแย่ง” ผมอธิบายสรุปและปรับความคิด

“ครู...ขอบคุณครับครู” ความดราม่าเริ่มมาอีกระลอก

ปัจจัยในการเปลี่ยนตนเองคือตนเอง แก่นแก่นของการแก้ปัญหาของตนเองก็คือตนเอง และส่วนมากเหตุปัจจัยก็มาจากตนเอง สิ่งแวดล้อมเป็นเพียงตัวขับเคลื่อนให้ปัญหานั้นดำเนินหรือคงอยู่ต่อไป การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เราจึงควรพึงวิเคราะห์สิ่งที่เกิดจากตัวเราเป็นสำคัญ ไม่ใช่โทษกล่าวผิดแต่บริวารแวดล้อมรอบตัว เอาตนเองเป็นที่ตั้งว่าเป็นคนที่ทำถูกอยู่เสมอ หากเป็นเช่นนั้นแล้วไม่เพียงแต่ปัญหาจะไม่ได้รับการแก้ไข หากแต่เราจะพบปัญหาใหม่ก็คือ “ตัวเรานั้นแหละที่เป็นสาเหตุของปัญหา”

ดังนั้นเมื่อเราต้องประสบกับปัญหาขอให้เรานึกเสมอว่า เวลาที่ทำร้ายตัวเองเท่ากับเวลาที่ดั่งรังไม่ให้เราเศร้าหมอง นาทีที่เราอมทุกข์เท่ากับนาทีที่เราจะหลุดพ้นปัญหา วินาทีที่เราทำร้ายพลังของตัวเองเท่ากับวินาทีที่เราเติมพลังให้แก่ตัวเอง เสีย้ววินาทีที่เป็นปัญหาเท่ากับเสีย้ววินาทีที่จบสิ้นปัญหา... จงทำนาทีที่เปลี่ยนไปจากการประสบปัญหา ให้เป็นเสีย้ววินาทีที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การแก้ปัญหาที่ถูกต้องกันเถิดครับ

ภัยร้ายไวรัสเมอร์ส MERS

(Middle East Respiratory Syndrome : MERS-CoV)

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองวิทยาการแพทย์

สำนักงานแพทย์ทหาร กรมยุทธบริการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

เชื้อก่อโรค : เชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒

ลักษณะโรค : MERS-CoV หรือ Middle East Respiratory Syndrome-Corona Virus เป็นเชื้อไวรัสของระบบทางเดินหายใจในกลุ่มเชื้อโคโรนาไวรัส ซึ่งเชื้อ MERS-CoV เป็นเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่เนื่องจากมีความแตกต่างจากเชื้อโคโรนาไวรัสที่เคยติดเชื้อในคน ผู้ป่วยรายแรกที่พบการติดเชื้อ MERS-CoV พบใน พ.ศ. ๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๑๒) ดังนั้นในบางครั้งอาจพบการเรียกชื่อเชื้อชนิดนี้ว่า “เชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ปี ๒๐๑๒” โดยยังไม่ทราบแหล่งที่มาของเชื้อไวรัสชนิดนี้แต่คาดการณ์ว่าติดต่อมาจากสัตว์เนื่องจากพบเชื้อ MERS-CoV ในอูฐพันธุ์ Dromedary Camels ในประเทศกาตาร์ โอมาน อียิปต์ และซาอุดีอาระเบีย นอกจากนี้แล้วยังตรวจพบว่า อูฐในประเทศอื่นอีกหลายประเทศมีภูมิคุ้มกันต่อเชื้อ MERS-CoV ซึ่งหมายความว่าอูฐเหล่านั้นอาจเคยติดเชื้อไวรัสชนิดนี้หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงมาก่อน นอกจากนี้แล้วในประเทศซาอุดีอาระเบียยังตรวจพบเชื้อ MERS-CoV ในค้างคาวอีกด้วย ภายหลังจากการระบาดในช่วง

พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งส่วนใหญ่จะพบผู้ป่วยในประเทศแถบคาบสมุทรอาหรับหรือเดินทางจากประเทศในแถบนั้น และตั้งแต่เดือนพฤษภาคมใน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้พบมีการระบาดในประเทศเกาหลีใต้ โดยข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก (WHO) พบผู้ป่วยในพื้นที่ระบาด ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้แก่ ประเทศเกาหลีใต้ที่ยืนยันแล้ว ๑๖๖ ราย ประเทศจีน ๑ รายและเสียชีวิตแล้ว ๒๔ ราย การระบาดยังอยู่ในวงจำกัดเฉพาะผู้ที่ใกล้ชิด และยังไม่พบว่ามี การระบาดในชุมชน อย่างไรก็ตามวงการสาธารณสุขทั่วโลกยังคงเฝ้าระวังการติดต่อของเชื้อ MERS-CoV อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

สถานการณ์ :

ทั่วโลก สืบเนื่องจากในช่วง วันที่ ๒๐ พฤษภาคม - ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ มีการรายงานข่าวจากสื่อมวลชน ว่าพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ ในประเทศเกาหลีใต้ และมีการแพร่กระจายของโรค โดยมีผู้ติดเชื้อแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๔๐ ราย และมีผู้เสียชีวิต ๔ ราย สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้ดำเนินการตรวจสอบรายละเอียดพบว่า ณ วันที่

๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ องค์การอนามัยโลก ได้รายงานอย่างเป็นทางการ พบผู้ป่วยที่ประเทศเกาหลีใต้จำนวน ๓๖ ราย ซึ่งหนึ่งในนั้นเป็นผู้ที่มีประวัติสัมผัสเชื้อในประเทศเกาหลีใต้ และเดินทางผ่านฮ่องกงไปยังประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ๑ ราย และมีผู้เสียชีวิต ๓ ราย ซึ่งจากจำนวนผู้ติดเชื้อที่เพิ่มขึ้นทั้งหมดเป็นการติดเชื้อที่เกิดขึ้นในสถานพยาบาล และการติดเชื้อในบ้าน และองค์การอนามัยโลกรายงานข้อมูลเพิ่มเติมว่าพบการติดเชื้อของผู้ป่วยในรุ่นที่ ๓ แล้ว

๒๕ ประเทศที่มีความเสี่ยง ไวรัสเมอร์ส มีดังนี้

๑. กรีซ ๒. กาตาร์ ๓. เกาหลีใต้ ๔. คูเวต ๕. ซาอุดีอาระเบีย ๖. จอร์แดน ๗. ตุรกี ๘. ดูนีเซีย ๙. เนเธอร์แลนด์ ๑๐. ฝรั่งเศส ๑๑. ฟิลิปปินส์ ๑๒. มาเลเซีย ๑๓. เยอรมัน ๑๔. เยเมน ๑๕. เลบานอน ๑๖. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ๑๗. อิตาลี ๑๘. อิหร่าน ๑๙. อียิปต์ ๒๐. โอมาน ๒๑. ออสเตรเลีย ๒๒. อังกฤษ ๒๓. แอลจีเรีย ๒๔. สหรัฐอเมริกา ๒๕. จีน (ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ มี ๖ ประเทศที่ต้องเฝ้าระวังโรคเมอร์สเป็นพิเศษ คือ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อิหร่าน กาตาร์ โอมาน และเกาหลีใต้)

ประเทศไทย พบผู้ป่วยที่ตรวจพบเชื้อ MERS-CoV รายแรก เป็นผู้ป่วยชาวโอมานที่เดินทางมาในไทยเพื่อเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ และมีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถาบันบำราศนราดูร โดยรักษาตัวในห้องแยกความดันลบเพื่อไม่ให้เชื้อไวรัสแพร่กระจาย ถึงแม้จะมีการพบเชื้อไวรัส MERS-CoV ในประเทศไทย แต่กระทรวงสาธารณสุขได้ใช้มาตรการเข้มงวดเพื่อติดตามและเฝ้าระวังการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส MERS-CoV เช่น การติดตามและเฝ้าระวังอาการของญาติและผู้สัมผัสกับผู้ป่วย เป็นต้น อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังคงมีความเสี่ยงเนื่องจากจะมีประชาชนชาวไทยเดินทางไปแสวงบุญในประเทศแถบตะวันออกกลาง และมีนักท่องเที่ยว

จากประเทศแถบตะวันออกกลางที่เดินทางเพื่อเข้ามาท่องเที่ยวหรือท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

อาการของโรค : ผู้ป่วยที่ยืนยันว่าติดเชื้อไวรัสโคโรนา โดยทั่วไปจะมีอาการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจค่อนข้างรุนแรงและเฉียบพลัน มีอาการไข้ ไอ หายใจหอบและหายใจลำบาก ซึ่งผู้ป่วยเกือบทุกราย จะมีภาวะปอดบวม นอกจากนี้ในผู้ป่วยอีกจำนวนมาก จะมีอาการในระบบทางเดินอาหาร ได้แก่ ท้องร่วง ร่วมด้วย ผู้ป่วยบางรายมีภาวะไตวาย ส่วนในผู้ที่มีโรคประจำตัวซึ่งทำให้ภูมิคุ้มกันบกพร่อง หรือลดน้อยลง การแสดงของโรคอาจมีความแตกต่างออกไป

ระยะฟักตัวของโรค : โดยมีระยะฟักตัวเฉลี่ย ๒-๑๔ วัน จึงต้องเฝ้าระวังหากมีผู้ป่วยเริ่มมีอาการไข้สูงมากกว่า ๓๘ องศาเซลเซียส ไอ หอบ หายใจเร็ว และภายใน ๑๔ วันก่อนหน้ามีประวัติเดินทางไปในประเทศที่มีการระบาดของโรค มีการสัมผัสใกล้ชิดกับบุคคลที่เดินทางมาจากประเทศที่มีการระบาดของโรค รวมทั้งผู้ป่วยที่มีอาการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจที่รุนแรงแต่ไม่สามารถหาเชื้อที่เป็นสาเหตุการเกิดโรคได้ควรเข้ารับการตรวจหาเชื้อ MERS-CoV ทันที

วิธีการแพร่โรค : ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนมีนาคม ๒๐๑๔ พบจำนวนผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้น โดยบางรายไม่มีรายงานการยืนยันทางห้องปฏิบัติการ และในบางรายมีประวัติสัมผัสกับสัตว์ แม้ว่าข้างต้น อูฐจะเป็นแหล่งสงสัยหลักที่นำมาสู่การติดเชื้อในมนุษย์ แต่ยังไม่ทราบถึงเส้นทางการติดต่อว่าเกิดจากการสัมผัสทางตรงหรือทางอ้อมอย่างไร ทั้งนี้ยังคงมีการตรวจสอบเพื่อระบุแหล่งที่นำมาของการติดเชื้อต่อไป

การรักษา :

เนื่องจากเชื้อ MERS-CoV เป็นเชื้ออุบัติใหม่ในปัจจุบันจึงยังไม่มียาต้านไวรัสที่ออกฤทธิ์เฉพาะกับเชื้อไวรัสชนิดนี้ การรักษาจะเป็นการรักษาแบบประคับประคองตามอาการแสดงของผู้ป่วย แต่ในผู้

ป่วยที่มีอาการรุนแรงและอยู่ในระหว่างรอผลตรวจหาเชื้อ อาจแนะนำให้ใช้ยาต้านไวรัส Osetamivir ในขนาดที่ใช้ในการรักษาไข้หวัดใหญ่ เนื่องจากยังไม่ทราบผลการตรวจเชื้อ ที่สำคัญปัจจุบันนี้ เชื้อ MERS-CoV ยังไม่มีวัคซีนที่ใช้ในการป้องกัน

การป้องกัน :

● สำหรับผู้เดินทาง/นักท่องเที่ยว

จากข้อมูลที่มีในปัจจุบันพบว่า กลุ่มเสี่ยงที่จะมีอาการป่วยรุนแรง ได้แก่ กลุ่มผู้ป่วยเบาหวาน โรคปอดเรื้อรัง โรคไตวาย หรือผู้ที่ภูมิคุ้มกันต่ำ ควรระมัดระวังเป็นพิเศษ หากท่านเข้าเยี่ยมชมฟาร์ม หรือพื้นที่โรงเก็บผลผลิตทางการเกษตร หรือในพื้นที่ตลาดที่มีอูฐอยู่ รวมถึงควรหลีกเลี่ยงการสัมผัสอูฐ ควรรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคลให้ดี โดยการล้างมือ และควรหลีกเลี่ยงการดื่มน้ำนมดิบจากอูฐ หรือน้ำนมจากอูฐที่ยัง ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ หรือกินอาหารที่ไม่สะอาด เนื่องจากอาจมีการปนเปื้อนสารคัดหลั่งของสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ผ่านการล้าง ปอกเปลือก หรือปรุงให้สุก

● สำหรับประชาชนทั่วไป

สำหรับประชาชนทั่วไป เมื่อเข้าเยี่ยมชมฟาร์ม หรือพื้นที่โรงเก็บผลผลิตทางการเกษตร ควรรักษาสุขอนามัยทั่วไป เช่น ล้างมือเป็นประจำก่อน และหลังการสัมผัสสัตว์ หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ป่วย และรับประทานอาหารที่ถูกสุขอนามัย

● สำหรับสถานพยาบาล

เพิ่มมาตรการในการป้องกันควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยในผู้ป่วยสงสัยหรือผู้ป่วยที่ได้รับการยืนยันการติดเชื้อโรคไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ ควรมีมาตรการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงในการติดเชื้อไปยังผู้ป่วย คนอื่น หรือบุคลากรทางการแพทย์ หรือญาติ/ผู้เข้าเยี่ยม ผู้ป่วยทุกรายที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ ไม่ใช่ทุกคนที่มีอาการรุนแรง บางรายมีอาการรุนแรงหรือผิดปกติ

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคลากรทางการแพทย์ ควรระมัดระวังในการใช้มาตรการควบคุมการติดเชื้อ อย่างเป็นมาตรฐานและต่อเนื่องกับผู้ป่วยทุกราย ตลอดเวลา โดยไม่ต้องคำนึงถึงการวินิจฉัยของโรค

องค์การอนามัยโลก แนะนำให้เพิ่มความตระหนัก เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ ในกลุ่มนักท่องเที่ยวและผู้เดินทางมาจากประเทศที่มีการระบาดของโรค แต่ยังไม่แนะนำให้ตั้งจุดตรวจ คัดกรองพิเศษบริเวณทางเข้า-ออกประเทศ และไม่แนะนำให้มีการจำกัดการเดินทาง หรือกีดกันทางการค้าแต่อย่างใด

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ที่มีประวัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในช่วงระยะเวลา ๑๔ วันก่อนวันเริ่มป่วย

๑. ผู้ที่อยู่อาศัย เดินทาง หรือเป็นผู้สัมผัสใกล้ชิดชิดของผู้เดินทางจากประเทศที่กำลังมีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ ทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ไปท่องเที่ยว แสวงบุญ หรือไปทำธุรกิจที่ประเทศในแถบตะวันออกกลาง (บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน ตุรกี อิรัก อิสราเอล จอร์แดน คูเวต เลบานอน โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย ซีเรีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน และดินแดนปาเลสไตน์ (เวสต์แบงก์และฉนวนกาซา)

๒. บุคลากรทางการแพทย์ที่ดูแลผู้ป่วย ปอดบวม หรือเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการที่ตรวจตัวอย่างจากระบบทางเดินหายใจ

๓. ผู้สัมผัสใกล้ชิดชิดผู้ป่วยเข้าข่าย หรือผู้สัมผัสใกล้ชิดชิดผู้ป่วยยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒

๔. ผู้ป่วยปอดบวมที่เกิดเป็นกลุ่มก้อนในชุมชน หรือที่ทำงานเดียวกัน หรือมีความเชื่อมโยงทางระบาดวิทยา

การแยกตัวเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ (Quarantine) เป็นการจำกัดกิจกรรมของบุคคล และ/หรือสัตว์ที่มีสุขภาพดี เนื่องจากสัมผัส (Expose) กับผู้

ป่วยโรคติดเชื้อระหว่างช่วงที่แพร่เชื้อ (Period of communicability) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อ ถ้าบุคคล และ/หรือสัตว์ที่มีสุขภาพดีติดเชื้อ อย่างไรก็ตามระยะเวลาเฝ้าสังเกตอาการจะไม่นานเกินกว่าระยะฟักตัวที่ยาวที่สุดของเชื้อก่อโรค ซึ่งในกรณีของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๙ มีระยะฟักตัวของโรคนาน ๒-๑๔ วัน ดังนั้น จึงแยกตัวเพื่อเฝ้าสังเกตอาการเป็นเวลา ๑๔ วัน

ผู้ที่เข้าเกณฑ์สงสัยที่ต้องเฝ้าระวัง ได้แก่

๑. ผู้ป่วยที่มีอาการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบนหรือระบบทางเดินหายใจส่วนล่าง และมีประวัติเดินทางจากพื้นที่เสี่ยงในช่วง ๑๔ วันก่อนมีอาการ

๒. ป่วยปอดบวมรุนแรง หรือภาวะระบบทางเดินหายใจล้มเหลวเฉียบพลันไม่ทราบสาเหตุ

๓. ผู้ป่วยปอดบวม ที่มีประวัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้

- อาศัยหรือเดินทางหรือเป็นผู้สัมผัสใกล้ชิดของผู้ที่เดินทางมาจากประเทศแถบภูมิภาคตะวันออกกลาง

- เป็นบุคลากรทางการแพทย์ที่ดูแลผู้ป่วยปอดบวม หรือเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการที่ตรวจตัวอย่างจากระบบทางเดินหายใจ

- สัมผัสใกล้ชิด “ผู้ป่วยเข้าชาย” หรือ “ผู้ป่วยยืนยัน” ไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๙

- ผู้ป่วยปอดบวมที่เป็นกลุ่มก้อน (พบผู้ป่วยตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไป ที่มีวันเริ่มป่วยอยู่ในช่วงเวลาห่างกันไม่เกิน ๑๔ วัน) ในชุมชนหรือที่ทำงานเดียวกัน หรือมีความเชื่อมโยงทางระบาดวิทยา

๔. ผู้ป่วยปอดบวมรุนแรง หรือภาวะระบบทางเดินหายใจล้มเหลวเฉียบพลันที่ไม่ทราบเชื้อสาเหตุ ผู้ที่อยู่ในข่ายต้องแยกตัวเพื่อเฝ้าสังเกตอาการในผู้สัมผัสโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่

- สมาชิกในครอบครัว ญาติ ผู้ที่ดูแลหรือมาเยี่ยมผู้ป่วยขณะที่มีอาการป่วย

- ผู้ร่วมเดินทางที่สัมผัสผู้ป่วยโดยตรง หรือสัมผัสสารคัดหลั่งจากผู้ป่วยขณะที่มีอาการป่วย เช่น เพื่อนบ้านที่ช่วยหามผู้ป่วยขึ้นรถมาโรงพยาบาล

- บุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ ที่สัมผัสผู้ป่วยโดยตรง หรือสัมผัสสารคัดหลั่งจากผู้ป่วย โดยไม่ได้ใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment : PPE) ที่เหมาะสม

นิยามผู้สัมผัสใกล้ชิด

(Closed contact definitions)

● ผู้ที่ให้การดูแลรักษาผู้ป่วย (ไม่ว่าเป็นญาติ เพื่อน หรือบุคลากรทางการแพทย์)

● ผู้ที่อยู่ในบ้านเดียวกับผู้ป่วยในขณะที่มีอาการ (ทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยกันและผู้ที่มาเยี่ยม)

● ในกรณีที่ผู้ป่วยเดินทางโดยเครื่องบินในขณะที่กำลังมีอาการ

- ผู้โดยสารที่นั่งใกล้กับผู้ป่วยในระยะ 2 แถวหน้าและหลัง

- เจ้าหน้าที่ทุกรายในเครื่องบิน/ยานพาหนะที่ผู้ป่วยโดยสาร

- ผู้ร่วม group tour เดียวกับผู้ป่วย

● ผู้ที่อยู่ในยานพาหนะเดียวกับผู้ป่วยในขณะที่กำลังมีอาการ เช่น รถโดยสาร รถตู้ รถยนต์ต่าง ๆ เรือโดยสาร และพาหนะอื่นใดที่ผู้ป่วยใช้เดินทาง

● ผู้ที่เรียนหรือทำงาน อยู่ในชั้น/ห้อง/แผนกเดียวกันกับผู้ป่วยในขณะที่มีอาการ

การเก็บส่งตรวจเพื่อหาเชื้อสาเหตุ

● ควรเก็บตัวอย่างจากช่องโพรงจมูก Nasopharyngeal Swab หรือ Nasopharyngeal Aspiration หรือเสมหะ ในการตรวจหาเชื้อที่เป็นสาเหตุของปอดอักเสบจากไข้หวัดชนิดอื่น เช่น Influenza A,

B, Influenza A virus subtypes H1, H3, H5, H5N1, RSV, Parainfluenza viruses, Rhinoviruses, Adenoviruses, Human Metapneumoviruses, and Non-SARS Coronaviruses เป็นต้น

- ในการตรวจหาเชื้อ MERS-CoV พบว่าการตรวจจากตัวอย่างทางเดินหายใจส่วนล่าง เช่น tracheal suction ให้ความไวในการตรวจพบเชื้อสูงกว่าการเก็บตัวอย่างจากทางเดินหายใจส่วนบน ดังนั้นในกรณีที่ผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจให้เก็บสิ่งส่งตรวจจาก tracheal suction

- ส่งตรวจโดยใช้ Reverse-Transcriptase Polymerase Chain Reaction (RT-PCR) โดยสามารถส่งตรวจได้ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์ทุกแห่ง หรือกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

- อย่างไรก็ตามหากมีความสงสัยโรค MERS-CoV ให้ส่งสิ่งส่งตรวจซ้ำ

สรุปสั้น ๆ MERS หรือ MERS-CoV ย่อจาก Middle East Respiratory Syndrome-CoronaVirus หรือโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง คือ กลุ่มอาการระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันในกลุ่มประเทศตะวันออกกลางที่เกิดจากการติดเชื้อโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๒ เป็น โรคติดต่อไวรัสที่ทำให้ปอดอักเสบและเสียชีวิตได้ คล้ายกับโรค

SARS ที่เกิดจาก corona virus (กลุ่มเดียวกับ common cold) และ paramyxovirus (กลุ่มเดียวกับหัดคางทูม ติดเชื้อทางเดินหายใจ)

MERS-CoV เป็นไวรัสใหม่คล้าย SARS เชื้อเป็น Corona virus เหมือนกัน แต่อาการรุนแรงกว่าความสำคัญ

๑. ผู้ป่วยติดเชื้อเกือบทุกรายจะมีอาการรุนแรง และร้อยละ ๑๕-๓๐ ของผู้ป่วยจะเสียชีวิต

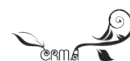
๒. สามารถติดต่อคนสู่คน เป็นกลุ่มก้อนได้ทั้งในครอบครัวและในโรงพยาบาล

๓. ร้อยละ ๙๕ ของผู้ที่ติดเชื้อมักจะมีโรคประจำตัว

หากท่านมีข้อสงสัย สามารถติดตามแนวทาง คำแนะนำ และข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เป็นปัจจุบันสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สายด่วนกรมควบคุมโรค ๑๔๒๒

สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๓๑๕๙ หรือ หาข้อมูลและคำแนะนำเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค <http://beid.ddc.moph.go.th>

เอกสารอ้างอิง

คณะทำงานด้านการรักษาพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับคณะแพทยศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ. แนวทางการวินิจฉัย ดูแลรักษาและป้องกันการป้องกันการติดเชื้อผู้ป่วย MERS-CoV ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗. http://www.dms.moph.go.th/dmsweb/cpgcorner/cpg_01_2662557_update.pdf

Centers for Disease Control and Prevention. Middle East Respiratory Syndrome (MERS). <http://www.cdc.gov/CORONAVIRUS/MERS/INDEX.HTML> [accessed on 15 June 2015]

Centers for Disease Control and Prevention (CDC). Transmission in Middle East Respiratory Syndrome. <http://www.cdc.gov/coronavirus/mers/about/transmission.html> [accessed on 18 June 2014]

World Health Organization. Background on Middle East Respiratory Syndrome Coronavirus (MERS-CoV) sequence. http://www.who.int/csr/disease/coronavirus_infections/background/en/ [accessed on 14 June 2014]

World Health Organization. Middle East respiratory syndrome coronavirus (MERS-CoV). http://www.who.int/csr/disease/coronavirus_infections/en/ [accessed on 14 June 2015]

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ วิวัฒนาการของอาวุธความแม่นยำสูง ในศวรรษต่อไป

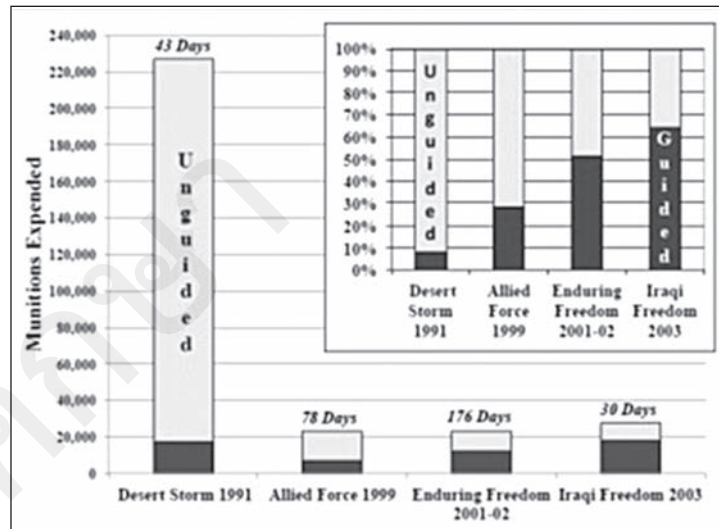
อาวุธนำวิถีพิสัยใกล้ (Short-Range Missiles)

บทวิเคราะห์เรื่องนี้ เป็นการศึกษา วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของศูนย์
ประเมินยุทธศาสตร์และงบประมาณ (The Center for Strategic and Budgetary-CSBA) เรื่อง
“The Evolution of Precision Strike” โดย Barry D. Watts. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็น
ว่า การเพิ่มการใช้งานของอาวุธความแม่นยำสูงตามแบบ จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ
ของสงครามใน ๑-๒ ทศวรรษหน้า

อาวุธนำวิถี เริ่มมีบทบาทสำคัญอย่างเด่น
ชัดในการโจมตีทางอากาศ ตั้งแต่สงครามอิรักครั้งที่
๑ (สงครามอ่าวเปอร์เซีย) ในปี ค.ศ. ๑๙๙๑ จน
กระทั่งถึงการโจมตีทางอากาศในยุคปัจจุบัน การ
เปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนตั้งแต่สงครามที่เกิดขึ้น
ในปี ค.ศ. ๑๙๙๙, ๒๐๐๑-๒๐๐๒ และ ๒๐๐๓ คือ
การลดจำนวนการใช้งานอาวุธไม่นำวิถี เช่น ลูก
ระเบิดเอนกประสงค์แบบ Mark 82 เป็นต้น (ดังที่
แสดงในรูปที่ ๑) ในสงครามอ่าวเปอร์เซียนั้น

ทอ.สหรัฐฯ ใช้อาวุธไม่นำวิถีจำนวนมากกว่า
๒๑๐,๐๐๐ ลูก แต่ในขณะที่สงครามอิรักในปี ค.ศ.
๒๐๐๓ อาวุธไม่นำวิถีที่ใช้ในการโจมตีมีน้อยกว่า
๑๐,๐๐๐ ลูก หรือน้อยกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ของอาวุธ
ไม่นำวิถีที่ใช้ในสงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งแรก ใน
ขณะที่จำนวนอาวุธนำวิถีกลับเพิ่มขึ้นมาก จากที่ใช้
น้อยกว่า ๘ เปอร์เซ็นต์ในสงครามอ่าวเปอร์เซีย
ครั้งแรก เป็นใช้มากกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ในสงคราม
อิรัก ครั้งที่ ๒ จนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ชัดว่า การ

Short-Range Missiles

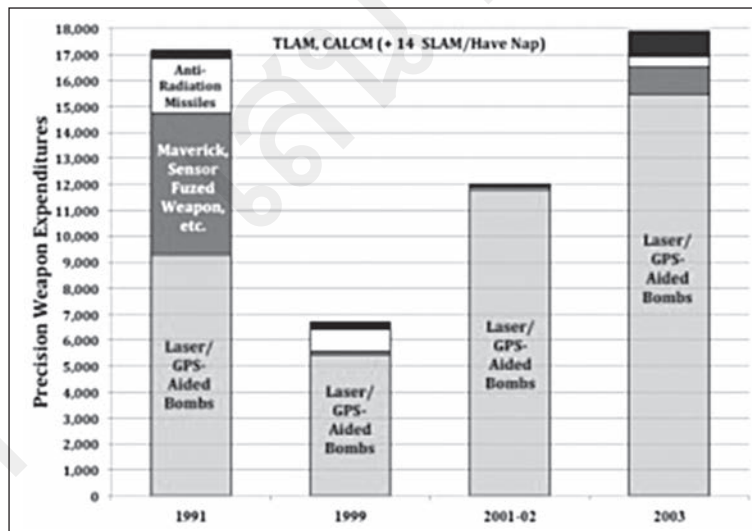

รูปที่ ๑ เปรียบเทียบจำนวนอาวุธนำวิถีและอาวุธไม่นำวิถี ที่สหรัฐอเมริกาใช้ในการโจมตีทางอากาศ

โจมตีทางอากาศทั้งจากกองทัพอากาศ กองทัพเรือ และนาวิกโยธิน จะเป็นการใช้งานอาวุธนำวิถีที่มีความแม่นยำสูง

ข้อสังเกตที่เด่นชัดในการโจมตีด้วยอาวุธนำวิถีในสงครามทั้ง ๔ ครั้งที่ผ่านมา (ดังแสดงในรูปที่ ๒) ได้แก่ อัตราส่วนของการโจมตีด้วยอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้และอาวุธนำวิถีพิสัยไกลมีความแตกต่างกันอย่างมาก อาวุธนำวิถีพิสัยไกลแบบ CALCM

(Conventional Air Launch Cruise Missile) และ TLAM (Tomahawk Land Attack Missile) ถูกนำมาใช้งานเพียงแค่ ๓ เปอร์เซ็นต์ ของอาวุธนำวิถีที่ใช้ไปมากกว่า ๕๓,๗๐๐ ลูก ในขณะที่ลูกระเบิดนำวิถีที่ไม่ต้องการกำลังขับเคลื่อนแบบ JDAM (Joint Direct Attack Munition) และ LGB (Laser-guided Bomb) กลับถูกนำมาใช้มากกว่า ๗๘ เปอร์เซ็นต์ของอาวุธที่ใช้ทั้งหมด

รูปที่ ๒ จำนวนอาวุธนำวิถีที่ใช้ในการโจมตีทางอากาศในสงครามทั้ง ๔ ครั้งที่ผ่านมา

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า อาวุธนำวิถีความแม่นยำสูงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการโจมตีทางอากาศ อาวุธนำวิถีส่วนใหญ่ที่ใช้ในการโจมตีเป็นอาวุธนำวิถีพิสัยไกล รวมทั้งทิศทางการพัฒนาอาวุธนำวิถีในตลาดโลก ปัจจุบันก็ยังคงเป็นอาวุธนำวิถีพิสัยไกล เช่น JDAM, SDB, LGB ฯลฯ ในขณะที่อาวุธนำวิถีพิสัยไกล เช่น

JASSM (Joint Air-to-Surface Standoff Missile), Tomahawk ฯลฯ มีเฉพาะประเทศมหาอำนาจบางประเทศเท่านั้นที่ยังคงดำเนินการพัฒนาอยู่ สิ่งที่กำลังกล่าวต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่อาวุธนำวิถีพิสัยไกลเป็นวิวัฒนาการของการโจมตีด้วยอาวุธความแม่นยำสูงในทศวรรษต่อไป

รูปที่ ๓ Small Diameter Bomb (SDB)

รูปที่ ๔ Laser Guided Bomb (LGB)

รูปที่ ๕ Joint Air-to-Surface Standoff Missile (JASSM)

รูปที่ ๖ Tactical Tomahawk Land Attack Missile

เทคโนโลยีในปัจจุบัน : ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอาวุธนำวิถีพิสัยไกล

อาวุธนำวิถีพิสัยไกล เป็นอาวุธที่มีความแม่นยำในระยะไกล สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องการข้อมูลเป้าหมายล่วงหน้า หรือระบบเครือข่ายในพื้นที่การรบ โดยเฉพาะเมื่อใช้งานโจมตีเป้าหมายอยู่กับที่ หรือกองกำลังภาคพื้นดินที่สามารถตรวจจับได้ในสถานที่ที่คุ้นเคย อาวุธแบบนี้ส่วนใหญ่ใช้การนำวิถีโดยใช้หลักการนำวิถีด้วยแรงเฉื่อย (Inertial Navigation) โดยการช่วย

เหลือของระบบดาวเทียมบอกตำแหน่ง นำร่อง และ เวลา (Positioning, Navigation and Time : PNT) ซึ่งในปัจจุบันมีความแม่นยำในเกณฑ์ที่น่าพอใจ และมีให้บริการหลายระบบ เช่น ระบบ Global Positioning System (GPS) ของสหรัฐฯ ระบบ Global Navigation Satellite System (GLONASS) ของรัสเซีย ระบบ Baidou ของจีน และระบบ Galileo ของยุโรป ซึ่งจะทำงานอย่างสมบูรณ์ในปี ค.ศ. ๒๐๑๙ นอกจากนี้ประเทศอื่น ๆ เช่น ฝรั่งเศส อินเดีย และญี่ปุ่น อยู่ระหว่างการพัฒนา

ดังกล่าว ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ในอนาคตอันใกล้ ข้อมูลจากดาวเทียม PNT ที่อาวุธนำวิถีพิสัยไกลต้องการใช้ในการนำวิถีจะมีอยู่ทุกหนแห่งของโลก

นอกจากนี้เทคโนโลยีการนำวิถีอื่น ๆ เช่น Laser, Infrared, Millimeter Wave, LADAR (Laser Detection and Ranging) ฯลฯ ในปัจจุบันมีอยู่อย่างแพร่หลายและสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่ายขึ้น อุปกรณ์ที่หาได้ทั่วไปตามท้องตลาด (Commercial-Off-The-Shelf Products) มีประสิทธิภาพสูงมากเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาระบบควบคุมและนำวิถี ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวส่วนใหญ่จะนำมาใช้ในการนำวิถีในขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่อาวุธจะทำลายเป้าหมาย เพื่อให้ทำให้เกิดความแม่นยำเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ด้วยขีดจำกัดด้านเทคโนโลยีที่ลดลง ทำให้หลายประเทศได้ดำเนินการพัฒนาอาวุธนำวิถีพิสัยไกล และมีขีดความสามารถในความเป็นประเทศผู้ผลิต เช่น สหรัฐอเมริกา, จีน, รัสเซีย, ฝรั่งเศส, อังกฤษ, สวีเดน, เกาหลีใต้, อิสราเอล, อินเดีย และอิหร่าน จึงทำให้เกิดการแข่งขันในท้องตลาดสูง ราคาต่อหน่วยลดลง ประเทศผู้ใช้งานมีทางเลือก และสามารถครอบครองอาวุธนำวิถีพิสัยไกลได้มากยิ่งขึ้น

ความแตกต่างด้านสมรรถนะของอาวุธนำวิถีพิสัยไกลและใกล้ที่ไม่ชัดเจน

ในปัจจุบัน สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศผู้ผูกขาดการโจมตีอย่างแม่นยำด้วยอาวุธนำวิถีพิสัยไกล แต่ก็ยังคงใช้งานอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้เป็นจำนวนมาก ความแตกต่างสำคัญทางด้านสมรรถนะของอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้และอาวุธนำวิถีพิสัยไกลที่ควรจะต้องเห็นได้อย่างชัดเจนคือ ระยะทางจาก

ตำแหน่งที่อาวุธแม่นยำสูงถูกปล่อยหรือยิงไปยังเป้าหมาย แต่ด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในปัจจุบันทำให้ความแตกต่างเรื่องระยะจากเป้าหมายน้อยลงในอดีตการโจมตีด้วยอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้ นักบินต้องมองเห็นและโจมตีเป้าหมายที่มองเห็นได้ด้วยสายตา ดังตัวอย่างเช่น ในสงครามเวียดนามระหว่างปฏิบัติการ Linebacker I (พฤษภาคมถึงตุลาคม ๑๙๗๒) ลูกระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์ (Laser Guided Bomb; LGB) ได้สร้างผลงานอย่างน่าตื่นตะลึง ลูกระเบิดนี้เป็นอาวุธพิสัยใกล้มาก ถูกทิ้งจากเครื่องบิน F-4D โดยการทิ้งแบบ Dive-Bomb นักบินต้องครอบครองเป้าหมายด้วยสายตาโดยการชี้เป้าด้วยแสงเลเซอร์ และนักบินหน้าเป็นผู้ทิ้งลูกระเบิดโดยเล็งเป้าหมายผ่านศูนย์เล็งปืน แต่ในปัจจุบัน เครื่องบิน F-22 ที่ความเร็ว ๑.๕ มัค ที่ความสูง ๕๐,๐๐๐ ฟุต สามารถทิ้งระเบิด Small Diameter Bomb (SDB) ที่ระยะห่างจากเป้าหมายที่ ๗๐ ไมล์ทะเล ทั้ง LGB และ SDB เป็นอาวุธที่ไม่มีกำลังขับเคลื่อนในตัวเอง

เมื่อเทียบกับอาวุธพิสัยไกลและโจมตีทางลึกในอดีต เช่น อาวุธนำวิถี T-16 ของ Martin Marietta หรือ T-22 ของ Vought ซึ่งพัฒนาในโครงการ Assault Breaker ของ Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA)^๑ ในปีหลายปี ค.ศ. ๑๙๗๐ อาวุธทั้งสองแบบมีระยะน้อยกว่าระยะไกลสุดของ SDB ดังนั้นจึงเป็นหลักการที่เข้าใจกันโดยทั่วไปในปัจจุบันว่า ความแตกต่างในเรื่องระยะในการโจมตีเป้าหมายระหว่างอาวุธพิสัยใกล้และพิสัยไกลในปัจจุบันจึงไม่มีความชัดเจนมากมายนัก

นอกจากนั้น สมรรถนะในเรื่องอำนาจการทำลายเป้าหมายก็เป็นสิ่งสำคัญ อาวุธนำวิถีพิสัย

^๑ DARPA เป็นหน่วยงานวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศของสหรัฐอเมริกา ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๘ มีภารกิจหลักในการสร้างนวัตกรรมใหม่สำหรับงานด้านความมั่นคงของประเทศ

ใกล้ เช่น ลูกระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์ เป็นอาวุธแบบ ไม่ต้องการกำลังขับเคลื่อนจึงสามารถบรรจุหัวรบ (Warhead) ขนาดเกือบเท่าน้ำหนักของอาวุธ ในขณะที่อาวุธพิสัยไกลจำเป็นต้องบรรจุเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนระยะไกล ดังนั้น ถ้าจำนวนหรือขนาดของหัวรบที่เท่ากัน อาวุธนำวิถีพิสัยไกลจึงต้องมีขนาดใหญ่กว่าอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้ ซึ่งเมื่ออาวุธมีขนาดใหญ่ขึ้นการนำใช้งานก็ย่อมมีความยุ่งยากมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สมรรถนะที่สำคัญของ อาวุธนำวิถีพิสัยไกลและใกล้ ไม่มีความแตกต่าง อย่างชัดเจนจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้อาวุธนำวิถีพิสัยใกล้ได้ถูกนำมาใช้งานอย่างแพร่หลายทั้งใน สงครามที่ผ่านมาและในอนาคต

ราคาต่อหน่วย : ความคุ้มค่าในการใช้งาน อาวุธนำวิถีพิสัยใกล้

ในอดีตที่ผ่านมา ระยะเวลาของเป้าหมายจาก ตำแหน่งยิงหรือปล่อยอาวุธนำวิถี เป็นขีดจำกัดที่สำคัญในเรื่องความแม่นยำ ด้วยเทคโนโลยีการนำ

วิถีอย่างถูกต้องแม่นยำในปัจจุบันทำให้สามารถลด ขีดจำกัดในเรื่องนี้ ความแม่นยำในการใช้งานอาวุธนำวิถีความแม่นยำสูงจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับระยะเป้าหมายจากตำแหน่งปล่อย, ยิง, หรือทิ้ง อีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ราคาต่อหน่วยของอาวุธนำวิถีความแม่นยำสูงที่มีความทันสมัยยังคงขึ้นอยู่กับระยะทางในการโจมตีเป้าหมายของอาวุธนำวิถี (ดังที่แสดงรูปที่ ๗) อาวุธนำวิถีพิสัยไกล เช่น JASSM ของกองทัพอากาศสหรัฐฯ ที่สามารถโจมตีเป้าหมายที่ระยะประมาณ ๕๐๐ ไมล์ทะเล และอาวุธนำวิถี Tomahawk ของกองทัพเรือสหรัฐฯ ที่สามารถโจมตีเป้าหมายที่ระยะประมาณ ๙๐๐ ไมล์ทะเล มีราคาแพงกว่า SDB และ JDAM กล่าวโดยสรุป JASSM มีราคาต่อหน่วยแพงมากกว่า JDAM ถึง ๕๐ เท่า

ด้วยราคาต่อหน่วยของอาวุธนำวิถีพิสัยไกลที่แพงกว่าอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้เป็นอย่างมาก แม้แต่ประเทศที่มีความร่ำรวยอย่างสหรัฐอเมริกาและจีน ก็ยังมีปัญหาในเรื่องงบประมาณในการจัดหา อาวุธนำวิถีพิสัยใกล้จึงได้รับการจัดหาเพื่อคงคลังและถูกนำมาใช้งานเป็นจำนวนมากในสงครามที่ผ่านมา

Precision Munition	Unit Cost in Then-Year \$	Planned Quantity
Joint Air-to-Surface Standoff Missile Extended Range	\$1,481,825	2,531
Tactical Tomahawk Land Attack Missile	\$1,448,277	4,961
Small Diameter Bomb II	\$245,441	17,163
Joint Direct Attack Munition	\$26,641	232,875

รูปที่ ๗ ราคาต่อหน่วยและปริมาณของอาวุธนำวิถีที่สหรัฐฯวางแผนจัดหา

ระบบอากาศยานไร้คนขับติดอาวุธ : การเพิ่มประสิทธิภาพการโจมตีเป้าหมายระยะไกลด้วยอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้

ในสงครามอัฟกานิสถานและอิรัก มีการพัฒนาการโจมตีอย่างแม่นยำที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง โดยการใช้อากาศยานไร้คนขับควบคุมจากรยะไกลติดอาวุธ สหรัฐอเมริกาได้เริ่มพัฒนาอากาศยานที่ใช้

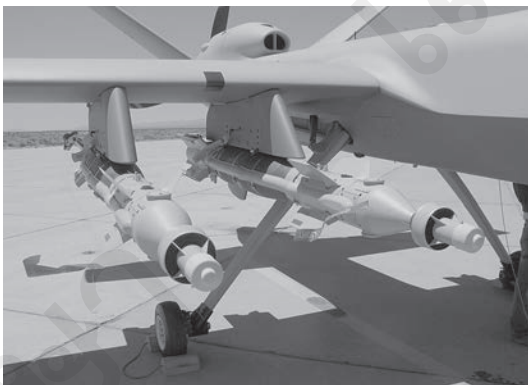
นักบินควบคุมจากรยะไกล หรือที่เรียกว่า Remote Pilot Vehicle (RPV) สำหรับภารกิจการข่าวในตอนต้นของทศวรรษที่ ๑๙๖๐ RPV ในยุคแรก ๆ เช่น Ryan Fire Fly

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ มีการเสนอแนวความคิดที่จะติดอาวุธให้กับ RPV สำหรับภารกิจโจมตีเป้าหมาย โดยจะต้องติดตั้งอาวุธความแม่นยำสูงยิ่ง

จากระยะไกล เพื่อที่จะทะลุทะลวงระบบป้องกันภัยทางอากาศของข้าศึก และในกรณีของเป้าหมายหลัก เช่น โรงกลั่นน้ำมัน ให้ทำการโจมตีแบบ “คะมิกะเซะ” (การโจมตีแบบพลีชีพ) ต่อเป้าหมายนั้น อากาศยานไร้คนขับแบบแรกของสหรัฐฯ ที่ติดอาวุธได้แก่ อากาศยานไร้คนขับทางยุทธวิธีบินนานแบบ Tier II ซึ่งพัฒนาขึ้นในช่วงกลางทศวรรษที่ ๑๙๙๐ และต่อมามีชื่อเรียกว่า RQ-1/MQ-1 Predator ติดตั้ง Synthetic Aperture Radar (SAR) ซึ่งสามารถมองเห็นภาพพื้นดินที่มีเมฆปกคลุมได้ด้วยการใช้ระบบ GPS อากาศยานไร้คนขับแบบ Predator ทำให้เกิดความแม่นยำสูงในการกำหนดพิกัด และเป็นอากาศยานไร้คนขับแบบแรกที่ทำให้เกิดการควบคุมแบบนอกสายตา ด้วยการเชื่อมโยงข้อมูลผ่านดาวเทียม

ในปี ค.ศ. ๑๙๙๖ จากประสบการณ์การใช้อากาศยานไร้คนขับในบอสเนีย กองทัพอากาศสหรัฐฯ จึงได้จัดตั้งฝูงบินลาดตระเวนทางอากาศที่ฐานทัพอากาศอินเดียนสปริง (Indian Springs Air Force Base) เพื่อควบคุมการทำงานของ Predator การพัฒนาติดตั้งอาวุธนำวิถี AGM-114 กับอากาศยานไร้คนขับแบบ Predator ได้เริ่มต้นก่อนเหตุการณ์ ๙/๑๑ แต่การใช้งานที่แท้จริงเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. ๒๐๐๗ หลังจากที่ถูกกลุ่มอัลกออิดะฮ์โจมตีในเหตุการณ์ดังกล่าว

กองทัพอากาศสหรัฐฯ ได้เริ่มประจำการอากาศยานไร้คนขับที่ใหญ่กว่าและเร็วกว่า แบบ MQ-9 Reaper อากาศยานไร้คนขับแบบนี้สามารถบรรทุกอาวุธนำวิถีพิสัยไกลแบบ Hellfire ๑๔ ลูก หรือลูกระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์ขนาด ๕๐๐ ปอนด์ แบบ GBU-12 Paveway II จำนวน ๒ ลูก หรือ ลูกกระเบิดนำวิถีด้วย GPS แบบ GBU-38 Joint Direct Attack Munition (JDAM) จำนวน 2 ลูก พร้อมกับอาวุธนำวิถี Hellfire จำนวน ๔ ลูก

ระบบอากาศยานไร้คนขับติดอาวุธ ควบคุมการทำงานจากระยะไกล ติดตั้งอาวุธนำวิถีพิสัยไกล ความแม่นยำสูง สามารถตอบสนองการโจมตีทางอากาศต่อเป้าหมายในสงครามยุคปัจจุบันและในทศวรรษต่อไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสงครามระหว่างรัฐ กับกองกำลังที่ไม่ใช่รัฐ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง สงครามการก่อการร้าย สหรัฐอเมริกา ประสบความสำเร็จในปฏิบัติการโจมตีทางอากาศด้วยอากาศยานไร้คนขับต่อเป้าหมายสำคัญทั้งในอัฟกานิสถาน อิรัก และปากีสถาน ในปัจจุบันหลายประเทศจึงได้มีการพัฒนาระบบอากาศยานไร้คนขับติดอาวุธ ซึ่งอาวุธนำวิถีพิสัยไกลเป็นองค์ประกอบสำคัญของการโจมตีทางอากาศในลักษณะนี้

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งในประเด็นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ความไม่แตกต่างทางด้านสมรรถนะ ราคาต่อหน่วย

รูปที่ ๘ MQ-9 Reaper

และอากาศยานไร้คนขับติดอาวุธ จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้อาวุธนำวิถีพิสัยใกล้ (Short-Range Missiles) เป็นวิวัฒนาการของการโจมตีด้วยอาวุธความแม่นยำสูงในทศวรรษต่อไป ประเทศผู้ผลิตอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้ในปัจจุบัน ยังคงมุ่งมั่นที่จะพัฒนาอาวุธดังกล่าวให้มีสมรรถนะสูงยิ่งขึ้น ได้แก่ การเพิ่มระยะของเป้าหมาย ความสามารถในการนำวิถีได้หลากหลายรูปแบบ (การใช้ระบบนำวิถีหลายระบบในอาวุธแบบเดียวกันหรือแม้แต่ลูกเดียวกัน) ความสามารถในการติดตั้งได้ทั้งกับอากาศยานแบบปกติและอากาศยานไร้คนขับ เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศ

หลายประเทศที่เริ่มมีศักยภาพก็สนใจที่จะทำการวิจัยและพัฒนาอาวุธนำวิถีพิสัยใกล้โดยอาศัยองค์ความรู้ที่แพร่หลายมากขึ้นและขีดจำกัดของเทคโนโลยีที่น้อยลง ทั้งเพื่อการพึ่งพาตนเองและความก้าวหน้าในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ดังนั้น ใน ๑-๒ ทศวรรษต่อจากนี้ อาวุธนำวิถีพิสัยใกล้จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุกประเทศ และจะถูกนำมาใช้ในการโจมตีทางอากาศในสงครามหรือความขัดแย้งในทุกภูมิภาคของโลกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

Barry D. Watts, "The Evolution of Precision Strike", The Center for Strategic and Budgetary, 2013.

_____. "Six Decades of Guided Munitions and Battle Networks: Progress and Prospective", The Center for Strategic and Budgetary, 2007.

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

เรียนภาษาอังกฤษ... ต้องเรียนไวยากรณ์ หรือไม่ต้องเรียนไวยากรณ์

อาจารย์ไก่

ในช่วงเวลานี้ที่การสื่อสารออนไลน์เป็นช่องทางยอดนิยมในการติดต่อสื่อสาร ท่านอาจจะเคยผ่านตาการโพสต์ใน Facebook เรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยโรงเรียนสอนภาษาที่มีอยู่ดาษดื่น ทั้งสอนโดยคนไทยหรือเจ้าของภาษา ข้อความที่สะดุดตาอย่างมากในช่วงนี้คือ เด็กไทยไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษเนื่องจากผ่านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างผิด ๆ คือเน้นการเรียนการสอนไวยากรณ์มากเกินไป หนทางแก้ไขในการโฆษณาของโรงเรียนสอนภาษาก็คือ “ต้องเลิกสอนไวยากรณ์” และตามด้วยการเสนอวิธีต่าง ๆ นานา เช่น เรียนรู้แบบธรรมชาติ เรียนรู้โดยใช้ขบวนการทางจิตวิทยาหรือวิธีอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่ได้มีการแจกแจงรายละเอียดอย่างลึกซึ้งบนโพสต์ ถ้าอยากทราบก็ต้องไปสมัครเรียน ผู้เขียนในฐานะเป็นครูสอนภาษา และเป็นนักภาษาศาสตร์ก็มักจะมีข้อโต้แย้งหรือความคิดเห็นส่วนบุคคลในจิตใจเสมอ สิ่งที่โรงเรียนสอนภาษาโฆษณา ก็ไม่มีอะไรผิดอะไรถูกไปทั้งหมด เรื่องของความเข้าใจที่ถูกต้องต่างหากเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราเชื่อในหลักการใด ๆ และอยากจะทำตาม

ปฏิบัติตามแนวทางต่าง ๆ ที่ได้รับการเสนอแนะในชีวิตของเรา

ถ้าวันนี้ผู้เขียนจะยกเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษขึ้นมาซึ่งผู้คนตระหนักถึงความสำคัญในสมัยที่โลกพัฒนาอย่างไม่หยุด และมีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารกันด้วยภาษาที่เป็นภาษากลาง ยังมีหลักการอะไรที่น่าตื่นเต็นอยู่อีกหรือที่เราจะต้องเข้าใจเพื่อทดลองปฏิบัติตามแนวทางใหม่ ๆ ผู้เขียนได้อ่านหนังสือของ Richard K. Larson “Grammar as Science” อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์ (Linguistics) ที่มหาวิทยาลัย Stony Brook ข้อเขียนของท่านให้แรงบันดาลใจผู้เขียนในความต้องการอธิบายเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทยเป็นอย่างมาก ผู้เขียนขอใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เพื่ออธิบายให้ความเข้าใจประเด็นต่าง ๆ อาจดูเป็นวิชาการสักนิดหนึ่ง แต่ถ้าท่านได้พยายามทำความเข้าใจก็จะรับรู้ได้ว่าสิ่งที่ผู้เขียนต้องการคือการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นภาษาอังกฤษภาษาเดียว เมื่อท่านเกิดความเข้าใจ ท่านจะเป็นผู้พิจารณาได้เองว่าในการเรียนรู้ภาษาที่ตนเองไม่ได้เป็นเจ้าของ

นั่นท่านต้องปรับตัวอย่างไร ทำอะไรบ้างเพื่อให้ท่านประสบความสำเร็จโดยที่สามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ตั้งใจปรารถนา

การเรียนรู้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่มีความแตกต่างกับการเรียนรู้ภาษาแม่ (mother tongue/native tongue) ในส่วนที่เจ้าของภาษาจะรับรู้ภาษาแม่ของตนโดยไม่ต้องมีการสอนโดยตรง เด็กเล็ก ๆ จะมีเครื่องมือในการรับรู้ภาษาของเขาอยู่ในสมองเปรียบเสมือนมีกล่องดำ (Black box) ที่สนับสนุนการรับรู้ภาษาของเด็กอย่างอัตโนมัติ ทุกคนได้รับมรดกนี้มาแต่เกิดในฐานะมนุษย์โลกของทุกชาติ ทุกภาษาก่อนที่เขาจะเติบโตมาได้รับประสบการณ์อื่น ๆ ในชีวิตทางภาษาศาสตร์เรียกองค์ประกอบของความรู้ทางภาษานี้ว่า Universal Grammar (UG) และไวยากรณ์ที่มนุษย์มารู้เมื่อเติบโตมีประสบการณ์กลายเป็นไวยากรณ์ ในภาษาแต่ละภาษาเรียกว่า Adult Grammar of specific languages (AG)

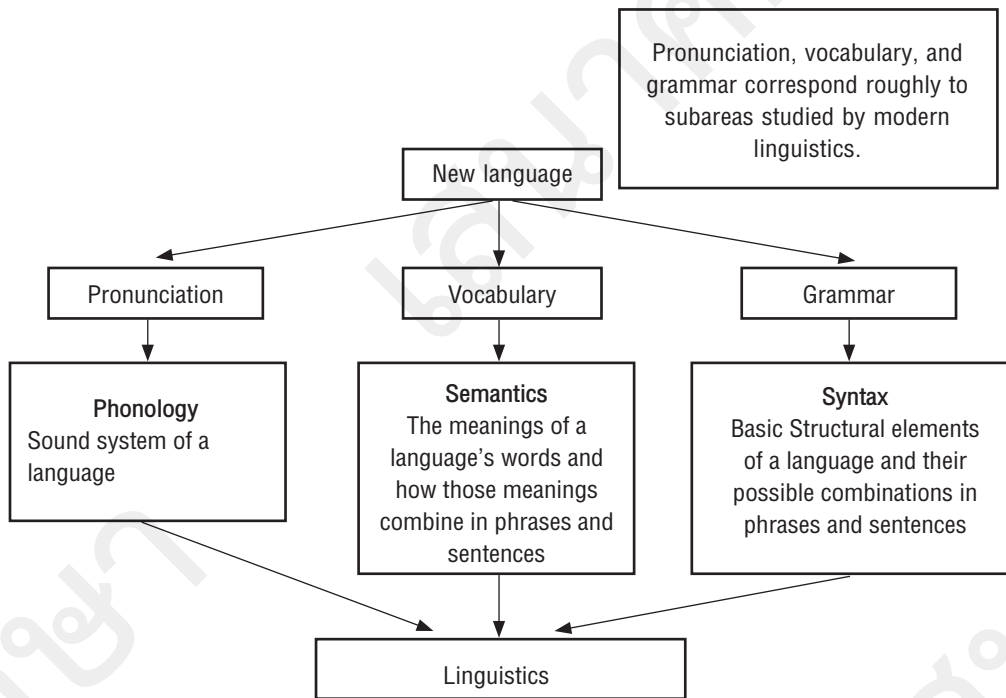
ในส่วนของกรเรียนรู้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ไม่ว่าจะเรียนเป็นภาษาที่สอง ในกรณีที่อยู่ในประเทศ

นั้น ๆ ใช้ภาษาในการสื่อสารกันมากกว่าหนึ่งภาษา หรือการเรียนเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้ที่พูดภาษาอื่น ๆ หรือใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสาร ผู้เรียนภาษาจะต้องเรียนรู้องค์ประกอบของภาษาสามส่วนได้อย่างดี (master v.) นั่นคือการออกเสียง (pronunciation) คำศัพท์ (vocabulary) และไวยากรณ์ (grammar) องค์ประกอบสามส่วนนี้เมื่อมาใช้ร่วมกันก็จะก่อให้เกิดความรู้ทางภาษาศาสตร์ (linguistic knowledge) นั่นคือ

Pronunciation คือ การศึกษาระบบเสียงในภาษา

Vocabulary คือ การศึกษา “อรรถศาสตร์” (semantics) หรือความหมายของคำในภาษาและการรวมกันของคำศัพท์ที่ก่อให้เกิดวลี (phrases) และประโยคต่าง ๆ (sentences)

Grammar คือ การศึกษาระบบไวยากรณ์ (syntax) อันได้แก่ องค์ประกอบทางโครงสร้างพื้นฐานของภาษาหนึ่งภาษาใด และการเรียงลำดับของส่วนต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ในวลีและประโยค

ไวยากรณ์ของภาษาไม่ว่าจะเรียกว่า grammar หรือ syntax เป็นส่วนสำคัญของภาษาที่จะทำให้เราทราบว่าผู้พูดภาษารู้อะไรบ้างที่เกี่ยวกับรูปแบบของสำนวนภาษาในภาษานั้น ๆ ของพวกเขา (the form of the expressions in their language)

ในการใช้ภาษาผู้พูดต้องรู้รูปแบบไวยากรณ์ (syntactic patterns) เพื่อสามารถสื่อสารออกมาเป็นถ้อยคำที่มีการจัดเรียงแบบยอมรับได้ (acceptable) เริ่มจากรูปแบบพื้นฐาน อย่างน้อยเราต้องรู้ว่าในระดับประโยคของภาษาอังกฤษ ผู้กระทำกริยา (subject) ต้องมาก่อนกริยา (verb) เราพูดว่า Tom ran. ไม่ใช่ *Ran Tom. เครื่องหมายดอกจัน (asterisk) คือสัญลักษณ์ทางภาษาศาสตร์ว่ารูปแบบเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นในภาษาหรือเป็นการจัดเรียงที่ยอมรับไม่ได้ (unacceptable) ในภาษานั้น ๆ หรือผู้รับการกระทำ : กรรม (object) ต้องมาทีหลังกริยา (verb) เราพูดว่า Tom chased Jerry. ไม่ใช่ *Chased Tom Jerry. นี่คือรูปแบบพื้นฐานในระดับประโยคหรือ sentence แต่เมื่อเราพิจารณาลงไปในระดับวลี (phrase) การเรียงของคำในภาษาก็ต้องมีรูปแบบที่รับได้เช่นกัน เช่น บุพบทวลี (prepositional phrase) “in the boat” ก็ต้องเริ่มต้นด้วยคำบุพบท (preposition) “in” เป็น “หัว” หรือ “head” แล้วต้องตามด้วยนามวลี (noun phrase) “the boat” โดยคำนามต้องมี article : a/an /the อยู่ข้างหน้า รูปแบบทางไวยากรณ์เช่นนี้เป็นสิ่งที่ต้องสอน เมื่อผู้เรียนสามารถบันทึกรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ไว้ได้อย่างมั่นคงแล้ว ผู้เรียนก็จะสามารถผลิต (generate v.) รูปแบบโครงสร้างที่จดจำได้แล้ว โดยใช้คำศัพท์ (vocabulary/lexicon) ใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่มีวันจบสิ้น

การที่โรงเรียนสอนภาษาในยุคปัจจุบันกล่าวว่าสามารถสอนให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องผ่านการเรียนการสอนไวยากรณ์เลยนั้น จึงดูห่างไกลความ

เป็นจริง ถ้าหากบอกว่าสอนด้วยวิธีธรรมชาติให้จำรูปแบบของถ้อยคำโดยไม่ชี้แจงกฎไวยากรณ์ นั่นก็คือสอนให้จำรูปแบบ (patterns) ที่ถูกคุมด้วยกฎอยู่ดี ผู้เขียนจึงต้องการชี้ให้เห็นว่าการสอนไวยากรณ์ไม่ใช่เรื่องที่ต้องกังวลว่าทำให้พัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษช้าลง ถ้าคิดในทางกลับกันจะเป็นเรื่องดีเสียอีก ที่เราสามารถลดขั้นตอนการเรียนรู้ได้โดยการบอกกฎภาษาที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนภาษาสามารถผลิตรูปแบบโครงสร้างภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ได้เร็วขึ้น ไม่ต้องรอเวลาสะสมรูปแบบโครงสร้างภาษาเหมือนเด็กเล็ก ๆ ที่เรียนพูดภาษาแม่ของตนเอง ซึ่งผู้เขียนได้ชี้แจงไปแล้วข้างต้นว่า เด็กเล็ก ๆ ที่เรียนรู้ภาษาแม่ก็จะเรียนรู้ด้วยการสะสมกฎแล้วผลิตภาษาของตนเองเมื่อเติบโตขึ้นมาเหมือนกัน

สรุปได้ว่า ความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับวิธีนำเสนอต่างหาก ครูสอนภาษาอังกฤษอาจต้องย้อนกลับมาดูวิธีการเรียนการสอนของนักเรียนไทยเสียใหม่ ต้องปรับเปลี่ยนธรรมชาติของนักเรียนไทยจากการเรียนรู้แบบนิ่ง ๆ (passive) รับฟัง จดบันทึก มาเป็นการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น (active) เพราะภาษาเป็นเรื่องของทักษะ (skills) ต้องมีการฝึกฝนเหมือนการเล่นกีฬา เมื่อได้รับองค์ความรู้มากก็ต้องใช้ทันทีเพื่อจะได้จดจำนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะภาษาเป็นเรื่องของการสื่อสาร เมื่อได้รับข้อมูล กฎเกณฑ์ ตัวอย่างแล้ว ก็ต้องฝึกแสดงออกทันที ให้ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ไปด้วยกันได้อย่างดี เพราะภาษาที่เรียนรู้ใหม่ที่ไม่ใช้ภาษาแม่ ถ้าไม่ใช้บ่อย ๆ ความสามารถที่เก็บสะสมไว้ก็จะถดถอยและสูญหายไป ในที่สุด (If you don't use it, you lose it) หากเปรียบว่าคนเล่นกีฬาเก่ง ๆ เหมือนคนพูดภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้คล่องแคล่วมีประสิทธิภาพ กลวิธีใดที่ทำให้นักกีฬาและผู้พูดภาษามีศักยภาพสูงที่สุดในการใช้ทักษะ นั่นก็คือการ

ฝึกฝน ต้องอ่านมาก ๆ ฟังเยอะ ๆ พูดบ่อย ๆ และเขียนเป็นประจำ โดยไม่มีทางลัดใด ๆ สำหรับการลับฝีมือทางกีฬาและลับฝีปากทางภาษา

ร่ายยาวมาทั้งทางวิชาการและประสบการณ์ ผู้เขียนเพียงต้องการแบ่งปันความรู้สึกลึกซึ้งที่คิดที่อาจจะเป็นประโยชน์ได้บ้าง ยังมีเรื่องราวต่าง ๆ อีกมากมาย ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะได้นำเสนอในคราวต่อ ๆ ไป เรื่องที่กล่าวมาทั้งหมดไม่ใช่วัตถุกรรมแต่อย่างใดในการเรียนภาษาอังกฤษ หากแต่เป็นเพียงการย้อนให้เห็นข้อเท็จจริงที่ผู้เรียนและผู้สอนภาษายุคใหม่อาจมองข้าม วิธีการเก่า ๆ ที่ปฏิบัติกันมาในหลาย ๆ เรื่อง ก็ไม่จำเป็นจะต้องโยนทิ้งทั้งหมด การปรับเปลี่ยนและปรับปรุงให้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่างหาก ที่เป็นเรื่องที่เราควรพิจารณามากกว่า อย่า

ให้เป็นเหมือนสำนวนภาษาอังกฤษ (idiomatic expression) ที่ว่า “Throw out the baby with the bathwater.” = “โยนเด็กทารกทิ้งไปพร้อมกับน้ำที่ใช้อาบน้ำแล้ว” สำนวนนี้กล่าวถึง แนวความคิดที่เราสามารถหลีกเลี่ยง “ความผิดที่หลีกเลี่ยงได้” (an avoidable error) เพราะถ้าเรา “โยนเด็กทารกทิ้งไปพร้อมกับน้ำที่ใช้อาบน้ำแล้ว” ก็เหมือนปฏิเสธสิ่งที่ดี ๆ และสำคัญไปพร้อมกับความต้องการกำจัดสิ่งที่ไม่ดีบางประการเท่านั้น

Reference : Larson K. Richard, “Grammar as Science”
The MIT Press, Cambridge, Massachusetts, London,
England.

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

บทที่ ๒

ปฐมบทแห่งลิขิต

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

กลับสู่กรุงเทพมหานครครั้งนี้เพื่อเข้ารับการศึกษาต่อในโรงเรียนเสนาธิการทหารบก สถานที่แรกที่ผ่านมาพบขบวนเข้าไปจอดก็คือ หน้าพระบรมราชานุสรณ์ของเสด็จพ่อที่หน้าหอประชุมกิติขจรในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่ซึ่งเขาและเพื่อน ๆ เคยกราบขอพรครั้งสุดท้ายก่อนอำลาไปสู่ชีวิตนายทหารใหม่รับใช้ชาติ

กลับมาราบเสด็จพ่อคราวนี้ เขามีบางสิ่งบางอย่างในใจที่จะกราบบังคมทูลพระองค์ท่าน

ลูกมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสงครามที่กำลังเผชิญอยู่และยังไม่มีที่ท่าว่าจะสิ้นสุดลงโดยง่าย เพราะแม้จะทุ่มเทครุ่นคิดสักเพียงใด ทว่าผลที่ได้ ไม่เพียงแต่ไม่มีคำตอบเท่านั้น แม้แต่คำถามก็ยังไม่รู้ว่าจะตั้งต้นว่าอย่างไร

ขอได้โปรดพระราชทานแสงสว่างแก่ลูกด้วย “เป็นไง ชอบไหม บ้านน้อยริมน้ำ เสียตายนะ ไม่ใช่เรือนแพ จะได้ให้เพื่อนร้องเพลง ‘เรือนแพ’ ให้ฟัง หรือจะให้น้องดาวร้องเพลง ‘วันเพ็ญ’ ให้ฟังแล้ว

กัน” ชายชาวยุทธ์ถามเมื่อก้าวพ้นบันไดซานเรื่อนขึ้นมาโดยมีน้องสาวตามมาติด ๆ ยังไม่ทันที่เพื่อนรักจะตอบว่าอย่างไรก็รีบชิงพูดต่อ

“เอ็ง เรื่องเพลงเอาไว้ทีหลัง ตอนนี้ทำให้อ้อมก่อนดีกว่า โต๊ะอาหารพร้อมแล้วไซ้ใหม่น้องดาว” หันไปถามน้องสาว

“พร้อมแล้วค่ะ ทานกันเลยนะค่ะ” ชายหนุ่มทั้งสองพยักหน้าพร้อมเพรียงกัน ผ่านภพเลื่อนเก้าอี้ให้นับดาวอย่างมีมารยาท

“ขอบคุณค่ะพี่พ” นับดาวหันไปยิ้มให้อย่างอ่อนหวานพลงหันไปทำตาดูใส่พี่ชายซึ่งขยับปากทำท่าจะล้อเลียน พี่ชายเห็นท่าทางเอาจริงของน้องสาวจึงเสหันไปยกแก้วน้ำขึ้นจิบ แต่ก็ยังไม่วาย

“ทหารปืนใหญ่เป็นสุภาพบุรุษอย่างนี้เองสาว ๆ ถึงหลงไหลกันนัก ไม่เหมือนทหารราบอกดี ดินกินของป่าอย่างเรา ว่าแต่รู้จักเอาอกเอาใจสาวอย่างนี้ ไม่มีสาวได้สนใจบ้างเลยหรือ” หันไปหยอกเข้าเพื่อน โดยมีน้องสาวเอียงคอฟังอย่างตั้งใจ ผ่านภพสบตาสาวน้อยแล้วหันไปตอบเพื่อน

“รบกันจะเป็นจะตายที่ปักซีใต้ ไหนจะ ผกค. ไหนจะ จคม. ไหนจะ ขจก. วัน ๆ ก็อยู่กับปืนใหญ่ อยู่แต่กับทหารด้วยกัน ก็เหมือนเพื่อนนั่นแหละ ไม่มี

สาวเหนือมาหลงเสน่ห์เลยไม่ใช่หรอ” ย้อนคำถาม
สู่คนถาม

“ใช่ จริงของเพื่อน เมื่อไหร่จะเลิกรบกันเสียที
ก็ไม่รู้ล่ะ เอ้อ...พูดเรื่องนี้แล้วเซ็ง กินข้าวกันดีกว่า”

จันทร์เต็มดวงโผล่พ้นขอบฟ้า พร่างพรอมแสง
นวลเย็นตาไปทั่ว เงามีเงาเทาทาบส่งประกายระยิบ
ระยับจับยอดตระลอกคลื่นบนผิวน้ำเจ้าพระยา เกิด
เป็นภาพนิมิตอันงดงามราวอยู่ในโลกแห่งความฝัน

กว่าจะสนทนาหลังอาหารมื้อค่ำของหนุ่มสาว
ทั้ง ๓ จะเสร็จสิ้นก็ล่วงเวลาเข้าดึกดื่น ดวงจันทร์
เบื้องบนยังคงสาดแสงกระจ่างฟ้า เสียงเพลงแผ่ว
เบาจากเครื่องรับวิทยุพั้วมาตามสายลม...

จันทร์กระจ่างฟ้า นภาประดับด้วยดาว

โลกสวยราวเนรมิต ประมวลเมืองแมน

ลมโชยกลิ่นมาลา กระจายดินแดน

เรียมนี้แสน คะเนิงถึงน้องนวลจันทร์

งามใดหนอ จะพอทัดเทียบเปรียบน้อง

เจ้างามต้องดาพี ไม่มีใครเหมือน

ถ้าหากน้องอยู่ด้วย และช่วยชมเดือน

โลกจะเหมือนเมืองแมน แม่นแล้ว นวลเอ๋ย...

โลกยามนี้ช่างงดงามเหลือเกินโดยเฉพาะใน
ใจของนับดาว

“ไปหรือยังเพื่อน...” ชายชาวยุ้งร้องเรียกเพื่อน
จากหลังพวงมาลัยรถเก๋งที่ชะลอจอดข้างบ้านริมน้ำ
ยังไม่ทันสิ้นเสียงร้องถาม ผ่านภพในเครื่องแบบแขน
สั้นประดับยศพันตรีแห่งกองทัพบกก็เดินหิ้วกระเป๋า
เอกสารใบย่อกลงมาจากตัวบ้าน

“พร้อมแล้ววะ ไปเข้าหน่วยก็ดี เรียนวันแรก”
จากนั้นก็เปิดประตูรถแล้วก้าวขึ้นนั่งเคียงข้างที่เบาะ
หน้า “เปิดวิทยุฟังข่าวสารบ้านเมืองหน่อยซิวะ ๗
โมงเช้าพอดี” ชายชาวยุ้งเอื้อมมือไปเปิดเครื่องรับ
วิทยุแล้วเคลื่อนรถออก

“อ้อ...น้องดาวเขารอส่งเพื่อนอยู่ที่บ้านใหญ่
นั่นแน่ะ หยุดคุยหน่อยนะ” ชายชาวยุ้งชะลอรถตรงที่
ซึ่งหญิงสาวในเครื่องแต่งกายเตรียมไปทำงานยืน
รออยู่

“โชคดีนะคะ ท่านนักเรียนเสธ...” นับดาว
กล่าวคำอวยพรแผ่ขวัญเข้าเหย้าเหย้าให้กับวันแรกในชีวิต
นายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารบกของ
ชายผู้เป็นที่รักทั้งสอง ผ่านภพเอ่ยคำขอบคุณใน
ขณะที่ชายชาวยุ้งเพียงแต่ยิ้มรับ

“แล้วน้องดาวยังไม่ไปทำงานหรอครับ” ผ่าน
ภพถามเสียงนุ่มนวล

“สักครู่ค่ะ ธนาครของดาวเปิดทำงานตั้ง ๓
โมงเช้า ไม่ต้องรีบร้อนเหมือนพี่ เชิญเถอะค่ะเดี๋ยว
จะสาย บ้าย บาย...” โบกมือน้อย ๆ น่ารัก

ตลอดระยะเวลาการเดินทางบนถนนสู่โรงเรียน
เสนาธิการทหารบก เพื่อนรักทั้งสองแทบไม่ได้
พูดจากัน ทั้งคู่ต่างให้ความสนใจกับข่าวสารการสู้
รระหว่างทหารกองทัพแห่งชาติกับทหารกองทัพ
ปลดแอกของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยซึ่ง
แทบจะเป็นข่าวปกติของบ้านเมืองในยุคคนนั้น

ผ่านภพพยายามอีกครั้งเพื่อตั้งคำถามให้กับ
เรื่องราวที่ยังค้างคาใจ

“เรียนกันหนักไหมคะ” นับดาวถามขึ้นก่อน
ในวงอาหารเมื่อเห็นชายหนุ่มทั้งสองไม่มีใครเปิด
ฉากการสนทนาบนโต๊ะอาหารเย็นนั้น

“ช่วงแรกก็หนักหน่อยจะ เพราะเป็นชั้นปูพื้น
ฐานวิชาเสนาธิการกิจ ช่วงนี้ต้องอ่านต้องท่องต้อง
ทำความเข้าใจกันหนักหน่อย แถมยังสอบบ่อย ๆ อีก
ด้วย แต่ไม่เป็นไร มีภพออยู่คอยช่วยดี” ชายชาวยุ้ง
ตอบคำถามน้องสาวแล้วหันไปสบตาผ่านภพซึ่งยังไม่
ได้พูดอะไร

“เป็นไงวะ ทำทางเครียด ๆ”

“ฟังบรรยายสรุปจากเจ้ากรมข่าววันนี้แล้ว
น่ากลัวนะ ทั้งเวียดนาม เขมร ลาว ทั้ง พคท. แถม
การเมืองภายในก็ยุ่งกันไม่เสร็จ ผ่านเหตุการณ์ ๑๔

ตุลา ๑๖ มาแล้ว นึกว่าการเมืองจะเรียบร้อยเสียที่ รัฐธรรมนูญก็ได้กันแล้ว บทบาทของนักศึกษาที่ทำทำน่าหวั่นขวัญเรื่อย ๆ... พุดถึงนักศึกษาแล้วเดี๋ยว น้องดาวจะโกรธเอา” ผ่านภพชะงักคำพุดด้วยความเกรงใจดีตนักศึกษ

“ดาวจบมาแล้วคะตอนที่เกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ๑๖ แต่ก็เอาใจช่วยเขาอะ ดาวว่าพวกเขาทำถูกแล้ว ไม่อย่างนั้นบ้านเมืองเราก็คงตกอยู่ใต้อำนาจเผด็จการ...ขอโทษคะ...ผูกขาดผลประโยชน์กันอยู่อย่างนั้น”

“พี่ก็รู้สึกคล้าย ๆ ประชาชนทั่วไปที่เป็นห่วงเรื่องการผูกขาดอำนาจ เมื่อเกิดเหตุการณ์วันมหาวิปโยคขึ้นก็รู้สึกโล่งใจไปปะละหนึ่ง แต่หลังจากนั้นมา หลายเรื่องก็ทำให้พวกเราไม่เข้าใจพวกนักศึกษาเหมือนกัน ยิ่งพอนึกถึงเรื่องคล้ายจะมีความสัมพันธ์กับ พคท. แล้วก็รู้สึกเป็นห่วง” ผ่านภพพุดเสียงเนิบนาบหนักแน่น

“นอกจากนี้ยังมีอีกเรื่องหนึ่ง ลองคิดดูแล้วกัน พวกพี่พอจบจากโรงเรียนนายร้อยฯ ก็ถูกส่งไปรบทันที ซาญไปคลุกอยู่เขาค้อโนน จะเป็น จะตายไม่รู้ก็ครึ่ง พี่เองก็ไปรบถึงเวียดนามเพื่อป้องกันไม่ให้ไฟสงครามลุกลามมาถึงบ้านเรา เพื่อนฝูงร่วมรุ่น รุ่นพี่รุ่นน้อง ลูกน้องตายเจ็บช้ำชวดกันไปไม่รู้เท่าไร เราก็เชื่อว่าเราทำในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว เสียสละตัวเองถึงขนาดนี้” ยกแก้วน้ำขึ้นจิบ

“แต่พอเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา พวกเราก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่ามันเกิดอะไรขึ้น ทหารถูกดูถูกเหยียดหยามถึงขนาดแต่งเครื่องแบบไปไหนมาไหนไม่ได้ มันเจ็บปวดเหมือนกันนะ” น้ำเสียงบ่งสะท้อนความรู้สึกเบื่องลึ

“ใช่...” ชายซาญกล่าวเสริม “จนเดี๋ยวนี้พวกเราก็ยังกล้ากลั่นความเจ็บปวดไว้ในใจ ก้มหน้าก้มตาทำศึกกันไป แต่ก็หวังว่าสักวันหนึ่งคงมีคนเข้าใจเรา”

“ดาวเชื่อเรื่องคอมมิวนิสต์ไหมครับ” ผ่านภพตั้งคำถามสำคัญ หญิงสาวทำท่าลังเลครู่หนึ่ง “ก็ยังไม่ค่อยแน่ใจนักหรอกคะ ใจหนึ่งก็เชื่อเพราะได้ทราบจากพี่ทั้งสองที่เล่าให้ฟังบ่อย ๆ ถึงเรื่องทหารปาในชนบทที่รบกับพวกที่อยู่ แต่อีกใจหนึ่งก็ไม่แน่ใจเพราะทั้งนักศึกษาและใครต่อใครในเมืองเขาก็ว่าเป็นแผนของทหาร แผนของอเมริกาสร้างภาพให้น่ากลัวเกินจริง แบบว่าปลุกผีคอมมิวนิสต์อะไรทำนองนั้น เขาว่าทั้งหมดเป็นเรื่องการต่อสู้เพื่อความ เป็นธรรมของประชาชนที่ถูกกดขี่ ตอนนี้มีพวกฝ่ายขวาขึ้นมาอีก หว่านักศึกษาเป็นฝ่ายซ้ายรับแผนคอมมิวนิสต์ แต่นักศึกษาเขาก็ย้อนกลับว่าพวกนั้นเป็นสมุน ซีไอเอ.เลยไม่รู้จะเชื่อใครดี...”

“ดูเหมือนเป็นเวอร์กรรมของพวกเราหรือเปล่าก็ไม่รู้แน่” ผ่านภพแสดงความรู้สึกสอต่อคล่อง

“ขนาดเรา อย่างพี่อย่างซาญเป็นถึงนายทหารระดับนี้แล้วก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่า ปัญหาจริง ๆ ของบ้านเมืองเรามันอยู่ตรงไหน เอาแค่ว่าที่เรารบกับพวกในป่านี้ มองด้านหนึ่งก็เห็นชัดว่าอยู่ในสังกัดของพวกคอมมิวนิสต์ แต่ที่เราทราบจากคนในหมู่บ้านก็ได้ความจริงมาอีกด้านหนึ่งว่า หลายคนถูกรังแกจากเจ้าหน้าที่จนทนไม่ไหวจริง ๆ ต้องเข้าป่าจับปืน เราก้เลยไม่รู้ว่าจะตกลงเขาเป็นอะไรกันแน่ อีกหน่อยเรียนจบโรงเรียนเสชฯ แล้วก็คงต้องกลับไปรบกันต่ออีก...”

“ไม่รู้ว่าจะสงครามเองชวยนี้ ขอโทษนะน้องดาวไม่รู้ว่าจะสงครามนี้เมื่อไหร่มันจะจบลงชะที่ “

สามคนหนุ่มสาวรู้สึกที่อาหารมื้อนี้จืดชืดไม่มีรสชาติเอาเสียเลย...

ผ่านภพปิดตำราวิชาเสนาธิการที่วางอยู่ตรงหน้า ปิดกายแก่เมื่อหลังจากนั่งหลังขดหลังแข็งทำความเข้าใจมาตั้งแต่หลังอาหารเย็นกับเพื่อนและน้องสาวเมื่อหัวค่ำ เหลือบมองเวลาเห็นว่าตึกมากแล้วจึงเอื้อมมือไปปิดโคมไฟอ่านหนังสือบนโต๊ะทำงานซึ่งวางไว้ใกล้ ๆ เพียงนอน จากนั้นจึงลุกขึ้น

แล้วค่อย ๆ ทอดกายลงเอนบนเตียงนอนแสนสบาย หลังจากตรากตรำมาทั้งวันกับกิจกรรมการศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน

ผ่านภพค่อย ๆ ถอดนาฬิกาข้อมือออกเพื่อวางไว้บนโต๊ะหัวเตียงก่อนนอนตามความเคยชิน แต่อาจด้วยจิตใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัวโดยเฉพาะจากหัวข้อสนทนาในวงอาหารเมื่อตอนหัวค่ำเขาจึงต้องเก็บมาครุ่นคิดต่อ นาฬิกาข้อมือจึงพลาดจากพื้นโต๊ะแล้วหล่นลงยังพื้นข้างเตียง

เขาส่งเสียงพึมพำกับตัวเอง และท่ามกลางความมืดก็เอื้อมมือลงควานหานาฬิกาเจ้ากรรมเรือนั้น ซึ่งเกี่ยวเปิดไฟนี้กในใจอยากให้เสร็จ ๆ เรื่องโดยเร็วจะได้หลับพักผ่อนเสียที

แต่ความหาอยู่ครู่หนึ่งก็ไม่พบ จึงเอื้อมมือล้วงลึกเข้าไปใต้เตียงจนกระทั่งปลายนิ้วไปสัมผัสกับวัตถุอะไรบางอย่าง เขาลูบคลำอยู่สักครู่จึงสรุปได้ว่าเป็นหีบไม้ขนาดเล็กย่อมโยหนึ่ง หีบอะไร ทำไมเขาจึงไม่พบตั้งแต่วันที่จัดข้าวของเมื่อเข้ามาอยู่อาศัยวันแรก รวมทั้งหลังจากวันนั้นที่ทำความสะอาดห้องนอนนี้อยู่บ่อย ๆ ความสงสัยใคร่รู้จึงทำให้ต้องลุกขึ้นเปิดไฟหัวเตียงสว่างจ้า ลืมความต้องการจะหลับพักผ่อนเมื่อครู่ไปสิ้น จากนั้นก็ก้มลงคุกเข่ามองลอดเข้าไปใต้เตียง

นาฬิกาข้อมือส่องแสงสะท้อนประกายวาววับวางสงบนิ่งอยู่ติดกับหีบไม้ เมื่อเก็บนาฬิกาขึ้นมาแล้วเขาก็ลากหีบปริศนาใบนั้นออกมาจาก ใต้เตียง

รูปร่างของหีบไม้มีอะไรโดดเด่นเป็นพิเศษ เป็นเพียงหีบไม้เก่า ๆ ขนาดกว้างยาวประมาณ ๑ ฟุต สูงประมาณ ๑๐ นิ้ว ฝาหีบมีบานพับติดอยู่ด้านหนึ่ง ส่วนอีกด้านจะใช้เปิดก็มีสายยูเล็ก ๆ คล้องอยู่ แต่ไม่มีกุญแจคล้องติดแต่อย่างใด

ถึงตอนนี้เขาค่อยยึนอยู่บนทางสองแพร่ง ด้านหนึ่งคือมารยาทที่จะไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นโดยมิได้รับอนุญาต แต่อีกด้านก็คือความอยากรู้อยากเห็น

ลังเลอยู่ครู่หนึ่ง และแล้วในที่สุดความอยากรู้อยากเห็นก็เป็นฝ่ายชนะ ผ่านภพค่อย ๆ เปิดฝาค่อย ๆ ขึ้นช้า ๆ อย่างระมัดระวัง...

ด้วยแสงไฟที่สาดส่องจากโคมที่หัวเตียงนอน ภาพที่ปรากฏในหีบใบนั้นคือของจดหมายจำนวนหนึ่งวางเรียงซ้อนเป็นระเบียบอยู่ ๓ แถว เขาค่อย ๆ หยิบฉบับที่อยู่บนสุดของแถวแรกขึ้นมาใกล้แสงไฟหัวเตียงแล้วอ่านข้อความที่ปรากฏ

บนซองจดหมายขนาดมาตรฐานที่ขีดจางจนกลายเป็นสีน้ำตาลอ่อน ๆ แสดงว่าคงเดินทางผ่านกาลเวลามาไม่น้อยปรากฏลายมือเป็นระเบียบงดงามด้วยหมึกซึมเก่าคร่ำสีน้ำเงินเข้มจนเกือบดำระบุชื่อผู้รับ

กรุณาส่ง

คุณสุภา อภิบาลภูวดล

บ้านอภิบาลภูวดล ถนนพรหมเทพ

ตำบลสามเสนใน อำเภอคูสิต

จังหวัดพระนคร

เมื่อสำรวจรายละเอียดก็พบว่า บนตราไปรษณียากรภาพล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๗ ตรงมุมขวาบนของซองนั้น ปรากฏรอยประทับตราไปรษณีย์ “นครราชสีมา” พร้อมวันประทับตรา ๓ มกราคม ๒๔๗๕

จาก พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เขาคำนวณตัวเลขในใจอย่างรวดเร็วแล้วก็ได้คำตอบว่า จดหมายฉบับนี้มีอายุถึง ๔๓ ปีแล้ว

เขาวางจดหมายฉบับนี้ลงบนโต๊ะหัวเตียงแล้วค่อย ๆ ส่องจจดหมายทั้งหมดที่วางเรียงอย่างเป็นระเบียบในหีบไม้ใบนั้น พบว่าได้มีการเรียงลำดับไว้แล้วอย่างต่อเนื่อง จดหมายทั้งหมดมีหลายสิบฉบับ

ผ่านภพวางจดหมายในมือคืนไว้ในหีบไม้ใบ

นั่นแล้ววกไปไว้บนโต๊ะทำงาน เปิดไฟบนโต๊ะ จากนั้นก็เริ่มอ่านจดหมายตั้งแต่ฉบับแรก...

ที่บ้าน

๒ มกราคม ๒๕๗๕

สุภาเพื่อนรัก

ต้องขอโทษด้วยนะจ๊ะที่กว่าจะตอบจดหมายได้ก็ล่วงเลยมาหลายวัน ต้องโทษคุณพ่อคุณแม่ที่นั่นแหละจ๊ะ แต่นี่ก็อีกครั้งก็คงต้องเห็นใจท่านทั้งสอง ก็ลูกสาวคนแรกเรียนจบมหาวิทยาลัยนี่จ๊ะ พ่อแม่ก็ต้องภาคภูมิใจเป็นพิเศษ ไหนจะพาไปให้ญาติสนิทมิตรสหายของท่านได้ร่วมแสดงความยินดี ไหนจะต้องพาไปฝากฝังกับผู้ใหญ่ผู้ใหญ่ เพราะคงต้องให้ท่านช่วยเรื่องการเข้าทำงานซึ่งก็คงเป็นที่โรงเรียนประจำจังหวัดนั่นแหละ ผู้ใหญ่ท่านหนึ่งบอกว่ามีอัตราครูภาษาอังกฤษว่างอยู่พอดี อักษรศาสตร์บัณฑิตต่ออย่างเราคงไม่ทำให้โรงเรียนผิดหวังหรอกนะจ๊ะ จริงไหม

จดหมายฉบับแรกคงต้องจบหัวน ๆ แบบนี้แหละจ๊ะ คุณแม่ให้เด็กมาตามแล้ว เห็นว่าจะพาไปฝากเนื้อฝากตัวกับเจ้านายท่านไหนอีกก็ไม่ทราบ ช่วงนี้ต้องทำตัวเป็นลูกสาวที่ดีหน่อยจ๊ะ จากท่านไปเรียนเสียตั้งหลายปี

อย่าลืมเล่าเรื่องทางพระนครให้ฟังบ้างนะจ๊ะ อยู่ที่นี่ใกล้ปืนเที่ยงจะได้รู้เรื่องราวในเมืองบางกอกบ้าง

คิดถึงเธอเสมอจ๊ะ

ศศิประภา

ผ่านภาพบรรจุพับจดหมายอย่างระมัดระวังตามรอยเดิม สอดใส่ซองแล้วเปิดฉบับต่อมา...

“เป็นไงวะ หน้าตาซีดเซียวซีียว เมื่อคืนดูหนังสือดึกเลยหรอ” ชายชาวยุ่งส่งเสียงถามเมื่อเห็นหน้าเพื่อนรักซึ่งก้าวขึ้นมา นั่งเคียงข้างบนรถในเช้าวันรุ่งขึ้น

“อือม...นอนดึกไปหน่อยวะ” ผ่านภาพตอบยิ้ม ๆ “เออ ถามอะไรหน่อยวะ เคยได้ยินชื่อผู้หญิงชื่อสุภาไหม”

“สุภาไหนวะ” ชายชาวยุ่งละสายตาจากห้องถนนหันมามองหน้าอย่างสงสัย

“สุภา อภิบาลภูวดล นามสกุลเดียวกับนายนั่นแหละ” ผ่านภาพถามเสียงราบเรียบ พยายามไม่แสดงอาการผิดปกติเพราะไม่สบายใจที่ละลابلล่่วงเปิดจดหมายคนอื่นออกอ่าน ชายชาวยุ่งใช้ความคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วก็ทำหน้านิ่งได้

“อ้อ...นี่ออกแล้ว เป็นพี่สาวแท้ ๆ ของคุณพ่อ คุณป้าเราเอง แต่ท่านเสียชีวิตไปตั้งแต่เรายังไม่เกิดเลย ที่จำได้ก็คือท่านเป็นเจ้าของบ้านที่เพื่อนเข้าพักนั่นแหละ หลังจากท่านเสียแล้วก็ไม่มีใครอยู่ต่อได้แต่ปีตร้างไว้จนเปิดให้เพื่อนมาอยู่นี่เอง” ชายชาวยุ่งอธิบายยืดยาว

“นึกไม่ถึงมาถามชื่อท่าน หรือว่าเมื่อคืนท่านมาปลุกวะ” ชายชาวยุ่งถามเสียงกั๊กหัวเราะ

“อ้อ...ไม่มีอะไรหรอก ไม่รู้ว่าไปเห็นชื่อนามสกุลนี้มาจากไหนเหมือนกัน นึกขึ้นมาได้ว่านามสกุลเดียวกับเพื่อนและน้องดาวเลยลองถามดู”

จบบทสนทนาก็พอดีรถเข้ามาจอดบริเวณหน้าโรงเรียนเสนาธิการทหารบก

เสร็จอาหารมือเย็นกับชายชาวยุ่งและนับดาวบนบ้านใหญ่เย็นนั้น ผ่านภาพรีบขอตัวสองพี่น้องกลับเรือนริมน้ำทันทีท่ามกลางความแปลกใจของคนทั้งสอง แต่เมื่อชายชาวยุ่งขึ้นมาได้ว่าห้องนี้ใกล้สงบแล้วก็รีบอธิบายให้น้องสาวทราบว่าคืนนี้คงคุยกันยาวไม่ได้เหมือนทุกครั้ง นับดาวพยักหน้ารับทราบแล้วขันอาสาว่าดี ๆ จะให้เด็กเตรียมของว่างไว้ให้

กลับสู่ที่พัก ผ่านภาพเปิดไฟบนโต๊ะทำงานแล้วอ่านจดหมายฉบับต่อไป

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

Dualsystem

สุริยันต์ เทียมเพ็ชร์ (Dipl.-Ing.Suriyan Tiampet)

เมื่อภาคการศึกษาไทยพูดถึง Dualsystem นั้นเขาหมายถึงการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาแบบเยอรมันซึ่งเป็นประเทศต้นตำรับ โดยในเยอรมัน เรียกกันว่า 'ดูอาเล เอาส์บิลดูง' (Duale Ausbildung) และแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า Dual Education System ภาษาไทยเราใช้คำว่าการศึกษาแบบทวิภาคี

Duale Ausbildung ในเยอรมันนั้นเป็นการจัดการศึกษาทางวิชาชีพแบบคู่ขนานกันไประหว่างการเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษาและฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ โดยในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษานั้นจะมีโรงเรียนหรือวิทยาลัยอาชีวะรับเป็นแม่งานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่นอกจากจะเป็นสถานประกอบการแล้วยังมีองค์กร/สภาวิชาชีพต่าง ๆ อาทิ หอการค้า, สภาอุตสาหกรรมและสหภาพนายควมเข้ามาร่วมดูแลด้วย วัตถุประสงค์หลักที่องค์กรทางวิชาชีพเข้ามารวมนั้นมิใช่เข้ามาออกกฎระเบียบกีดกันระหว่างวิชาชีพต่าง ๆ แต่เข้ามาดูแลมาตรฐานขั้นต่ำของนักเรียนอาชีวะแต่ละสาขาที่ควรจะมี ทั้งนี้เพราะนักเรียนอาชีวะเมื่อจบการศึกษาไปประกอบอาชีพแล้วนั้น เปรียบเสมือนเป็นสมาชิกรุ่นลูกในแต่ละสาขาอาชีพของเขาที่เขาจะต้องส่งไม้ผลัดทางวิชาชีพต่อกันไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเกียรติในสังคม โดยเกียรตินี้จะได้มาจากความยอมรับของสังคมในความรู้ ความสามารถและความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงานที่ต้องผ่านการฝึกฝนและปลูกจิตสำนึกของผู้เรียนให้ติดตัวไป ทำให้ดีที่สุด อยาให้

เป็นต้นเหตุของอุบัติเหตุต่อผู้อื่น เก็บงานให้เนียบให้สะอาด ไม่หมกปัญหาไว้ได้พรม...

สำหรับ Duale Ausbildung ในระดับอุดมศึกษานั้นในเยอรมันก็มีสถานศึกษาที่เรียกกันว่า 'เบรุฟส์อาคาเดมี' (Berufsakademie) ไว้รองรับ แต่เท่าที่มีข้อมูลอยู่ยังไม่มีคนไทยจบจากสถาบันประเภทนี้เลย ทั้งนี้เพราะการทำงานคู่ขนานไปกับการศึกษาต้องใช้วีซ่าอนุญาตให้ทำงานได้ด้วย ซึ่งนักศึกษาไทยไม่ได้

การจัดการศึกษาแบบ Duale Ausbildung นี้แพร่หลายไปในหลาย ๆ ประเทศ โดยในยุโรปจะพบได้ในแทบทุกท้องถิ่นที่ใช้ภาษาเยอรมันได้ เช่น ในสวิตเซอร์แลนด์ ออสเตรีย และในเขตจังหวัดจัดการตนเองทางเหนือของอิตาลี (South Tyrol), ทางตะวันออกของเบลเยียม, เนเธอร์แลนด์ และเดนมาร์ก ซึ่งต่างก็มีการนำเอาการจัดการศึกษาระบบนี้เข้าไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสังคมของตน ทำให้มีความแตกต่างไปบ้างแต่ยังคงเอกลักษณ์หลักไว้เหมือนเดิม คือ เรียนทฤษฎีในสถานศึกษาคู่ขนานกับการฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ

และในทางตรงกันข้ามอาจมีการสอนเสริมปฏิบัติการและทฤษฎีสถาบันที่กั้นบ้างตามความจำเป็น

สำหรับ MM ฉบับนี้เราจะคุยกันเฉพาะเรื่องอาชีวศึกษาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาซึ่งจัดเป็นฐานสำคัญของสังคม ถ้าสังคมเรามีฐานอาชีวะที่ดี ปัญหาปากท้องจะน้อย ถ้าทุกฝ่ายร่วมมือกันพัฒนาให้มีการจัดการศึกษาอาชีวะแบบทวิภาคีที่ดีให้เยาวชนที่มีฝีมืองานตรงสายอาชีพ มีงานฝึกไม่ขาดมือ จะช่วยลดปัญหาเยาวชนไร้ที่กิน มั่วสุมสิ่งเสพติด และทำสิ่งผิดกฎหมายได้ ที่สำคัญคือ เยาวชนเหล่านี้คือ กำลังพลของชาติที่จะช่วยเสริมการเข้ามาลงทุนของกลุ่มทุนซึ่งอาศัยไทยเป็นฐานการผลิตได้ดี อีกทั้งเยาวชนที่ผ่านการฝึกมาดีจะสามารถรับถ่ายทอดความรู้เชิงเทคนิคในโลยีการผลิตได้เร็ว ซึ่งบางรายอาจมีศักยภาพสูงพอจะขยับขึ้นเป็นผู้ผลิตรายย่อย (SME) ผลิตชิ้นส่วนได้มาตรฐานส่งให้อุตสาหกรรมใหญ่เสริมได้ก็ด้วย ช่างฝีมือที่พัฒนาเป็นผู้ผลิตรายย่อย (SME) นี้จะเป็นรากแก้วการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยแบบยั่งยืนต่อไป อุตสาหกรรมใหญ่ที่เข้ามาลงทุนโดยอาศัยค่าแรงต่ำอาจพิจารณาย้ายฐานการผลิตไปประเทศอื่นที่ค่าแรงต่ำกว่าไทย แต่ผู้ผลิตรายย่อยจะยังคงอยู่กับครอบครัวของเขา ซึ่งก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ บางรายอาจผันตัวเองเป็นผู้ผลิตเครื่องจักร, อุปกรณ์ง่าย ๆ บางรายเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอาจผลิตเฉพาะชิ้นส่วนตามความถนัด ส่งขายให้บริษัทใหญ่หรือผู้ประกอบการทั้งในและนอกประเทศ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสายพันธ์ไทยจึงจะยั่งยืนพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ความน่าเชื่อถือของคำว่า Made in Thailand จึงจะเกิด วงจรการย้ายไปของบริษัท, การเกิดบริษัทใหม่, การที่ช่างฝีมือขยับขึ้นเป็นผู้ผลิตรายย่อย เช่นนี้ จะหมุนเวียนไปตามตลาดการแข่งขันโดยที่สังคมเราจะยังอยู่ได้อย่างเข้มแข็ง แต่ทั้งนี้โครงสร้างการศึกษาอาชีวะต้องชัดเจนว่าจะปั้นคนเป็นช่างฝีมือหรือจะเตรียมคนเข้ามหาวิทยาลัย ถ้าจะเอาทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกันเราจะไม่ได้ดีสักอย่างหนึ่ง (อาชีวะต้อง

ทำงานเป็น มัธยมปลายต้องมีฐานทฤษฎีพร้อมให้สานต่อกับอุดมศึกษาได้และควรต้องไปฝึกปฏิบัติการตามสาขาที่ศึกษา) ขณะเดียวกันอุดมศึกษาต้องไม่ปิดกั้นโอกาสของเยาวชนที่จบสายอาชีวะซึ่งต้องการไขว่คว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองโดยการเข้าศึกษาต่อ ด้วยการให้โอกาสเขา**เรียนปรับพื้นฐานก่อน ๑ ปี** เพื่อเตรียมความพร้อมทางทฤษฎีสู่การศึกษาและวิจัยระดับสูงต่อไป การให้เรียนปรับพื้นฐานก่อนนั้นจะเป็นผลดีต่อผู้เรียน ผู้สอน และประเทศซึ่งลงทุนจัดงบประมาณการศึกษาไม่สูญเปล่า ส่วนผู้เรียนที่ผ่านการปรับพื้นฐานก็จะได้เข้าใจวิชาการง่ายขึ้น และกลับตัวได้เร็วเมื่อเห็นว่าการศึกษาต่อไม่ใช่วางของตนเองสามารถกลับไปประกอบวิชาชีพต่อได้ สำหรับผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาทบทวนการบรรยาย สามารถหาสิ่งใหม่ ๆ บ่อนให้ได้มากขึ้น ที่สำคัญที่สุดคือ มหาวิทยาลัยต้องเป็นแหล่งเรียนรู้ไม่ใช่สถานที่แจกปริญญาโดยฉวยโอกาสทำธุรกิจการศึกษาชนิดที่เรียกกันว่า **‘จ่ายครบจบแน่’** เพราะการแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะนี้ นอกจากจะเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือและความศักดิ์สิทธิ์ในปริญญาบัตรจากสถาบันตนเองแล้วยังจัดได้ว่า **‘เป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจและสังคมของชาติตนเอง’** อย่างแท้จริงซึ่งคนในชาติไม่ควรให้อภัย

การส่งต่อความรู้ ความสามารถ ทางวิชาชีพในสังคมเยอรมันเริ่มมีมาอย่างเป็นระบบก่อนความรุ่งโรจน์ของอุตสาหกรรม โดยเป็นความต้องการของคนรุ่นก่อนที่อยากให้ลูกหลานของเขา “มีฝีมือ-ทำเป็น” อันเป็นประกาศนียบัตรติดตัว ซึ่งต่างจากกระดาษแผ่นเดียวอย่างที่หลาย ๆ คนอยากจะได้ในปัจจุบันนี้

เมื่อยุโรปก้าวเข้าสู่ยุคพัฒนาอุตสาหกรรมทางการเยอรมันจึงได้เริ่มเข้ามาวางรูปแบบการเรียนการสอน ด้านอาชีวศึกษา ด้วยการจัดให้มีโรงเรียนเพื่อเรียนเสริมทักษะความรู้ขึ้นใน ค.ศ. ๑๘๗๐ โดยเรียกกันว่า ‘ฟอร์ทbildungschule’ (Fortbildungschule) และพัฒนาต่อมาเป็นโรงเรียนอาชีวหรืออาชีวะใน

ค.ศ. ๑๙๒๑ เรียกกันว่า ‘เบรุตส์ชูล์’ (Berufsschule) เป็นโรงเรียนที่ให้ความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีประยุกต์ให้เข้ากับการฝึกปฏิบัติการของแต่ละอาชีพ สัปดาห์ละประมาณ ๘-๑๒ ชั่วโมง หรือประมาณ ๒ วัน การจัดการศึกษาอาจยืดหยุ่นได้โดยการจัดเป็นคาบ ๆ ละเอียด ๆ วัน สลับกับการฝึกปฏิบัติการ

เยอรมันในปัจจุบัน ภาครัฐได้ให้การรับรองวิชาชีพมากกว่า ๓๐๐ อาชีพ โดยแต่ละอาชีพจะมีหลักสูตร/เวลาเรียนและเวลาฝึกไม่เท่ากัน บางอาชีพใช้เวลาเรียน/ฝึก ถึง ๓ ปีครึ่ง อาทิ อาชีพช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เมคคาทรอนิกส์ ปฏิบัติการฟิสิกส์ ปฏิบัติการเคมี ฯลฯ บางอาชีพใช้เวลาเรียน/ฝึก ๓ ปี อาทิ พนักงานธนาคาร พนักงานตรวจเช็ควัสดุก่อสร้าง พนักงานทำขนมปัง งานเขียนแบบก่อสร้าง ฯลฯ และบางสาขาอาชีพใช้เวลาเรียน/ฝึก เพียง ๒ ปี อาทิ พนักงานก่อสร้าง พนักงานขาย พนักงานขับเคื่องจักรกลในอุตสาหกรรม พนักงานบริการยานยนต์ พนักงานตัดเย็บผ้า ซึ่งทุกอาชีพเมื่อเรียนจบก็จะได้รับใบประกาศนียบัตรระบุอาชีพของตน เช่นกัน แต่รายได้ที่ได้รับทั้งระหว่างฝึกและเมื่อจบแล้วไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดแรงงานและศักยภาพของผู้ที่จบในแต่ละสาขาที่ไม่อาจทดแทนกันได้เสียทั้งหมด ทุกอาชีพต่างมีศาสตร์และความรับผิดชอบอยู่ในตัวที่ทุกคนได้รับการฝึกมาดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งเขาให้ความเคารพในหน้าที่ซึ่งกันและกัน มีอดีตพูดเยอรมันประจำประเทศไทยท่านหนึ่งเปิดเผยว่าก่อนจะเรียนต่อจนจบมาเป็นนักการทูตนั้น ท่านจบอาชีพทำขนมปังมาก่อนเหมือนกัน

ปกติระเบียบการรับนักเรียนอาชีวศึกษาทั้งในเยอรมันและในสวิส ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติความสามารถเบื้องต้นเอาไว้แน่นอน แต่เนื่องจากการฝึก

อาชีวศึกษาแบบทวิภาคีนี้ ความรับผิดชอบไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาเพียงเท่านั้น ผู้เกี่ยวข้องฝ่ายต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องรับผิดชอบด้วยดังได้กล่าวไว้ข้างต้นจะมีส่วนร่วมกำหนดด้วย ซึ่งหากกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ต่ำไป ผู้ฝึกก็ลำบากใจในการรับผิดชอบ สอบไม่ผ่านเรียนไม่จบ ทั้งผู้ฝึกและสถานประกอบการก็ต้องถามตัวเองเหมือนกันว่าตลอดเวลาที่เด็กอยู่ด้วยนั้นได้ฝึกฝนเขาหรือเอาเปรียบด้วยการใช้แรงงานเท่านั้น ครั้นเมื่อกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นสูงเกินไปก็หาเด็กมาฝึกงานด้วยยาก โดยทั่วไปเขาจะวางเกณฑ์เอาไว้ให้ผู้สมัครต้องมีพื้นฐานความรู้เทียบเท่าชั้น ๑๐ หรือเรียกได้ว่าผ่านชั้นมัธยมต้นมาแล้ว แต่ก็มีบางบริษัทบางสาขาวิชาชีพที่ต้องการนักเรียนซึ่งมีพื้นฐานความรู้สูงโดยกำหนดให้จบชั้นมัธยมปลายมาก่อนเหมือนกัน ทั้งนี้และทั้งนั้นต้องเป็นการตกลงร่วมกันของผู้รับผิดชอบทั้งหมด

การสมัครเข้าเรียนส่วนใหญ่เนื่องจากนักเรียนยังไม่รู้บรรลุนิติภาวะ ผู้ปกครองจึงมีส่วนในการติดต่อสถานที่เรียนและสถานที่ฝึก ฝ่ายผู้เรียนจะต้องทำข้อตกลง/สัญญาการฝึกวิชาชีพกับสถานประกอบการ ซึ่งในเยอรมันเรียกกันว่า ‘เบรุตส์เอาส์บิลด์งส์แฟร์ทราท’ (Berufsausbildungsvertrag) โดยในสัญญาจะระบุถึงสิทธิและหน้าที่ที่นักเรียนพึงมี ระหว่างฝึกนักเรียนจะได้รับค่าเหนื่อยเป็นรายเดือน ซึ่งขึ้นอยู่กับชั้นปีการศึกษา ท้องถิ่นและอาชีพ โดยเกณฑ์การจ่ายค่าเหนื่อย (Tarif) ปัจจุบันมาจากข้อตกลงระหว่างฝ่ายแรงงานและผู้ประกอบการ อาชีพหรือกลุ่มอาชีพนั้น ๆ ซึ่งได้ทำกันเอาไว้ ตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นถึงรายได้ของนักเรียนอาชีวศึกษาเยอรมันบางสาขาวิชาชีพในปัจจุบันซึ่งอยู่ในเกณฑ์ประมาณหนึ่งในสี่ถึงหนึ่งในสามส่วนของเงินเดือนเมื่อจบการศึกษา (ถ้าคิดเอาปีสุดท้ายเป็นเกณฑ์)

ตารางที่ ๑ เกณฑ์การจ่ายค่าเหนื่อยของนักเรียนอาชีวะเยอรมัน (๒๐๐๙) เป็นเงินยูโรโดยเฉลี่ยต่อเดือน

อาชีพ	สังกัด	เวลาเรียน (เดือน)	เงินค่าเหนื่อย (ยูโร)									
			ในรัฐเดิมของเยอรมันตะวันตก					ในรัฐใหม่ทางตะวันออก				
			ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	รวมเฉลี่ย	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	รวมเฉลี่ย
พนักงานทำขนมปัง	Hw	๓๖	๓๘๕	๔๗๐	๕๘๐		๔๗๘	๓๔๕	๓๗๕	๔๕๐		๓๙๐
พนักงานเขียนแบบก่อสร้าง	IH	๓๖	๔๗๔	๖๓๑	๘๑๒		๖๓๙	๔๖๓	๕๘๕	๗๕๖		๖๐๑
ช่างปูนและคอนกรีต	Hw	๓๖	๖๐๐	๙๒๒	๑,๑๖๔		๘๙๕	๕๑๘	๗๑๑	๘๙๘		๗๐๙
พนักงานห้องปฏิบัติการชีวะเคมี	IH	๔๒	๗๑๙	๗๙๙	๘๕๖	๙๒๗	๘๐๕	๗๐๕	๗๕๒	๘๐๐	๘๕๔	๗๖๗
พนักงานขายหนังสือ	IH	๓๖	๗๐๑	๗๗๓	๘๕๐		๗๗๕	๕๑๗	๕๕๘	๕๙๗		๕๕๗
พนักงานขายประจำสำนักงาน	IH	๓๖	๗๐๕	๗๖๗	๘๔๕		๗๗๓	๖๒๙	๖๙๒	๕๙๗		๖๙๘
พนักงานขายประจำสำนักงาน	Hw	๓๖	๔๙๙	๕๗๔	๖๗๕		๕๘๓	๔๑๔	๔๙๐	๗๗๒		๕๐๐
พนักงานห้องปฏิบัติการเคมี	IH	๔๒	๗๒๑	๗๘๒	๘๖๒	๙๓๓	๘๐๙	๖๔๖	๖๘๙	๗๓๒	๗๗๖	๗๐๒
พนักงานอุตสาหกรรมเคมี	IH	๔๒	๗๑๘	๗๗๕	๘๕๐	๙๑	๘๐๐	๖๔๖	๖๘๙	๗๓๒	๗๗๖	๗๐๒
ช่างมุมหลังคา	Hw	๓๖	๔๕๐	๖๓๐	๘๗๕		๖๕๒	๔๕๐	๖๓๐	๘๗๕		๖๕๒
ช่างพิมพ์	IH	๓๖	๘๑๖	๘๖๗	๙๑๘		๘๖๗	๘๑๖	๘๖๗	๙๑๘		๘๖๗
ช่างไฟฟ้ากำลัง	Hw	๔๒	๔๗๒	๕๑๙	๕๗๐	๖๑๕	๕๓๔	๓๕๑	๔๐๐	๔๔๐	๔๗๗	๔๐๘
ช่างไฟฟ้าสื่อสาร	Hw	๔๒	๔๗๒	๕๑๙	๕๗๐	๖๑๕	๕๓๔	๓๕๑	๔๐๐	๔๔๐	๔๗๗	๔๐๘
ช่างไฟฟ้าควบคุม	IH	๔๒	๗๗๔	๘๑๙	๘๘๔	๙๔๒	๘๔๒	๗๕๕	๘๐๕	๘๖๑	๙๐๕	๘๒๑
ช่างไฟฟ้าในเครื่องกล	IH	๔๒	๗๘๕	๘๒๘	๘๘๘	๙๔๓	๘๔๙	๗๖๑	๘๑๑	๘๖๘	๙๑๑	๘๒๗
ช่างไฟฟ้าในเครื่องกล	Hw	๔๒	๔๗๒	๕๑๙	๕๗๐	๖๑๕	๕๓๔	๓๕๑	๔๐๐	๔๔๐	๔๗๗	๔๐๘
พนักงานก๊อปปี้เอกสาร	IH	๒๔	๕๒๓	๕๙๓			๕๕๘	๓๘๘	๔๗๖			๔๓๒
พนักงานสต็อกสินค้า	IH	๒๔	๖๔๘	๗๑๑			๖๗๙	๕๗๖	๖๒๖			๖๐๑
ช่างสีรถ	Hw	๓๖	๔๘๗	๕๒๓	๖๐๕		๕๓๙	๓๘๕	๔๒๘	๔๙๘		๔๓๗
ช่างกลงานละเอียด	Hw	๔๒	๔๙๓	๕๓๗	๖๐๔	๖๕๙	๕๖๑	๓๓๖	๔๐๐	๔๓๕	๔๗๕	๔๐๒
ช่างปุ๋ยกระเบื้อง	Hw	๓๖	๖๐๐	๙๒๒	๑,๑๖๔		๘๙๕	๕๑๘	๗๑๑	๘๙๘		๗๐๙
ช่างปุ๋ยกระเบื้อง	IH	๓๖	๖๐๐	๙๒๒	๑,๑๖๔		๘๙๕	๕๑๘	๗๑๑	๘๙๘		๗๐๙
ช่างอากาศยาน	IH	๔๒	๗๘๕	๘๒๗	๘๘๘	๙๔๓	๘๔๙	๗๖๑	๘๑๐	๘๖๗	๙๑๑	๘๒๗
พนักงานป่าไม้	Lw	๓๖	๕๙๗	๖๔๔	๖๙๐		๖๔๓	๔๘๔	๕๓๔	๕๗๓		๕๓๐
ช่างทำผม	Hw	๓๖	๓๕๙	๔๔๖	๕๔๒		๔๔๙	๒๑๔	๒๕๓	๓๔๑		๒๖๙
ช่างหล่อโลหะ	IH	๔๒	๗๘๒	๘๒๔	๘๘๔	๙๓๙	๘๔๖	๗๕๘	๘๐๖	๘๖๒	๙๐๖	๘๒๒
พนักงานก่อสร้างอาคาร	Hw	๒๔	๖๐๐	๙๒๒			๗๖๑	๕๑๘	๗๑๑			๖๑๔

ตารางที่ ๑ (ต่อ) เกณฑ์การจ่ายค่าเหนื่อยของนักเรียนอาชีวะเยอรมัน (๒๐๐๙) เป็นเงินยูโรโดยเฉลี่ยต่อเดือน

อาชีพ	สังกัด	เวลาเรียน (เดือน)	เงินค่าเหนื่อย (ยูโร)									
			ในรัฐเดิมของเยอรมันตะวันตก					ในรัฐใหม่ทางตะวันออก				
			ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	รวมเฉลี่ย	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	รวมเฉลี่ย
พนักงานปฏิบัติการทางกฎหมาย	ÖD	๓๖	๖๙๕	๗๔๕	๗๙๒		๗๔๔	๖๙๕	๗๔๕	๗๙๒		๗๔๔
พนักงานห้องปฏิบัติการสี	IH	๔๒	๗๒๑	๗๘๒	๘๖๒	๙๓๓	๘๐๙					
พนักงานทางการเกษตร	Lw	๓๖	๕๓๒	๕๗๖	๖๓๒		๕๘๐	๔๔๗	๔๘๓	๕๓๑		๔๘๗
พนักงานขับเคลื่อนเครื่องจักรใน อุตสาหกรรม	IH	๒๔	๗๖๘	๘๑๓			๗๙๑	๗๑๗	๗๖๘			๗๔๒
ช่างปูน	IH	๓๖	๖๐๐	๕๒๒	๑.๑๖๔		๘๙๕	๕๑๘	๗๑๑	๘๙๘		๗๐๙
ช่างซ่อมตัวถัง	Hw	๔๒	๕๕๗	๕๙๖	๖๖๐	๗๐๗	๖๑๙	๔๑๒	๔๖๓	๕๑๔		๔๗๗
ช่างกลการเกษตรและ เครื่องกลก่อสร้าง	Hw	๔๒	๓๙๙	๔๓๙	๕๑๔	๕๕๘	๔๖๖					
เมคคาทรอนิกส์	IH	๔๒	๗๗๔	๖๑๙	๘๘๔	๙๔๒	๘๔๒	๗๕๕	๘๐๕	๘๖๑	๘๐๕	๘๒๑
พนักงานประจำคลินิก	FB	๓๖	๕๓๑	๕๗๒	๖๑๖		๕๗๓	๕๓๑	๕๗๒	๖๑๖		๕๗๓
ช่างโลหะ	Hw	๔๒	๔๙๓	๕๓๗	๖๐๕	๖๖๑	๕๖๑	๓๓๖	๔๐๐	๔๓๕	๔๗๕	๔๐๒
พนักงานเย็บเสื้อผ้า อุตสาหกรรม	IH	๒๔	๕๘๘	๖๔๔			๖๑๖					
พนักงานโรงนม	Lw	๓๖	๖๔๗	๗๒๔	๘๒๙		๗๓๓	๔๕๕	๕๐๔	๕๗๔		๕๑๑
พนักงานเคลือบผิวงาน อุตสาหกรรม	IH	๓๖	๗๘๕	๘๒๘	๘๘๘		๘๓๔					
ช่างเขียนแบบเทคนิค	IH	๔๒	๗๖๓	๘๑๐	๘๗๖	๙๔๓	๘๓๕	๗๐๘	๗๖๙	๘๔๐	๙๑๑	๗๙๒
พนักงานตัดชิ้นงาน	IH	๒๔	๗๘๕	๘๒๘			๘๐๖	๗๖๑	๘๑๑			๗๘๖
พนักงานก่อสร้างถนน	Hw	๒๔	๖๐๐	๕๒๒			๗๖๑	๕๘๑	๗๑๑			๖๑๔
ช่างเฟอร์นิเจอร์	Hw	๓๖	๔๔๑	๕๓๔	๖๑๕		๕๓๐	๓๐๐	๔๒๐	๔๗๐		๓๙๗
พนักงานขาย	IH	๒๔	๖๒๐	๖๙๔			๖๕๗	๕๔๗	๖๑๒			๕๘๐
ช่างรังวัด	ÖD	๓๖	๖๕๑	๗๐๐	๗๔๕		๖๙๙	๖๙๐	๗๓๙	๗๘๕		๗๘๓
พนักงานสร้างระบบน้ำ	ÖD	๓๖	๖๙๐	๗๓๙	๗๘๕		๗๓๘	๖๙๐	๗๓๙	๗๘๕		๗๓๘
ช่างทำฟัน	FB	๓๖	๕๓๑	๕๗๑	๖๑๘		๕๗๓					

IH = อุตสาหกรรมและการพาณิชย์

Hw = งานฝีมือ

Lw = เกษตรกรรม

FB = อาชีพอิสระ

ÖD = ราชการ

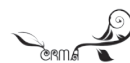
นักเรียนอาชีวะเยอรมันเริ่มต้นการฝึกด้วยการทดลองงานเป็นระยะเวลาประมาณ ๑-๔ เดือน โดยที่แม้จะเป็นระยะเวลาทดลองงานแต่ความรับผิดชอบของคู่สัญญา ก็เริ่มตั้งแต่วันแรกทันที

การฝึกอาชีวศึกษาไม่มีปิดเทอมแต่จะได้หยุดพักร้อนซึ่งขึ้นอยู่กับอายุของผู้เรียนโดยในปีหนึ่ง ๆ

- ผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่า ๑๖ ปี จะได้เวลาหยุดพักร้อนตามกฎหมายไม่น้อยกว่า ๓๐ วันทำการ
- ผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่า ๑๗ ปี จะได้พักร้อนไม่น้อยกว่า ๒๗ วันทำการ

• ผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่า ๑๘ ปี จะได้พักร้อนไม่น้อยกว่า ๒๕ วันทำการ และ

• ผู้เรียนที่บรรลุนิติภาวะแล้วกฎหมายเยอรมันให้มีเวลาพักร้อนไม่น้อยกว่า ๒๔ วันทำการ ทั้งนี้ระหว่างพักร้อนทุกคนจะได้รับค่าเหนื่อยต่อไปเหมือนไม่ได้หยุด แต่ห้ามใช้วันหยุดไปประกอบอาชีพเช่นกัน... สวัสดิ์ดี

เอกสารอ้างอิง

สุริยันต์ เทียมเพชร

: 'อาชีวศึกษาเยอรมัน ๑-๒'

MM Machine Market 9/2010, 11-12/2010

www.wikipedia.de

: - "Berufsausbildung"

- "Berufsausbildungsvertrag"

- "Duale Ausbildung"

- "Berufsbildende Schule"

- "Lehrlingsbewegung"

Bundesinstitut fuer Berufsbildung

: - "Tarifliche Ausbildungsverguetungen 2009 in Euro"

- "Tarifliche Ausbildungsverguetungen 2013 erneut stark gestiegen"

www.bmbf.de

: - "Recht und Pflichten waehrend der Berufsausbildung"

Bundesministerium fuer Bildung und Forschung,

April 2014

มือของดี มาฝาก

นายก เต็มขั้น

ฉบับนี้ มีของดีมาฝาก ๓ ตอน ตอนที่ ๑ ขอแนะนำสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร ที่งดงามและมีสิ่งที่น่าสนใจมากมาย ที่ท่านสมาชิก อาจยังไม่ทราบ ตอนที่ ๒ เป็นเรื่องข้ามันแบบชาวตะวันตก ในภาษาอังกฤษ นำมาฝากให้สมาชิกได้อ่านบ้างเป็นการฝึกฝนทบทวนภาษา ก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นการหย่อนใจคลายเครียดไปด้วย ตอนสุดท้ายเป็นข้อคิดดีดี ที่ขอแนะนำฝากสมาชิก เสิร์รับของฝากได้ ณ บัดนี้

ตอนที่ ๑ สวนวชิรเบญจทัศ

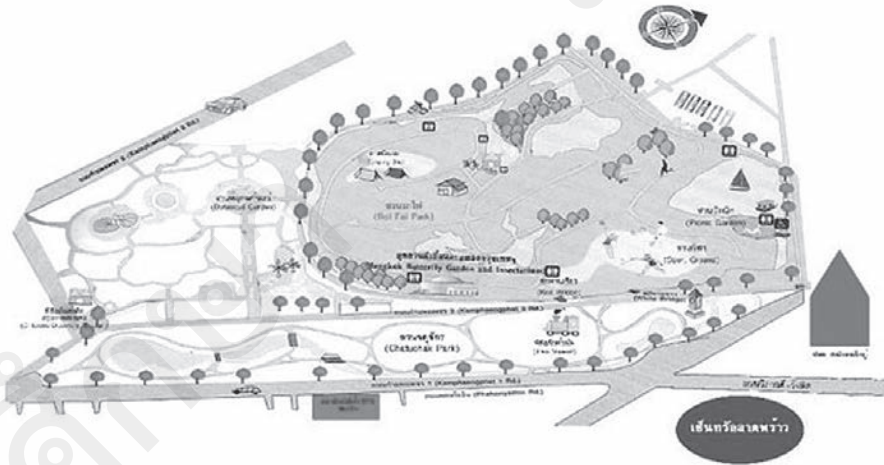
เขตจตุจักรมีสวนสาธารณะขนาดใหญ่ที่สามารถเดินติดต่อถึงกันได้ ถึง ๓ สวน คือ สวนจตุจักร สวนวชิรเบญจทัศ และสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

พื้นที่ของสวนวชิรเบญจทัศ เดิมเคยใช้เป็นสนามกอล์ฟรถไฟ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) คณะรัฐมนตรี สมัย พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ มีมติให้สร้างเป็นสวนสาธารณะขึ้น เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายของประชาชน

กรุงเทพมหานครได้ขอพระราชทานนามสวนแห่งนี้จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

เนื่องในวโรกาส คล้ายวันพระราชสมภพ พระชนมายุครบ ๕๐ พรรษาในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “สวนวชิรเบญจทัศ” เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สวนสาธารณะแห่งนี้ถูกสร้างในแนวคิด “สวนแห่งครอบครัว” ที่ตระเตรียมกิจกรรมหลากหลายไว้ดึงดูดความสนใจของสมาชิกทุกวัยในครอบครัวแทรกอยู่ตามจุดต่าง ๆ ในพื้นที่เปิดโล่งกว้างและเขียวขจี สดชื่น สบายตา ให้ความรู้สึกอิสระ มีเนินหญ้าสลับกับพื้นราบกว้าง มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับสวนสาธารณะครบครัน

- “สวนสาธารณะในฝันของนักปั่นจักรยาน” ด้วยเส้นทางจักรยานระยะทาง ๓.๖ กิโลเมตร ลัดเลาะดงไม้ ไต่เนินไปตามเส้นทางรอบสวน หรือจะเลือกเดินชมธรรมชาติ วิ่งออกกำลังกายก็ได้ในเส้นทางใหญ่ โดยมีเส้นแบ่งเขต ระหว่างทางจักรยานและทางเดินวิ่ง อย่างชัดเจน นอกจากนี้ที่หน้าสวนยังมีร้านบริการให้เช่าจักรยานในราคา ย่อมเยาอีกด้วย

- อุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของสวน เป็นอาคารรูปโดม ขนาด ๑ ไร่ ภายในแสดงนิทรรศการ ห้องวิดิทัศน์ให้ความรู้และกรงผีเสื้อแบบ walk in ที่จัดภูมิทัศน์งดงามด้วยน้ำตก ธารน้ำ และมวลไม้ดอกไม้ประดับโอกาสชื่นชมผีเสื้อสีสวยงามนับพันตัวในสภาพเป็นอยู่จริง มิใช่ในกล่องสะสมแมลงอีกต่อไป อีกทั้งยังมีการจัดอบรมความรู้ด้านการดูนกในสวน ความรู้เกี่ยวกับผีเสื้อและแมลงแก่ประชาชนทั่วไป โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

- สวนปิกนิก จัดไว้เพื่อปิกนิก ได้ร่มไม้ริมบึงน้ำ ท่ามกลางทุ่งดอกไม้ป่า ปัจจุบันกลายเป็นที่ชุมนุมของครอบครัวในวันหยุดเป็นสถานที่ที่มีพื้นที่กว่า ๔ ไร่ ด้วยการสนับสนุนของบริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม (ปตท.สผ.) เป็นลานร่มรื่น มีเตาปิ้งสำหรับปิ้งอาหารทานเองได้

- ศูนย์กีฬาชาวชิรเบญจทัศ ให้บริการด้านสถานที่ และอุปกรณ์กีฬาแก่สมาชิก มีสระว่ายน้ำ สนามฟุตบอล สนามสไตรทบอล ลานเปตอง ฟิตเนส โยคะ พายเรือ ฯลฯ ค่าสมาชิก ปีละ ๔๐ บาท

- ศูนย์เยาวชนชาวชิรเบญจทัศ ให้บริการด้านกิจกรรมนันทนาการรูปแบบต่าง ๆ มีสระว่ายน้ำสำหรับเด็กที่ตกแต่งด้วยน้ำพุ ติดตั้งจุดพ่นละอองน้ำเป็นระยะ สร้างไอน้ำร้อนและน้ำดีนึ่งเต็นท์เรียกความสนใจจากเด็กได้ดี

- หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ หรือ สวนโมกข์กรุงเทพฯ เป็นสาขาของสวนโมกขพลาราม สถานที่ปฏิบัติธรรมและค้นคว้าศึกษาเกี่ยวกับธรรมะ สร้างตามดำริของท่านพุทธทาส อินทปัญโญ ใช้งบประมาณก่อสร้างกว่า ๑๖๐ ล้านบาท โดยเริ่มดำเนินการสร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๔ เปิดอย่างเป็นทางการวันแรกเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ

เมืองจระจกจำลอง

- **ศูนย์อาหาร** เป็นที่ตั้งของร้านค้าอาหาร เครื่องดื่ม ขนม ต่าง ๆ อยู่บริเวณใกล้ทางเข้าด้าน ถนนวิภาวดีรังสิต เปิดให้บริการถึง 21.00 น.

- **สวนป่าในเมือง** พันธุ์ไม้ในสวนวนิชริ-เบญจทัต เกิดจากโครงการต่อชีวิตต้นไม้ สร้างป่าใหญ่ในเมือง เพื่ออนุรักษ์ต้นไม้ขนาดใหญ่อายุนับร้อยปีที่ถูกรุกรานจากการพัฒนาเมือง ให้เรามีชีวิตใหม่ใน “ป่าสาธิต” แห่งนี้ นำเสนอกิจกรรมการศึกษาธรรมชาติ จำลองระบบนิเวศน์ของป่าไว้ให้เรียนรู้

- **เมืองจระจกจำลอง** เป็นสถานที่แห่งการ สร้างจิตสำนึกในการเคารพกฎจระจกให้แก่เด็กและเยาวชน

- **น้ำพุสูงที่สุดในประเทศไทย** ติดตั้งกลางบึง น้ำพ่นน้ำสูงถึง ๗๒ เมตร หมายถึง การเฉลิมพระเกียรติในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระชนมพรรษา ๗๒ พรรษา

- **ประติมากรรม** สร้างชีวิตชีวาให้สวน ด้วยประติมากรรมที่สื่อถึงอารมณ์ สนุกสนานในอิริยาบถว่าเรียงของเด็กกระจายประดับอยู่ทั่วสวน
เวลาเปิดให้บริการ ๐๙.๓๐-๒๑.๐๐ น.

ตอนที่ ๒ Humor

Hope

Wife : “What are you doing ?”

Husband : “Nothing.”

Wife : “What do you mean nothing? You’ve been staring at our marriage certificate for over an hour!”

Husband : “Yea, I’m checking the expiration date.”

Neighbors

“The new neighbors are so in love,” remarks Susan to her husband, “he hugs her, kisses her and strokes her hair. Why don’t you do that ?”

“Because I don’t know her that well.”

Donations

Knock on the door.

“Hello sir, would you like to contribute something to the old folks home ?”

“Yes, actually.” Beams the old man.

“Alice, put your jacket on and pack a suitcase !”

Shopping

An elderly couple is walking in the city, hand in hand, when they pass a jewelry store.

The wife turns to her husband with a smile :

“Love, would you buy me a chain ?”

“Why ?” Asks the husband, “Tired of being free ?”

Qualities

A woman asks her husband :

“What do you like about me the most ?

My beautiful face or my sexy body ?”

The husband gives her a long, appreciating look.

“Your sense of humor.”

Marriage Jokes

A teacher asks a student : “What kind of woman would you like to be with when you’re all grown up ?” “A woman like the moon !” Answers the kid.

“That’s beautiful,” breathes the teacher, “what a choice! Because you’d like her to be beautiful and radiant like the moon ?”

“No, I’d like her to appear at night and disappear come morning !”

Death

After Bob died, everyone gathered at his funeral. Then the minister started to speak: “He was a model husband, a decent man, a terrific father..”

The widow then makes a motion for her son to come to her.

“What is it mother ?” he whisper.

“Dear, go check the casket, I think we’re at the wrong funeral...”

BAD~~PARROT !!!!

A young man named John received a parrot as a gift. The parrot had a bad attitude and an even worse vocabulary. Every word out of the bird's mouth was rude, obnoxious and laced with profanity. John tried and tried to change the bird's attitude by consistently saying only polite words, playing soft music and anything else he could think of to 'clean up' the bird's vocabulary. Finally, John was fed up and he yelled at the parrot. The parrot yelled back. John shook the parrot and the parrot got angrier and even more rude. John, in desperation, threw up his hand, grabbed the bird and put him in the freezer. For a few minutes the parrot squawked and kicked and screamed. Then suddenly there was total quiet. Not a peep was heard for over a minute. Fearing that he'd hurt the parrot, John quickly opened the door to the freezer. The parrot calmly stepped out onto John's outstretched arms and said "I believe I may have offended you with my rude language and actions. I'm

sincerely remorseful for my inappropriate transgressions and I fully intend to do everything I can to correct my rude and unforgivable behavior.” John was stunned at the change in the bird’s attitude. As he was about to ask the parrot what had made such a dramatic change in his behavior, the bird

spoke-up, very softly,

“May I ask what the turkey did ?”

ตอนที่ ๓ ข้อคิด ดีดี

๑. การอธิษฐานไม่ใช่ “ยางอะไหล่” ที่จะให้คุณหลุดพ้นจากปัญหา แต่คือ “พวงมาลัย” ที่จะพาคุณไปในทิศทางที่ถูกต้อง

๒. ทำไมรถยนต์จึงมีกระจกกันลมหน้าบานใหญ่แต่มีกระจกมองหลังบานเล็ก ? เพราะอดีตของเราไม่สำคัญเท่ากับอนาคตของเรา ดังนั้นจงมองไปข้างหน้าและก้าวต่อไป

๓. ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนเหมือนหนังสือ ที่ใช้เวลาเผาไหม้เพียงเศษเสี้ยววินาที แต่ใช้เวลาหลายปีเพื่อจะเขียนมันขึ้นมา

๔. ทุกอย่างบนโลกใบนี้เป็นเพียงสิ่งชั่วคราว ถ้ามันดีให้มีความสุขกับมันเพราะมันจะอยู่กับเราไม่นาน ถ้ามันไม่ดีอย่ากังวล เพราะมันจะอยู่กับเราไม่นานอีกเหมือนกัน

๕. เพื่อนเก่าเปรียบเสมือนทองคำ เพื่อนใหม่เปรียบเสมือนเพชร เมื่อคุณได้รับเพชรอย่าลืมทอง เพราะในการถือครองเพชรคุณจะต้องมีฐานทองคำเสมอ

๖. ความกังวลไม่ได้นำเอาปัญหาของวันพรุ่งนี้ออกไป แต่มันนำเอาความสงบสุขของวันนี้ไปต่างหาก

👍 วิธีการต้มไข่เค็ม

ทำอย่างไรจะต้มไข่เค็มให้สีนวลสวย เหมือนตามตลาดที่เขาขายกัน คือ ให้ใส่สารส้ม (ขนาดสักปลายนิ้วก้อยต่อไข่ประมาณ ๑๐ ฟอง) ต้มไข่สุกแล้วยกลงตั้งไว้สักครู่ เทน้ำทิ้ง พอไข่แห้งก็จะขึ้นสีนวล

👍 วิธีการทำดอกแคไม่ขม

ให้ตัดหรือเด็ดยอดเกสรดอกแค ซึ่งอยู่ข้างในของดอกแคที่มีสีเหลืองเสียก่อน จากนั้นนำไปปรุงอาหารรับประทานจะไม่มีรสขมเลยนะคะ

👍 มะระหายขม

มีหลายท่านที่ไม่ชอบรับประทานมะระ เพราะมีรสขม มีวิธีแก้ง่าย ๆ คือ หั่นมะระเป็นชิ้น ๆ แล้วเอาเกลือป่นลงไปคลุกทิ้งไว้สักครู่ จึงล้างเกลือออก มะระจะหายขม สามารถกินดิบได้ค่ะ

👍 วิธีเลือกซื้อปลา

- เลือกปลาที่มีลำตัวสดใส เนื้อแน่น
- ไม่มีกลิ่นเหม็น แต่มีกลิ่นของควาปลาเป็นธรรมดา
- ตาสดใส ไม่จมลงในเบ้าตา
- เหงือกปลามีสีแดงดูสดใส

👍 วิธีเลือกซื้อผลไม้

ในช่วงนี้เป็นช่วงที่มีผลไม้มากมาย หลากหลายชนิด ให้เราเลือกรับประทาน ดังนี้ เมื่อจะซื้อผลไม้ ต้องเลือกดูที่นำรับประทานค่ะ เช่น

วิธีเลือกซื้อมังคุด

- ผิวต้องมียี่ม่วง ขั้วเขียว ผิวเต่งตึง จับแล้วบีบจะนุ่มมือ

วิธีเลือกซื้อส้มโอ

- ผลค่อนข้างแบน จุกสูง สีเขียวอ่อน (ถ้าผิวสีเขียวแก่แสดงว่าเปรี้ยว)
- น้ำหนักมาก
- ส้มโอแก่จัดตรงกันจะนุ่มมาก ถ้าอ่อนเกินไปจะเสมอกันหมด บางครั้งกลับไปออกมาด้วย

ใคร...

อะไร...

ที่ไหน...

นายทหารย้ายออก .....

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.จรัส อียบสุวรรณ	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผลส.ประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.ท.หญิง อัจฉรา บุญไพบล	รอง หก.กสป.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๓	ร.อ.หญิง ชนิกานต์ ใจวงศ์ษา	นางพยาบาล รพ.รร.จปร.	พยาบาล รพ.อ.ป.ร.
๔	พ.ท.กิตติพงษ์ กำธรเจริญ	อจ.สกศ.รร.จปร.	ทน.สพช.ทบ.
๕	ร.อ.กิตติพงษ์ สมุทรทานุภาพ	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ปตอ.ปตอ. พัน.๓ (อัตรา ร.อ.)
๖	ร.อ.คณิน ภัทรพงศ์พิพัฒน์	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ม.ม.(ก.) ม.พัน.๒๓ รอ. (อัตรา ร.อ.)
๗	ร.อ.ชรินทร์ บุญสง	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก สส. (อัตรา ร.อ.)
๘	ร.อ.ชัยพร สายแสงจันทร์	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผอ.๒ ช.พัน.๖ (อัตรา ร.อ.)
๙	ร.อ.ชาครีย์ แก้วศรีศุภวงศ์	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.อวบ.ร.๔ พัน.๒ (อัตรา ร.อ.)
๑๐	ร.อ.दनัย ปินะดา	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผช.ผอ.๓ ร.๗ พัน.๒ (อัตรา ร.อ.)
๑๑	ร.อ.ธนพล พันธุ์รังษี	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.บร.พัน.ร.มทบ.๒๑ (อัตรา ร.อ.)
๑๒	ร.อ.บุญญฤทธิ์ แจ่มแสงทอง	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ม.ม.พัน.๑๒ (อัตรา ร.อ.)
๑๓	ร.อ.ประจวบ ดีหมื่นไวย	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผอ.๒ ป.พัน.๒๓ (อัตรา ร.อ.)
๑๔	ร.อ.พงษ์เทพ เปงเพย	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.อวบ.ร.๗ พัน.๑ (อัตรา ร.อ.)
๑๕	ร.อ.มหิพงษ์ บุตรพรหม	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ป.ป.พัน.๑๗ (อัตรา ร.อ.)
๑๖	ร.อ.วรัชษฐ์ รัตนพันธ์	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.สส.ร.๒๑ พัน.๓ รอ. (อัตรา ร.อ.)
๑๗	ร.อ.วิรัชกร อุทัยธรรม	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.มว.ปตอ.อาวุธนำวิถี ปตอ.พัน.๗ ร้อย.๒ (อัตรา ร.อ.)
๑๘	ร.อ.ศรายุทธ มาลาสาวย	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รอง ผบ.ร้อย.ตถ.๖ (อัตรา ร.อ.)
๑๙	ร.อ.สุทิน สะค่อม	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.อวบ.ร.๑๔ พัน.๓ (อัตรา ร.อ.)
๒๐	ร.อ. อรรถพล ไซติพันธ์	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.บร.พัน.ร.มทบ.๑๑ (อัตรา ร.อ.)

นายทหารย้ายเข้า.....

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.จรัส คุ่มสุภา	นธน.รพท.อท.ศอพท.	นธน.รร.จปร.
๒	พ.ท.หญิง อัจฉรา บุญไพบล	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.วัชรกร อันธคำภู	นายทหารปฏิบัติการข่าว ทภ.๔	อจ.กรม นนร.รร.จปร.
๔	พ.ต.สุนทร จันทร์ตัน	นายทหารเตรียมการ ศฝ.นศท.มทบ.๑๒	อจ.สวท.รร.จปร.
๕	พ.ต.อิทธิวัฒน์ เห็นใจชน	นายทหารวิเคราะห์และพัฒนาระบบ พล.ป. (อัตรา พ.ต.)	ทน.กทท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๖	ร.อ.หญิง ปิยธิดา ชินะจิตพันธ์	พยาบาล รพ.รร.๖ (อัตรา ร.อ.)	นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๗	ร.อ.ธนกร งามจรงจิต	ประจำ ยศ.ทบ.	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร.
๘	ร.ท.สุชาติ คล้ายแก้ว	รอง ผบ.ปตอ.พัน.๕ ร้อย.๒ (อัตรา ร.ท.)	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๙	ร.ท.จิรานุวัฒน์ ศรีหอม	ผช.ผย.ก.ร.๖ พัน.๓ (อัตรา ร.อ.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๐	ร.ท.อธิการ กองวัฒนศิลป์	นายทหารฝ่ายเดือนภัยทางอากาศ ศปภอ.ทบ.๔ (อัตรา ร.อ.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๑	ร.ท.ณัฐพงศ์ ยิ่งรักพันธุ์	รอง ผบ.ร้อย.ปตอ.ปตอ. พัน.๑ รอ. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๒	ร.ท.ณัฐพล มะโนแสน	รอง ผบ.ร้อย.ถ.ม.พัน.๕ รอ. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๓	ร.ท.ทัศน์ อีนลี	ผบ.มว.ปล.ร้อย.อวบ.ร.๑๙ พัน.๑ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๔	ร.ท.นราสิทธิ์ อุปทอง	รอง ผบ.ร้อย.อวบ.ร.๗ พัน.๒ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๕	ร.ท.ปัญญาสิทธิ์ แป้นแก้ว	รอง ผบ.ร้อย.ป.ป.พัน.๑๐๔ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๖	ร.ท.ภาณุทัต เรืองทอง	รอง ผบ.มว.ร้อย.จจ.พัน.๑๑ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๗	ร.ท.มาโนช บุญประสิทธิ์	รอง ผบ.ร้อย.วิทยุและศูนย์ข่าว ส.พัน.๒ พล.ร.๒ รอ. (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

นายทหารย้ายเข้า (ต่อ)

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑๘	ร.ท.วรุณโรจน์ ภูมิชาติ	ผบ.มว.ปล.ร้อย.อวบ.ร.๕ พัน.๑ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๙	ร.ท.วิวัฒน์ สิงห์นันท์	รอง ผบ.ร้อย.อวบ.ร.๘ พัน.๒ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๒๐	ร.ท.ศราวุธ เจริญศรี	รอง ผบ.ร้อย.ค.หนัก ม.๒ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๒๑	ร.ท.หัสพงษ์ พิมวัน	รอง ผบ.ร้อย.ป.ป.พัน.๘ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๒๒	ร.ท.อนุศักดิ์ สงวนรักษ์	รอง ผบ.ร้อย.ถ.ม.พัน.๒๒ (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.ปฏิพัทธ์ พากวิพัทธ์	อจ.สกศ.ร.จปร.	หน.กทท.ร.จปร.
๒	พ.อ.ปรีชา อภิวัฒน์ตระกูล	ผศ.สกศ.ร.จปร.	รอง ผอ.กอง สกศ.ร.จปร.
๓	พ.อ.วัลลภ เมืองบุญชู	หน.กทท.ร.จปร.	หน.กสป.ร.จปร.
๔	พ.ท.ยิ่งโรจน์ สันติคุณันท์	อจ.สกศ.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๕	พ.ท.สุวัฒน์วงศ์ จันทร์ฉายแสง	อจ.สกศ.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๖	พ.ท.มานพ ชมชู	หน.ผขส.สปร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.หน.สวท.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๗	พ.ท.วทีญญา ว่องพุดผิงศ์	หน.กยช.ร.จปร.	นายทหารฝ่ายยุทธการและการข่าว กรม นนร.ร.อ.จปร.
๘	พ.ต.นิมิตร จิตต์ดี	ประจำแผนก กทพ.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	หน.สปร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๙	พ.ต.นำพล ธนะแพทย์	อจ.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๐	พ.ท.สมภพ วิเศษรจนา	หน.สปร.ร.จปร.	หน.ผขส.สปร.ร.จปร.
๑๑	พ.ต.หญิง สมลักษณ์ ประเสริฐา	นักกายภาพบำบัด รพ.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สวท.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๒	ร.อ.อุดม โพธิ์ทับไทย	ประจำแผนก กทพ.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก กทพ.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๓	ร.อ.โชคชัย มานะกุล	นายทหารสวัสดิการ กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)	อจ.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๔	ร.อ.หญิง ปวีริศา บุน้อย	นายทหารสวัสดิการ กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก มหพ.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๕	ร.อ.ธงชัย อำนาศิลป์เจริญ	ครูฝึก กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)	อจ.กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๖	ร.อ.นवल วรรณายก	ผบ.มว.กรม นนร.ร.อ.จปร.	รอง ผบ.ร้อย.ร.จปร.
๑๗	ร.ท.ชาติรี ในระหว่างพิมพ์	นายทหารวิเคราะห์ระบบ กทพ.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก กทพ.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

เลื่อนฐานะเป็นนายทหารสัญญาบัตร

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	จ.ส.อ.อธิปไตย เผ่าทหาร	ประจำ รร.จปร. (ทำหน้าที่ นายทหารสัญญาบัตร)	ประจำกอง สกศ.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๒	จ.ส.อ.กิตติภัทร ตั้งอ่วม	ประจำ รร.จปร. (ทำหน้าที่ นายทหารสัญญาบัตร)	ประจำแผนก สปร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๓	จ.ส.อ.สิทธิพล สงวนแพง	ประจำ รร.จปร. (ทำหน้าที่ นายทหารสัญญาบัตร)	ประจำกอง สกศ.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๔	จ.ส.อ.ภาณุกร แซมทอง	ประจำ รร.จปร. (ทำหน้าที่ นายทหารสัญญาบัตร)	ประจำแผนก กทพ.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๕	จ.ส.อ.วีราษฎร์ พงษ์ศรีธัญญา	ประจำ รร.จปร. (ทำหน้าที่ นายทหารสัญญาบัตร)	ครูฝึก กรม นนร.ร.อ.จปร. (อัตรา ร.อ.)

นายทหารบรรจุใหม่

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	นายศิวิศ ศุกระเศรณี	ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีสารสนเทศ) นายทหารวิเคราะห์ระบบ รร.จปร. (อัตรา ร.อ.) แห่งมหาวิทยาลัยกรุงเทพ	

ผู้ที่ได้รับรางวัล

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งบรรจุ
๑	พ.อ.หญิง จินตนา แสนวงศ์	อจ.สกศ.ร.จปร.	หลักสูตรการวิเคราะห์ข่าว รุ่นที่ ๘ สอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๘๘ เป็นลำดับที่ ๓

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย แม้ในข้อนั้น พวกเธอ
 พึงศึกษาอย่างนี้ ว่า จิตของเราจักไม่แปรปรวน
 เราจักไม่เปล่งวาจาถามาก เราจักอนุเคราะห์
 ด้วยสิ่งอันเป็นประโยชน์เราจักมีจิตเมตตา
 ไม่มีโทสะในภายใน เราจักแผ่เมตตาจิต
 ไปถึงบุคคลนั้น และเราแผ่เมตตาจิต
 อันไพบุลย์ ใหญ่ยิ่ง หาประมาณมิได้ ไม่มีเวร
 ไม่มีพยาบาท ไปตลอดโลก ทุกทิศทุกทาง
 ซึ่งเป็นอารมณ์ของจิตนั้น ดังนี้
 ดูกรภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายพึงศึกษา
 ด้วยอาการดังที่กล่าวมา นี้แล.

(บาลี) ม.ม. ๑๒/๒๕๕/๒๖๗.

คำถามที่พบบ่อย ตอบโดย พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตฺถิพล วัฒนาป่าพง

๒๑๒. ขอคำอธิบายเกี่ยวกับ ชั้นที่ ๕

เวลาโยมนั่งรู้ลมหายใจ เมื่อเข้านี้เอง โยมนั่งสมาธิแล้วโยมก็บอก จิตดิฉันคิดแต่เรื่องโมโหเรื่อยเลย นี่จิตเป็นอย่างไร เราให้มันรู้ลมหายใจมันไปคิดเรื่องโกรธไม่พอใจ เมื่อเวลาโยมนั่งดูลมหายใจลมคืออะไร ลม คือ รูป พระศาสดาตรัสไว้เอง พระองค์ตรัสว่า ลมหายใจเข้าและลมหายใจออกนั้นคือกายอันหนึ่งในกายทั้งหลาย เห็นไหม ลม คือ กาย เพราะฉะนั้น เวลาโยมรู้ลมโยมไม่ต้องไปกังวล เอ๊ะฉันยังไม่ได้พิจารณาผม ขน และฟัน หนังเลย หรือกระดูก น้ำเหลือง น้ำเลือด ไม่ต้อง ยังอยู่กับลม พระศาสดาอธิบายจนกระทั่งเข้าใจได้โดยไม่ต้องอย่างอื่น ฉะนั้น ยืนยันโดยคำพระศาสดาว่า ลม คือ กาย กาย คือ ลม ลมหายใจเข้าและลมหายใจออกนั้น

เป็นกายอันหนึ่งในกายทั้งหลาย เพราะเหตุนี้ในเรื่องนี้ ภิกษุนี้ยอมเชื่อว่าเป็นผู้ตามเห็นภายในกายอยู่เป็นประจำ เห็นไหม เพราะฉะนั้นตามเห็นภายในกาย โยมไม่ต้องพิจารณาธาตุดินอย่างเดียว อยู่กับลมก็ได้ แล้วเรียกว่าผู้นั้นกำลังทำความเพียรเพื่อกิเลส โยมอยู่กับลมเพื่อกิเลสแล้ว เพราะจิตมันอยาก จะเคลื่อนออกไป เพราะฉะนั้นโยมรู้จักแล้ว ลมคือ รูป จากนั้นรู้ลมไปมา ไปคิดเรื่องอดีต ความจำได้หมายรู้ พระพุทธเจ้าเรียกอะไร สัญญา สัญญาเกิด เวลาโยมไปคิดสัญญา รูปจะดับ จิตจะดับจากรูป คือลมหายใจ แล้วจิตดวงใหม่จะไปเกิดในสัญญา โยมเพลินไปสัก ๑ นาที โยมดึงกลับมาอีก สัญญาจะดับ ลมจะเกิด รูปนามเกิดดับแล้ว แค่นี้แค่นี้เอง เห็นไหม พระพุทธเจ้าอธิบายด้วยพระองค์

เองในเรื่องของอาหารสี่ ในเรื่องกพพี อาหารสี่ตั้งแต่ กพพีการอาหาร ผัสสาหาร มโนสัญญาเจตนาหาร วิญญาณาหาร แล้วอธิบายในวิญญาณาหารว่า รูปนามเกิดดับแค่นี้ ใครเห็นแค่นี้ อริยสาวกผู้นั้นกำหนดรู้การเกิดดับของรูปนามได้แล้ว แค่นี้เอง โยมรู้จักอะไร รูป สัญญา ดึงมาลม สักพักหนึ่งไปคิดอนาคต สังขาร ดึงกลับมาลม สักพักหนึ่ง ไปสุข ทุกข์ พอใจ ไม่พอใจ อีกแล้ว ดึงกลับมาลม จิตจะวนอยู่แค่ ๔ ธาตุนั้น วิญญาณชั้นนี้จะวนรู้้อยู่แค่รูป เวทนา สัญญา สังขาร ตรวจได้เป็นปัจเจกตั้งของแต่ละคน เห็นใหม่ว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในตัวของเรา ซึ่งคำถามนี้ไม่น่าเกิดเลย เห็นใหม่ มันแปลกมัย มันเป็นเรื่องของเราแต่เราไม่รู้ เพราะเราไม่รู้บัญญัติศาสตร์ ไม่รู้ความหมายแห่งสัญญา ไม่รู้ความหมายแห่งสังขาร ไม่รู้ความหมายแห่งเวทนา ก็มีอยู่กับเราอยู่ตลอดเวลา พระตถาคตจึงบอกว่าพระองค์พูดในเรื่องที่ตัวเรามี ไม่ได้พูดในเรื่องที่ตัวเราไม่มี เรามีอยู่หมดเลย ศาสตร์จะเป็นคนบัญญัติชื่อของธรรมชาติต่าง ๆ แล้วโยมไปบัญญัติใหม่ไม่ได้เลยนะ ธรรมชั้นลึกถ้าโยมไม่ใช้บัญญัติศาสตร์จะสับสน อธิบายต่อไม่ได้ โยมจะหมดคำพูด หมดบัญญัติที่จะใช้ พระพุทธเจ้าจึงบอกอย่าบัญญัติใหม่ ตถาคตเป็นคนบัญญัติ ตถาคตย่อมรู้พร้อมเฉพาะ ถึงพร้อมเฉพาะซึ่งธรรมชาตินั้น ครั้นรู้พร้อมเฉพาะแล้ว ถึงพร้อมเฉพาะแล้วย่อมบอก ย่อมแสดง ย่อมบัญญัติ ย่อมจำแนก แจกแจง ย่อมทำให้เป็นเหมือนการทรงของที่คว่า พระองค์จะเป็นคนแจกแจง ๆ ออกไป ธรรมชาติอะไร ไปที่ละเรื่องทีละราว จนโยมค่อย ๆ เข้าใจ สรวกค่อย ๆ เข้าใจไปตามลำดับ ใครจะอธิบาย ธรรมชาติในโลกธาตุนี้ได้ทั้งหมด ได้ดีได้เก่งอย่าง พระศาสตร์ ไม่มี พระองค์จึงบอกอย่าฟังคำคนอื่น ฟังคำตถาคตคนเดียว ถ้าโยมไม่ฟังคำตถาคต หมดสิทธิ์เลย โยมจะไม่เข้าใจเรื่องพวกนี้ แล้วบัญญัติ ศาสตร์ไม่อยากเกินไป มันคือความจริง ยากง่ายต้องเอามาทีหลัง ต้องเอาเรื่องความจริงมาก่อน ความจริงอยู่ที่ไหน พุทธวจน ตรงนี้โยมก็นั่งดูไปดูมาก็เห็น

ครบแล้ว ชั้นที่ ๕ วิญญาณ คือ ผู้รู้ ลมหายใจเข้า ออกไม่มีความรู้อะไร ใครรู้วาลมไหลเข้าไหลออก วิญญาณ เพราะฉะนั้น พระศาสตร์จึงไม่เคยสอนเรื่องคำบริกรรมเลยทั้งชีวิต ถ้าโยมเจอพระศาสตร์สอนเรื่องคำบริกรรม เอาพระสูตรมาให้เอาตามาคู่ด้วย เอาตามาจะเปลี่ยนคำสอนเดี๋ยวนี้ แต่ถ้าไม่เจอโยมเปลี่ยนนะ ใครให้อยู่โยมกล้าเปลี่ยนใหม่ เปลี่ยนตามพระศาสตร์กันเดี๋ยวนี้เลย โดยอาศัยตำราเดียวคือ บาลีสยามรัฐ และตรวจได้วินาทีเดียว เดี่ยวนี้ แลกกันมัย เอามาให้โยมเปลี่ยน หรือเอาตามาจะเปลี่ยน แลกกันก็ได้ โยมค้นคว้ามาเลย ถ้าโยมเจอว่าศาสตร์เคยสอนคำบริกรรม จดพระสูตรมาเลย แล้วเรามาเปลี่ยนกัน เพราะฉะนั้น ถ้าเคยสอนสารี บุตรท่องคำบริกรรมอย่างนี้ ๆ เรามาทำกัน ก็ในเมื่อไม่สอนเราก็ไม่เต็มบัญญัติ ไม่บัญญัติสิ่งที่ไม่เคยบัญญัติ ไม่เพิกถอนสิ่งที่บัญญัติไว้แล้ว ต้องจำอย่างขึ้นใจ เพราะฉะนั้น ถ้าโยมมีคำบริกรรมโยมจะไม่รู้จักผู้รู้เลยสักที โยมจะรู้จักแต่ผู้คิด โยมนั่งคิดคำบริกรรมตลอด คิดไปตลอดเลย พระพุทธเจ้าให้รู้จักจิตตสังขาร การปรุงแต่งของจิต การคิด แล้วทำจิตตสังขารให้ว่าง สงบ หยุด เข้าใจใหม่ ในอานาปานสติสูตร รู้พร้อมเฉพาะซึ่งจิตตสังขารแล้วทำจิตตสังขารให้ว่าง หยุดการปรุงแต่ง จนรู้พร้อมเฉพาะซึ่งจิต พอจิตตสังขารว่างโยมจะรู้พร้อมเฉพาะซึ่งจิต จะก้าวเข้าไปสู่จิตตานุัสสนา เพราะฉะนั้น การรู้ลมหายใจเข้าออก จิตรู้ลมพลิกไปได้ ๔ มุม โยม โฟกัสไปที่ลมหายใจจะเป็นกายานุัสสนา และทำอันเดียวก็หลุดพ้นได้ ไม่ต้องวิ่งไปทำเวทนา จิตตารมณ์มา ก็ได้ พระศาสตร์อธิบายเองเลยว่า รู้ลมหายใจเข้าออก สติปฏิฐานกายาบริบูรณ์ยังไป โพชฌงค์ บริบูรณ์ยังไป วิมุตติเกิดได้ยังไป แล้วย้อนกลับมาอธิบายใหม่ เธอรู้ลมหายใจ แล้วถ้าเธอพลิกมุมไปว่า การทำในใจเป็นอย่างไรดีต่อลมหายใจเข้าและลมหายใจออกนั้น เป็นเวทนาอันหนึ่งในเวทนาทั้งหลาย เพราะเหตุนี้ในเรื่องนี้ ภิกษุณัณยอมชื่ออ่า เป็นผู้ตามเห็นเวทนาในเวทนาทั้งหลายอยู่เป็นประจำ เห็น

เวทนาในเวทนาอธิบายด้วยลมหายใจอีกแล้ว แล้ว ก็อธิบายต่อไปถึงสติปัฏฐานปริวรรต โพชฌงค์ ปริวรรต วิมุตติปริวรรต แล้วพระศาสดาย้อนกลับ มาอธิบายลมหายใจใหม่ ว่าถ้าเธอพลิกไปดูมุมของ รูปพร้อมเฉพาะซึ่งจิต ถ้าเห็นว่าจิตเธอกำลังรู้ลม นี้ เป็นจิตตานุปัสสนา พระองค์ใช้บทพยัญชนะว่า เรา ไม่กล่าวอานาปานสติว่าเป็นสิ่งที่มิได้แก่ผู้มีสติอัน ลืมหลง ไม่มีสัมปชัญญะ เพราะเหตุนั้นในเรื่องนี้ ภิกษุนี้ยอมเชื่อว่าเป็นผู้ตามเห็นจิตในจิตอยู่เป็น ประจำ ดูจิตดูอย่างนี้ เพราะฉะนั้น ถ้าโยมไปคิดอยู่ โยมจะรู้จักจิตใหม่ ไม่รู้จัก โยมจะรู้จักแต่ผู้คิด ไม่รู้ จักผู้รู้ที่รู้ลมอยู่เฉย ๆ นี่เป็นเหตุผลง่าย ๆ ทำไม พระพุทธเจ้าไม่เคยสอนคำบริกรรม เพราะโยมจะ ไม่รู้จักผู้รู้ สวากมาแต่งเองเรื่องคำบริกรรม มาแต่ง กันเองในยุคหลัง ๆ เพราะฉะนั้น ถ้าโยมเห็นว่าผู้รู้ ฉันทกำลังรู้ลม นี้เป็นจิตตานุปัสสนา และเธอกำลัง

ทำความเพียรเผากิเลส แต่ถ้าใครเห็นความไม่เที่ยง ว่าง คลาย ดับไม่เหลือ สลัดคืน จิตที่กำลังรู้ลมแปร เปลี่ยนไป ไปเกิดตรงนั้น ดับตรงนี้ เกิดตรงนี้ ดับตรง นี้ เกิดตรงนั้น คนนี้จะเป็นธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน เห็นความไม่เที่ยง ว่าง คลาย ดับไม่เหลือ สลัดคืน เห็นความไม่เที่ยงอยู่เป็นประจำ ความว่างคลายอยู่ เป็นประจำ ความดับไม่เหลืออยู่เป็นประจำ สลัดคืน อยู่เป็นประจำ เป็นผู้ตามเห็นธรรมในธรรม เห็นใหม่ อุตมายืนยันโดยคำพระศาสดาตลอด ไม่มีคำสวาก ไม่เอา อาจารย์คนไหนก็ไม่เอา พระศาสดาอันดับ หนึ่ง เก่งที่สุด โยมจะได้มั่นใจได้เลยว่า ใครจะพูด ขัดจากนี้ คุณจะต้องเปลี่ยนคำพูด ไม่ใช่ให้ศาสดา เปลี่ยนคำพูด ใช่ไหม พระศาสดาพูดมาก่อนคุณสอง พันกว่าปี แล้วคุณเป็นสวาก สวาก แปลว่า ผู้ฟังคำ สอนของศาสดา ไม่ใช่คิดเอง อย่าพูดเอง

พระสูตรที่เกี่ยวข้อง

- ความหมายของคำว่า เวทนา. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๗๐ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๘๖/๑๕๙.
- ความหมายของคำว่า สังขาร. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๙๙ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๑๐๖/๑๕๙.
- ความหมายของคำว่า สัญญา. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๙๔ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๘๖/๑๕๙.
- ความหมายของคำว่า วิญญาณ. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๒๐๓ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๘๖/๑๕๙.
- มหาภูต คือ ธาตุสี่. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๕๖ (ภาษาไทย) นิทาน. ส. ๑๖/๑๖๙/๔๐๓.
- รูปและรูปอาศัย. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๕๕ (ภาษาไทย) นิทาน. ส. ๑๖/๓/๑๔
- ว่าด้วยทุกข์สรูปในปัญจูปาทานชั้นร. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๕๔ (ภาษาไทย) มหา. ที. ๑๐/๒๒๖/๒๙๕.
- วิญญาณเมื่อทำหน้าที่เป็นพีช. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๒๐๖ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๖๗/๑๐๖-๑๐๗.
- วิภาคแห่งเวทนาชั้นร วิญญาณหก. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๖๙ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๕๙/๑๑๔.
- วิภาคแห่งวิญญาณชั้นร วิญญาณหก. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๒๐๓ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๖๐/๑๑๗.
- วิภาคแห่งสัญญาชั้นร สัญญาหก. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๙๘ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๕๙/๑๑๖.
- เหตุเกิดภพ. ฉบับ ๕ แก้วธรรม หน้าที่ ๑๕๙ บทที่ ๔๒ (ภาษาไทย) ดิก. อ. ๒๐/๒๑๑/๕๑๖.
- อุปมาแห่งวิญญาณ. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๒๐๔ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๑๓๕/๒๔๖.
- อุปมาแห่งเวทนา. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๗๐ (ภาษาไทย) - ขนธ. ส. ๑๗/๑๗๑/๒๔๓.
- อุปมาแห่งสังขาร. อริยสังจจากพระโฆษฐี ภาคต้น หน้า ๑๙๙ (ภาษาไทย) ขนธ. ส. ๑๗/๑๓๕/๒๔๕.

ติดตามการเผยแผ่พระธรรมคำสอนตามหลักพุทธวจน
โดยพระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตถิผโล ได้ที่

www.buddhakos.org | media.watnapahpong.org | www.watnapp.com

คลื่น ส.ว.พ. FM ๙๑.๐ MHz ทุกวันพระ เวลา ๑๗.๔๐ น.

ทีวีดาวเทียมระบบ C-Band ช่อง A I Biz Net Tong Hua เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๗.๐๐ น.

www.etipitaka.com
โปรแกรมตรวจหาและเทียบเคียง
พุทธวจนจากพระไตรปิฎก

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๗ เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๘

ยาฉีดต้านพิษเคมี ในสงครามอาวุธเคมี และการก่อการร้าย

Antidote Injection for Chemical Poisoning in Chemical Warfare and Terrorism

พลตรี อนุมนตรี วัฒนศิริ

สงครามอาวุธเคมีเป็นสงครามที่เกี่ยวข้องกับการใช้คุณสมบัติความเป็นพิษของสารเคมีเป็นอาวุธ สงครามอาวุธเคมีแตกต่างจากสงครามอาวุธนิวเคลียร์ และสงครามอาวุธชีวภาพ ซึ่งทั้ง ๓ อย่างรวมเป็นสงครามอาวุธนิวเคลียร์ชีวเคมีใช้ตัวย่อเป็นสงคราม นชค. ซึ่งถูกจัดเป็นอาวุธทำลายล้างสูงและไม่จัดอยู่ในกลุ่มอาวุธดั้งเดิม ตามศักยภาพ

อาวุธเคมีนี้ได้ ประเทศหลายประเทศได้มีการสะสมอาวุธเคมีเป็นจำนวนมากมหาศาล เพื่อเตรียมไว้ใช้ในสงคราม การคุกคามในลักษณะนี้เป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์ในแผนงานทั้งในการรับ และการรุกในสงคราม

Chemical Warfare (CW)

Chemical warfare (CW) involves using the toxic properties of chemical substances as weapons. This type of warfare is distinct from nuclear warfare and biological warfare, which together make up NBC, the military acronym for nuclear, biological, and chemical (warfare or weapons), all of which are considered “weapons of mass destruction” (WMDs). None of these fall under the term conventional weapons which are primarily effective due to their destructive potential. With proper protective equipment, training, and decontamination measures, the primary effects of chemical weapons can be overcome. Many nations possess vast stockpiles of weaponized agents in preparation for wartime use. The threat and the perceived threat have become

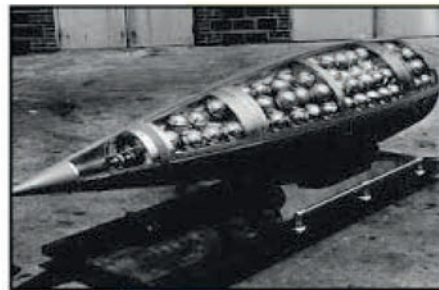
ในการทำลายล้าง การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ป้องกัน, การฝึกฝน และการล้างพิษ สามารถลดผลร้ายของ

strategic tools in planning both measures and counter-measures.

Chemical Agents-Nerve Gas สารเคมีออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท ในรูปก๊าซ (GAS)

G-Agents-Tabun (GA), Sarin (GB), Soman (GD), Cyclosarin (GB) V-Agents-EA-3148, VE, VG, VM, VR, VX Nerve Gas เป็นสารเคมีที่ประกอบด้วย Organic Chemical กลุ่ม Organophosphate ซึ่งทำลายกลไกการทำงานของระบบประสาทไปสู่อวัยวะ โดยการ Block Enzyme Acetylcholinesterase ซึ่งควบคุม Neurotransmitter คือ Acetylcholine ทำให้เกิด Acetylcholine มากเกินไปและเกิดพิษ

ก๊าซซาริน ได้ถูกค้นพบในปี ค.ศ. ๑๙๓๘ ที่เมือง Wuppertal-Elberfeld ประเทศเยอรมัน โดยนักวิทยาศาสตร์ที่ IG Farben โดยมีความตั้งใจที่จะสร้างยาฆ่าแมลงที่มีฤทธิ์แรงขึ้น, ก๊าซซาริน มีความเป็นพิษสูงสุดในกลุ่มสารเคมีออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทกลุ่ม G-Series

2CHO]CH3P(O)F, ก๊าซซารินในสภาวะของเหลว ไม่มีสี และไม่มีกลิ่น นำมาใช้เป็นอาวุธเคมี เนื่องจากก๊าซซารินเป็นสารเคมีออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทที่มีฤทธิ์รุนแรง และได้ถูกจัดในกลุ่ม อาวุธทำลายล้างสูง

Sarin, or GB, is an organophosphorus compound with the formula $[(CH_3)_2CHO]CH_3P(O)F$. It is a colorless, odorless liquid, [4] used as a chemical weapon owing to its extreme potency as a nerve agent. It has been classified as a weapon of mass destruction[5]

History

Sarin was discovered in 1938 in Wuppertal-Elberfeld in Germany by scientists at IG Farben attempting to create stronger pesticides; it is the most toxic of the four G-Series nerve agents made by Germany.

ก๊าซซารินหรือ GB เป็นสารประกอบทางเคมีกลุ่มออกาโนฟอสเฟตมีสูตรทางเคมีดังนี้ $[(CH_3)_2CHO]CH_3P(O)F$

อาการที่เกิดขึ้นเมื่อได้สัมผัสก๊าซพิษ Symtoms when expose to Nerve Gas

Runny Nose น้ำมูกไหล

Tightness in The Chest แน่นหน้าอก

Pupils Constriction ม่านตาหด

Difficulty Breathing หายใจลำบาก

Salivation น้ำลายไหล

Nausea and Drooling คลื่นไส้ น้ำลายฟูมปาก

- Vomiting อาเจียน
- Convulsion อาการชัก
- Involuntary Urination and Defecation
- บัสสภาวะ/อุจจาระโดยไม่รู้ตัว
- Death เสียชีวิต

Sarin Gas Attack การใช้ก๊าซ ซาริน โจมตี รถไฟใต้ดิน กรุงโตเกียว

เกิดขึ้นที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น วันที่ ๒๐ มี.ค. ๑๙๙๕ เวลา ๐๗.๐๐-๐๘.๑๐ มีผู้ได้รับบาดเจ็บ ๖,๒๕๒ (สาหัส ๕๐ คน) และเสียชีวิต ๑๓ คน

Sarin Gas Attack at Tokyo Subway.
Japan on March 20, 1995 Killing 13 people.
Severely injuring 50 and about 6,252 were injured

เหตุการณ์การใช้อาวุธเคมี (ก๊าซซาริน) ที่โกโอด้า ประเทศซีเรีย Syria : Ghouta Chemical Attack

เหตุการณ์ การใช้อาวุธเคมี (ก๊าซซาริน) ที่เมืองโกโอด้า ประเทศซีเรีย เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๐๑๓ ในระหว่างสงครามกลางเมืองในประเทศซีเรีย รัฐบาลซีเรียได้โจมตีโดยยิงจรวดซึ่งมีอาวุธเคมี (ก๊าซซาริน) ไปยังพื้นที่ของฝ่ายกบฏต่อต้านรัฐบาล และพื้นที่พลเรือน เมืองโกโอด้า รอบๆ กรุงดามัสกัสในช่วงเวลาเช้า การเข้าโจมตีครั้งนี้เชื่อว่าทำให้ฝ่ายกบฏต่อต้านรัฐบาล และพลเรือนเสียชีวิตจำนวนนับพันคน และไม่น้อยกว่า ๕๑ คน ในจำนวนนี้เป็นฝ่ายกบฏต่อต้านรัฐบาล เหตุการณ์นี้อาจเป็นการเสียชีวิตที่มากที่สุด จากการใช้อาวุธเคมีในสงคราม นับตั้งแต่สงครามอิหร่าน-อิรัก

The Ghouta chemical attack occurred on 21 August 2013 during the Syrian Civil War, when several opposition-controlled or disputed areas of the Ghouta suburbs of the Markaz Rif Dimashq district around Damascus, Syria, were struck by rockets containing the chemical agent sarin. Hundreds were killed in the attack, which took place over a short span of time in the early morning. Estimates of the death

toll range from 'at least 281'[5] to 1,729 fatalities,[17] not less than 51 of whom were rebel fighters. [24] The incident may be the deadliest use of chemical weapons since the Iran-Iraq War

Atropine Sulfate ความเข้มข้น 2 mg/ml ในรูปแบบยาฉีดใช้เป็นยาฉีดต้านพิษเคมี (ก๊าซออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท)
Atropine Sulfate 2 mg/ml Injection is Used as antidote for chemical poisoning (Nevre Gas)

Atropine เป็น Tropane Alkaloid ที่ได้จากธรรมชาติ จากพืช ต้น Deadly Nightshade, Jimson weed, Mandrake และพืชในตระกูล Family Solanaceae Atropine สามารถสังเคราะห์ (Synthesized) ในห้องปฏิบัติการเคมี (lab) ได้

Atropine is a naturally occurring tropane alkaloid extracted from deadly nightshade, Jimson weed, mandrake and other plants of the family Solanaceae. Atropine can be synthesized in Laboratory

โครงการวิจัยและพัฒนาสูตรตำรับยาฉีดอะโทรปีนซัลเฟตต้านพิษเคมีบรรจุเข็มฉีดยาชนิดพร้อมฉีดของโรงพยาบาลศรีนครินทร์
Research and Development of Antidote Atropine Sulfate injection For Chemical Poisoning in Pre Filled Syringe

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยมีผู้ทำการวิจัย ดังนี้

๑. พันเอก อนุมนตรี วัฒนศิริ โรงงานเภสัชกรรมทหาร
๒. นาวาเอกหญิง อูมาพร ครูสารพิศิษฐ์ โรงงานเภสัชกรรมทหาร
๓. รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฐนันท์ สิ้นชัยพานิช มหาวิทยาลัยมหิดล
๔. นางสาวดวงมณี มณีโรจน์ภักดี มหาวิทยาลัยมหิดล

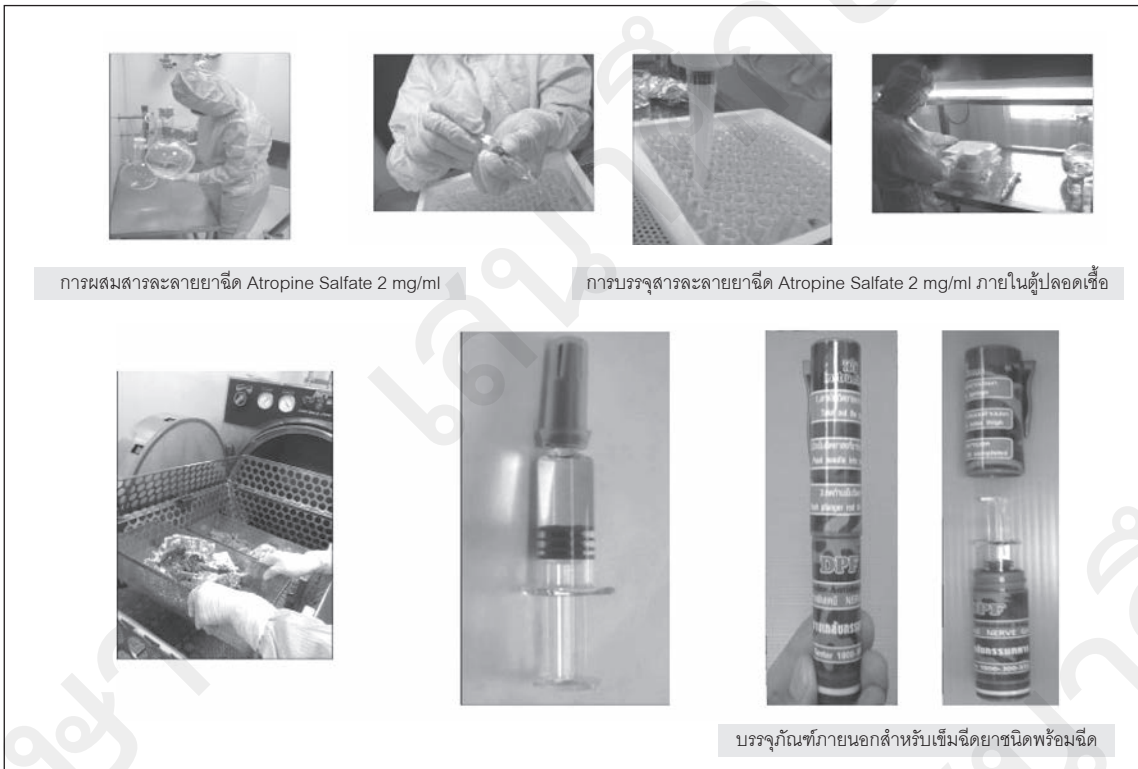
โครงการวิจัยและพัฒนาสูตรตำรับยาฉีดอะโทรปีนซัลเฟต (Atropine Sulfate) ต้านพิษเคมีบรรจุเข็มฉีดยาชนิดพร้อมฉีดมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปยาฉีดอะโทรปีนซัลเฟตต้านพิษเคมี (แก๊สพิษ) ความเข้มข้น 2 mg/ml ที่มีคุณภาพ มีความคงสภาพของตัวยาตามมาตรฐานเภสัชตำรับ

สหรัฐอเมริกา และเทียบเท่ากับผลิตภัณฑ์ยาต้นแบบต่างประเทศคือ Atropen แต่ในราคาที่ถูกกว่ามากดำเนินการผลิตโดยบรรจุน้ำยาลงในเข็มฉีดยาชนิดบรรจุน้ำยาไว้ล่วงหน้าและพร้อมฉีด ผู้ป่วยสามารถฉีดยานี้ได้ด้วยตัวเองเข็มฉีดยาที่บรรจุน้ำยาจะถูกบรรจุในอุปกรณ์บรรจุภัณฑ์พลาสติกลักษณะคล้ายปลอกปากกาเพื่อป้องกันเข็มฉีดยาจากการกระแทกและเก็บรักษาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ผลผลิตที่ได้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปสามารถนำไปผลิตในภาคอุตสาหกรรม และใช้งานได้จริง ผลการวิจัยได้สูตรตำรับยาที่เหมาะสม ๒ สูตร ทำการทดสอบความคงสภาพของยาแบบเร่ง ๑๒ เดือน (Control) การทดสอบความคงสภาพในสภาวะปกติ (Ambient) และทดสอบการปราศจากเชื้อ ผลการทดสอบพบว่าทั้ง ๒ สูตรผ่านมาตรฐานการวิเคราะห์ ด้านปริมาณตัวยาสำคัญ การทดสอบความคงสภาพ และการทดสอบการปราศจากเชื้อ

โครงการวิจัยวิจัยและพัฒนาสูตรตำรับยาฉีดอะโทรปีนซัลเฟตด้านพิษเคมี

The objective of research and development of antidote Atropine Sulfate injection for chemical poisoning (nerve gas) in prefilled syringe is to produce Atropine Sulfate 2mg/ml Injection which has the quality and stability comply with United State Pharmacopeia,

USP. The product is aimed to be as efficient as the original international product which is Atropen but at much lower price. The Atropine solution is filled in prefilled syringe and is ready to be injected by the patients themselves. The prefilled syringe is packed in plastic case in order to protect the syringe from external impact and environment. The product can be produced

รูปภาพแสดงการทดลองผลิตตามสูตรตำรับที่พัฒนาขึ้น

in manufacturing scale and is ready to be used. Two formulas of Atropine Sulfate mg/ml were developed and carried on the stability test for 6 months. Both formulas passed the assay of the active ingredient, stability test and sterility test.

โครงการวิจัยและพัฒนาอุปกรณ์บรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับเข็มฉีดยาชนิดพร้อมฉีดยา

Research and Development Suitable Packaging for Prefilled Syringe

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยมีผู้ทำการวิจัย ดังนี้

๑. พลตรี อนุมนตรี วัฒนศิริ โรงงานเภสัชกรรมทหาร
๒. นายมงคล ดีอุดม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อุปกรณ์ฉีดยาอัตโนมัติ (auto injector) เป็นอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ได้ถูกออกแบบในการส่งยา ๑ ครั้ง ในปริมาณหนึ่งที่มีฤทธิ์ในการรักษา ยาที่ใช้ในลักษณะนี้เป็นยาช่วยชีวิต ที่ผู้ป่วยต้องได้รับยาเร็วที่สุดส่วนใหญ่ของอุปกรณ์ฉีดยาอัตโนมัติ เป็นกลไกของสปริงและถูกออกแบบให้ผู้ป่วยฉีดยาได้ด้วยตัวเอง ตำแหน่งฉีดยาที่ต้นขาหรือสะโพก อุปกรณ์ฉีดยาอัตโนมัติใช้ร่วมกับเข็มฉีดยาชนิดบรรจุยาไวลิ่งหน้าพร้อมฉีดยา (Prefilled Syringe) ลักษณะเป็นทรงกระบอกยาว คล้ายปากกา มีกลไกป้องกันเข็มฉีดยาจะปลดปล่อยออกโดยอุบัติเหตุ และมีปุ่มกดให้กลไกทำงานปักเข็มเข้าสู่ผิวหนัง และปลดปล่อยน้ำยาเข้าสู่ร่างกายพร้อม ๆ กัน วัตถุประสงค์ของงานวิจัยอุปกรณ์ฉีดยาอัตโนมัติคือออกแบบได้รูปแบบ และจัดทำอุปกรณ์ฉีดยาอัตโนมัติต้นแบบที่นำไปผลิตได้ในภาคอุตสาหกรรมในราคาที่ถูกลงกว่าอุปกรณ์ฉีดยาอัตโนมัติจากต่างประเทศที่ใช้กันอยู่ ดำเนินการศึกษารวบรวมข้อมูล รูปแบบ Auto

ชิ้นส่วนของอุปกรณ์ฉีดยาอัตโนมัติต้นแบบ (Parts of Model Prototype Auto Injector)

The Auto injector is a medical device designed to deliver a single dose of particular medicine (typically use for life saving) Most Auto injectors are a spring-loaded system and are designed for self-administration by patients. The site of injections is at the thigh or the buttocks. Auto injector is used with the prefilled syringe. The Auto injector is long cylindrical shape, Like a pen, which has safety mechanism to prevent accidental discharged. By pressing the button the syringe needle is automatically inserted into the skin and the drug is delivered. The objective of the Auto injector research is to design the diagram and produce model prototype of Auto injector which can be produced in manufacturing scale. The cost of the model prototype Auto injector start is much lower than the Auto injector available in the market. Research of Auto injector started from observing and studying data of all type of Auto injectors which are available in the market. Model prototype of Auto injector was designed, produced and tested till it worked property.

